

DEUTSCHE AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN ZU BERLIN
ZENTRALINSTITUT
FÜR ALTE GESCHICHTE UND ARCHÄOLOGIE
BEREICH GRIECHISCH-RÖMISCHE KULTURGESCHICHTE

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEVBNERIANA

BSB B.G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT
1970

**LYCVRGI
ORATIO IN LEOCRATEM**

**CVM CETERARVM LYCVRGI
ORATIONVM FRAGMENTIS**

**POST
C. SCHEIBE ET F. BLASS**

**CVRAVIT
NICOS C. CONOMIS**

**BSB B.G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT
1970**

BIBLIOTHECAE TEUBNERIANAE
HVIVS TEMPORIS
REDACTOR: GÜNTHER CHRISTIAN HANSEN

VLN 294 . 375/81/70 . ES 7 M
1. AUFLAGE
COPYRIGHT 1970
BY BSB B. G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT, LEIPZIG
PRINTED IN THE GERMAN DEMOCRATIC REPUBLIC
SATZ: VEB DRUCKFORMENHERSTELLUNGSZENTRUM LEIPZIG
DRUCK UND BUCHBINDERISCHE VERARBEITUNG:
DRUCKEREI „GRAFIA“ KG, LEIPZIG

PRAEFATIO

Cum e Leocratea frustula tantum duo exstent papyracea, fundamentum textus septem sunt libri. eorum optimi duo N et A, e quibus textus fere totus pendet, ad unum exemplum redeunt; neutrum enim ex altero descriptum esse plane est manifestum, ita tamen, ut inter se vel in minimis rebus plerumque similes esse et ad idem exemplum redire liquido perspicitur¹⁾.

Fragmentum illud papyraceum saeculo II exeunte II¹ scriptum et anno 1938 divulgatum ad textum auctoris reconstituendum nihil prorsus contulit. locum enim praebet e paragrapho 22 κηδεστοῦ . . . διοικήσας δὲ πάντα ὁ Ἀμόντας, ubi legitur una tantum nova lectio, videlicet ἀποδίδ[οσθαι] pro ἀποδόσθαι²⁾.

Codex Bodleianus (Ms. Auct. T. 2. 8³), vulgo Codex N Oxoniensis (olim O), liber bombycinus forma quadrata saeculi XIV, ut creditur⁴⁾, fortasse in Athone monte exaratus ('scripturae genere Crippsiano perquam similis,

1) De traditione codicum Lycurgi v. K. Emminger, JAW 161, 1913, 172–186; Geschichte der Textüberlieferung der antiken und mittelalterlichen Literatur 1, Zürich 1961, 266.

2) Vide Catalogue of the Greek and Latin Papyri in the John Rylands Library Manchester 3, (ed. C. H. Roberts), 201 nr. 551, imag. 4. alterum fragmentum papyraceum saeculo II nuper expressum in P. Oxy. nr. 2550, vol. XXXI, London 1966, ad textum restituendum omnino inutile. II²

3) Vide Cat. codd. mss. Bibl. Bodl. 1 (ed. H. O. Coxe), Oxonii 1853, 766–767.

4) 'Saec. XIV exeuntis' Coxe, Cat. codd. mss. Bibl. Bodl. 1, 766 u. ad 767; 'saeculi XIV potius quam XIII' F. Blass, Antiphontis Orationes², Lipsiae 1881, p. VI; 'du XIIIe ou du XIVe siècle' F. Durrbach, Lycurgue, Paris 1932, p. LIII; 'of the late thirteenth or early fourteenth century' K. J. Maidment, Minor Attic Orators 1, p. XII.

PRAEFATIO

ut ibidem in Athone scriptus esse videri posset' F. Blass, *Antiphontis orationes*² p. VI). fuit olim Parisiis in collegio Claromontano CCCLVIII, deinde a G. Meerman comparatus (a. 1763) a Th. Gaisford Oxonium delatus est (a. 1824)¹). folia quaedam desiderantur, habemus 88 tantum: Dinarchum ff. 1–23, Antiphontem 23^v–48^v, 57 u. ad 64, 49–51^v, Lycurgum 52–56^v, 69–72^v, 65–68^v, tum recentiore manu exaratae Libanii declamationes quatuor, quae titulis²) carent, 73–88. Leocrateae fere dimidia pars continetur: ff. 52–56^v argumentum cum §§ 1–34 τὸν ὑπὲρ προδοσίας; 69–72^v § 98 τὸν Ποσειδῶνος usque ad § 123 ὁπότε γὰρ ἐκεῖνοι; 65–68^v § 123 ἀνάστατον τὴν πόλιν usque ad § 147 ἐγκατα[λιπών]. omnino desunt § 34 post προδοσίας usque ad § 98 τὸν Ποσειδῶνος.

Librum primus contulit Maetzner in *Antiphontis editione* sua comparanda (Berolini 1838); deinde excusserunt F. Osann, F. Blass (primus Lycurgum), Th. Thalheim, H. Sauppe et I. G. Baiter, V. Jernstedt (totum diligentissime), alii.

- A** Codex Crippsianus (Mus. Brit. Burneianus 95³) liber est membranaceus nitidissime scriptus⁴), saeculi, ut perhibetur, XIII, sed accuratius c. a. 1320 exaratum esse nuper cognitum est.⁵) e Batopedio montis Athonis monasterio (ἐκ τῆς μεγάλης βιβλιοθήκης τοῦ βατοπαιδίου, ut legitur in pagina prima), olim Constantinopolim delatus, inde saeculo XIX ineunte (c. a. 1803) a Graecorum

1) Vide L. Delisle, *Le cabinet des manuscrits de la bibliothèque impériale* 1, Paris 1868, 434–435; F. Madan, *Summary Catalogue of Western MSS in the Bodleian Library. Nineteenth century collections to 1850*, 2, 433–434.

2) De argumentis v. Coxe, *Cat. codd. mss. Bibl. Bodl.* 1, 766 u. ad 767.

3) Vide J. Forshall, *Catalogue of MSS in the Brit. Mus., New Ser. I* 2, The Burney MSS, London 1840, 41–42.

4) Scripturae specimen invenies in *The New Palaeographical Facsimiles of Ancient MSS, First Ser. 1*, London 1903–1912, nr. 79.

5) Vide N. Wilson, *CQ N. S.* 10, 1960, 202.

PRAEFATIO

quodam principe¹⁾ in Britanniam ad J. M. Cripps missus, in bibliothecam C. Burnei translatus ab anno 1817 in Museo Britannico asservatur. folia 170 habet: Andocidem ff. 3–26, Isaeum 27–76, Dinarchum 77–96^v, Antiphontem 96^v–130^v, Lycurgum 130^v–152, Gorgiae Helenam 152–159, Alcidas Ulixem 159–162, Lesbionactem 162–166^v, Herodem 166^v–170. post indicem orationum legitur: *εἰς τῶν πάντων οἱ λόγοι μᾶ*.

Primus librum inspexit Osann, sed passim tantum, cum editionem Lycurgi pararet (Ienae 1821); contulerunt deinde I. Bekker, W. S. Dobson, F. Blass (passim inspexit 'eis tantum locis ubi aliquid correctum est'), J. Sigg et V. Jernstedt (ambo accuratissime, sed Antiphontem tantum), C. de Boor, H. Buermann (Isaeum tantum), Th. Thalheim, I. H. Lipsius, alii.

Veniamus ad Crippsiani apographa: Laurentianus **B** (plut. 4 cod. 11) chartaceus (in 4° mai. constat foliis 125), saeculi XV ex Athone et ipse ortus²⁾; eosdem atque A oratores continet eodem ordine digestos. Lycurgi oratio in ff. 100–101, 110–119, 101^v–103 invenitur. codex **B** quin ex **A** descriptus sit, iam non dubitatur³⁾, neque du-

1) Vide E. D. Clarke, *Travels*, 2/3, London 1816, 389: 'That he [i. e. John Tweddell] made discoveries of an important nature relating to Greek manuscripts in the libraries of Mount Athos, is perhaps not positively known, but there is good reason to believe that he did, because the author has since purchased a valuable manuscript of the Greek Orators, from a Greek prince, who thence obtained it'. 'Prince Alexander Bano Chanteri' sive 'Chantzerli', cuius mentionem facit Clarke, non alius esse videtur quam Alexandros Chantzeris (1759–1854), de quo v. *Livre d'or de la noblesse Phanariote*, Athenis 1892, 59; *Μεγάλη Ἑλληνικὴ Ἐγκυκλοπαιδεία* s. v.

2) Vide epistolam dedicatorem ad Fr. Faseolum iurisconsultum in Aldina: 'latebant (sc. orationes) autem in Atho Thraciae monte. eas Lascaris . . . in Italiam reportavit'. vide etiam W. Wyse, *The Speeches of Isaeus*, Cambridge 1908, p. VI 'at Batopedion . . . from which A was afterwards procured'.

3) Cf. Th. Thalheim, *Jahrb. f. cl. Philol.* 115, 1877, 673 ss.; V. Jernstedt, *Antiphontis Orationes*, St. Petersburg 1880, p. XX ss.; F. Blass, *Antiphontis Orationes* p. VII ss.; H. Buermann, *Hermes* 17, 1882, 385 ss.; id., *RhM* 40, 1885, 387 ss.

PRAEFATIO

bium est, quin reliqui codices videlicet **LPMZ** una cum Aldina editione principe e **B** alius alia circuitione proveniunt.¹⁾ siquid igitur in horum aliquo emendatius legitur, coniecturae alicuius hominis docti tribuendum est. de hoc libro si vis plura, v. A. M. Bandini, Catalogus codicum mss. bibl. Medic. Laurentianae, 1, Florentiae 1764, 532 u. ad 533; F. Blass, Antiphontis Orationes² p. VIIss.

L Marcianus (append. class. 8 cod. 6) liber est membranaceus saeculo XV Florentiae exaratus, olim monasterii ss. Joh. et Pauli 4, a Bekker non totus collatus³⁾; folia 140 habet, Leocratea in ff. 113–129^v scripta. Aldinae a. 1513 Venetiis³⁾ editae, cum e codice **L** tota derivata sit, lectiones nonnullae in libris nostris non inventae ei viro docto attribuendae sunt, qui editionem curavit.⁴⁾

P Ambrosianus (A 99 sup.) liber est chartaceus, ff. 265. scriptus Florentiae a librario Michael Souliardos⁵⁾ post a. 1486, sed ante 1497. Leocratea in ff. 107–122 scripta. a Bekker collatus est.⁶⁾

M Burneianus 96 (Mus. Brit.) liber est chartaceus quondam monasterii S. Petri de Perusio; ff. 206, quorum ff. 1–143 exhibent oratores Atticos. haec pars libri scripta est Florentiae a Marco librario⁷⁾ ante a. 1495. Leocratea

1) Libros **LMZ** e **B** exscriptos esse primus affirmavit H. Reutzel, Exercitationes criticae in Antiphontis orationes, Gissae 1879.

2) Descriptionem v. apud E. Mioni, Codd. Gr. mss. bibl. divi Marci Venet. 2, Roma 1960, 128–130.

3) Oratores Graeci 2, 132–151, apud Aldum et Andream Socerum mense Aprili (1513).

4) Codex Paris. gr. 3034 chartaceus s. XVI foliis 22 merum est apographum codicis **L**; vide H. Buermann, Handschriftliches zu den kleineren attischen Rednern, RhM 40, 1885, 388 n. 1.

5) F. 216 subscriptio: *μχαῖλος ἀργεῖος . . . τὸ ἐπικλῆν τάχα τε καὶ σουλιάρδος· οὐ χάριν δῶραν, ἀλλ' ὑπὲρ πατρίδος.*

6) Vide Aem. Martini et D. Bassi, Catalogus codicum Graecorum bibliothecae Ambrosianae, Mediolani 1906, nr. 26 (p. 26–27).

7) Hunc Marcum librarium non alium esse quam illum Marcum Musurum et vir doctus A. Diller monet (per litteras) et forma scripturae comparata me docet. aliter V. Jernstedt, Antiphontis orationes, St. Petersburg 1880, p. XVII n. 11.

PRAEFATIO

in ff. 116–132 scripta. ab Osann obiter tantum comparatus a. 1821, adhibitus est a Dobson a. 1828.

Vratislaviensis (Magdal. 1069) liber est chartaceus; **Z** ff. 216, quorum ff. 1–136 exhibent oratores Atticos; saeculi XV exeuntis, Leocratea in ff. 108^v–124^v, liber a Bekker¹⁾ excussus et ab Osann adhibitus est in Lycurgo.

Codex **Z** merum apographum codicis **M**; **M** et fortasse **P**²⁾ apographa codicis **L**; hic apographum codicis **B**.

Redeamus ad libros primarios **N** et **A**. primum notentur, **NA** quae exhibent communia: scripturae similitudo, litterae minusculae, capitales rarissimae; compendia quae inveniuntur plerumque litterarum finalium exiguatorumque verborum. de compendiis codicis **A** scripsit Wyse, *Speeches of Isaeus* p. XV–XVI; de compendiis codicis **N** vide F. Blass, *Jahrb. f. cl. Philol.* 111, 1875, 597–604.

De notulis ad marginem codicis **A** adscriptis vide W. Wyse, *Speeches of Isaeus* p. XVI. codicis **N** specimina breviorum: § 15 (ad fin.) mg. sin. † i. e. σημειώσαι, item § 38 (ad init.) mg. dext. σῆ ὁ i. e. σημειώσαι τὸν λόγον. longiores notae sunt, quae legi nequeant, ut § 20 (ad init.), § 26 (in med.) mg. sup., ubi tantum legi possunt . . . Ἑλλήνων . . . Δίων. quae etiam nunc leguntur, brevia scholia sunt sive ad formam verborum attinentia (e. g. § 28 ad init. supra vocabulum δεῖν compendium ὃ συνηρημένον ἀττικῶς, ἀπὸ τοῦ δεῖν ὡς ἀπὸ τοῦ πλέον πλεῖν **N**¹⁾), sive aliquid ad rem explicandam (e. g. § 5 ubi manus recentior exaravit εἰσαγγελία ὄνομα δίκης ἐπὶ μεγίστοις ἀδικήμασι

---

1) Vide Catalogum codicum Graecorum qui in bibl. urbana Vratislaviensi adservantur etc., Breslau 1889, p. 77–79. primus de libro disseruit F. Passow, *Symbolae criticae in scriptores Graecos et Romanos e codicibus mss. Vratisl. depromptae*, Progr. Vratisl. 1820, 24–31 (= *Opuscula acad.*, 258–269).

2) Wyse, *Speeches of Isaeus* p. V maluit subiicere **P** ex **M** exscriptum esse, sed nesciebat, quo modo lectiones quaedam Leocrateae explicari possent.

PRAEFATIO

δημοσίοις καὶ ἀναβολὴν μὴ ἐπιδεχομένοις N²)¹⁾, sive explanatio verborum difficiliorum (e. g. § 26 mg. dext. manus recentior exaravit ἀφορμὴ ἀφ' ἧς ὁρμώμενός τις σφύζεται· ἰδίως δὲ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς καλεῖται, ὅταν ἀργύριον δῶ τις εἰς ἐνθήκην N²), vel § 133 in med. supra ταχὺ et mg. sin. ἀντὶ τοῦ σχολῇ γ' ἄν, ἢ ἀντὶ τοῦ πολλῶ ἄν δήπου, ἢ ἀντὶ τοῦ ἡ πού γε ἄν N¹). vide si vis plura Th. Thalheim, Lyc. or. in Leocr., Berolini 1880, p. IX.

Nunc ad ea veniamus, quibus inter se N et A discrepant:

(I) in verborum collocatione: e. g. § 7 ἀείμνηστον τοῖς ἐπιγινόμενοις καταλείπει τὴν κρίσιν N: ἀείμνηστον καταλείπει τοῖς ἐπιγινόμενοις τὴν κρίσιν A; § 22 τὴν ἀδελφὴν ἔχοντα αὐτοῦ τὴν πρεσβυτέραν N: τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ ἔχοντα τὴν πρεσβυτέραν A; § 101 μᾶλλον τὴν πατρίδα τῶν παίδων φιλοῦσαν N: τὴν πατρίδα μᾶλλον τῶν παίδων φιλοῦσαν A, etc.

(II) in additamentis vel praetermissionibus brevium vocabulorum ab utroque librario: e. g. § 1 τὰς ἐν τοῖς νόμοις τιμὰς καὶ θυσίας N: τὰς ἐν τοῖς νόμοις θυσίας A; § 27 παράδειγμα τοῖς ἄλλοις ποιήσετε N: παράδειγμα τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ποιήσετε A; § 105 καὶ νικήσειν καὶ τοὺς ἐν. N (alt. καὶ del. N², ut vid.): καὶ νικήσειν τοὺς ἐν. A, etc.

(III) in discrepantiis singulorum vocabulorum: e. g. § 3 ὑπειληφθαι A: ὑπολήφθαι N^{pr} (o in ει fecit N²); § 8 ἄπασαν δὲ τὴν πόλιν N: ἄπασαν δὲ τὴν χώραν A; § 17 σώσοντας N: σώσαντας A; § 26 ἐγκαταλίπωσι N^{pr} A: ἐγκαταλείπωσι N¹; § 95 εἰς Δελφούς ἰὼν A: εἰς Δελφούς ἐλθὼν N, etc.

N¹ Correctiones in N et A: in N non multa correctae sunt, alia ab ipsa manu priore (N¹), alia a recentiore (N²). N¹ magna ex parte textum ubi correxit corrupit, e. g. § 16

1) Cf. Harpocr. s. v.

2) Cf. Harpocr. s. v.

PRAEFATIO

ἄχθασθαι et *ὀργίζεσθαι* N^{pr}: *ἄχθασθε* et *ὀργίζεσθε* N¹ perperam; § 26 *ἐγκαταλείπωσι* N^{pr}: *ἐγκαταλείπωσι* N¹ falso; § 27 *ποι* N^{pr} (?): *πη* N¹ perperam; § 100 *συνεθίζεσθ*.. N^{pr}: *συνεθίζεσθε* N¹ falso; § 26 .. *ἤρκησεν* N^{pr}: *ἐξήρκησεν* N¹ recte; § 107 *κ.νιη* N^{pr}: *κονίη* N¹ recte.

N² in Leocratea nisi fallor fere quinquies tantum errat, N² cum contra decies emendatiunculas correctionesque felices exhibeat¹⁾; e. g. § 22 *Ἐυπετεόνα* N^{pr} haud recte: *Ἐυπετεῶνα* N² deterius; § 116 *οὔτε* N^{pr}: *οὔτοι* N², ubi vera lectio latet; § 134 *μὴ ληφθῶσι* N^{pr}: *δὴ ληφθῶσι* N², ubi lectio vera creditur esse *ληφθῶσι* (Contius, Meier); § 143 *οἷς οὐ* N^{pr}: *οἷς οὐ* N², ubi lectio vera creditur esse *οὐ* (Bk.)

Plures codex Crippsianus correctiones exhibet. distin- A¹ guitur in eo quoque et prior manus correctrix, et altera²⁾ quae atramenti praesertim colore discrepat; num etiam recentior sit, non liquet. prior manus (A¹) non solum saepe lectionem archetypi restituit, ubi A^{pr} in scribendo erravit, sed etiam passim coniecturis levibus usa est. quae Blass in editione sua (p. V) de A¹ scripsit, mentione digna: 'ne eis quidem, quae prima manus correctrix intulit, semper fides est habenda³⁾. in § 146 verbis *ἐγὼ τοίνυν μὴνῶ . . . πρὸς ὕμῃς* iam Bekkerus respuit *ὕμῃν* ab ea manu post *τοίνυν* additum; putes id in ipso archetypo non inter cetera verba scriptum fuisse, sed in margine sive supra versum, id est fere ut nunc adscriptum videmus in apographo. Oxo-niensis et ipse *ὕμῃν* praebet; idem § 140 *μόνων* habet, ubi

1) Quod Blass, *Antiphontis Orationes*² p. XI affirmat 'quae scripsit [sc. N²] non possint ex ipsius coniectura profecta esse, librum impressum eum adhibuisse Jernstedt recte suspicari videatur', non pro certo habeo.

2) Erant qui agnoscerent tres manus correctrices, antiquas sc. duas, unam recentiore; v. A. Hug, *De arte critica in Antiphontis orationibus factitanda*, Index lect. Turici 1872, 4 et H. Buermann, *Isaei Orationes*, Berolini 1883, p. V-VI.

3) H. Buermann, *Zur Textkritik des Isaïos*, *Hermes* 17, 1882, 393ss.

PRAEFATIO

A corr. *μόνον* ad sententiam convenienter, recte autem A^{pr} omnino omittit vocabulum. reieci etiam αὐτό § 3 (om. A^{pr}), non recepi ταύτην τὴν πίστιν (A corr.) pro ταύτην πίστιν . . . dubium est in Tyrtaei elegiae v. 7 μὲν ab corr. adiectum, omissum in A^{pr} et N; dubitari potest de § 137 verbis in A^{pr}, sed non in N omissis¹⁾. tamen in universum ex A^{pr} lectionibus non multum lucramur, cum pleraeque et aperte vitiosae et recte emendatae sint²⁾.

A² Altera manus (A²) in Antiphonte, Dinarcho, Isaeo plurima magna ex parte perperam notavit, a ceteris autem oratoribus adnotandis putabatur abstinuisse; sed Blass a Thalheim patefactum esse putabat eam in una etiam Leocrateae parte, quae a § 70 ad § 86 pertinet, versatam esse.³⁾ hoc Wyse, Speeches of Isaeus p. XXXIV dubium habebat atramenti aequabilitate fretus, sed quomodo negari possit correctiones quasdam atramenti colore inter se discrepare (sunt enim quae in colore subflavo sive fulvo sunt, sed aliae a prima manu in colore atro), non video. quinque enim, ut Blass admonet, haec correxit: § 70 πρὸς τοὺς βαρβάρους pro εἰς τοὺς βαρβάρους recte, § 71 τὴν αὐτῶν (debebat αὐτῶν scribere) ἀριστείαν pro τὴν αὐτῶ ἀρίστην, in quibus re vera latet, secundum Blass, τὴν αὐτῶν ἀρετὴν; § 78 οὐκ ἀποκτενεῖτε pro ἀποκτενεῖτε recte; § 80 τὴν . . ἀρετὴν pro τῆς . . ἀρετῆς falso, id quod praeter Blass etiam Thalheim agnovit; denique § 86 προσ-

1) Cf. etiam ad §§ 76. 110.

2) Lectionum A¹ ubi textum mutavit tantum, sed non sanavit, sint etiam haec specimina: § 20 καὶ A^{pr}, καὶ μὴ A¹ melius, rectum μηδὲ habet N; § 76 ἐπειδὴν A^{pr} recte, ἐπεὶ δὲν A¹ plane falsum; τιμωρήσεσθε A^{pr} perperam, -σοισθε A¹ melius, -σαισθε Ducas, quod praeponendum est; § 77 θέλη A^{pr} perperam, θέλει A¹ melius, θέλοι Ald. Bk. editores; § 110 π . . . ιοις A^{pr}, πολεμίοις A¹ perperam, παλαιοῖς Tayl. editores; § 112 οἰούοις recte, οἰουλοῖς A¹ falso; § 144 ἀφίει A^{pr} perperam, ἀφήσει A¹ perperam, ἀφείη N recte, de correctore codicis A v. etiam D. M. MacDowell, CQ N. S. 11, 1961, 112ss.

3) Cf. Th. Thalheim, Lycurgea et Antiphontea, in: Rudolfo Prinz Monasterium discessuro valedicunt Palicolae Vratislavien-ses, Vratislaviae 1882, 7-8.

PRAEFATIO

πεσόντα pro *πεσόντα* speciose, sed non vere, ubi Blass e Suda s. v. *Εὐγενέστερος Κόδρος* coniecturam *παίσαντα* proferens conclusit A² corripuisse non emendavisse textum. unde lectiones sumpserit suas, ambigitur. fortasse non procul a vero erit, qui posuerit correctorem partim variis lectionibus in archetypo inventis partim suo ingenio usum esse: nam vim variarum lectionum in exemplari α magni facienti v. d. Blass (*Dinarchi Orationes*², Lipsiae 1888, p. VII), tamquam si esset archetypus, ut ita dicam, critico apparatu instructus, non assenserim; cf. etiam L. Cohn, *Hermes* 22, 1887, 71.¹⁾ neque exstant testimonia, quae ostendant A² in coniecturis suis a libro impresso pendere, v. Wyse, *Speeches of Isaeus* p. XXXV, sed omnino cum Thalheim (*Dinarchi Orationes* p. VI; de *Dinarchi* codicibus in *Progr. Vratisl.* 1886, 2) consentire has correctiones A² e calamo tantum viri cuiusdam non Graecae linguae omnino imperiti fluxisse (cf. Wyse, *Speeches of Isaeus* p. XXXVI) non praestat. haec enim manus, ut iam dictum est, lectiones suas partim ab archetypo sumpsit, ut demonstrari potest in *Dinarcho*. huic autem correctori in *Leocratea* magnam fidem non esse habendam inter omnes fere viros doctos convenit.

De principatu duorum librorum N et A diu atque acriter inter viros doctos pugnatum est. sed, ut Blass vidit, res alicuius est momenti in *Antiphonte*, minoris in *Dinarcho*, in *Lycurgo* autem perexigui; pauca enim

---

1) Blass, *Antiphontis Orationes*² p. XI–XII; sed v. *Dinarchi Orationes*² p. VI 'quod ego olim finxi C librum [a grammatico scriptum] ex A descriptum, deinde a grammatico correctum, quem iam lacunis multis decurtatum ad emendandum ipsum A corrector quidam adhibuerit, eam coniecturam iam non teneo.' omnibus rebus perpensis cum Wyse potius (*Speeches of Isaeus* p. XXIX) quam cum Blass meum iudicium consentit; quantum enim ad *Lycurgum* attinet, ampla indicia variae lectionis inveniri non possunt. cf. etiam Th. Thalheim, *Antiphontis Orationes*, Lipsiae 1914, p. VI.—nuper D. MacDowell, *Andokides On the Mysteries*, Oxford 1962, 24–29 A² eandem esse manum cum A credit. quod nunc neque confirmari neque refutari posse arbitramur.

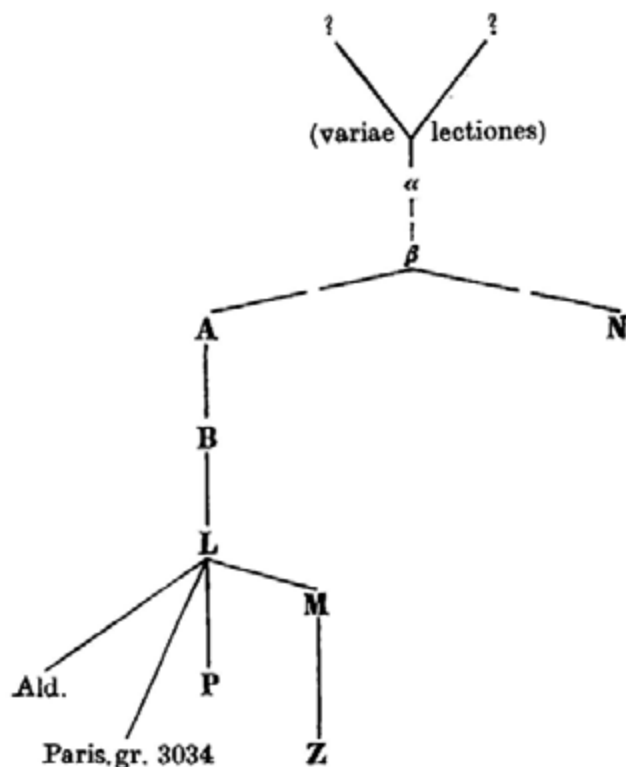
PRAEFATIO

sunt, in quibus alter codex alteri praestet, prae multitudine corruptelarum communium. archetypus α correctiones variasque lectiones multis ex fontibus recepit, ut Blass in universum recte monere mihi videtur: 'si recte in his oratoribus artem criticam exercere velis, neutri testium neque diffidendum nimis neque vero confidendum est.' et 'utriusque codicis rationem habendam esse perspicuum est; peccat uterque, neque multo pauciora numero in N peccata quam in A. inutilis igitur de principatu alterius quaestio; melior per se lectio eligenda quaeque minus interpolationem redoleat; nam interpolationem iam in α admissam esse satis constare videtur. archetypi lectio lectionesve quatenus fieri potest indagandae; inde ratione progrediendum' Blass, *Antiphontis Orationes*² p. XXIII. tum pergit: 'duo tamen quasi *γέγρα* ad Oxoniensem in prior editione detuli, unum levissimum atque inane, quod in scripturis vel plenis vel decurtatis (*ἀλλὰ* — *ἀλλ*, τὰ *ἄλλα* — τὰ *ἄλλα*) et in addendo *ν ἐφελεκυστικῶ* illum ducem secutus sum, alterum paullo gravius, quod etiam collocationem verborum ad N codicis normam cum Maetznero constitui. namque haud exigua diversitatis inter duos codices pars in ordine verborum immutato consistit. concedunt autem fere omnes, in N collocationem plerumque elegantiores melioremque esse; planior eiusdem ordo in Leocratea visus est Thalheimio (*Jahrb. f. cl. Philol.* 115, 1877, 678), neque prorsus immerito: at omnino non recte agunt, qui ex uno oratore rem aestimant, cum sint tres in communi causa. sed velim id quoque respiciatur, quod et in Lycurgo et in Dinarcho, quorum utrumque hiatus aliquam rationem habuisse scimus, N saepius tollit hiatus quam infert' Blass, *ibid.*

At ut summa rerum uno oculorum obtutu perspiciatur, en aspice stemma codicum quod Blass, *Antiphontis Orationes*² p. XXV apposuit leviter mutatum. archetypus, qui creditur litteris minusculis scriptus esse paucasque varias lectiones obtulisse, complures corruptelas exhibe-

PRAEFATIO

bat, e. g. § 6 καθεστάναι (pro καθι-), § 29 δ Σωκράτης (pro Λεωκράτης), § 133 μᾶλλον τὸν ἀνδροφόνον (pro τῶν ἀνδροφόνων), etc.

Testimonia, quae perpauca et exigui momenti exstant, ad constituendum textum quam accuratissime potui in apparatu critico notavi. sed exstant in Suda loci duo, e quibus patet, quantula nostris libris fides habenda sit. locus prior, qui ne quinque quidem versus continet (§ 40), sex praebebat lectiones sine dubio praeferendas eis, quae in nostris libris sunt: ταῖς ἡλικίαις pro τὰς ἡλικίας, ἀφειμένους pro ἀφεμένους, τὴν πόλιν pro πόλιν, τότε ἐπὶ pro ἐπὶ, οὐδῶ pro οὐδῶ, περιφθειρομένους pro διαφθειρομένους; unam tantum lectionem Lyncurgi libri potius exhibent quam Suda libri: τὰ ἱμάτια pro ἱμάτια. alter locus paragraphos 84—86 complectitur, Suda autem non totum locum affert, sed ea tantum ex eo excerpserit, quae viderentur

PRAEFATIO

notanda. tamen sic quoque, ut Blass subiecit, praestant Sudaе textus eis, quae in nostris libris sunt: § 84 *χώραν πᾶσαν* (sive *malis ἅπασαν*), pro *χώραν αὐτῶν*; *λήπονται* pro *ἐπιλήπονται*; *αὐτοῖς τοῦ θεοῦ* pro *τοῦ θεοῦ αὐτοῖς*..., quibus accedit § 86, de quo infra.

Nihil fere in Leocratea invenitur, quod a sermone Attico abhorreat; clarus in universum sincerusque est sermo, tenue ac simplex dicendi genus. quod ad hiatum attinet, non est Isocratea illa severitas expectanda; tamen non dubitandum, quin sani critici sit, praesertim in oratione tam graviter corrupta, minuere potius traditum hiatuum numerum, quantum tuto fieri possit, numquam vero augere.

DE HVIVS EDITIONIS RATIONE

Leocratea cum fragmentis Lycurgi, quamquam a tot tantisque viris doctis iam investigata, tamen mihi edenti satis negotii exhibuit; neque nesciebam propter indolem incepti, quantum novi a me conferri posset. consilium meum fuit, ut textum ad librorum manuscriptorum fidem restituerem; nam vir unice de oratoribus Atticis bene meritus, F. Blass, Leocrateam edens sedulo curavit, ne codicibus, quibus oratio traditur, iusto plus fidei praestet. hoc modo vir egregius sua de hiatu numerisque sententia adductus, quam ipse tamen sero renuntiaturus erat¹⁾, permulta mutavit. multos igitur locos a Blass propter hiatum numerosque mutatos ad codicum fidem restitui. libros NA et examinavi et reproductionibus phototypice depictis usus sum eorumque lectiones describere accurate conatus sum, cum maxime scire intersit, quid vel nunc legatur vel primitus in codicibus exstiterit. recentiorum reproductiones microphotostaticas omni diligentia per-

1) Vide F. Blass, *Die Rhythmen der attischen Kunstprosa*, Lipsiae 1901, passim; Th. Thalheim, *Der Rhythmus bei Lykurgos*, Progr. Gymn. Hirschberg i. Schl., Ostern 1900, 3–8; O. Gebhardt, *Adnotationes criticae ad recentiores Leocrateae Lycurgi editiones*, Baruthi 1904, 8ss.

PRAEFATIO

scrutatus sum, ita ut bis terve veram, ut credo, lectionem primus perscripserim. ubi fieri potuit, ut virorum doctorum coniecturas in ipsis fontibus perscrutarer, nulla mentio virorum doctorum Scheibe vel Blass facta est¹⁾; Scaligeri coniecturae ex Aldinae exemplari, quod est in bibliotheca universitatis Traiectinae, haustae sunt²⁾.

In fragmentis Lycurgi, quae e Harpocracione pendent, **fr.** duobus libris (**V** et **R**) a viris doctis adhuc non collatis usus sum, unde tamen nihil novi compertum est. novum librum lexicæ Photii nuper in Graecia inventum³⁾ adhibere potui benevolentia editorum. de orthographia sive in Leocratea et fragmentis sive in inscriptionibus singula suo loco notantur; hic tantum dicere velim me operam dedisse, ut titulorum Atticorum usui obtemperarem.

In Lycurgi vita e dissertatione de libris, qui spurium Plutarchi opusculum, quod vitae decem oratorum inscribitur, continent, a C. G. Lowe scripta paululum utilitatis cepi et in apparatu pauca vel nova vel accuratiora e laboribus virorum epigraphicorum hausta addere potui. lapides ipse non vidi, sed ectypa complura olim inspexi.

Restat, ut viris doctis, qui ad hunc libellum parandum libenter mihi auxilio fuerunt, gratias ex animo agam maximas: H. Bolkestein, A. Diller, K. J. Dover, G. Giangrande, G. Klaffenbach, D. M. Lewis, M. Papathomopoulos, M. W. M. Pope et G. Chr. Hansen, Bibliothecae Teubnerianae redactori benevolentissimo.

Ioanninis 6. XII. 1966

N. C. Conomis

---

1) Sed tamen, quod ad adnotationes vitae fragmentorumque Lycurgi pertinet, plura huic viro docto debentur.

2) Coniecturarum, quae in tria exemplaria Aldinae a Mureto fluxisse dicuntur (v. W. Wyse, CR 18, 1914, 118), indicem non habebam, sed exemplar Hamburgense in bello novissimo periisse vir doctus C. J. Classen Hamburgensis me certiore fecit.

3) Vide L. Politis, Die Handschriftensammlung des Klosters Zavorda und die neu aufgefundenen Photios-Handschrift, Philologus 105, 1961, 136–144.

CONSPECTVS LIBRORVM

1. De libris Lycurgi disseruerunt:

- F. Blass, *Der Codex Oxoniensis des Lykurgos*, *Jahrb. f. cl. Philol.* 111, 1875, 597–604
 Th. Thalheim, *Zu Lykurgos*, *Jahrb. f. cl. Philol.* 115, 1877, 673 u. ad 683
 —, *Lycurges et Antiphon*, *Vratislaviae* 1882
 P. Graffunder, *De Crippsiano et Oxoniensi Antiphontis, Dinarchi, Lycurgi codicibus*, *Diss. Berolin.* 1882
 H. Buermann, *Handschriftliches zu den kleineren attischen Rednern*, *RhM* 40, 1885, 387–396
 L. Cohn, *Zur Kritik des Redners Lykurg*, *Hermes* 22, 1887, 58–78
 A. Bienwald, *De Crippsiano et Oxoniensi Antiphontis, Dinarchi, Lycurgi codicibus*, *Diss. Vratislav.*, *Görlitz* 1889
 W. Wyse, *The Speeches of Isaeus*, *Cambridge* 1908, p. I–XLVII

2. Ex editionibus Lycurgi ad verba oratoris emendanda hae maxime contulerunt:

- Aldina ed. princeps, *Venetii* 1513 (= *Oratores Graeci* 2, 132–151)
 Ph. Melancthon, *Vitebergae* 1545 (*Graece et Latine*)
 H. Stephanus, *Oratorum veterum orationes* 2, *Parisiis* 1575, 147 u. ad 169
 I. Taylor, *Cantabrigiae* 1743, 155–258 et 317–343 (una cum Demosthenis or. c. Midiam, *Graece et Latine*)
 I. G. Hauptmann, *Lipsiae* 1753
 I. I. Reiske, *Oratorum Graecorum etc.* 4, *Lipsiae* 1771, 103–242 et cf. 8, 455–456
 J. H. A. Schulze, *Brunsvigae* 1789
 A. G. Becker, *Magdeburgi* 1821 (cum fragmentis), a G. St. Dobson, *Londini* 1828 (4, 355–510) iterata
 C. F. H(einrich), *Bonnae* 1821
 F. Osann, *Ienae* 1821
 I. Bekker, *Oratores Attici* 3, *Oxonii* 1822, 229–284 et cf. 602 (= *Berolini* 1823–1824: 3, 195–242 et cf. *Add.* 5, 697–698)
 G. Pinzger, *Lipsiae* 1824
 A. Coraes, *Parisiis* 1826
 G. A. Blume, *Sundiae* 1828
 I. G. Baierus et H. Sauppius, *Turici* 1834 (cum fragmentis) iterata in *Oratoribus Atticis* 1, *Turici* 1840, 379–398
 E. Maetzner, *Berolini* 1836 (cum commentariis)
 C. Scheibe, *Lipsiae* 1853

CONSPECTVS LIBRORVM

- E. Jenicke, Lipsiae 1856 (cum fragmentis)
 A. H. G. P. van Es, Lugduni Batavorum 1862
 A. Nicolai, Berolini 1875 (cum commentariis)
 Rec. J. Rohrmoser, Zeitschr. f. d. österr. Gymnasien 37, 1886, 820–824
 C. Rehdantz, Lipsiae 1876 (cum commentariis amplis)
 Th. Thalheim, Berolini 1880
 Rec. G. Kaibel, DLZ 2, 1881, 160–161
 A. Cima, Torino 1896 (cum notis)
 Rec. O. Güthling, Woch. f. class. Philol. 15, 1898, 203–204
 F. Blass, Lipsiae 1899 (cum fragmentis)
 Rec. C. Fuhr, DLZ 22, 1899, 1865–1867; E. Rosenberg, Woch. f. class. Philol. 14, 1899, 1025–1028; van den Es, Museum 7, 1899, 316–319; F. Slameczka, Zeitschr. f. d. öst. Gymnasien 51, 1900, 119–121. — De hiatu v. E. Drerup, BphW 20, 1900, 449–452
 —, Ed. minor 1903
 Rec. C. Fuhr, BphW 23, 1903, 452–453
 L. Levi, Firenze 1903 (cum notis)
 Rec. Cesareo, Bollet. d. filol. classica 11, 1904/5, 174–175
 A. Sofer, Lipsiae 1905 (cum commentariis)
 A. Petrie, Cambridge 1922 (cum commentariis amplis)
 Rec. E. S. Forster, CR 37, 1923, 76–77
 F. Durrbach, Paris 1932 (cum fragmentis selectis)
 Rec. C. Mathieu, REA 34, 1932, 304–305; Emm. Pezopulos, Gnomon 10, 1934, 532–536; C. Rüger, BphW 52, 1932, 1513 u. ad 1520, etc. Textus iteratus a P. Treves, Milano 1934 (cum notis)
 Rec. Pickard-Cambridge, CR 48, 1934, 239; C. Rüger BphW 55, 1935, 289–299, etc.
 J. O. Burt, Minor Attic Orators 2, London 1954, 1–157 (una cum Demad. Din. Hyp.)
 Rec. H. Ll. Hudson-Williams, CR, N. S. 5, 1955, 266–268
 E. Malcovati, Torino 1947. ²1956 (cum notis)
 — Roma 1966 (cum fragmentis selectis)
 Rec. N. C. Conomis, Gnomon 40, 1968, 437–440
3. Fragmenta orationum deperditarum separatim ediderunt et de eis disseruerunt:
 H. Sauppe, Oratores Attici 2, Turici 1848–1850, 258–273)
 F. G. Kiessling, Halis Saxonum 1847 (cum commentariis; huic libro adiecta est M. H. E. Meieri commentatio de vita Lycurgi Plutarcho ascripta et de orationum reliquiis)
 N. C. Conomis, Notes on the Fragments of Lycurgus, Klio 39, 1961, 72–152 (commentariolum)
4. De textu Lycurgi praecipue disseruerunt:
 a) Ratio studiorum ad Lycurgum pertinentium:
 G. Lange, Jahresb. d. Berl. Philol. Vereins 7, 1881, 305–334. 13, 1887, 113–152
 K. Emminger, JAW 161, 1913, 172–186 (1886–1904)

CONSPECTVS LIBRORVM

H. LI. Hudson-Williams, *Fifty Years of Classical Scholarship* (ed. M. Platnauer), Oxford 1954, 198

b) Commentariunculae:

- C. Bursian, *Zu Lykurgos' Rede gegen Leokrates*, *Jahrb. f. cl. Philol.* 101, 1870, 302
- A. Cima, *Sopra alcuni passi dell' oratio di Licurgo contra Leocrate*, *Bollet. d. filol. classica* 2, 1895/6, 136–140. 3, 1896/7, 184
- C. G. Cobet, *Mnemosyne* 11, 1863, 112; *Variae Lectiones* 99. 249; *Novae Lectiones* 583; *Collectanea critica* 153
- L. Cohn, *Zur Kritik des Redners Lykurg*, *Hermes* 22, 1887, 58–78
- P. P. Dobree, *Adversaria, Cantabrigiae* 1831, (in *Lyc.*: 1, 316 u. ad 321) = *Londini* 1883, 1, 320–325
- S. Elias, *Quaestiones Lycurgeae*, *Diss. Halis Sax.* 1870
- A. H. G. P. van Es, *Adnotationes ad Lycurgi orationem in Leocratem*, *Lugduni Batavorum* 1854
Rec. S. A. Naber, Mnemosyne 3, 1854, 409–418
 —, *Mnemosyne* 6, 1857, 445–446
- H. Frohberger, *Adnotationes in oratores Atticos*, *Philologus* 29, 1870, (*Lyc.*) 628–630; *Der Redner Lykurgos*, *ibid.*, 33, 1874, 344–367 et 476–560; *Philol. Anz.* 1872, 78–84
- O. Gebhardt, *Adnotationes criticae ad recentiores Leocrateae Lycurgi editiones*, *Diss. Monach.*, *Baruthi* 1904
- C. Halm, *Observationes criticae in Lycurgi orationem contra Leocratem*, *Acta Philologorum Monacensium* 4, 1829, 123–156
- M. Haupt, *Varia*, *Hermes* 5, 1871, 21 (= *Opuscula* 3/2, 1876, 489 u. ad 490)
- C. F. Heinrich, *Schedae Lycurgeae*, *Bonnae* 1850
- F. K. Hertlein, *Coniecturen zu griechischen Prosaikern*, *Lyceal- Progr.* 8, *Wertheim* 1862, 24–25
- H. van Herwerden, *Ad Lycurgi orationem in Leocratem*, *Mnemosyne* 11, 1862, 63–75, et apud van Es in *editione*
- G. A. Hirschig, *Emendationes in oratoribus Atticis*, *Philologus* 5, 1850, (*Lyc.*) 328–329
- O. Hoffmann, *Erklärungen zu Lykurgs Rede gegen Leokrates*, I (cap. 1–17), II (cap. 18–37), *Progr. d. Gymn. Hamm.* 1887. 1889
- H. Jacob, *Gymn.-Progr.* 4, *Cleve* 1860
- E. Jenicke, *Symbolae criticae in Lycurgi Leocrateam*, *Lipsiae* 1843
- I. N. Madvig, *Adversaria critica ad scriptores Graecos*, *Hauniae* 1871, 454
- H. Mayer, *Observationes in Lycurgi oratoris usum dicendi*, *Diss. Friburgi* 1889
- S. A. Naber, *Adnotationes criticae ad Lycurgi Leocrateam*, *Mnemosyne* 32, 1904, 349–359
- F. Polle, *Zu Lykurgos Rede gegen Leokrates*, *Jahrb. f. cl. Philol.* 99, 1869, 744–755
- L. Radermacher, *Observationum et lectionum variarum specimen*, *Jahrb. f. cl. Philol.* 151, 1895, (*Lyc.*) 243

CONSPECTVS LIBRORVM

- A. Rosenberg, De orationis Leocrateae interpolationibus, Diss. Gryphiswald. 1869; Jahrb. f. cl. Philol. 101, 1870, 805–809. 107, 1873, 744. 109, 1874, 333–344. 115, 1877, 683–693
 —, Zur äußeren und inneren Kritik der Leocratea, Gymnasialprogr. 4, Ratibor 1876
 J. Schedlbauer, Beiträge zur Textkritik von Lykurgs Rede gegen Leokrates, Progr. Bamberg 1886
 C. Scheibe, Coniecturae in Lycurgum, Zeitschr. f. d. Alterthumsw. 1845, Nr. 27
 —, Emendationes aliquot Lycurgeae, Gratul.-Schr. an das Schweriner Gymnasium 4, Strelitiae novae 1853
 K. Schenkl, Zu Lykurgos gegen Leokrates § 15, WS 5, 1883, 328
 B. Schmidt, Satura critica (Lycurg. Leocr. 13. 29), RhM 34, 1879, 109
 A. Schöne, Zu Lykurgos Rede gegen Leokrates, Jahrb. f. cl. Philol. 99, 1869, 737–744
 K. Seeliger, Miscella critica, Acta Societatis Philologicae Lipsiensis 5, 1875, 295–296
 Th. Thalheim, Zu Lykurgos, Jahrb. f. cl. Philol. 115, 1877, 673 u. ad 683
 —, Zu Lykurgos, Hermes 15, 1880, 412–416
 A. Voigtlaender, Brevis de locis nonnullis Lycurgi Leocrateae orationis disputatio, Schneebergae 1825
 E. Weidner, Zu Lykurgos, Philologus 15, 1860, 127
5. Indices verborum Lycurgi confecerunt:
- S. Kondratiew, Index ad oratorem Lycurgum, Mosquae 1897
 Recc. Th. Thalheim, BphW 18, 1898, 387–388; C. Fuhr, Woch. f. class. Philol. 15, 1898, 393
 L. L. Forman, Index Andocidis Lycurgi Dinarchi, Oxonii 1897
 Recc. Th. Thalheim, BphW 18, 1898, 387–388; C. Fuhr, Woch. f. class. Philol. 15, 1898, 393–400; J. E. Sandys, CR 14, 1900, 65–66

COMPENDIA EPHEMERIDVM

ABSA	= Annual of the British School at Athens
Abh. Gött. Ges. N. F.	= Abhandlungen der Gesellschaft der Wissenschaften zu Göttingen, Neue Folge
AClass	= Acta Classica. Proceedings of the Classical Association of South Africa
AE	= <i>Ἀρχαιολογικὴ Ἐφημερίς</i>
AJA	= American Journal of Archaeology
AJPh	= American Journal of Philology
Ἀρχ. Δελτ.	= <i>Ἀρχαιολογικὸν Δελτίον</i>
Archiv f. Papyrusf.	= Archiv für Papyrusforschung und verwandte Gebiete
Ἀθηνᾶ	= <i>Ἀθηνᾶ. Σύγγραμμα περιοδικὸν τῆς ἐν Ἀθήναις ἐπιστημονικῆς ἐταιρείας</i>
Athen. Mitt.	= Mitteilungen des Deutschen Archäolog. Instituts. Athenische Abteilung
BphW	= Berliner philologische Wochenschrift et Philologische Wochenschrift (post a. 1921)
Bollet. d. filol. classica	= Bollettino di Filologia Classica
BCH	= Bulletin de Correspondance Hellénique
C et M	= Classica et Mediaevalia
CPh	= Classical Philology
CQ	= Classical Quarterly
CR	= Classical Review
CW	= Classical Weekly
DLZ	= Deutsche Literaturzeitung für Kritik der internationalen Wissenschaft
EEAth	= <i>Επιστημονικὴ Ἐπετηρὶς τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν</i>
EEThess	= <i>Επιστημονικὴ Ἐπετηρὶς τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης</i>
Glotta	= Glotta. Zeitschrift für griechische und lateinische Sprache
Gnomon	= Gnomon. Kritische Zeitschrift für die gesamte klassische Altertumswissenschaft
GGA	= Göttingische Gelehrte Anzeigen
G et R	= Greece and Rome
Gymnasium	= Gymnasium. Zeitschrift für Kultur der Antike und humanistische Bildung
Harv. Theol. Rev.	= Harvard Theological Review
HSPh	= Harvard Studies in Classical Philology

COMPENDIA EPHEMERIDVM

Hellenica	= Hellenica. Recueil d'épigraphie, de numismatique et d'antiquités grecques (publié par L. Robert)
Hermathena	= Hermathena. A Series of Papers by Members of Trinity College, Dublin
Hermes	= Hermes. Zeitschrift für klassische Philologie
Hesperia	= Hesperia. Journal of the American School of Classical Studies at Athens
Historia	= Historia. Zeitschrift für alte Geschichte
Jahrb. f. cl. Philol.	= Jahrbücher für classische Philologie
JAW	= Jahresbericht über die Fortschritte der klassischen Altertumswissenschaft
JS	= Journal des Savants
JHS	= Journal of Hellenic Studies
Kieler Philol. Stud.	= Kieler Philologische Studien
Klio	= Klio. Beiträge zur alten Geschichte
Lit.Zentralbl.	= Literarisches Zentral-Blatt
Mnemosyne	= Mnemosyne. Bibliotheca Classica Batava
Museum	= Museum. Tijdschrift voor filologie en geschiedenis
NGG	= Nachrichten der Gesellschaft der Wissenschaften zu Göttingen
NJPhP	= Neue Jahrbücher für Philologie und Pädagogik
NClio	= La Nouvelle Clio
Öst. Jahresh.	= Jahreshefte des Österreichischen Archäologischen Instituts
PP	= La Parola del Passato. Rivista di studi classici
Philol. Anz.	= Philologischer Anzeiger
Philologus	= Philologus. Zeitschrift für das klass. Altertum
ΠΑΑ	= Πρακτικά τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν
PCPS	= Proceedings of the Cambridge Philological Society
RA	= Revue Archéologique
REA	= Revue des Études Anciennes
REG	= Revue des Études Grecques
RhM	= Rheinisches Museum für Philologie
SAWW	= Sitzungsberichte der Akademie der Wissenschaften in Wien, Philos.-Hist. Klasse
SBAW	= Sitzungsberichte der Bayerischen Akademie der Wissenschaften in München, Philos.-Hist. Klasse
TAPhA	= Transactions and Proceedings of the American Philological Association
WS	= Wiener Studien Zeitschrift für klassische Philologie
Woch. f. class. Philol.	= Wochenschrift für classische Philologie
Zeitschr. f. d. Altertumsw.	= Zeitschrift für die Altertumswissenschaft
Zeitschr. f. d. öst. Gymnasien	= Zeitschrift für die österreichischen Gymnasien

EDITORES ET EMENDATORES

Ald.	= Aldina	Rehd.	= Rehdantz
	(ed. princeps)	Rei.	= Reiske
Bk.	= I. Bekker	Ri.	= Richards
Bernard.	= Bernardakis	Rosbg.	= Rosenberg
Bernh.	= Bernhardt	Saup.	= Sauppe
Bl.	= Blass	Scal.	= Scaliger
Cor.	= Coray (Coraes)	Sch.	= Scheibe
Ddf.	= W. Dindorf	Schoem.	= Schoemann
Dobr.	= Dobree	Steph.	= H. Stephanus
Frohb.	= Frohberger	Tayl.	= Taylor
Heinr.	= Heinrich	Thalh.	= Thalheim
G. Herm.	= G. Hermann	Turr.	= Turicenses
Herw.	= van Herwerden		(Sauppe et Baier)
Kiessl.	= Kiessling	Valck.	= Valckenaer
Malcov.	= Malcovati	Vales.	= Valesius
Mein.	= Meineke	Westerm.	= A. Westermann
Melanchth.	= Melanchthon	Wytt.	= Wytttenbach
Pezop.	= Pezopulos	Xyl.	= Xylander

LIBRORVM TITVLI

Blass, Att. Bereds. ²	= F. Blass, Die Attische Beredsamkeit ² , Leipzig 1887–1893
Boeckh, Staatsh. ³	= A. Boeckh, Die Staatshaushaltung der Athener ³ , Berlin 1886
Dttb. Syll. ³	= W. Dittenberger, Sylloge Inscriptionum Graecarum ³ , Lipsiae 1915–1924
E. M.	= Index Musei Epigraphici Athenis
FGrHist	= F. Jacoby, Fragmente der griechischen Historiker, Berlin-Leiden 1923ss.
Judeich, Topogr. ²	= W. Judeich, Topographie von Athen ² , München 1931
Kirchner, P. A.	= I. Kirchner, Prosopographia Attica, Berlin 1901–1903
Lipsius, A. R.	= Das Attische Recht und Rechtsverfahren mit Benutzung des Attischen Processes von M. H. E. Meier und G. F. Schoemann darg. von J. H. Lipsius, Leipzig 1905–1912
Meisterhans ³	= K. Meisterhans, Gramm. d. griech. Inschriften, 3. Aufl. bes. von E. Schwyzer, Berlin 1900

LIBRORVM TITVLI

RE	= Real-Encyclopädie der classischen Altertumswissenschaft, Stuttgart 1893 ss.
Sauppe, O. A.	= H. Sauppe in H. Sauppius et I. G. Baierus, Oratores Attici 2, Turici 1850
Schäfer, Demosth. ²	= A. Schäfer, Demosthenes und seine Zeit ² , Leipzig 1885—1887
SEG	= Supplementum Epigraphicum Graecum, Lugduni Batavorum 1923 ss.
Tod, GHI	= M. N. Tod, A Selection of Greek Historical Inscriptions 1 ² , Oxford 1946, 2, Oxford 1948
Toepffer, A. G.	= I. Toepffer, Attische Genealogie, Berlin 1889
Wycherley, Test.	= R. E. Wycherley, The Athenian Agora, ³ Literary and Epigraphical Testimonia, Princeton/New Jersey 1957

BREVIATA

acc. = accepit	h. l. = hoc loco
al. = alibi	mg. = margine
ci. = coniecit (-erunt)	nr. = numerus
cl. = collato (-a, -is)	s. v. = sub voce
et ci. = et coniecerat	v. = versus sive vide
fr. = fragmentum (-a)	v. d. = vir doctus
gl. = glossa sive glossema	

IN TESTIMONIIS DE LYCVRGO

decr. = decretum Stratoclis, [Plut.] vit. X orat. 851 f ss.

IN FONTIVM, TESTIVM, etc. MENTIONE

=: locus iisdem fere verbis citatus
cf.: locus non totidem verbis citatus

SIGLA FRAGMENTORVM

Epit.	= Harpocratonis Epitome de qua v. W. Dindorf, Harpocratonis Lexicon in decem oratores Atticos, Oxonii 1853, p. III. XV; Gossen, RE VII 2, 1912, 2413
Et ^G	= Etymologicum Genuinum (in E. Miller, Mélanges de littérature Grecque, Paris 1868, 11—340)
Et ^M	= Etymologicum Magnum, rec. Th. Gaisford, Oxonii 1848
Et ^{Gud}	= Etymologicum Gudianum, ed. de Stefani A—Z, Lipsiae 1909—1920, F. W. Sturz Z—Ω, Leipzig 1818

SIGLA CODICVM

- Bach. Anecd. = Anecdota Graeca e codd. MSS. Bibl. reg. Parisin.,
ed. L. Bachmann, Lipsiae 1828–1829
- Bk. Anecd. = Anecdota Graeca, ed. I. Bekker, Berolini 1814
u. ad 1821
- Antiatt. = *Ἀντιαττικιστής*, pp. 77–116
- Synt. = *Περὶ συντάξεως*, pp. 119–180
- ΔΟ = *Δικῶν ὀνόματα*, pp. 183–194
- Λέξ. ῥητ. = *Λέξεις ῥητορικαί*, pp. 197–318
- Cram. Anecd. Oxon. = Anecdota Graeca e codd. MSS. Bibl. Oxon.,
ed. J. A. Cramer, Oxonii 1835–1837
- Cram. Anecd. Paris. = Anecdota Graeca e codd. MSS. Bibl. Reg.
Parisiensis, ed. J. A. Cramer, Oxonii 1839–1841
- Hsch. = Hesychii Alexandrini Lexicon, rec. K. Latte
(A–O), Hauniae 1953–1966
Post I. Albertum rec. M. Schmidt, Ienae 1858 u.
ad 1868
- Phot. = Photii Patriarchae Lexicon, ed. S. A. Naber, Lei-
dae 1864–1865
- Phot. (b) = Photii Lexicon cod. Berolinensis (ed. Reitzenstein)
- Phot. (z) = Photii Lexicon cod. monasterii Zavordae (in-
editum)
- * asterisco notantur fragmenta quae dubitanter orationi alicui
adscribuntur

SIGLA CODICVM

- Π¹ Pap. Ryl. 3, 551, s. II ex.
- Π² Pap. Oxy. 31, 2550, s. II ?
- N Bodleianus Ms. Auct. T. 2. 8, s. XIV
- A Crippsianus Mus. Brit. Burneianus 95, s. XIV
- B Laurentianus plut. 4 cod. 11, s. XV
- L Marcianus append. class. 8 cod. 6, s. XV
- P Ambrosianus A 99 sup., s. XV ex.
- M Mus. Brit. Burneianus 96, s. XV
- Z Vratislaviensis Magdal. 1069, s. XV ex.
- apogr. apographa codicis A (= BLPMZ) vel omnia vel plura
- A = primaria verborum scriptura
- A^{pr} = scriptura ante correctionem
- A¹ = primariae manus correctiones
- A² = correctiones nescitur a quo scriptae
- A^c = codicis A scriptura correctae
- A¹⁸ = primariae manus scriptura supra lineam
- τῶν¹ = prius τῶν; τῶν² = alterum τῶν
- {a} = littera removenda
- <a> = littera addenda
- †... = locus nondum sanatus

DE LYCVRGO TESTIMONIA

I. VITA LYCVRGI

ex vitis X oratorum Plutarcho adscriptis

Λυκούργος Λυκόφρονος μὲν ἦν πατὴρ τοῦ Λυκούργου 1
5 (ὃν οἱ τριάκοντα τύραννοι ἀπέκτειναν, αἰτίου αὐτῷ τῆς
ἀναιρέσεως γενομένου Ἀριστοδήμου Βατῆθεν, ὃς καὶ ἐλλη-
νοταμίας γεόμενος ἐφυγεν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ), τῶν δῆμων
δὲ Βουτάδης, γένους τοῦ τῶν Ἐτεοβουταδῶν. ἀκροατὴς δὲ 2

Vitam Lycurgi scripserat Philiscus Isocrateus (v. p. 2 ad v. 2);
postea Caecilius Calactinus, ex quo huius vitae Plutarchaeae magna
pars derivata esse videtur. rursus Plutarcheam exscripsit Photius
cod. 268. textus Plutarchi vitae Lycurgi et ap. A. Westermann,
Vitarum scriptores Graeci minores, Brunsvigae 1845, p. 270–280;
commentarium in Plutarchi vitam composuit M. H. E. Meier (ap.
F. G. Kiessling, Lyc. fragm., Halis Sax. 1847); v. etiam Coraem in
ed. p. 86–98. — 4 *Λ. Λυκ. Βουτ.* in Stratoclis decreto etc.; cf. infra
nr. II || 5 *ὃν*] Lycurgum avum (C. O. Müller; Meier ap. Kiessl.
p. IV; etiam Kirchner, P. A. 9249; Obst, RE XIII 2, 1927, 2466
nr. 14) || 6 *Ἀριστ. Βατ.*] v. Kirchner, P. A. 1812 | *ὃς καὶ Aristod.*
ex mente scriptoris, et convenit *ἐφυγεν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ*; verum *ἐλ-
ληνοταμίας γεόμε.* in Lycurgum potius convenit (Meier); cf. de
maioribus § 47; Harpocr. s. v. *Λυκ.* | *εἰς τῶν δέκα ῥητόρων, οὗ*
πάππος Α. ὁ νομοθέτης (?) || 8 *γένους*] v. Arist. *Ἀθ. πολ.* fr. 3–4;
cf. schol. ad Aeschin. 3, 18; Poll. 3, 52; Harpocr. s. v. *γεννῆται*;
Hsch. Phot. s. v. *ὁμογάλακτες*; al. | *Ἐτεοβουταδῶν*] v. infr. § 47 ||
888. cf. vit. Hyperidis § 2; Olympiod. ad Plat. Gorg. 515 c (p. 215,
23 Westerink) *ὁ Φιλίσκος τὸν βίον γράφων τοῦ Α. φησὶν ὅτι μέγας*

Siglis librorum iisdem utor, quibus C. G. Lowe in dissertatione,
quae inscribitur The Manuscript Tradition of Pseudo-Plutarch's
Vitae Decem Oratorum, Univ. of Illin. Stud. in Lang. and Liter.,
vol. 9, nr. 4, 1924: ω (archetypus), P1 (Paris. 1957, Bernard. F),
M (Ambros. c. 126 inf.), A (Paris. 1671), R2 (Vatic. gr. 139),
E (Paris. 1672, Wyttenb. E), P2 (Paris. 1680), F1 (Laur. 80, 5),
R3 (Vatic. gr. 1013), R1 (Vat. Reg. Suec. gr. 80), F2 (Laur. 80,
21), V (Marc. gr. 248), U (Urb. gr. 100), T (Toletanus 51, 5, de
quo libro cf. G. B. A. Fletcher, CQ 21, 1927, 166–176).

TESTIMONIA

γενόμενος Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου, τὰ πρῶτα ἐφιλοσόφησεν· εἶτα καὶ Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος γνώριμος γενόμενος, ἐπολιτεύσατο ἐπιφανῶς καὶ λέγων καὶ πράττων
 3 καὶ δὴ πιστευσάμενος τὴν διοίκησιν τῶν χρημάτων ταμίαις γὰρ ἐγένετο ἐπὶ τρεῖς πενταετηρίδας ταλάντων μὲν ἢ ὥς 5
 τινες (καὶ ὁ τὰς τιμὰς αὐτῶν ψηφίζόμενος Στρατοκλῆς ὁ ῥήτωρ) ,ιγχν', τὸ μὲν πρῶτον αἰρεθεὶς αὐτός, ἔπειτα τῶν φίλων ἐπιγραφάμενός τινα αὐτὸς ἐποιεῖτο τὴν διοίκησιν, διὰ τὸ φθάσαι νόμον εἰσενεγκεῖν μὴ πλείω εἴ ἐτῶν διοικεῖν

γένετο Α. καὶ πολλὰ κατώρθωσεν, ἃ οὐκ ἔστι δυνατόν κατορθῶσαι τὸν μὴ ἀκροασάμενον τῶν λόγων Πλάτωνος; Diog. L. 3, 46 in indice discipulorum Platonis: καὶ Α. ὁμοίως Πολέμων ἱστορεῖ (sc. ἀκοῦσαι Πλάτωνος); cf. etiam Suda s. v. Ὑπερείδης

2 Ἰσοκρ.] cf. Zosim. vit. Isocr. p. 256 (Westerm.) = Sauppe, O. A. 2, 4b 24 || 4 διοίκ.] decr. p. 852b; Demosth. epist. 3, 2 (in Hyper. 1, 28, 17ss. non agitur de Lyc., v. G. L. Cawkwell, JHS 83, 1963, 58 n. 68); Diod. 16, 88 | ταμίαις] cf. decr. 852b ταμίαις τῆς κοινῆς προσόδου. de magistratu Lyc. non convenit: cf. A. Boeckh, Staatsh.³ 1, 201. 204 et 2, n. 269; Brandis, RE V 1, 1903, 788—789 (s. v. διοικήσεις); G. Colin, REA 30, 1928, 194ss. (ταμίαις ἐπὶ τὴν διοίκησιν?); W. S. Ferguson, The Treasurers of Athena, Cambr. Mass. 1932, 139 n. 2; F. Durrbach, Lycurgue p. XX—XXI; A. H. M. Jones, Athenian Democracy, Oxford 1957, 160 n. 170; B. D. Meritt, Hesperia 29, 1960, 3—4 || 6 ap. Strat. fuisse dicuntur non 18650, sed 18900 tal., sed ibid. additur a privatis accepisse Lyc. 650 tal., pro quibus hic auctor (§ 7) 250 tradit. cf. Paus. 1, 29, 16; A. Westermann, Vit. script. Graec. min. p. 271; Boeckh, Staatsh.³ 1, 515ss.; Durrbach, Lycurgue p. XXIV—XXV || 7 τὸ μὲν πρῶτον] 338—334 (Sauppe, O. Müller, U. Köhler), cf. IG II² 1672, 11, qua inser. probatur etiam tertia penteteride [330—326] Lyc. suo nomine curam harum rerum gessisse; itaque alieno (nempe Habronis filii, ut vid., v. ad § 33; B. D. Meritt, Hesperia 29, 1960, 3ss. [Xenocles]) altera (334—330). sed Colin, REA 30, 1928, 189ss. primum a. 337/6 Lyc. inisse quaesturam disseruit (cf. etiam Durrbach, Lycurgue p. XXII—XXIII); 336—324 Lyc. quaestorem fuisse monet D. M. Lewis || 9 μὴ πλείω κτέ.] id est non per duas pent. continuas

4 καὶ δὴ καὶ Meier ap. Kiessl. p. IX, sed cf. [Plut.] vit. X orat. 845b et J. D. Denniston, Greek Particles², Oxford 1954, 249 | πιστευσάμενος] πιστευθεὶς exspectares hic et p. 3, 7 (καταπιστευθεὶς Phot.) || 5—7 ἢ ὥς τινες (καὶ ὁ τὰς . . . ῥήτωρ) ,ιγχν' Meier: καὶ ὁ τὰς τιμὰς . . . ῥήτωρ secl. Wyttenb., infra post τὸ αὐτὸ ψηφισμα § 41 p. 10, 12 trp. Cor. Turr.; <καθὰ φησι> καὶ ὁ τὰς τιμὰς Bl. (καθὰ iam Westerm.) || 6 καὶ] ἦν δὲ Rei. καθὰ καὶ Westerm. || 9 εἰσενεγκεῖν . . .] nomen rogatoris excid. vid. Rei., <Ἡγήμωνα> (Kirchner, P. A. 6290) putat Lewis

TESTIMONIA

τὸν χειροτονηθέντα ἐπὶ τὰ δημόσια χρήματα. αἰεὶ τ' ἐφεστῶς 4
τοῖς ἔργοις διετέλεσε καὶ θέρους καὶ χειμῶνος. καὶ ἐπὶ 5
τὴν τοῦ πολέμου παρασκευὴν χειροτονηθεὶς πολλὰ τῆς πό-
λεως ἐπηνώρθωσε, καὶ τριήρεις παρεσκεύασε τῷ δήμῳ ν'.
6 καὶ τὸ ἐν Λυκείῳ γυμνάσιον ἐποίησε καὶ ἐφύτευσε, καὶ τὴν 6
παλαιστραν ὠκοδόμησε, καὶ τὸ ἐν Διονύσου θέατρον ἐπι-
στατῶν ἐπετέλεσεν. πιστευσάμενος δὲ ἐν παρακαταθήκῃ 7
παρὰ τῶν ἰδιωτῶν σν' τάλαντα ἐφύλαξε. πομπεῖά τε χρυσᾶ 8
καὶ ἀργυρᾶ τῇ πόλει κατεσκεύασε καὶ Νίκας ὀλοχρύσους.
10 πολλὰ δ' ἡμίεργα παραλαβὼν ἐξετέλεσε, καὶ νεωσοίκους 9

1 s. cf. infr. § 23 || 2 τοῖς ἔργοις] de Lyc. aedificiis cf. C. Curtius, Die Bauten des Lyc., Philologus 24, 1866, 83–114. 261–283 || 2ss. ex decr. p. 852c; de hoc praetore v. G. Glotz, Histoire grecque, 4, Paris 1938, 200; Ἀθηνᾶ 57, 1953, 257 n. 1 || 4 de quadringentis navibus v. Kunst, RE XIII 2, 1927, 2450–2451; P. Treves, Demostene e la libertà greca, Bari 1933, 127; cf. Strab. 9, 1, 15 (p. 395) ἡ ὀπλοθήκη Φίλωνος ἔργον· ἄξιόν τε ἦν ναύσταθμον ταῖς τετρακοσίαις ναυσίν || 5ss. cf. decr. 852c | ἐποίησε (κατεσκεύασεν in decr.)] v. Judeich, Topogr.² 415; cf. F. Pfister, Die Reisebild. d. Herakl., SAWW 227. 2, 109; Jacoby, FGrHist III b 1–2, passim; R. E. Wycherley, G et R 9, 1962, 3. 10 || 6 ἐν Διον.] decr. 852c; Hyper. fr. 118; v. A. W. Pickard-Cambridge, The Theatre of Dion. in Athens, Oxford 1946, c. IV; N. C. Conomis, Klio 39, 1961, 81ss. || 7s. ex decr. 852a, cf. ad p. 2, 4 || 8ss. ex decr. 852b; cf. IG II² 1493. 1494 || 9 de Victoriis aureis v. Boeckh, Staatsh.³ 1, 513. 515; J. E. Sandys, Arist. Const. of Athens², London 1912, 182–183; Ferguson, Treasurers of Athena 122 n. 2; H. Thompson, Athen. Stud. presented to W. S. Ferguson, HSPH, Suppl. 1, 1940, 199ss.; E. Schweigert, Hesperia 9, 1940, 309–310; Jacoby, FGrHist III b 1–2 passim || 10 decr. 852c, sed inde a κρηπίδα alius auctor subest; cf. Paus. Hyper. l. c. | ἡμίεργα] intermissa erant opera archonte Lysimachide a. 339/8; Philoch. ap. Dion. Hal. Epist. ad Amm. 1, 11 (= FGrHist 328 F 52a) Λυσιμαχίδης Ἀχαρνεύς· ἐπὶ τούτου τὰ μὲν ἔργα τὰ περὶ τοὺς νεωσοίκους καὶ τὴν σκευοθήκην ἀνεβάλλοντο διὰ τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Φίλιππον | νεωσοίκους] cf. fr. I. 4

2 καὶ θέρους καὶ χειμῶνος huc irreps. e § 23 putat Cor. || 5 ἐν] κατὰ τὸ decr., v. infr.; πρὸς τῷ Paus. 1, 29, 16 ἐπὶ Saup. | Λυκείῳ E (teste Lowe, Manuscr. Trad. 37) et ci. Xyl.: λυκίῳ | καὶ κατεφ. ci. Westerm. || 7 ἐπετέλεσε ex decr. (p. 852c) et Paus. l. c. Turr. (ἐτέλεσε Cor.): ἐτελεύτησε | πιστευσάμενος] cf. ad p. 2, 4 || 10 καὶ τοὺς νεωσ. Cor.

TESTIMONIA

καὶ τὴν σκευοθήκην, καὶ τῷ σταδίῳ τῷ Παναθηναϊκῷ
τὴν κρηπίδα περιέθηκεν, ἐξεργασάμενος τοῦτό τε καὶ
τὴν χαράδραν ὁμαλὴν ποιήσας, Δεινίου τινός, δς ἐκέκτητο
τοῦτο τὸ χωρίον, ἀνέντος τῇ πόλει, προείπαντος αὐτῷ χαρί-
10 σασθαι Λυκούργου. ἔσχε δὲ καὶ τοῦ ἄστεως τὴν φυλακὴν 5
καὶ τῶν κακούργων τὴν σύλληψιν, οὗς ἐξήλασεν ἅπαντας,
ὥς καὶ τῶν σοφιστῶν ἐνίους λέγειν, Λυκούργον οὐ μέλανι,
ἀλλὰ θανάτῳ χρίοντα τὸν κάλαμον κατὰ τῶν πονηρῶν,
11 οὕτω συγγράφειν. ὅθεν ἐξαίτηθέντα αὐτὸν ὑπ' Ἀλεξάν-
12 δρου τοῦ βασιλέως ὁ δῆμος οὐ προήκατο. καθ' ὃν δὲ χρό- 10
νον ἐπολέμει Φίλιππος πρὸς Ἀθηναίους τὸν δεύτερον πόλε-
μον, ἐπρέσβευσε μετὰ Πολυεύκτου καὶ Δημοσθένους εἰς
13 τε Πελοπόννησον καὶ τινὰς ἑτέρας πόλεις. διετέλεσέ τε
τὸν ἅπαντα χρόνον εὐδοκιμῶν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις καὶ
δίκαιος εἶναι νομιζόμενος, ὥστε καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις 15

1 τὴν σκευοθήκην] armamentarium Philonis (IG II² 1668 = Dttb. Syll.³ 969) exstructum inter a. 347/6–330/29. opus confecit Lyc., v. IG II² 1668. 1627, 352; Judeich, Topogr.² 388¹; Jacoby, FGrHist III b 1, 331–2 || 3 Δεινίου τινός] Δ. Ἐρχιδεύς v. Kirchner, RE IV 2, 1901, 2389 nr. 3. id., P. A. 3163 || 9ss. ex decr. 852 d || 12 ἐπρέσβευσε] v. Demosth. 9, 72 sec. lect. vulg. (in S al. Lycurgi nomen omisum est); incidit autem ea legatio non in belli tempus, sed in a. 343/2; cf. Jacoby, FGrHist III b 2, 156 (325 nr. 10) | Πολυεύκτου] v. Schäfer, Demosth.² 2, 427, 2; W. S. Ferguson, The Athenian Secretaries, Ithaca N. Y. 1898, 40; Kirchner, P. A. 11950; Treves, RE XXI 2, 1952, 1614–1616; Hesperia, Index I–X s. v.; M. Crosby, Hesperia 19, 1950, 222–223; P. Cloché, Historia 9, 1960, 86; cf. [Plut.] vit. X orat. 846 b; Phot. Bibl. 265 p. 494 b (Bk.) || 13s. ad prima cf. decr. 852 d || 15 ὥστε καὶ κτέ. ex epist. Demosth. 3, 6: οὕτω δ' ἐπιστεύει αὐτῷ (sc. Δ.) καὶ δημοτικὸν παρὰ πάντας ἡγεῖσθε, ὥστε πολλὰ τῶν δικαίων ἐν τῷ φῆσαι Λυκούργον ἐκρίνατε, cf. Rutil. Lup. 2, 4 s. schema πρόληψις

2 τοῦτό τε] ἔτι δὲ Rei. || 3 Δεινίου Cor.: Διν. || 4 προείπαντος (iam Emperius) αὐτῷ (sc. Δεινίᾳ) χαρ. Λυκούργου Bernard.: περὶ παντός αὐτοῦ χαρ. Λυκούργου libri προειπόντος αὐτὸ χαρ. Δ–φ Bl. προσ- αὐτό Wyttenb. καὶ προειπ. αὐτὸ Rei. περὶ παντός αὐτοῦ (ποιησαμένου) Cor. || 5 ἄστεως ω (ἄστεως R1): ἄστεος F2 R3 E Ald. || 8 θανάτῳ] αἵματι Amyot Méziriac ex Plut. Sol. 17, 3 fort. recte (cf. Demad. fr. 23 Bl., Solon ap. Diog. L. 1, 77) φοινικῷ 'with play on φοινικῷ' R. G. Bury, PCPS 81, 1950/1, 31 || 12 ἐπρέσβευσε Cor.: -εσε

TESTIMONIA

τὸ φῆσαι Λυκοῦργον ἐδόκει βοήθημα εἶναι τῷ συναγο-
 ρευομένῳ. εἰσήνεγκε δὲ καὶ νόμους, τὸν μὲν περὶ τῶν κω- 14
 μωδῶν, ἀγῶνα τοῖς Χύτροις ἐπιτελεῖν ἐφάμιλλον ἐν τῷ θεά-
 τρῳ, καὶ τὸν νικήσαντα εἰς ἅστυ καταλέγεσθαι, πρότερον
 5 οὐκ ἐξόν, ἀναλαμβάνων τὸν ἀγῶνα ἐκλελοιπότα· τὸν δέ, 15
 ὡς χαλκᾶς εἰκόνας ἀναθεῖναι τῶν ποιητῶν Αἰσχύλου,
 Σοφοκλέους, Εὐριπίδου, καὶ τὰς τραγωδίας αὐτῶν ἐν
 κοινῷ γραφαμένους φυλάττειν, καὶ τὸν τῆς πόλεως γραμ-
 ματέα παραναγινώσκειν τοῖς ὑποκρινομένοις· οὐκ ἐξεῖναι
 10 γὰρ <παρ> αὐτὰς ὑποκρίνεσθαι· καὶ τρίτον, μηδενὶ ἐξεῖ- 16
 ναι Ἀθηναίων μηδὲ τῶν οἰκούντων Ἀθήνησιν ἐλεύθερον
 σῶμα πρίασθαι ἐπὶ δουλείᾳ ἐκ τῶν ἀλίσκομένων, <μηδὲ
 δοῦλον> ἄνευ τῆς τοῦ προτέρου δεσπότητος γνώμης. ἔτι δέ, 17
 ὡς τοῦ Ποσειδῶνος ἀγῶνα ποιεῖν ἐν Πειραιεῖ κυκλίων
 15 χορῶν οὐκ ἔλαττον τριῶν, <καὶ> δίδοσθαι τοῖς μὲν νικῶσι

2 de lege v. E. Rohde, Kl. Schr. 2, Tübingen/Leipzig (1883), 407ss.; A. Wilhelm, Urk. dram. Aufführ. in Athen, SAWW 202. 5, 149; J. B. O'Connor, Chapters in the History of Actors and Acting in ancient Greece, Chicago 1908, 57ss.; W. v. Christ-W. Schmid, Gesch. der griech. Lit.⁶ 1, München 1912, 393 n. 4; A. W. Pickard-Cambridge, The Dram. Festivals of Athens, Oxford 1953, 15; Jacoby, FGrHist III b 1, 333 || 7-8 ἐν κοινῷ γραφαμένους] v. Wycherley, Test. nr. 519, p. 160; cf. O. Korn, De publico A. S. E. fabularum exemplari, Diss. Bonnæ 1863; U. v. Wilamowitz-Moellendorff, Hermes 14, 1879, 152; D. L. Page, Actors' Interpolations in Greek Tragedy, Oxford 1934, 2. 18; Ziegler, RE VIA 2, 1937, 2068-2069; Pickard-Cambridge, Dram. Festivals 101. 153 || 10ss. spectare vid. lex ad homines ex sociis Ath. a Macedonibus captos; de lege v. W. W. Tarn, Cambridge Ancient Hist. 6, Cambridge 1927, 443; R. Schlaifer, HSPH 47, 1936, 177. 188; W. L. Westermann, The Slave Systems of Greek and Roman Antiquity, Philadelphia 1955, 26 || 14 κυκλίων χορῶν sc. dithyrambi, v. K. Latte, De saltat. Graecorum, Gießen 1913, 65; Pickard-Cambridge, Dram. Festivals 245-246

2 μὲν ω (Lowe, Manuscr. Trad. 39. 42) et add. Cor. e coni. Rei. || 9 παραγιν. A F2 U M^c || 10 γὰρ <παρ> αὐτὰς Bernard.: γὰρ αὐτὰς libri παρ' αὐτὰς ci. Wyttenb. ἄλλως pro αὐτὰς Saup. || 11 ἀπ-ελεύθερον Méziriac || 12-13 μηδὲ δοῦλον add. Meier ap. Kiessl. p. XXXIX ss. || 14 Ποσειδῶνος] Ποσειδεῶνος A. Körte, RhM 57, 1902, 626 || 15 'debebat esse μὴ ἔλαττον' Bl. | <καὶ> Dübner <ὦν> al.; <δέ> post δίδοσθαι Meier <ὦν> al. | τοῖς μὲν Meier: μὲν τοῖς | οὐκ ἔλαττον post νικῶσι repetita del. Westerm.

TESTIMONIA

- δέκα μνᾶς, τοῖς δὲ δευτέροις ὀκτώ, ἐξ δὲ τοῖς τρίτοις κρι-
 18 θείσιν. <ἔτι δέ>, ἐπὶ ζεύγους μὴ ἀπιέναι γυναῖκα Ἐλευ-
 σινάδε, ὅπως μὴ ἐλαττῶνται <αἱ δημοτικαὶ> ὑπὸ τῶν πλου-
 σίων· εἰ δέ τις φωραθῇ, ἀποτίνειν δραχμὰς ἑξακισχιλίας.
 19 τῆς δὲ γυναικὸς αὐτοῦ μὴ πεισθείσης, τῶν συκοφαντῶν 5
 φωρασάντων, τάλαντον αὐτοῖς ἔδωκεν· κατηγορούμενος δ'
 ἐν ὑστέρω ἐν τῷ δήμῳ ἔφη· ἄλλ' οὐδ' ἐγὼ μὲν διδούς, οὐ
 20 λαμβάνων ἐώραμαι. τελώνου δὲ ποτε ἐπιβαλόντος Ξενο-
 κράτει τῷ φιλοσόφῳ τὰς χεῖρας καὶ πρὸς τὸ μετοίκιον
 αὐτὸν ἀπάγοντος, ἀπαντήσας ῥάβδῳ τε κατὰ τῆς κεφαλῆς 10
 τοῦ τελώνου κατήνεγκεν, καὶ τὸν μὲν Ξενοκράτην ἀπέλυσε,
 τὸν δ' ὥς οὐ τὰ πρόποντα δράσαντα εἰς τὸ δεσμωτήριον
 21 κατέκλεισεν. ἐπαινουμένον δ' ἐπὶ τῇ πράξει, μεθ' ἡμέρας
 τινὰς συντυχὼν ὁ Ξενοκράτης τοῖς παισὶ τοῦ Λυκούργου
 ἔφη· ταχέως γε τῷ πατρὶ ὑμῶν ἀπέδωκα ὃ παῖδες τὴν 15
 χάριν· ἐπαινεῖται γὰρ ὑπὸ πολλῶν ἐπὶ τῷ βοηθῆσαί μοι.
 22 εἰσήνεγκε δὲ καὶ ψηφίσματα, Εὐκλείδῃ τινὶ Ὀλυνθίῳ
 23 χρώμενος ἱκανωτάτῳ περὶ τὰ ψηφίσματα. εὐπορος
 δ' ὢν ἱμάτιον ἐν καὶ ταῦτ' ἐφόρει τοῦ χειμῶνος καὶ τοῦ
 24 θέρους, καὶ ὑπεδέδετο ταῖς ἀναγκαίαις ἡμέραις. ἐμελέτα 20

2 cf. Demosth. 21, 158 (Cor.); Kunst, RE XIII 2, 1927, 2453 ||
 5 cf. Ael. Var. hist. 13, 24, qui fabellam non eodem modo narrat
 (Meier ap. Kiessl., p. XLIV) || 7 simile Lyc. dictum commemorat
 Plut. comp. Nic. et Crassi 34 (1), 3 (πεφώραμαι), mor. 541 f (ἐλλήμ-
 μαι) al., v. N. C. Conomis, AClass 4, 1960, 48 || 9 μετοίκιον pro
 πωλητήριον τοῦ μετοίκιον sive πωλητάς, Demosth. 25, 57 (Meier),
 sed etiam Plut. Flamin. 12, 7 (ubi eadem fere referuntur) πρὸς τὸ
 μετοίκιον dicit; cf. fabellam ap. Diog. L. 4, 2, 14, in qua Lyc.
 partes Demetrius Phal. agit. || 17 καὶ ψηφίσμ.] non tantum νόμους
 (§§ 14ss.) | Εὐκλείδῃ] v. Schäfer, Demosth.² 2, 323; Kirchner,
 RE VI 1, 1907, 1000 || 20 utpote Laconista (Meier ap. Kiessl.
 p. XLIXss.)

2 <ἔτι δέ> Saup. (<ἔτι> Cor.) | ἀπιέναι Tayl.: ἀπειναι || 3 <αἱ
 δημοτικαὶ> ex Phot. Baiter || 7 ἐν ὑστέρω est ap. Thuc. 3, 13, 1.
 8, 27, 2 ὑστερον mal. Bernard. || 10 ἀπάγοντος Cor.: ἀπαγαγόντος
 (ἀγοντος Phot.) || 11 <πληγὴν> κατήνεγκεν? || 16.17 μοι. εἰσήν.
 Solanus: μοι. ἤνεγκε T (= liber Adr. Turnebi, v. A. Westermann,
 Vit. script. Graec. min. p. XVI) μόγις ἦν. rell. || 19 καὶ ταῦτ'
 Méziriac (καὶ ταῦτ' Bernard.): καθ' αὐτό

TESTIMONIA

δὲ καὶ νυκτὸς καὶ ἡμέρας, οὐκ εὖ πρὸς τὰ αὐτοσχέδια
 πεφυκώς, κλινιδίου {δ'} αὐτῷ ὑποκειμένου, ἐφ' ᾧ μόνον
 ἦν κώδιον καὶ προσκεφάλαιον, ὅπως ἐγείροιο ῥαδίως καὶ
 μελετῶν. ἐγκαλοῦντος δ' αὐτῷ τινος, ὅτι μισθοὺς σοφισταῖς 25
 5 δίδωσι περὶ λόγους διατρέβων, ἀλλ' εἴ τις γ' ἐπαγγέλλοιτο,
 ἔφη, τοὺς υἱοὺς ἀμείνους αὐτῷ ποιήσιν, οὐ χιλίας,
 ἀλλὰ τὰ ἡμίση <ἄν> τῆς οὐσίας προῖσθαι. ἦν δὲ καὶ παρρη- 26
 σιαστῆς διὰ τὴν εὐγένειαν. Ἀθηναίων γέ τοί ποτε οὐκ
 ἀνεχομένων αὐτοῦ δημηγοροῦντος, ἀνέκραγεν ἐκβαλλό-
 10 μενος· ὦ Κερκυραία μάστιξ, ὡς πολλῶν ταλάντων εἰ
 ἀξία. πάλιν δὲ θεὸν ἀναγορευόντων Ἀλέξανδρον, καὶ 27
 ποδαπὸς ἄν <εἴη> εἶπεν ὁ θεὸς <οὗτος>, οὐ τοῦ ἱεροῦ
 ἐξιόντας δεήσει περιορᾶνεσθαι; ἀποθανόντος δ' αὐτοῦ 28
 παρέδωκαν τοὺς παῖδας τοῖς ἑνδεκα, Μενεσαίχμου μὲν
 15 κατηγορήσαντος, γραφάμενου δὲ Θρασυκλέους. Δημοσθένους
 δὲ καθ' ὃν ἔφηνε χρόνον ἐπιστεῖλαντος τοῖς Ἀθηναί-
 οισ, ὡς κακῶς ἀκούοιεν ἐπὶ τοῖς Λυκούργου παιδί-
 οισ, μετενόησαν καὶ ἀφῆκαν αὐτούς, Δημοκλέους τοῦ Θεοφρά-

2 κλινιδίου] cf. [Plut.] vit. X orat. 844 d || 4ss. de hac fabella
 satis stulta cf. Meier ap. Kiessl. p. LII || 6 χιλίας] tantum exige-
 bat Isocrates, cf. [Plut.] vit. X orat. 838 e || 7 ἦν παρρησιαστῆς]
 cf. Plut. Phoc. 9, 10 τοῦ Α. πολλὰ βλάβη πρὸς αὐτὸν (sc. Φωκ.)
 εἰπόντος ἐν ἐκκλησίᾳ || 10 Κερκυραία μ.] Arist. Byz. fr. p. 239 (ed.
 Nauck); Paroem. Gr. I, Z 4, 49, D 5, 50. 2, Ap. 9, 69; Aristoph.
 Av. 1463 ss. et schol. ad loc.; Phryn. com. fr. 45 K.; Hsch. s. v. al.;
 v. Büchner, RE XI 2, 1922, 1406 || 11 cf. Schäfer, Demosth.² 3,
 314; J. P. V. D. Baldson, Historia 1, 1950, 383-388 || 13ss. v. De-
 mosth. epist. 3 (qui neque Menesaechnum neque Thrasyclem
 commemorat); Hyper. fr. or. XXXI; Aeschin. epist. 12, 14 ||
 14 Μενεσαίχμου] A. Boeckh, Staatsh.³ I, 513. 516; Kirchner, P. A.
 9983; Fiehn, RE XV 1, 1931, 849 || 15 Θρασυκλέους] Macedonum
 partium assecla v. Schäfer, Demosth.² 3, 349 n. 3; Kirchner, P. A.
 7327; A. Wilhelm, Ost. Jahresh. 11, 1908, 94 ss.; Fiehn, RE VIA 1,
 1936, 578 || 18 Δημοκλέους] Sauppe, O. A. 2, 343; Kirchner, P. A.
 3488; Thalheim, RE V 1, 1903, 133 nr. 11

2 δ' del. Cor. || 5 διατρέβειν ποιῶν τοὺς υἱοὺς put. Cor. scriptum
 fuisse || 7 <ἄν> Méziriac || 12 <εἴη> Cor. (sive ἀνείπεν) | <οὗτος>
 Cor. | τοῦ ἱεροῦ Meier (τῶν ἱερῶν Turr.): τὸ ἱερὸν || 13 περιορᾶνεσθαι
 Dübner: περιεράν. M (alter. q add. corr.) A, περιεράν. P περιερά-
 νασθαι vulg.

TESTIMONIA

- 29 στον μαθητοῦ ὑπὲρ αὐτῶν ἀπολογησαμένου. ἐτάφη δ' αὐτὸς καὶ τῶν προγόνων τινὲς δημοσίᾳ, καὶ ἔστιν αὐτῶν τὰ μνήματα ἄντικρυς τῆς Παιωνίας Ἀθηνᾶς ἐν τῷ Μελανθίου τοῦ φιλοσόφου κήπῳ, τράπεζαι πεποιημέναι, αὐτοῦ τε τοῦ Λυκούργου καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ ἐπιγεγραμμέναι 5
30 καὶ εἰς ἡμᾶς ἔτι σφζόμεναι. τὸ μέγιστον χίλια διακόσια τάλαντα προσόδου τῇ πόλει κατέστησε, πρότερον †ἐξή-
31 κοντα προσιόντων. μέλλων δὲ τελευτήσειν, εἰς τὸ μητρῶον καὶ τὸ βουλευτήριον ἐκέλευσεν αὐτὸν κομισθῆναι, βουλό-
μενος εὐθύνας δοῦναι τῶν πεπολιτευμένων· οὐδενὸς δὲ 10
κατηγορήσαι τολμήσαντος πλὴν Μενεσαίχμου, τὰς δια-
βολὰς ἀπολυσάμενος εἰς τὴν οἰκίαν ἀπεκομίσθη καὶ ἐτε-
λεύτησεν, ἐπιεικῆς νομισθεὶς παρὰ πάντα τὸν <τοῦ> βίου
χρόνον καὶ ἐν λόγοις ἐπαινεθεὶς, καὶ μηδένα ἀγῶνα ἀλούς,

2 καὶ ἔστιν κτέ.] ex Heliodori *περὶ μνημάτων* cf. B. Keil, *Hermes* 30, 1895, 200–201. de Lyc. sepulchro v. etiam Paus. 1, 29, 16, qui in Ceramico exteriore fuisse indicat || 3 *Παιωνίας Ἀθ.*] Paus. 1, 2, 5; C. Robert-L. Preller, *Griech. Mythol.*, Berlin 1894, 218, 5 | *Μελ. τοῦ φιλ.*] v. Capelle, *RE* XV 1, 1931, 431, 13ss. locus prope Academiam erat, ut vid., cf. Judeich, *Topogr.*² 409 || 4 *τράπεζαι*] ‘mensae’ cf. [Plut.] *vit.* X *orat.* 838c; Cic. *de leg.* 2, 66 (Blass, *Att. Bereds.*² 2, 99); Liddell-Scott-Jones, *A Greek-English Lexicon*, Oxford 1925–1940, s. v. *τράπεζα* III 3 | *πεποιημέναι*] ‘arte factae’ Turr. nisi lac. est; v. A. Brückner, *Ornament und Form der att. Grabstelen*, Straßburg 1886, 1–3; M. Collignon, *Les statues funéraires dans l’art grec*, Paris 1911, 96. 267; A. Conze, *Die att. Grabreliefs* 4, Berlin 1911–1922, 7–10; S. Papaspyridi, *Αρχ. Δελτ.* 8, 1923, 122 tab. 2; Chr. Kardara, *ABSA* 55, 1960, 150, cf. tab. 141; G. I. Despines, *Ἐπιτύμβιοι τράπεζαι*, *AE* 1963 [1965], 46ss., praecipue 51, 57–58 et tab. 3–4 et 6–11; *τράπεζαι πεπ.* suspecta; exspectares adverbium quoddam e. g. *τεχνικῶς* sive *εὐτέχνως* sive etiam *εὐτελῶς* post decretum Demetrii Phalerei || 6 *χίλια διακόσια*] ut sub Demetrio Phal. Duride teste (*Athen.* 12, 542c = *FGH Hist* 76 F 10), sed *Suda* s. v. *πρυτανεία* duo milia talentorum aestimat (cf. schol. *Aristoph. Nub.* 1197, *Vesp.* 659. 660) || 7 †*ἐξήκοντα*] ‘60 for 600?’ R. J. Hopper, *ABSA* 48, 1953, 252 n. 379 cum *Rei.* et aliis || 8 *εἰς τὸ μητρῶον*] v. Wycherley, *Test. nr.* 491 || 13 *ἐπιεικῆς*] cf. *Hyper.* 3, 12, 25 J.; *Demosth. epist.* 3, 3

2 *προγόνων* Bl. cl. *decr.* 852a: *ἐκγ.* || 3 *ἀντικρὺ* Herw. || 4 αὐτοῦ ω: αὐταὶ M Ald. || 7 *ἐξακοσίων* *Rei.* *τετρακοσίων* καὶ *ἐξήκοντα* cf. *Demosth.* 10, 38 *Meurs.* || 13 <τοῦ> *Cor.*, cl. *Phot.* 497a 26 (= *Plut.* § 13); aut del. *βίου* ut § 13 (Meier)

TESTIMONIA

καίτοι πολλῶν κατηγορησάντων. ἔσχε δὲ τρεῖς παῖδας 32
 ἐκ Καλλιστοῦς τῆς Ἀβρωνος μὲν θυγατρός, Καλλίου δὲ
 τοῦ Ἀβρωνος Βατῆθεν ἀδελφῆς, τοῦ ταμιεύσαντος στρατι-
 ωτικῶν ἐπὶ Χαιρώνδου ἄρχοντος. περὶ δὲ τῆς κηδείας ταύ-
 5 τῆς λέγει ὁ Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πιστίου. κατέλιπε δὲ 33
 παῖδας Ἀβρωνα, Λυκοῦργον, Λυκόφρονα, ὃν ὁ Ἀβρων
 καὶ ὁ Λυκοῦργος ἄπαιδες μετήλλαξαν· ἀλλ' ὃ γε Ἀβρων
 καὶ πολιτευσάμενος ἐπιφανῶς μετήλλαξεν. Λυκόφρων δὲ 34
 γήμας Καλλιστομάχην Φιλίππου Αἰξωνέως ἐγέννησε Καλ-
 10 λιστῶ. ταύτην δὲ γήμας Κλεόμβροτος Δεινοκράτους Ἀχαρ-
 νεύς ἐγέννησε Λυκόφρονα· τοῦτον δ' ὁ πάππος εἰσεποιή-
 σατο Λυκόφρων· οὗτος δ' ἐτελεύτησεν ἄπαις. μετὰ δὲ 35
 τὴν Λυκόφρονος τελευτὴν ἔγημε τὴν Καλλιστῶ Σωκρά-
 τῆς, καὶ ἔσχεν υἱὸν Σύμμαχον· τοῦ δ' ἐγένετο Ἀριστῶ-
 15 νυμος, τοῦ δὲ Χαρμίδης, τοῦ δὲ Φιλίππη, ταύτης δὲ καὶ
 Λυσάνδρου Μήδειος, ὁ καὶ ἐξηγητὴς ἐξ Εὐμολπιδῶν γενό-
 μενος· τούτου δὲ καὶ Τιμοθέας τῆς Γλαύκου παῖδες Λαο- 36
 δάμεια καὶ Μήδειος, ὃς τὴν ἱερωσύνην Ποσειδῶνος Ἐρε-
 χθέως εἶχε, καὶ Φιλίππη, ἣτις ἱεράσατο τῆς Ἀθηνᾶς

1 πολλῶν] Dinarchi fuit or. κατὰ Α. εὐθυναί, VIII Saup. ||
 2 Ἀβρωνος] Kirchner, P. A. 9; cf. F. Jacoby, Atthis, Oxford 1949,
 253. 75 | Καλλίου τοῦ Ἀβρωνος] Kirchner, P. A. 7856 || 4 ἐπὶ Χ.
 ἄρχοντος i. e. a. 338/7 || 5 Πιστίου] v. Dinarch. fr. or. XV Saup. ||
 6 Ἀβρωνα] Kirchner, P. A. 15; K. W. Pritchett in Commemorative
 Studies in honor of Th. L. Shear, Hesp. Suppl. 8, 1949, 273–274;
 C. Pélékidis, Histoire de l'éphébie attique, Paris 1962, 148 |
 Λυκοῦργον] Kahrstedt, RE XIII 2, 1927, 2465–2466; Kirchner,
 P. A. 9250 | Λυκόφρονα] Kirchner, P. A. 9261, sed v. Obst,
 RE XIII, 2, 1927, 2316 nr. 6 || 8 πολιτευσάμενος] erat ὁ ἐπὶ τῇ
 διοικήσει a. 310/9–307/6 et ταμίας τῶν στρατιωτικῶν a. 306/5 ||
 8ss. cf. de his omnibus Toepffer, A. G. 122ss. || 16 Μήδειος]
 Kirchner, P. A. 10097 | ἐξηγ. ἐξ Εὐμολπ.] cf. Kern, RE VI 2, 1909,
 1584; G. Busolt-H. Swoboda, Griech. Staatskunde, München 1920
 u. ad 1926, 1106; Jacoby, Atthis, passim; C. Hignett, Athen. Con-
 stit., Oxford 1952, 10 et passim || 18 Μήδειος] Kirchner, P. A.
 10098 | τὴν ἱερωσύνην κτέ.] dubitat de sacerdotio Hignett, Athen.
 Constit. 64 n. 7 || 19 Φιλίππη] Kirchner, P. A. 14346

2 Καλλίου Salmas.: καλαιου || 4 Χαιρώνδου P2 Ald.: χαρ. ||
 5 Πιστίου Meurs. ex Harpocr. s. v. Βουλευσεως: παστ. || 9 Αἰξων.
 Xyl.: ἀειξενέος || 17 Λαοδ. ω: Λεωδ. vulg. (cf. Lowe, Manuscr.
 Trad. 24)

TESTIMONIA

- 37 ὕστερον· πρότερον δ' αὐτὴν γήμας Διοκλῆς ὁ Μελιτεὺς ἐγέν-
νησεν Διοκλέα τὸν ἐπὶ τοὺς ὀπλίτας στρατηγήσαντα· γήμας
δ' οὗτος Ἡδίστην Ἀβρωνος Φιλιππίδην καὶ Νικοστράτην
38 ἐγέννησε· γήμας δὲ τὴν Νικοστράτην Θεμιστοκλῆς ὁ
Θεοφράστου ἐγέννησε Θεόφραστον καὶ Διοκλέα, διεδέ- 5
ξατο <δὲ> καὶ τὴν ἱερωσύνην τοῦ Ποσειδῶνος Ἐρεχθέως.
39. 40 φέρονται δὲ τοῦ ῥήτορος λόγοι πεντεκαίδεκα. ἐστεφανώθη
41 δ' ὑπὸ τοῦ δήμου πολλάκις καὶ εἰκόνων ἔτυχεν. ἀνάκειται
δ' αὐτοῦ χαλκῇ εἰκὼν ἐν Κεραμειῷ κατὰ ψήφισμα ἐπ'
Ἀναξικράτους ἄρχοντος, ἐφ' οὗ ἔλαβε καὶ σίτησιν ἐν πρυ- 10
τανείῳ αὐτός τε {καὶ} ὁ Λυκούργος καὶ ὁ πρεσβύτατος
αὐτοῦ τῶν ἐκγόνων κατὰ τὸ αὐτὸ ψήφισμα· ἀποθανόντος
τε Λυκούργου ὁ πρεσβύτατος τῶν παίδων Λυκόφρων

2 Διοκλέα] *Kirchner*, P. A. 4040, id., RE V 1, 1903, 794 nr. 16 | ἐπὶ τοὺς ὀπλίτας] v. *Arist. Αθ. πολ.* 61, 1 et cf. *Th. Sarikakis*, *Ο ἐν Ἀθήναις στρατηγὸς ἐπὶ τὰ ὅπλα*, *Αθηνᾶ* 58, 1954, 119–132 || 5 Διοκλῆς ὁ Θεμιστοκλέους] *IG II²* 4042 al.; *Toepffer*, A. G. 126 (ex *Claudii Neronisque temporibus*); *B. Keil*, *Hermes* 30, 1895, 223–224, qui ad *Caecilium auctorem* haec refert' Bl., sed v. *Kirchner*, P. A. 4011?, id., RE V 1, 1903, 793 nr. 16 || 6 Ποσειδῶνος Ἐρεχθέως] v. *M. P. Nilsson*, *Gesch. der griech. Religion²* 1, München 1955, 449 || 8 εἰκόνων] §§ 41. 48, cf. tamen *Meier* ap. *Kiessl.* p. CXIX; etiam *A. Wilhelm*, *Att. Urk.* 3, 1925, 1 ss., *N. Conomis*, *AClass* 4, 1960, 46–47 || 9 Κεραμειῷ] i. e. interiore, sc. in foro (decr. 852d); *Paus.* 1, 8, 2 ἐνταῦθα *Λ. κεῖται χαλκοῦς ὁ Λυκόφρωνος*, *Meier* ap. *Kiessl.* p. CXIX; de situ v. *E. Vanderpool*, *Hesperia* 18, 1949, 130. 132; *Wycherley*, *Test.* nr. 704. 158. repertum est baseos fr. *IG II²* 3776 (*E. M.* 10607) [*Λυκούργος Λυκ*]όφρωνος *Βο*[υτάδης]; v. *Wycherley*, *Test.* nr. 705; *Conomis*, *AClass* 4, 1960, 46 || 10 Ἀναξικρ.] a. 307/6; v. *infr.* || 11 inepta *Lycurgi* mentio (*Westerm.*, *Meier*), v. decr. 852d; sed id ipse auctor non sensisse vid. cf. ἀποθανόντος κτέ. || 13 falsum πρεσβύτατος, sed auctor verba decreto praemissa (851f) male interpretatus est, v. *R. Schöll*, *Hermes* 6, 1872, 52; cf. §§ 33. 48; *Blass*, *Att. Bereds.* 3/2, 107

1 Μελιτεὺς *Cor.*: -τεὺς || 5 διεδέξατο δὲ καὶ cl. p. 9, 18 Bl.: καὶ διεδέξ. V (etiam ω A teste *Lowe*, *Manuscr. Trad.* 29) διετάξ. δὲ καὶ cett.; post καί: οὗτος add. *C. O. Müller* || 8 ἐνέτυχεν F1 U || 11 τε ὁ *Wyttenb.*: τε (δὲ E R2 P2 F1 T U V) καὶ ὁ libri, 'sed praestat fort. delere καὶ ὁ Λ.' Bl. αὐτός τε ὁ Λ. καὶ del. put. *Burckhardt* (*Caecilii rhetoris* fr. p. 32 et n. 17) | <αὐτῷ> ὁ πρεσβ. *Keil* cl. decr. 852d, 850f, 851d || 12 ἀποθ. δὲ E R2 P2 F1 T U V et *Cor.* ἀποθ. γὰρ *Keil*

TESTIMONIA

ἡμφισβήτησε τῆς δωρεᾶς. εἶπε δὲ καὶ περὶ ἱερῶν πολλάκις. 42
 γραφάμενος <δ'> Αὐτόλυκον τὸν Ἀρεοπαγίτην καὶ Λυσικλέα 43
 τὸν στρατηγὸν καὶ Δημάδην τὸν Δημέου καὶ Μενέσαιχμον
 ἄλλους τε πολλοὺς {καὶ} πάντας εἶλεν. ἔκρινε δὲ καὶ Δίφιλον, 44
 5 ἐκ τῶν ἀργυρείων μετάλλων τοὺς μεσοκρινεῖς, οἱ ἐβάσταζον
 τὰ ὑπερκείμενα βάρη, ὑφελόντα καὶ ἐξ αὐτῶν πεπλουτηκότα
 παρὰ τοὺς νόμους, καὶ θανάτου ὄντος ἐπιτιμίου ἀλῶναι ἐποί-
 ησε, καὶ πεντήκοντα δραχμὰς ἐκ τῆς οὐσίας αὐτοῦ ἐκάστω
 τῶν πολιτῶν διένειμε, τῶν πάντων συναχθέντων ταλάντων
 10 ἑκατὸν ἐξήκοντα, ἧ ὥς τινες μνᾶν. †ὁ δ' εὐθύνας Ἀριστο- 45
 γείτονα καὶ Λεωκράτην καὶ Αὐτόλυκον δειλίας. ἐπεκα- 46
 λεῖτο δ' ὁ Λυκούργος Ἴβις <ὥς φησιν Ἀριστοφάνης·

Ἴβις> Λυκούργω, Χαιρεφῶντι νυκτερίς.

1 cf. reliquias Lyc. legum decretorumque infr. p. 17ss. ||
 2s. cf. indicem orat. ap. Sudam infr.; Αὐτόλ. v. or. III, Δημ. or.
 IX (falsum γραφάμενος Δημάδην), Μενέσ. or. XIV || 4 Δίφιλον]
 Boeckh, Staatsh.³ passim; Kirchner, P. A. 4466, id., RE V 1, 1903,
 1152 nr. 3; W. S. Ferguson, Hesperia 7, 1938, 14; M. Crosby, He-
 speria 19, 1950, 258; S. Lauffer, Historia 6, 1957, 293ss. || 5 τοὺς
 μεσοκρινεῖς, οἱ ἐβάσταζον τὰ ὑπερκείμενα βάρη] v. R. J. Hopper,
 ABSA 48, 1953, 222–224 || 8 πεντήκοντα] cives igitur acceperunt
 undevicies mille et ducenti; sin μνᾶν verum, novem milia sescenti,
 qui numerus minime probabilis; Meier ap. Kiessl. p. LXXIV u. ad
 LXXV; Jacoby, FGrHist l. c.; Jones, Athen. Democr., 149 n. 3; cf.
 A. W. Gomme, JHS 79, 1959, 61ss.; Pélékidis, Hist. de l'éphébie
 attique, 290 || 10 recurrit auctor ad orat. indicem, sed verba male
 corrupta, neque convenienter Autol. iterum nominatur || 12 Ἴβις]
 de avi v. D'Arcy W. Thompson, A Gloss. of Greek Birds, London
 1936, 106–107; de cognomine v. Aristoph. Av. 1296 c. schol.; F. H.
 M. Blaydes in ed. Av. p. 392–393; Roeder, RE IX 1, 1914, 810;
 W. Schmid-O. Stählin, Gesch. der griech. Lit.⁶ 1, 4, München 1946,
 102. vid. esse avus oratoris, auctor rogationis, ex qua Aegyptii
 fanum Isidis exstruxerunt, v. infr. tit. nr. 5; U. Köhler, Hermes
 5, 1871, 351ss.

2 <δ'> Pinzger Cor. || 3 Δημάδην A^c P² V: -άδη (cf. Blass, Att.
 Bereds.² 3/2, 266) | Δημέου Cor.: δημίον || 4 καὶ del. Pinzger
 Cor. | ἅπαντας Saup. || 5 ἀργυρείων Baiter: -ίων | μεσοκρινεῖς
 ex Poll. 7, 98 Xyl.: -κρανεῖς || 10 ἧ, ὥς τινες μνᾶν] post διένειμε
 trp. Wyttenb., exp. mal. Jacoby (FGrHist III b 2, 378 n. 18) post
 Busolt-Swoboda, Gr. Staatsk.² 766 n. 1 || 11 Λεωκρ.] Κλεωκρ. M
 Ald. | ἐνδείξας pro εὐθύνας et <ἐγράφατο> post δειλίας Kiessl. |
 δειλίας Vales. Tayl.: δουλείας || 12 <ὥς φ. Ἀρ.> Wyttenb. ||
 13 <Ἴβις> Tayl. | Χαιρεφ. Tayl.: Ξεροφ.

TESTIMONIA

- 47 κατήγον δὲ τὸ γένος ἀπὸ Βούτου καὶ Ἐρεχθέως τοῦ Γῆς
καὶ Ἡφαίστου, τὰ δ' ἐγγυτάτω ἀπὸ Λυκομήδους καὶ Λυ-
48 κούργου, οὗς ὁ δῆμος ταφαῖς ἐτίμησε δημοσίᾳ, καὶ ἔστιν
αὕτη ἡ καταγωγὴ τοῦ γένους τῶν ἱερασαμένων τοῦ Ποσει-
δῶνος ἐν πίνακι τελείῳ, ὃς ἀνάκειται ἐν Ἐρεχθείῳ γεγραμ- 5
μένος ὑπ' Ἰσμηνίου τοῦ Χαλκιδέως, καὶ εἰκόνες ξύλιναι
τοῦ τε Λυκούργου καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ Ἀβρωνος, Λυκούρ-
γону, Λυκόφρονος, ὃς εἰργάσαντο Τίμαρχος καὶ Κηφισό-
49 δοτος οἱ Πραξιτέλους υἱεῖς. τὸν δὲ πίνακα ἀνέθηκεν
Ἀβρων ὁ παῖς αὐτοῦ, λαχὼν ἐκ τοῦ γένους τὴν ἱερωσύνην 10
καὶ παραχωρήσας τῷ ἀδελφῷ Λυκόφρονι, καὶ διὰ τοῦτο
50 πεποιήται ὁ Ἀβρων παραδιδούς αὐτῷ τὴν τρίαιναν. πάν-
των δ' ὧν διώκησεν ἀναγραφὴν ποιησάμενος, ἀνέθηκεν
ἐν στήλῃ πρὸ τῆς ὑπ' αὐτοῦ κατασκευασθείσης παλαί-
στρας, σκοπεῖν τοῖς βουλομένοις· οὐδεὶς μέντοι ἐδυνήθη 15
51 ἐλέγξει τὸν ἄνδρα νοσφισμοῦ. ἔγραψε δὲ καὶ Νεοπτόλεμον
Ἀντικλέους στεφανῶσαι καὶ εἰκόνα ἀναθεῖναι, ὅτι ἐπηγ-
γείλατο χρυσώσειν τὸν βωμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν τῇ ἀγο-
52 ρᾷ κατὰ τὴν μαντείαν τοῦ θεοῦ. ἐψηφίσατο δὲ καὶ Διοτίμω
Διοπείδους Εὐωνυμεῖ τιμὰς ἐπὶ Κτησικλέους ἄρχοντος. 20

1 s. ex Heliodoro (Keil) || 2 Λυκομ.] cf. decr. 852a || 5 πίνακι
τελείῳ] cf. O. Jahn, Kieler Philol. Stud., Kiel 1843, 143ss.
(Westerm.); B. Keil, Hermes 30, 1895, 208 n. 1; C. Robert, Mara-
thonschlacht etc., 18. Winckelmannsprogramm, Halle 1895, 84ss.;
Paus. 1, 26, 5 de Erechtheo: γραφαὶ δ' ἐπὶ τῶν τοίχων τοῦ γένους
τῶν Βουταδῶν || 10 λαχὼν] cf. Toepffer, A. G. 124ss. et Beitr. z.
griech. Altertumsw., Berlin 1897, 265 n. 1 || 14 παλαίστρας] cf. § 6 ||
16 Νεοπτ.] cf. Schäfer, Demosth.² 2, 98, 4. 3, 296; Kirchner, P. A.
10652; Reincke, RE XVI 2, 1935, 2462; Wycherley, Test. nr. 113 ||
19 Διοτίμω] v. infr. tit. nr. 3 || 20 Κτησικλέους] a. 334/3

1 κατήγε Cor. | ἀπὸ Βούτου καὶ Saup. (ἀπὸ Βούτου τοῦ
G. Herm.): ἀπὸ τούτων καὶ libri, ἀπωτάτω μὲν ἀπ' Turr. (τὰ μὲν
ἀπ. ἀπ' Cor.) fort. recte || 6 ξύλιναι Saup.: -νοι || 8 ἡργ. Bl. ||
12 παραδιδούς Rei.: προσδ. libri (προδ. F1 U) || 18 ἐν τῇ ἀγορᾷ
post ἀναθεῖναι trp. Meier, ut intellegatur ara Apollinis Pythii
(Thuc. 6, 54, 6) || 19 Διοτίμω Cor. Westerm.: Διοτίμου

TESTIMONIA

II. ROGATIO STRATOCLIS

ex qua in Lycurgum honores collati sunt
sec. vit. X orat. 851f ss. et lapidem IG II² 457

- 851f] (ΨΗΦΙΣΜΑ. Λυκούργων IG II² 457 (cf. SEG 3
Λυκούργον Βουτάδης ἀπε- nr. 156) = E. M. 7249. frag-
γράψατο αὐτῷ εἶναι σίτησιν menta marmorea duo, alte-
ἐν πρυτανείῳ κατὰ τὴν δο- rum in foro Atheniensi (a),
θεῖσαν δωρεὰν ὑπὸ τοῦ alterum prope theatrum
δήμον Λυκούργῳ Βουτάδῃ.) Bacchi repertum (b), nunc
ambo Athenis in Museo
Nationali, στοιχ. 42 l. imag.
ap. I. Kirchner, Imag. Inscr.
Attic.² Berlin 1948, nr. 68.

Plut.

Lapis

- 852a] Ἐπὶ Ἀναξικράτους ἀρχον- [a] [Ἐπὶ Ἀναξικράτους ἀρ-
τος, ἐπὶ <τῆς> Ἀντιοχίδος χοντ]ος· ἔδοξεν τῷ δήμῳ.
ἐκτῆς (?) πρυτανείας, Στρα- Στρατ|[οκλῆς Εὐθυδήμου

Lapidem edidit etiam E. Nachmanson, Hist. Att. Inscr., Bonn 1913, nr. 44. coronas quas exhibet IG II² 3207, ad hoc decretum pertinere docuit A. Wilhelm, Att. Urk. 3, 1925, 1ss.; v. etiam W. Bannier, BphW 47, 1927, 682; Dinsmoor, Archons of Athens 379–380; Wilhelm, Att. Urk. 5, 1942, 160ss. (SAWW 220. 5).

De hoc decreto disseruerunt etiam: C. Curtius, Philologus 24, 1866, 83ss.; K. Fuhr, RhM 33, 1878, 583; B. Keil, Hermes 30, 1895, 211ss.; Dttb. Syll.³ 326; '... lapidis quoque exemplum privatum, non publicum fuerit (Curtius p. 91). differt non una re utrumque, brevius autem in universum fuisse vid. lapidis, quem valde mutilum habemus' Bl.

1 Ἀναξικρ.] a. 307/6; de hoc anno v. A. B. West, The Year of Anaxicrates 307/6, Class. Studies Presented to E. Capps, Princeton 1936, 356–363; W. K. Pritchett, AJPh 58, 1937, 220ss.; W. K. Pritchett-B. D. Meritt, The Chronol. of Hellen. Athens, Cambr. Mass. 1940, 7. 21; B. D. Meritt, The Athenian Year, Berkeley / Los Angeles 1961, 176–178. 232 || 2 <τῆς> Meier || 3 ἐκτῆς vel ἐνάτης πρ. Schoem.: ἐν τῇ πρυτανείᾳ (ἐν πρ. P2). 'ne sic quidem integra esse praescripta monet Meier' Bl. — de Stratocle v. [Plut.] vit. X orat. 841b (ὁ ῥήτωρ), 852a; Athen. 13, 596f; Blass, Att. Bereds.² 3/2, 333ss.; Kirchner, P. A. 12938; W. S. Ferguson, Hellen. Athens, London 1911, passim; W. B. Fiehn, RE IV^a 1, 1931, 269–271; W. B. Dinsmoor, The Archons of Athens in the Hellen. Age, Cambr. Mass. 1931, 13–14; Jacoby, FGrHist III b 1–2 passim

TESTIMONIA

τοκλῆς Εὐθυδήμου Διο- Διομεεὺς εἶπεν· [ἐπ]ε[ιδῆ
 μειεὺς εἶπεν· ἐπειδὴ Λυ- Λ]υκοῦργο[ς | Λυκοφρονος
 κοῦργος Λυκοφρονος Βου- Βουτάδης παρ]αλ[α]βῶν
 τάδης, παραλαβὼν παρὰ [πα]ρ[ὰ τῶν ἐ]α[ν]τοῦ π[ρ]ο-
 5 τῶν ἑαυτοῦ προγόνων οἰ- γόνων οἰκείαν ἐκ παλαι-
 κείαν ἐκ παλαιοῦ τὴν πρὸς οὔ] τ[ῆν] πρ[ὸς τὸν δῆμ]ον
 τὸν δῆμον εὖνοϊαν, καὶ οἱ εὖνο[ι]αν - -] αῖ . . α . | 5
 πρόγονοι οἱ Λυκοῦργου Λυ- [- - στ]εφαν . | - - τ . . . |
 κομήδης τε καὶ Λυκοῦργος - - τον . | - - χι . ι . || - - 10
 10 καὶ ζῶντες ἐτιμῶντο ὑπὸ ν . | - - σχω . . . | - - εδε
 . ε . . |

τοῦ δήμου, καὶ τελευτήσασιν αὐτοῖς δι' ἀνδραγαθίαν
 ἔδωκεν ὁ δῆμος δημοσίας ταφὰς ἐν Κεραμεικῷ, καὶ Λυ-
 κοῦργος αὐτὸς πολιτευόμενος νόμους τε πολλοὺς καὶ καλοὺς
^b ἔθηκε τῇ πατρίδι, καὶ γενόμενος τῆς κοινῆς προσόδου
 15 ταμίας τῇ πόλει ἐπὶ τρεῖς πενταετηρίδας, καὶ διανεί-
 μας ἐκ τῆς κοινῆς προσόδου μύρια καὶ ὀκτακισχίλια
 καὶ ἑνακόσια τάλαντα, πολλὰ δὲ τῶν ἰδιωτῶν διὰ
 πίστεως λαβὼν καὶ προδανείσας {καὶ} εἰς τοὺς τῆς
 πόλεως καιροὺς καὶ τοῦ δήμου, τὰ πάντα ἑξακόσια καὶ
 20 πεντήκοντα τάλαντα, δόξας δὲ ἅπαντα ταῦτα δικαίως
 διωκηκέναι, πολλάκις ἐστεφανώθη ὑπὸ τῆς πόλεως· ἔτι
 δὲ αἵρεθεις ὑπὸ τοῦ δήμου χρήματα πολλὰ συνήγαγεν

1 Διομειεύς Xyl.: διομηδεὺς (διομηδέος P2) || 6 cf. p. 3, 8 et 20,
 c. 7. 9 || 7. 8 καὶ οἱ πρόγονοι κτέ.] 'abruptitur oratio, neque credi
 potest a Stratocele sic esse scriptum', Bl. || 9 Λυκομήδης Pinzger ex
 843e: διομ. || 11 ss. 852b-c] ex his, ut vid., pendet Paus. 1, 29, 15

11 τελευτήσασιν(ν) ω (et A P2 V): -κασιν F2 Ald. τετελευτηκόσιν
 Bl.? || 15-16 ταμίας . . . προσόδου om. E R2 P2 F1 T U V | ἐπὶ τρεῖς
 A2 et Méziriac cl. p. 2, 5: ἐπιτρέπει AP^r cett. | διανείμης] διοικήσας
 ci. Cor. διαχειρίσας Meier, qui abesse malit verba ἐκ τῆς κοινῆς πρ. ||
 18 προδανείσας susp. Cor., sed v. Wyse, CR 6, 1892, 254 s. et 7, 1893,
 21; J. Partsch, Das griech. Bürgschaftsrecht, Berlin 1909, 364 ss. |
 καί² del. Meier || 19 καὶ τοῦ δήμου] τῷ δήμῳ ci. Meier | ἑξακόσια]
 διακ. Saup. cl. p. 3, 8 || 21 τῆς πόλεως i. e. τῆς βουλῆς καὶ τοῦ
 δήμου' Bl. || 22 αἵρ. ὑπὸ τ. δ.] deest officii designatio (Meier)

TESTIMONIA

εἰς τὴν ἀκρόπολιν, καὶ παρεσκεύασε τῇ θεῷ κόσμον Νίκας
 τε ὀλοχρύσους πομπεΐά τε χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ καὶ κόσμον
 χρυσοῦν εἰς ἑκατὸν κανηφόρους· χειροτονηθεὶς δ' ἐπὶ τὴν
 τοῦ πολέμου παρασκευὴν, ὅπλα μὲν πολλὰ καὶ βελῶν
 5 μυριάδας πέντε ἀνήνεγκεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν, τετρακοσίας
 <δὲ> τριήρεις πλωίμους κατεσκεύασεν τὰς μὲν ἐπισκευά-
 σας, τὰς δὲ ἐξ ἀρχῆς ναυπηγησάμενος·

<p>πρὸς δὲ τούτοις ἡμίεργα παραλαβὼν τοὺς τε νεωσοί- 10 κους καὶ τὴν σκευοθήκην καὶ τὸ θέατρον τὸ Διονυσια- κὸν ἐξεργάσατο καὶ ἐπετέ- λεσεν, τό τε στάδιον τὸ Παν- αθηναϊκὸν καὶ τὸ γυμνά- 15 σιον <τὸ> κατὰ τὸ Λύκειον κατεσκεύασε, καὶ ἄλλαις πολλαῖς κατασκευαῖς ἐκόσ- μησε τὴν πόλιν· Ἀλεξάνδρου τε τοῦ βασιλέως ἄπασαν μὲν 20 τὴν Ἀσίαν κατεστραμμέ- νον, κοινῇ δὲ πᾶσι τοῖς Ἑλ- λησιν ἐπιτάττειν ἀξιοῦντος, ἐξαιτήσαντος Λυκοῦργον ὥς ἐναντία πράττοντα αὐτῷ,</p>	<p>[b] — — εισ... — ας — ἀφικν [— — κ]αὶ κ[εκο]σμημένην τὴν [πόλιν . . . . .¹⁵ . . . . ἀξίως] τῆς ὑπαρχού- σης αὐτε [ἰ δόξης . . . . .¹⁷ 5 . . . . . ἔ]ξωικοδόμη- σεν· τὴν δὲ σ[[κευοθήκην καὶ τὸ θέατρον τὸ] Διονυ- σιακὸν ἐξεργάσα [το τό τε στάδιον τὸ Παναθην]αϊκὸν καὶ τὸ γυμνάσιον τ [ὸ κατὰ τὸ Λύκειον κατεσκεύ]ασεν καὶ ἄλλαις δὲ πολλαῖ [ς κατα- σκευαῖς ἐκόσμησεν] ὅλην τὴν πόλιν· καὶ φόβων κ [αὶ 10 κινδύνων μεγάλων τοὺς] Ἑλληνας περιστάντων Ἀλε- </p>
---	---

198. 'apparet Stratoelem in antecedentibus sive inscitia sive negligentia temporum ordinem pervertisse, cum Asiae domitae mentionem faceret', Dttb. Syll.³ 326

1 καὶ παρεσκεύασε, quod exhibit ed. Blassiana, nescio quis scripsit: καὶ παρασκευάσας vulg. || 2 ἀργυρᾶ Cor.: -γύρεα || 38. τὴν . . . παρασκευὴν Nissen cl. p. 3, 3: τῆς . . . παρασκευῆς || 6 <δὲ> Cor. || 12 ἐξεργ. Bl. || 15 τὸ κατὰ τὸ e tit. (iam τὸ κατὰ Schoem.): καὶ τὸ || 238. ἐξαιτήσαντος . . . πράττοντα αὐτῷ (αὐτῷ Blume) Méziriac: ἐξαιτήσας . . . πράττοντος αὐτοῦ || [b] 1 [τριήρ]εις π[αρε-σκεύασεν?] mon. A. Oikonomides || 8 [ἐπεσκεύ]ασεν cl. IG II² 384, 15 mon. A. Oikonomides

TESTIMONIA

οὐκ ἐξέδωκεν ὁ δῆμος παρ' Ἀλεξάνδρου φόβον·

[ξάνδρῳι Θηβῶν ἐπικρατή-
σα]ντι καὶ πᾶσαν τὴν Ἀσίαν
κ[αὶ τὰ ἄλλα τῆς οἰκουμέ-
νης? μ]έρη καταστρεψαμέ-
νω δι[ετέλει ἐναντιούμενος
ὑπὲρ τοῦ δήμου ἀδιάφθορον
κ[αὶ ἀνεξέλεγκτον αὐτὸν
ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ τῆς
τῶν Ἑλλήνων ἀπάντων σω- 15
τηρίας] διὰ παντός τοῦ βίου
παρ[έχων καὶ ὑπὲρ τοῦ τὴν
πόλιν] ἐλευθέραν εἶναι καὶ
αὐτ[όνομον πάσῃ μηχανῇ
ἀγωνι]ζόμενος, δι' ὅπερ
ἐξαιτῇ[σαντος αὐτὸν Ἀλεξ-
άνδρου ὁ δ]ῆμος ἀπέγνω
μὴ συνχωρῆ[σαι μὴδὲ λό-
γον ποιῆσθαι τῆς] ἐξαιτή-
σεως ἅμ' ἐν τοῖς ἅ[λλοις 20
πᾶσιν συνειδῶς ὧν μετ]έ-
σχεν Λυκούργῳ τὴν ἀπ[ο-
λογίαν δικαίαν οὔσαν, καὶ
δ]οὺς εὐθύνας πολλάκις
[τῶν τε πεπολιτευμένων
καὶ τῶν] διωικημέν[ων ἐν
ἐλευθ]έρῃ καὶ δημοκρατου-
μένῃ τῇ πόλει — — | . . . .
. . . . .²⁵ . . . . .
. 1Δ1 — —

καὶ δοὺς εὐθύνας πολλάκις
τῶν πεπολιτευμένων ἐν
ἐλευθέρῃ καὶ δημοκρατου-
μένῃ τῇ πόλει, διετέλεσεν
ἀνεξέλεγκτος καὶ ἀδωροδό-

κητος τὸν ἅπαντα χρόνον· ὅπως ἂν εἰδῶσι πάντες, διότι
τοὺς προαιρουμένους ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς ἐλευ-

1 <διὰ τὸν> παρ' Ἀλ. Blume cum Wyttenb. et possis scribere
παρὰ <τὸν> Ἀλ. sed fort. nihil mutandum || 3 δοὺς Cor.: διδοὺς ||
8 <ὧν> post χρόνον Cor.

TESTIMONIA

θερίας δικαίως πολιτεύεσθαι καὶ ζῶντας μὲν περὶ πλείστον
 ποιεῖται, καὶ τελευτήσασι δὲ ἀποδίδωσι χάριτας ἀειμνή-
 στους· ἀγαθῇ τύχῃ, δεδόχθαι τῷ δήμῳ ἐπαινέσαι μὲν
 Λυκοῦργον Λυκόφρονος Βουτάδην ἀρετῆς ἔνεκα καὶ δικαιο-
 5 σῆνης, καὶ στήσαι αὐτοῦ τὸν δῆμον χαλκῇν εἰκόνα ἐν
 ἀγορᾷ πλὴν εἴ ποινὴ ὁ νόμος ἀπαγορεύει μὴ ἰστάναι, δοῦναι
 δὲ σίτησιν ἐν πρυτανείῳ τῶν ἐκγόνων ἀεὶ τῶν Λυκοῦργου
 τῷ πρεσβυτάτῳ εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον· ἀναθεῖναι δ'
 αὐτοῦ, καὶ εἶναι κύρια, πάντα τὰ ψηφίσματα τὸν γραμμα-
 10 τέα τοῦ δῆμου ἐν στήλαις λιθίναις καὶ στήσαι ἐν ἀκροπόλει
 πλησίον τῶν ἀναθημάτων· εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν τῶν στη-
 λῶν δοῦναι τὸν ταμίαν τοῦ δῆμου πεντήκοντα δραχμὰς
 ἐκ τῶν εἰς τὰ <κατὰ> ψηφίσματα ἀναλισκομένων τῷ δήμῳ.

III. LEGES ET DECRETA A LYCVRGO ROGATA

in lapidibus servata

Neglexi tit. IG II² 334 (E. M. 7153), decretum illud de
 Panathenaeis parvis. huius enim rogationis iamdiu a viris
 doctis Lycurgo attributae novum fragmentum in Hesperia
 28, 1959, 239–247 (cf. etiam L. Robert, Hellenica 11/12,
 Paris 1960, 189–203 et SEG 18, 1962, nr. 13) prolutum
 initiumque rogationis praebens Aristonicum Maratho-
 nium (P. A. 2028) collegam Lycurgi latorem non Lycur-
 gum ipsum fuisse docuit.

9 τὸν γραμμ. τοῦ δῆμου primum in hoc tit. invenitur; inde a
 fine s. IV videtur partes suscepisse eius scribae, qui saeculo IV
 γραμματεὺς τῆς βουλῆς vel γραμματεὺς τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δῆμου
 audit; Kirchner, Athen. Mitt. 29, 1904, 245–246; Schulthess,
 RE VII 2, 1912, 1724, 34ss.' Kirchner ad tit. IG II² 510, 7

1 πλείστον Méziriac: πλείστον || 7 ἐκγόνων Osann alii, cf.
 p. 10, 12: ἐγγ. | τῶν² τοῦ P 2 V || 8 ἅπαντα τὸν χρόνον post κύρια
 (v. 9) trp. ci. Meier | ἀναθεῖναι] ἀναγράψαι ci. Meier; 'aut certe
 ἀναγράφαντα ante ἐν στήλαις addendum est' Bl. τὸν χρόνον καὶ
 εἶναι κύρια πάντα τὰ ψηφίσματα αὐτοῦ, ἀναθεῖναι δὲ τὸν γρ.
 Dübner || 11 ἀναθημάτων] manca haec quoque vid. Bl. || 13 <κατὰ>
 Boeckh (ut est in aliis tit.)

TESTIMONIA

Neglexi etiam cum Blass tit. IG II² 413 (E. M. 7223), nam litterae ΛΥΚΟΥ, quae ibi leguntur, utrum ad Lycurgum oratorem pertineant necne, non liquet; fortasse ad [εὐε]ργ[ε]την aliquem populi Atheniensis referendae sunt. fragmentum pars esse rogationis non videtur; fortasse ad tit. IG II² 1496 attinet.

In tit. IG II² 452 (a. 328/7) tantum legitur: v. 11 [Λυκούργος Λυκόφρο]νος Βουτάδης εἶπεν . . . ; v. B. D. Meritt, *AJPh* 59, 1938, 499; Pritchett-Meritt, *Chronol. of Hellen. Athens* 2; W. K. Pritchett-O. Neugebauer, *The Calendars of Athens*, *Cambr. Mass.* 1947, 51; D. M. Lewis, *ABSA* 49, 1954, 49 nr. 15; Meritt, *Athenian Year* 95-96.

1. Fragmentum rogationis

Fragmentum tabulae marmoris Hymettii, a dextra integrum. repertum in arce, nunc Athenis in Museo Nationali, E. M. 7175. *στοιχ.* 28 l. IG II² 328. a. 336/5.

[Ἐπὶ Πυθοδήλου ἄρχοντος ἐπὶ τῆς Ἀ[κ]αμαντίδος τε-
τάρτης πρυτανείας ἥ[ι] . . . . .¹⁹ . . . . . ἔ]γραμ-
μάτ[ε]ν· Μαιμακτηριῶνος τετ[ε]ράδι φθί[ι]νοντος, ὀγδόῃ 5
καὶ εἰκοστ[ῇ] τῆς προ[π]υτανείας· τῶν προέδρων ἐπ[ε]ψηφι-
ζε[ν]· ν . . . . .¹⁹ . . . . . ἔ]δοξεν τῇ[ι] βολῇ καὶ
τῷ δήμῳ· Λυκούργος Λυ[κ]όφρονος Βουτάδης εἶπε·
περὶ ὧν λέγ[ε]ι . . .⁵ . . . ς, δεδόχθαι τῇ βουλῇ τοῦ[ς] 10
προέδρους οἱ ἂν λάχωσιν προ[π]οεδρε[ν] εἰς τὴν πρώτην
ἐκκλησίαν προ[π]οσαγαγεῖν αὐτὸν εἰς τὸν δῆμον καὶ

v. etiam A. Reusch, *Hermes* 15, 1880, 338; G. F. Unger, *Philologus*, Suppl. 5, 1889, 669; A. Wilhelm, *Hermes* 24, 1889, 138; R. P. Austin, *The Stoichedon Style*, Oxford 1938, 35; Dinsmoor, *Archons of Athens* 373 n. 4; Pritchett-Neugebauer, *Calendars of Athens* 51; Meritt, *Athenian Year* 11. 78

5 [ὀγδόῃ καὶ εἰκοστ]εἰ Pritchett-Neugebauer, *Calendars of Athens* 43: [μυῖα καὶ τριακοστ]εἰ Kirchner [ἐνάτῃ καὶ εἰκοστ]εἰ Dinsmoor, *Archons of Athens* 356. quod v. 8 βολῇ et v. 9 litterae viginti novem in versu acceptae sunt, vid. docere restitutionem dubiam esse. etiam fortasse supplementum Πυθοδήλου (v. 1) quod magni est momenti, incertum; videtur enim docere Lycurgum senatorem fuisse a. 336/5, quod, quantum scimus, non est verum.

TESTIMONIA

[χ]ρηματίσαι, γνώμην δὲ ξυμβ]άλλεσθαι||ι τῆς βουλῆς εἰς
τὸν δῆμον] ὅτι δοκε[ῖ τῇ βουλήι, ἐπειδὴ...⁵...]ς
Εὐπορ. | .....²²..... ιπιπ. ....

2. Leges de rebus sacris conficiendis et instaurandis

Fragmenta sex marmoris Hymettii quorum a-e ad eandem stelam pertinere perspexit Köhler, f addidit Wilhelm. reperta in arce, nunc Athenis in Museo Nationali, E. M. a 7151, b 7148, c 7150, d 7149, e 7147, f 7077. *στοιχ.* 82 l. IG II² 333. a. 335/4. *imag. ap. Kirchner, Imag. Inscr. Attic.*², nr. 63.

a — — — λης, τὸν δὲ — — | — — πομπέα μηδὲ κατενειγχα
— — || [— — το] ὕ δημοσίου ὅπως ἂν ὁ δῆμος ι — — | — —
5 ἐνεγκασῶν καὶ λαβουσῶν μη — — || [— — π] ἀρὰ τόνδε
τὸν νόμον, ὀφειλέτω [— — δραχμᾶς — —] | — — ηνεῖη οἱ
δημόσιοι οἱ ἐν τῇ ἀκρ[οπόλει] ι δ[ιαι — — —]
b [— — — παρὰ] τόνδε τὸν νόμον, μαστιγούσθω ἑκα[στο]ς
αὐτῶν — — | — — ἰον ἀνατιθέναι τὰ ἀναθήματα τὰ χρυσᾶ ἢ
ἀργ[υ]ρᾶ· πο — — || [— — τοὺς δημο]σίους μίαι μὲν δωρεᾶν
10 ὧν λαμβάν[ει π] ἀρὰ τοῦ δήμου ἂν — — || [— — ἀνα]τιθέναι
χρυσᾶ ἢ ἀργυρᾶ καὶ ἑάν [τινε]ς ἄλλοι λάβωσι π[αρὰ τοῦ
δήμου?] || [υ — — ἀργυ]ροῦν· τὸν δὲ νόμον τόνδε καὶ τ[ὸν
πε]ρὶ τῆς ἐξετάσεως τ[ῶν — —] | [— — ἐν στήλῃ λιθίν]ει

III 2 v. etiam U. Köhler, *Hermes* 1, 1866, 312ss.; R. Schöll, *SBAW*, 1886, 120; A. Körte, *Athen. Mitt.* 18, 1893, 256 n. 1; P. Foucart, *JS* 1902, 185–187; L. Deubner, *Att. Feste*, Berlin 1932, 26; Pritchett-Neugebauer, *Calendars of Athens* 44; H. W. Parke-D. E. W. Wormell, *The Delphic Oracle*² 2, Oxford 1956, 116–117; A. M. Woodward, *Hesperia* 25, 1956, 102. 106; cf. *SEG* 15, 1958 nr. 96; J. Tréheux, *BCH* 80, 1956, 469 (v. 11 add.); Wycherley, *Test.* nr. 105 n. 209 et p. 26; *SEG* 16, 1959 nr. 53.

'In nomothetis haec acta sunt. pertinent ad leges a Lycurgo rogatas, cum redditibus publicis et summae administrationis praesesset; cf. decr. 852b $\epsilon\tau\iota\ \delta\epsilon\ \alpha\iota\rho\epsilon\theta\epsilon\iota\varsigma\ \upsilon\pi\omicron\ \tau\omicron\upsilon\ \delta\eta\mu\omicron\nu\ \chi\rho\eta\mu\alpha\tau\alpha\ \mu\omicron\lambda\lambda\acute{\alpha}\ \sigma\upsilon\eta\eta\gamma\alpha\gamma\epsilon\nu\ \epsilon\iota\varsigma\ \tau\eta\nu\ \alpha\kappa\rho\omicron\pi\omicron\lambda\iota\nu\ \kappa\alpha\iota\ \mu\alpha\rho\epsilon\sigma\kappa\epsilon\upsilon\alpha\sigma\epsilon\ \tau\eta\ \theta\epsilon\omega\ \kappa\omicron\sigma\mu\omicron\nu\ \textit{Νίκας}\ \tau\epsilon\ \omicron\lambda\omicron\chi\rho\epsilon\upsilon\sigma\omicron\nu\varsigma\ \mu\omicron\mu\pi\epsilon\iota\acute{\alpha}\ \tau\epsilon\ \chi\rho\upsilon\sigma\acute{\alpha}\ \kappa\alpha\iota\ \alpha\rho\gamma\upsilon\rho\acute{\alpha}\ \kappa\alpha\iota\ \kappa\omicron\sigma\mu\omicron\nu\ \chi\rho\upsilon\sigma\omicron\upsilon\nu\ \epsilon\iota\varsigma\ \epsilon\kappa\alpha\tau\omicron\nu\ \kappa\alpha\eta\eta\phi\omicron\rho\omicron\upsilon\varsigma\ . . .'$ Köhler. — 'a, b prior lex (vv. 1–13) num et ipsa Lycurgi sit dubitari potest' Bl. || a 2 $\mu\omicron\mu\pi\epsilon\alpha = \mu\omicron\mu\pi\epsilon\iota\alpha$? de e pro ei v. AJPh 59, 1955, 152b–153a; C. D. Buck, *The Greek Dialects*, Chicago 1955, § 31 || 12 [$\lambda\iota\theta\iota\nu$]ei cf. infra IG II² 1623. 279 $\lambda\epsilon\iota\sigma\tau\acute{\omega}\nu$ et IG II² 337. 6; v. Meisterhans³ 120, 10

TESTIMONIA

καὶ στῆσαι ἐν ἀκροπόλει, ε[ἰς] δὲ τὴν ἀναγραφὴν μερί-
 [σαι - -] | vacat 0,04
 [Ἐπὶ Εὐδαινέτου ἄρχοντος ἐπὶ τῆς Ἀντιοχίδος δεκά]της·
 Σκιροφορ[ιῶνος ἐκ]τημ ἱσταμένου· νομο[θετῶν ἔδρα· |
 τῶν προέδρων ἐπεψήφισεν . . . . .¹⁴ . . . . . Λυκοῦρ]γος
 Λυκόφρ[ονος Βου]τάδης εἶπε[ν]· ὅπως αἰ - - || [- - ἀμ] - 15
 φορῆς οἱ ἀ[ργυροῖ κα]ὶ τὰ κα[ν]ᾶ καὶ τᾶλλα - - | - -
 εἰσὶ δια . . . . .⁹ . . . . . αἰσὶς μὴδὲ καθ - - | - - θεωρία
 . . . . .¹⁰ . . . . . κελεύουσ[ι - -] | - - ναπ . . . . .¹⁵ . . . . .
 . . . . . α σ ε - - | - - ι α - -
 ε - - | - - | - - | - - | - - α ι - - Ω Κ Ο Σ - - | - - α κ -
 Α Γ Ε Ι Τ Ο Υ - - || - - ἐπειδὴ δ' ἐκ τοῦ - - | - - ντα τούτων 5
 τῶν χρη[μάτων - -] | [- - προ]οδεδανεισμένα ἔξα - - |
 [- - Παναθήνα]ια τὰ μεγάλα μερίζεσθ[αι - -] Σ Ι Α . Ε - -
 [1] - - λακτικὸν εἰς τὰ προδεδ[ανεισμένα - -] Κ Ι Ν - - ||
 [- - κόσμος]ν τὸν κληρονομικὸν ὅπως ἀ[ν - -]κατ' α μ - - | 10
 - - αἱ πενήκοντα αἰγίδ[α]ς κα[ὶ - -] τ . . Ι . Ω . Ρ - - |
 [- - π]έντε τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑκάστο[ν - - - -]: καὶ τοῦ
 - - | - - ν τοῦ Διὸς τοῦ Σωτῆρος πο[θήσασθαι - - - -]
 τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑκάστο[ν - -] αἱ τοὺς αὐτοὺς μετὰ τῶν
 ἐπι[στατῶν - -] ἐκ τῶν ἱερῶν χρημάτων τοῖν θεοῖ[ν .] ||
 - - ι τῷ Διὶ τῷ Ὀλυμπίῳ:: κόσμ[ον - -] τοὺς μετὰ 15
 τῶν τοῦ [τε]μέ[νους? . . .⁵ . . μετ]ὰ τοῦ ταμίον τοῦ δήμου
 ἐκ τῶν ἱερῶν χρημάτων . . . . . ποθήσασθαι δὲ καὶ τῷ[ι] Διο-
 νόσω κόσμον | [ἑκάστου το]ῦ ἐνιαυτοῦ ἐν τῇ τετραετίᾳ ἐκ

b 13ss. initium legis alterius; legem vid. indicare formula roga-
 tionis, cf. H. Swoboda, Die griech. Volksbeschlüsse, Leipzig 1890,
 238 || 13 νομο[θετῶν ἔδρα] cf. e. g. Demosth. 24, 20--23 et ibid.
 18, 25. 26. 47. 48 — e, e, f 11 αἰγίδ[ας] cf. fr. V. 7 || e 13 τοῦ Διὸς τοῦ
 Σωτῆρος] non de aede in Piraeo agitur (c. Leocr. p. 39, 2. 85, 5),
 sed de ara et simulacro Iovis in foro Atheniensi, v. Judeich,
 Topogr.² 339. 344; I. T. Hill, The Ancient City of Athens, London
 1953, 44 | Ζεὺς Σωτῆρ cf. IG II² 410, 18. 689. 690 || 16 τοῦ τα-
 μίου τοῦ δήμου] v. A. C. Johnson, CPh 9, 1914, 421; W. B. Dins-
 moor, AJA 36, 1932, 159

b 13 Ἀντιοχίδος Meritt, Athenian Year 80 || e 5 [τὰ παρό?]ντα
 Köhler, [τὰ περὶ?]ντα Durrbach, ad loc.

TESTIMONIA

[τῶν ἱερῶν χρημάτων . . . . .¹⁴ . . . . . τ]ῇ Ἀθηνᾶι τῇ
 Ἰτῶνῃ|[ι τοὺς κόσ]μους ἐκ τῆς ἀπαρχῆς τῆς ἀπὸ τῶν
 τε[μενῶν — —] Λ. τοῦτο τὸ τέλος ἐ . | [. . .⁶ . . . π]ο[ή]σα-
 σθαι δὲ καὶ τῇ Ἀγαθῇ Τύχῃ [κόσμον τοὺς ταμίας τῶν
 20 ἱερῶν χρημάτων τῆς Ἀγαθῆς Τύχης με|[τὰ τῶν ἐπι]στα-
 τῶν τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἀγαθῆς Τύ[χ]ης προ[ήσας]θα[ι δὲ κόσ-
 μον τῇ Ἀρτέμιδι] τῇ Μουνιχίαι καὶ το[ῖς δ]ώδεκα θε[ο]ῖς
 καὶ τῷ Ἀμφιαράῳ καὶ τῷ[ι] Ἀσκληπιῷ[ι] κεκ — — οἰον·
 ἐπιγρά[ψαι] δὲ ἐπὶ τὸν κ[ό]σμον ἕκαστον ὅτου ἂν ᾖ τ[ῶν]
 θεῶν ἱερὸς καὶ τὸς τ[αμίας — —] ουτο ὑπὸ τοῦ [δήμ]ου . .⁵.
 . .]ί[ο]ις τῶν θεῶν τὸ ἀργύριον [τ]ὸ ἐκ τοῦ δερματικοῦ
 γ[ιγνόμενον — —] ΤΗ. ΠΗΡΙΜ . .⁵ . . | . . .⁷ . . . τῶν [ἐ]ρῶν
 τῆς Ἀρτέμιδος τ[ῆς] Βραυρωνίας καὶ τῷ — — καὶ ἐπ-
 25 ε[ρέσθ]ε[ι] θ[ε]όν, εἰ λῶον καὶ ἄμεινον [τ]ῷ δήμῳ τῷ
 Ἀθηναίων [ποιησαμένῳ τὸς κόσμους ἱεροὺς] τῇ Ἀρτέ-
 [μιδι | μείζονα]ς καὶ καλλίους ἢ ἔωντι ὥσπερ νῦν ἔχει·
 ἐπερέσθαι δὲ καὶ — —] οὐλη. κε . .⁴ . . | . . .⁷ . . . τ[ᾶ]
 μικρὰ [ἐ]στάμενα καὶ ὅσα μὴ ἐμ παραδόσει ἐστ[ίν], εἰ λῶιον
 καὶ ἄμεινον ποιησαμένῳ τῷ δήμῳ | τοὺς κόσ[μ]ους
 ἱεροὺς τῇ Δήμητρ[ι] καὶ τῇ Κόρῃ μείζο[νας] καὶ καλλίους

17 [τῇ] Ἀθηνᾶι τῇ Ἰτῶνῃ[ι] cf. IG I² 310, 216; Judeich, Topogr.² 141 || 19 τῇ Ἀγαθῇ Τύχῃ cf. IG II² 5464; Lyc. fr. V. 6; Judeich, Topogr.² 425; Wycherley, Test. nr. 376. 542 || 21 τῷ Ἀμφιαράῳ] utrum ad Amphiarum Oropi, qui vicus sub potestatem Atheniensium inde ab a. 338 redactus erat, an melius ad Amphiarum fori Atheniensis (cf. IG II² 1672, 305 et v. Wycherley, Test. nr. 158. 159), referendum sit, non liquet | τῷ Ἀσκληπιῷ] Athenis, ubi fanum Aesculapii a Telemacho Acharnensi constitutum erat a. 420/19, cf. IG II² 4960 || 23 τοῦ δερματικοῦ] cf. Lyc. fr. I. 1 et IG II² 1496 || 24 τῆς Ἀρτέμιδος τ[ῆς] Βραυρωνίας] fortasse de fano Dianae Brauroniae in arce sito agitur (Paus. 1, 23, 7), non de templo Dianae in vico Attico Braurone | ἐπερέσθαι τὸν θ[ε]όν i. e. Apollinem; cf. IG II² 204, 44; SEG 15, 1958, nr. 517 (s. III a. Chr. n.) lapis A, col. II vv. 1. 8. 14; Paus. 4, 38, 3. 38, 5 || 25 λῶον] cf. Meisterhans³ 66, 9 et n. 582

20 et 21 suppl. Lewis || 23 τὸ ἀργ. cum IG II 162c me teste || 28 [τὰ κα]τ[ᾶ] μικρὰ [ἐ]στάμενα suppl. Woodward

TESTIMONIA

ἡ ἑὼντι ὥσπερ νῦν ἔχει· ἐπερ[έσσ|θαι δὲ καὶ π]ερὶ τῶν
ἐν τοῖς ἄλλο[ι]ς ἱεροῖς τῶν κατὰ μ[ικρὰ ἱσταμένων — —
ἀ]ργυρι . || . . . . .⁹ . . . . . ο . τοι . . ον — — τα κατὰ — — — 30
κοσμ| — — ον — — ε . . ους καὶ κ [ε] — — ΩΙΙΙC | — — σιφι
— — | — — ο — —

d . . . ιακι | . . . αντων | . χθεις ἀπο | . . αλλο τι ηδ || . . αγει 5
καὶ τη|...[ο]ν κόσμου στεφα | . ι ὑπαρχόντων τ | . . ν ἐβδο-
μήκοντ[α] | . . γράψαι τὸν || . . . ΩΞ ποήσας[θαι] . . | . . α]ι 10
δὲ τὸν | . . .⁵ . . ιντομ | . . .⁵ . . 'εινδ | . . .⁶ . . θεο || . . .⁷ . . 15

3. Fragmentum rogationis

Frustulum marmoris Pentelici a sinistra integrum, repertum inter duo theatra Bacchi et Herodis, IG II² 414a = E. M. 7177. frustula, IG II² 414b = E. M. 7332; IG II² 414c frustulum undique mancum; IG II² 414d = E. M. 7334, in diversis locis reperta ab Wilhelm et aliis viris doctis dubitanter coniuncta sunt; IG II² 414b et IG II² 414c fortasse ad IG II² 369 et IG II² 414d fortasse ad IG II² 285 attinent. frustula E. Schweigert denuo edidit in *Hesperia* 9, 1940, 335ss. (nr. 42). στοιχ. 211. a. 334/3.

[Ἐπὶ Κτησικλέους ἀρχοντο]ς ἐπὶ τῆς Ἀκαμαντίδος ἐνά|της
πρυτανείας ἦι Μνησίφι|λος Μνήσωνος Φαλη ἐγραμ|μά- 5
τευεν· Μουνιχιῶνος ἔκτ|ηι μετ' εἰκάδας· ἐκκλησία· τ|ῶν
προέδρων ἐπεψήφισεν Δ|ημοκ[ρ . . . ς Παιανιεύς· ἔδο]|ξεν
τῶ[ι δῆμωι· Λυκοῦργος Δ]|υκόφρο[ρος Βουτάδης εἶπε]|ν· 10
περὶ ὧ[ν Διοτίμος ὁ στρατ]|ηγὸς λέ[γει· ἐπειδὴ ἀποφαί]|νει
κρ[. . . . .¹³ . . . . . γέγ]|ονεν . . . . .¹⁹ . . . . . |
αι — —

III 3 Qua de re agatur, non liquet; an de honoribus Diotimi Euonymensis? cf. ad p. 12, 19. de aetate v. Schweigert, *Hesperia* 9, 1940, 339; cf. Pritchett-Neugebauer, *Calendars of Athens* 46 || 11 [Διοτίμος ὁ στρατ]ηγὸς] homo dives, v. Schäfer, *Demosth.*² 2, 329ss.; Kirchner, P. A. 4384 et cf. proximum titulum v. 278; v. etiam J. Sundwall, *Epigr. Beitr. etc.*, *Klio Ergzsb.* 1. 4, Leipzig 1906, 23—25; M. Crosby, *Hesperia* 19, 1950, 274. 26, 1957, 3—4; R. J. Hopper, *ABSA* 48, 1953, 243. praetor fuit ter: 338/7, 335/4, 330/29.

III 2 29 τῶν κατὰ μ[ικρὰ ἱσταμένων] suppl. Woodward || d 10 ποήσας[θαι] suppl. Woodward

TESTIMONIA

4. Traditio curatorum navalium

Tabula marmoris Hymettii opisthographa. Piraei reperta, nunc in Museo Nationali, IG II² 1623 (= E. M. 8096) vv. 276–285. non στοιχ., inter a. 334/3 et 331/30 titulus promulgatus esse videtur, cf. Kirchner ad IG II² 1623.

τρίηρεις αἶδε ἐξέπλευσαν μετὰ στρατηγῷ | Διοτίμου ἐπὶ
280 τὴν | φυλακὴν τῶν λεισίων κατὰ ψήφισμα | δήμου, ὃ εἶπεν
Λυκ|οὔργος Βουτά: καὶ Ἀ|ριστόνικος Μαραθῶ, | ταχυναν-
285 τοῦσαι ἐπὶ || Εὐανέτου ἄρχοντος | κτέ.

5. Rogatio de sacello Veneris a Citiensibus exstruendo

Stela marmoris Pentelici integra, Piraei, qui fuit religionum peregrinarum sedes, eruta, nunc Athenis in Museo Nationali, E. M. 7173. στοιχ. 20 l. IG II² 337. a. 333/2.

III 4 v. etiam U. Köhler, Athen. Mitt. 4, 1879, 79; F. Durrbach, L'orateur Lyc., Paris 1890, 73ss.; W. Kolbe, Athen. Mitt. 26, 1901, 387ss.; Dttb. Syll.³ 962; E. Schweigert, Hesperia 9, 1940, 341 D. R. Laing, Hesperia 37, 1968, 251 || 279 ἐπὶ τὴν φυλακὴν τῶν λεισίων cf. Hyper. or. LVI J. Περὶ τῆς φυλακῆς τῶν Τυρρηνῶν, Hiller || 281 'ad rogationem Lycurgi accessit additamentum Aristonici, qua de causa, id quod perraro fit, duorum hominum nominibus plebiscitum indicatur. Aristonicus fortasse idem est qui ut Demosthenes aurea corona ornaretur ad populum tulit (Demosth. 18, 83, 223), quem sane scriptor vitarum decem oratorum p. 848c Nicophanis f. Anagyrasium dicit' Hiller || 284 Ἀριστ. Μαραθ.] v. Kirchner, P. A. 2028; B. D. Meritt, Hesperia 21, 1952, 357; D. M. Lewis, Hesperia, 28, 1959, 241.

III 5 v. etiam U. Köhler, Hermes 5, 1871, 352; G. Gilbert, NJPhP 119, 1879, 231. 121, 1880, 535; H. P. E. Lenz, Das Syndrion d. Bundesg. im zweiten athen. Bunde, Diss. Regiomont. 1880, 46ss.; H. A. E. O. Miller, De decretis Atticis quacst. epigr., diss. Vratisl. 1885, 30ss.; P. Foucart, Des associations religieuses chez les Grecs, Paris 1873, 187–189; Prott-Ziehen, Leges Sacrae 2/1, Lipsiae 1906, nr. 30; Dttb. Syll.³ 280; S. Dow, Harv. Theol. Rev. 30, 1937, 185; Tod, GHI nr. 189; Jones, Athen. Democr. 116–117; P. Lambrechts-P. Noyen, NClío 6, 1954, 264ss.; J. Pečírka, The Formula for the Grant of Enktesis in Attic Inscriptions, Praha 1966, 61; de aetate v. Pritchett-Neugebauer, Calendars of Athens 46; Meritt, Athenian Year 83. 'id quod a Citiensibus petebatur primum in senatu actum est. qui cum probuleumate hac de re decernere nollet, rem integram ad populum reiecit, id quod formula ἔδοξεν τῷ δήμῳ (v. 30) indicatur. cf. Dttb. l. l. . . . non publice sed privato consilio Citiensium haec lapidi incisa esse inde apparet, quod neque quidquam de titulo lapidi incidendo praecipitur et in utroque decreto nomen scribae deest, ut monet Köhler, Hermes 5, 1871, 352' Kirchner

TESTIMONIA

[θ]εοί. | Ἐπὶ Νικοκράτους ἄρχοντος, ἐπὶ τῆς Αἰγείδος
 πρώτης πρυτανείας· τῶν προέδρων ἐπεψήφισεν Θεόφιλος 5
 Φηγούσιος· ἔδοξεν τῇ βουλευτῇ· Ἀντίδοτος Ἀπολλοδώρου
 Συναλήττιος εἶπεν· περὶ ὧν λέγουσιν οἱ Κιτιεῖς περὶ τῆς 10
 ἰδρύσειως | τῇ Ἀφροδίτῃ τοῦ ἱεροῦ, | ἐψηφίσθαι τεῖ βου-
 λεῖ τοῖς προέδροις οἱ ἂν λάχωσι | προεδρεύειν εἰς τὴν
 προώτην ἐκκλησίαν προσαγαγεῖν αὐτοὺς καὶ χρηματί- 15
 |σαι, γνώμην δὲ ξυνβάλλεσθαι τῆς βουλῆς εἰς τὸν δῆμον
 ὅτι δοκεῖ τῇ βουλευτῇ || ἀκούσαντα τὸν δῆμον τῶν | 20
 Κιτιέων περὶ τῆς ἰδρύσειως τοῦ ἱεροῦ καὶ ἄλλου |
 Ἀθηναίων τοῦ βουλομένου | βουλευσάσθαι ὅτι ἂν αὐτῷ 25
 δοκεῖ ἄριστον εἶναι. | Ἐπὶ Νικοκράτους ἄρχοντος, ἐπὶ
 τῆς Πανδιονίδος δευτέρας πρυτανείας· τῶν | προέδρων
 ἐπεψήφισεν Φανόστρατος Φιλαίδης· ἔδοξεν τῷ δήμῳ· 30
 Λυκόργος Λυκόφρωνος Βουτάδης εἶπεν· περὶ ὧν οἱ
 ἔμποροι οἱ Κιτιεῖς ἔδοξαν ἔννομα ἰκετεύειν αἰτοῦντες τὸν 35
 δῆμον χωρίου ἐκκτησιν ἐν ᾧ ἰδρύσονται ἱερὸν Ἀφρο-
 δίτης, δεδόχθαι τῷ δήμῳ δοῦναι τοῖς ἐμπόροις || τῶν 40
 Κιτιέων ἐκκτησι[ν] χωρίου ἐν ᾧ ἰδρύσονται τὸ | ἱερὸν
 τῆς Ἀφροδίτης καθ' ἅπερ καὶ οἱ Αἰγύπτιοι τὸ | τῆς Ἰσίδος
 ἱερὸν ἰδρυντῶσι. 45

6. Rogatio de Plataeensis cuiusdam honoribus

Fragmenta marmoris Pentelici duo in arce reperta, nunc in Museo Nationali, E. M. 7167, 7168. στοιχ. 30 l. IG II² 345. a. 332/1. tab. in I. N. Svoronos, Das Athener Nationalmuseum, Athen 1908—1937, nr. 216.

III 5 6 τῇ βουλευτῇ, 12 τεῖ βουλευτῇ cf. v. 3 Αἰγείδος (de quo v. Buck, Greek Dialects § 37. 2 et 39), v. 25 δοκεῖ || 10 ἰδρύσειως cf. v. 21 Κιτιέων et supra IG II² 333 a v. 2 || 11 τῇ Ἀφροδίτῃ 'eiusdem aetatis tit. IG II² 4636 in Piraeo et ipsum inventum: Ἀριστόκλεα Κιτιάς Ἀφροδίτῃ Οὐρανίαι εὐξαμένη ἀνέθηκεν confert Dttb.' Bl. || 17 ξυνβ. cf. 33 ἐνπ., 36. 40 ἐνκτ. || 29 s. Φανόστρ. Φιλαίδης] v. etiam Hesperia 30, 1961, 32. 42—43 || 34 ἔδοξαν ἔννομα ἰκετεύειν cf. IG II² 444, 4. 502, 14 || 41 de situ v. Judeich, Topogr.² 454; cf. IG II² 4636 (= E. M. 10603) || 43 ss. cf. ad vit. Lyc. p. 11, 12

TESTIMONIA

θεοί. | Ἐπὶ Νικήτου ἀρχοντος, ἐπὶ τῆς Ἀντιοχίδος ὀγ-
 δόης π[ρ]υτανείας, ἥι Ἀριστόνο[υ]ς Ἀριστόνο[υ]ς Ἀναγυράσι[ος]
 5 ἐγραμ[μά]τ||ενεν· Ἐλαφη[βολιῶνος ἐν]άτη ἐπὶ δέ[κ]α, |
 ἐβδόμ[ῃ] τῆς πρυτανείας· ἐκκλησία [ἐ]ν[Διονύσου· τῶν
 προέδρων ἐ]πεψήφισε[ν] Ν[ικόστρατος Κόπρειος· ἔδ]οξεν
 10 τῷ δήμ[ω]· Λυκοῦργος Λυκόφρονο[ς] Βουτάδης ε||[Ἰπεν·
 ἐπειδὴ . . . . .¹⁰ . . . . .]ήμου Πλα[τ]αι[εὺς πρότερόν τε
 ἐπηγγέλ]ατο τ[ῷ] [δ]ήμ[ω] . . . . .¹⁸ . . . . .]ς
 γίγνητ[α] . . . . .²⁰ . . . . .αι ἀργυροφ[ο]ν | . . .
 15 . . . . .²⁰ . . . . .ο παρέ[σχε]ν τ|| . . . . .²⁰ . . .
 . . . . .ν καὶ [νῦν ἐ]πι[δώσειν? . . . . .¹² . . . . .το]ῦ
 στ[ρατη]γοῦ | reliqua admodum manca.

7. Rogatio de Eudemi Plataeensis honoribus

Tabula marmoris Pentelici in arce inventa, nunc Athenis in Museo Nationali, E. M. 7196 asservata. στοιχηδόν, sed versus non sunt aequalis longitudinis. IG II² 351 + 624 cf. Add. p. 660 (= E. M. 292). a. 330/29.

[Εὐδὴμ]ον Πλαται[έως. | Ἐπὶ Ἀριστ]οφῶντος ἀρχον-
 τος[| ἐπ]ὶ [τῆς] Λεωντίδος ἐνάτη[ς] π[ρ]υ[ταν]είας,
 5 ἥι Ἀντίδωρος Ἀντί[νου]|| Παι[αν]εὺς ἐγραμμάτευεν:

III 6 v. etiam A. Reusch, De diebus contionum ordinariorum ap. Athen. (diss. Argentor. III), Straßburg 1879, 10. 119; G. F. Unger, Philologus 38, 1879, 425–426, ibid. Suppl. 5, 1889, 671 u. ad 672; cf. E. Schweigert, Hesperia 8, 1939, 26. — de aetate v. Dinsmoor, Archons of Athens 358; Pritchett-Neugebauer, Calendars of Athens 49; Meritt, Athenian Year 86 || 6 ἐν [Διονύσου] restitutio sana, ut vid., v. W. A. McDonald, The Political Meeting Places of the Greeks, Baltimore 1943, 485 || 8 Ν[ικόστρατος Κόπρειος] restitutio accepta a viris doctis, sed suspecta || 10 [Εὐδημος Εὐδὴμον, ut sit filius eius de quo agitur in proximo titulo? Bl. || 15–16 [ἐ]πι[δώσειν]? Lewis.

III 7 v. etiam G. F. Unger, Philologus 38, 1879, 426, ibid. Suppl. 5, 1889, 672; A. Wilhelm, GGA 160, 1898, 221; id., AE 1905, 216; id. Ost. Jahresh. 10, 1907, 34; Dttb. Syll.³ 288; Austin, Stoicheidon Style 46; Tod, GHI nr. 198; J. Pouilloux, Choix d'inscriptions grecques, Paris 1960, nr. 6. — de aetate v. etiam Dinsmoor, Archons of Athens 370. 413; Pritchett-Neugebauer, Calendars of Athens 50. 64; Meritt, Athenian Year 92–94

TESTIMONIA

ἐ[ν]δ[ε]κά[τ]ηι Θαργηλιῶνος, ἐνάτη[ι] καὶ δ[ε]κάτῃ τῆς
 πρυτανείας· [τ]ῶν π[ρ]οέδρων ἐπεψηφίζεν Ἀρ[ιστο]φά-
 νη[ς] Εὐωνυμεύς· ἔδοξεν τῷ || [δῆμῳ]· Ἀνκοῦργος Ἀνκό- 10
 φρονος || [Βουτά]δης εἶπεν· ἐπειδὴ vacat || [Εὐδημ]ος πρότερόν
 τε ἐπη[γ]γ[ε]ί[λατο] τ[ῷ] δῆμῳ ἐπιδώσει[ν] εἰς [τὸν π]όλεμον
 εἰ τ[ι] δέ[οι]το [κκκ] || x [δ]ραχμάς, καὶ νῦν [ἐπ]ι[δ]έδ[ω]- 15
 [κεν] || εἰς τὴν ποίησιν τοῦ σταδ[ί]ου | καὶ τοῦ θεάτρου τοῦ
 Παναθη[ναῖ]κοῦ χίλια ζεύγη, καὶ ταῦτα | πέπομφεν
 ἅπαντα π[ρὸ] Π[αναθη]ναίων καθὰ ὑπέσ[χετο], δ[ε]δόχθ[αι] 20
 τῷ δῆμῳ ἐπαί[νεσαι] Ε[ὐδημ]ον | Φι[λο]ούργον Πλατα[ι-
 εἶ]α καὶ σ[τε]φανῶσαι αὐτὸν θαλλῷ στεφ[άνῳ] || εὐνοίας
 ἔνεκα τῆς εἰς τὸν || δῆμον τὸν Ἀθηναίων, καὶ εἰν[αι] αὐτὸν 25
 ἐν τοῖς εὐεργέταις το[ῦ] δῆμου τοῦ Ἀθηναίων [α]ὐτὸν
 κα[ὶ] | ἐκγόνο[ν], καὶ εἰν[αι] αὐτῷ vacat | ἐνκτησιν γῆς
 καὶ ο[ἱ] κ[α]τ[ὰ] στρατεύεσθαι αὐτὸν τὰς vacat | στρατιάς 30
 καὶ τὰς εἰσφορὰς vacat | εἰσφέρειν μετὰ Ἀθηναίων. vacat |
 Ἀναγράψαι [δ]ὲ τόδε τὸ ψήφισμα | τὸν γραμματέα τῆς
 βουλῆς καὶ || στῆσαι ἐν ἀκρ[ο]πόλει, εἰς [δ]ὲ τ[ὴν] | ἀνα- 35

Omnes fere viri docti in v. 7 δεκάτῃ pro εἰκοστῇ errore lapicid-
 dae scriptum esse putant; cf. IG II² 352 et v. Dittenberger in
 Syll.³ 288 n. 2, Dinsmoor, Archons of Athens 370. 413 || 13 s. 'ea
 pecunia non est soluta, quoniam ne bellum quidem (a. 330,
 Schäfer, Demosth.² 3, 184 ss.) re vera gestum est.' Bl. de hoc bello
 statuendo cf. Dttb. Syll.³ 288; Tod, GHI nr. 198 'The war may,
 I think, be that against Philipp which ended at Chaeronea.' ||
 17 'Dttb. olim secutus Curtium, Philologus 24, 1866, 273 errore
 lapicidae verborum ordinem turbatum esse statuit, cum dici debe-
 ret τοῦ σταδίου τοῦ Παναθηναϊκοῦ καὶ τοῦ θεάτρου. at nihil mu-
 tandum est, siquidem θεῖον ea pars stadii intellegenda est, in
 qua spectatores sedent; W. Dörpfeld-E. Reisch, Griech. Theater,
 Athen 1896, 282; Wilhelm, GGA 160, 1898, 221' Kirchner ap.
 Syll.³ || 18 χίλια ζεύγη exaequat drachmarum milia quattuor;
 G. Glotz, REG 36, 1923, 26 'le prix rond à la journée était généra-
 lement de 4 dr.'; v. etiam Tod, GHI 2, 279; A. M. Woodward,
 JHS 68, 1948, 161, qui confert ad tit. IG II² 1637, 60 ss. || 23 θαλλῷ
 cf. supra Ἀνκοῦργος nr. 5 v. 31 et v. Buck, Greek Dialects § 34 ||
 31 στρατιάς (= στρατείας), IG II² 516, 2 [τὰς] στρατι[ὰς] στρα-
 τεύεσθαι ...; Aristoph. Equ. 587, Vesp. 354. 557, Lys. 592, Thesm.
 828 (cf. etiam Schol. ad loc.); Arist. Ath. pol. 37, 1; Bk. λέξ. ἐστ.
 285, 5; cf. Meisterhans³ 55, 31 et n. 473; C. C. Charitonides, Ποικίλα
 Φιλολογικά 1, Athenis 1904, 533-540

TESTIMONIA

γραφὴν τῆς στήλῃ[ς δοῦ]να[ι] | τὸν ταμίαν τοῦ δήμ[ου]:
 ΔΔΔ] | δραχμὰς ἐκ τῶν εἰς τὰ κα[τὰ ψη] | φίσματα ἀναλίσκο-
 40 μέ[γων τῶι] || δήμωι.

8. Rogationes Lycurgi commemorantur etiam in rationibus epistatarum et quaestorum Cereris et Proserpinae, IG II² 1672 (= E. M. 10051, 10048). a. 329/8.

¹⁰ ... π[ρ]ίσις σφηνῶν Ἀρίστωνι ἐν Κ[ο]λλυτῶι οἰκῶντι μισθὸς
ΔΔ . . . . ὥρῳ ἀρχιτέκτονι, ὃ προέλαβεν Λυκούργου κε-
λεύσαντος, τῆς προτ[α]νέας μισθός: ▯ ΔΔ† κτέ.

302 . . . ἀρεστηρίαν θῦσαι ἱερεῖον ἑκατέραι τοῖν θεοῖν κατὰ
 ψήφισμα βουλῆς, δ Λυκοῦργος εἶπεν, [ΔΔ· κεφάλαιον
 τοῦ περιόντος ΧΔΓ↑↑↑ΙΙΙΧ· καὶ τοῦτο ἱεροποιοῖς κα-
 τεβάλομεν κατὰ ψήφισμα δήμου, δ Λυκοῦργος εἶπεν, Νι-
 κουμάγωι Στεροῖ[εἰ καὶ] συνιεροποιοῖς.

9. In rationibus epistatarum Eleusiniarum et quaestorum Cereris Proserpinaeque a. 327/6 IG II² 1673 rogationis cuiusdam a Lycurgo latae mentio facta est.

65 [. . . ἐτιμήσαμεν τὸν μισθὸν τοῦ ζεύγους ἐκάστου τῆς
ἡμέρας [:+--+C: ἐκάσ]του ἐν τοισ[ὶν ἡμέραις: Δ+--+C]:

III 8 Cf. Dinsmoor, Archons of Athens 371 n. 1; Pritchett-Neugebauer, Calendars of Athens 36; F. G. Maier, Griech. Mauerbauinschriften 1, Heidelberg 1959, nr. 20 || 11 *κελεύσαντος*] quo iure Lyc. hoc iussisset, non liquet, sed v. W. Schwahn, RhM 79, 1930, 174–175 et RE IVA 2, 1932, 2107 (ut quaestor civitatis) | *προτανέας*] cf. IG II² 373, 17. 403, 27; SEG 3, 1928, nr. 85. 415, 15. 1672, 6–8; Meisterhans³ 24, 14; M. Hammarström, Glotta 11, 1921, 214; E. Schweigert, Hesperia 8, 1939, nr. 8, 2–3; Liddell-Scott-Jones, Greek-English Lexicon, s. v. *προτανελα*; Buck-Petersen, Reverse Index, Chicago 1944, 153a; Buck, Greek Dialects § 207.

302 ἀρεστηρίαν] 'quia res deabus consecratas tollere et in alium usum convertere nefas est, in auro et argento signato vero id pro rei natura vitari omnino nequibat, sacrificio id expiandum animique dearum placandi erant' Dttb. Syll.² 587 nr. 211; cf. Köhler, *Hermes* 26, 1891, 45 n. 1; Jacoby, *Atthis*, passim et praecip. 238 n. 8. de ἀρεστηρία, quae vox ab ἀρέσασθαι· ἰλάσασθαι, ἀρεστὸν ποιῆσαι Hsch., cf. ibid. s. v. ἀρεστήριον Eustath. 738, 49; IG II² 204, 58; M. H. Jameson, *Hesperia* 29, 1960, 218–219.

III 9 Rogatio num ad sacra aedificia extruenda spectet, cum
aerarii praefectus esset, non liquet. de aetate v. Dinsmoor, Archons

TESTIMONIA

κατὰ ψήφισμα δήμου, δ' Λυκοῦργος εἶπεν, γίγνεται τοῖς
 ζεύγεσιν: *HH*[[*H* . . . . .]]

IV. DE LYCVRGI ORATIONIBVS TESTIMONIA

1. [Plut.] vit. X orat. 843c: φέρονται δὲ τοῦ ῥήτορος λόγοι
 πεντεκαίδεκα.
2. Phot. Bibl. cod. 268 (p. 496b 38 Bk.): Λυκούργον . .
 οὐπω παρέσχεν ἡμῖν ὁ χρόνος λόγους ἀναγνῶναι, φέ-
 ρεσθαι δὲ αὐτοῦ ἐξ ἱστορίας ἐ' μεμαθήκαμεν. 5
3. Schol. Aeschin. 2, 18 (e cod. Coisl. 249): τῶν δέκα ῥη-
 τῶρων ὁ σκάρριφος· Ἰσαῖος λόγους σ', ... Λυκοῦργος
 λόγους η', Ἀνδοκίδης λόγους μδ', . . .
4. Cod. Paris. 2991 A (in Boisson., Eunapius): ἔγραψε δὲ
 ὁ μὲν Δημοσθένης λόγους οε', ... Λυκοῦργος λόγους 10
 ν', . . .
5. Titz, GGA 1823, nr. 81 p. 801s.; Ch. Walz, praef. ad
 Tryphonem = Rhet. Graec. 8, 726—727: Ἰσαῖος λόγους
 σ', ... Λυκοῦργος λόγους η', . . .

of Athens 371 n. 1 'the available years within these limits would be 333/2, 330/29, and 328/7 B. C.; and probably one of the two latter, immediately preceding or following IG II² 1672, should be adopted.' de titulo cf. etiam Glotz, REG 31, 1918, 207—220; 36, 1923, 26—30; K. Kunst, BphW 39, 1919, 493—501; F. Noack, Eleusis, Berlin 1927, 114 n. 4; SEG 3, 1928, nr. 140, cf. ibid. 15, 1958, nr. 128; W. Schwahn, RhM 79, 1930, 172ss.

Inter epimeletas Amphiaraiorum Oropiorum, qui ab Atheniensibus laudati sunt, commemoratur Lyc. in tit. Dttb. Syll.³ 298 (= Pouilloux, Choix nr. 2), a. 329/8; cf. E. Preuner, Hermes 57, 1922, 84; Dinsmoor, Archons of Athens 370; J. K. Davies, JHS 87, 1967, 39 n. 73. Lyc. tandem inter decem hieropoeos ab Atheniensibus Delphos missos (ἱεροποιοὶ οἱ τὴν Πυθαῖδα ἀγαγόντες) fuit in tit. Fouilles de Delphes III 1, 511 (= Dttb. Syll.³ 296), a. 326/5, ut D. M. Lewis, ABSA 50, 1955, 34 contra annum prius adscriptum (= 330/29) disseruit; a. 330/29 nuper defendit S. Charitonides, Hesperia 30, 1961, 44.

IV 1 De laterculis oratorum orationumque v. etiam W. Studemund, Zu den attischen Rednern, Hermes 2, 1867, 434ss. ||
 7.8 Λυκ. λόγους ιδ', Ἀνδοκ. λόγους η' Saup.

TESTIMONIA

6. Palat. Misc. nr. 132 (Creuzer, Melet., Lipsiae 1817, 1, 9): τῶν ἰ' ῥητόρων τὰ ὀνόματα καὶ πόσους ἔγραψαν λόγους. Ἰσαῖος λόγους σ', ... Λυκοῦργος ἦ', ...
7. Cram. anecd. Oxon. 4, 256, 3–4 (e cod. Baroc. 125):
5 Τῶν δέκα ῥητόρων τὰ ὀνόματα καὶ πόσα ἔγραψαν, ὡς φέρεται εἰς ἕκαστον. Ἰσαῖος λόγους σ', ... Λυκοῦργος λόγους ἦ', ...
8. Codex Ambros. D 15: Τῶν ἰ' ῥητόρων τὰ ὀνόματα καὶ πόσους ἔγραψαν λόγους. Ἰσαῖος λόγους σ', ... Λυκοῦργος λόγους ἦ', ...
10

Index orationum Lycurgi secundum Harpocrationem

α' ἀπολογισμὸς ὧν πεπολί- τενται	ι' Κροκωνιδῶν διαδικασία πρὸς Κοιρωνίδας s. δια- δικασία Κροκωνιδῶν
β' κατ' Ἀριστογέλτονος	
γ' κατ' Αὐτολύκον	ια' κατὰ Λεωκράτους
15 δ' κατὰ Δεξιππον	ιβ' κατὰ Λυκόφρονος εἰς- αγγελία s. κατὰ Λυκό- φρονος
ε' πρὸς Δημάδην ἀπολογία s. πρὸς Δημάδην	
ς' περὶ τῆς διοικήσεως	ιγ' κατὰ Λυσικλέους
ζ' περὶ τῆς ἱερείας	ιδ' κατὰ Μενεσαίχμου εἰς- αγγελία s. κατὰ Μενε- σαίχμου
20 η' κατ' Ἰσχυρίου	
θ' κατὰ Κηφισοδότου	

Vita sec. Sudam cum orationum indice

Λυκοῦργος Λυκόφρονος Ἀθηναῖος, τὸ γένος Ἐτεο-
βουτάδης, τῶν μετὰ Δημοσθένους ἐγκριθέντων ῥητόρων.

22 cf. etiam Eudoc. viol. nr. 618. || 23 εἰς τῶν Flach — 'quindecim dicit esse orationes Pseudopl. § 39, non adiecto ut assolet ὧν εἰσι γνήσιοι κτέ.; Suidas autem vel XIV enumerat vel XV; incertum enim est, utrum ὑπὲρ τῶν εὐθύνων per se titulum efficiat an cum prioribus coniungendum sit. tres sunt totius indicis partes: a) κατὰ-, b) πρὸς-, c) περὶ-; in unaquaque secundum litterarum ordinem dispositum, nisi quod or. κατὰ Δημάδου in clausula primae partis collocata est, scilicet ut posset auctor pergere ἀπολ. πρὸς τὸν αὐτόν. itaque Pinzgerum, qui ante ὑπὲρ τῶν εὐθ. distinxit, non

TESTIMONIA

ἀνέγκλητος δὲ βιὸς τελευτᾷ νόσῳ, νίους καταλιπὼν, ὑπὲρ
ᾧν συκοφαντηθέντων Δημοσθένους ὁ ῥήτωρ ἀπὸ τῆς
φυγῆς εἰπὼν ἐξεῖλεν αὐτούς. λόγοι δ' αὐτοῦ εἰσι γνήσιοι
οἱ σωζόμενοι

α' κατ' Ἀριστογείτονος	θ' ἀπολογία πρὸς τὸν αὐ-	5
β' κατ' Αὐτολύκου	τὸν ὑπὲρ τῶν εὐθυνῶν	
γ' κατὰ Λεωκράτους	ι' πρὸς Ἰσχυρίαν	
δ' ε' κατὰ Λυκόφρονος β'	ια' πρὸς τὰς μαντείας	
ς' κατὰ Λυσικλέους	ιβ' περὶ τῆς διοικήσεως	
ζ' κατὰ Μενεσαίχμου	ιγ' περὶ τῆς ἱερείας	10
η' κατὰ Δημάδου	ιδ' περὶ τῆς ἱερωσύνης	
ἐπιστολαὶ καὶ ἄλλα τινά		

secutus sum, etsi haec una oratio est, quae bipertito titulo indi-
cetur, cum potuerint etiam aliae. duae autem sunt praeterea res
quae difficultatem faciant. primum or. ἀπολογισμὸς ᾧν πεπολί-
τεται inscripta non recensita est: quam quidem non tantum
Harpocratio pluribus locis commemorat, sed etiam Ps.-Plut.
(§ 31) haud obscure significare videtur: μέλλων δὲ τελευτήσῃ
... βουλόμενος εὐθύνας δοῦναι τῶν πεπολιτευμένων. is autem
cum pergat οὐδενὸς δὲ κατηγορεῖσθαι τολμήσαντος πλὴν Μενεσαίχ-
μου, τὰς διαβολὰς ἀπολυσάμενος κτέ., indicat πρὸς Μενεσαίχμον
eam or. habitam esse; non igitur eadem fuit atque ἀπολογία πρὸς
Δημάδην ab eodem Harpocrate aliis locis commemorata. ita-
que aut excidit hic titulus apud Suidam (velut in extremo in-
dice), aut cum Kiesslingio non diversa putanda est haec oratio
ab or. ὑπὲρ τῶν εὐθυνῶν (cf. εὐθύνας δοῦναι ap. Ps.-Plut.), quam-
vis sic totius indicis ordo vehementer perturbetur, aut eadem
fuit atque or. περὶ διοικήσεως, quamvis ex utraque discretis locis
afferat Harpocratio (v. tamen Att. Bereds. 1², 296, 6). oratio
autem περὶ τῆς ἱερωσύνης, cum eadem utique fuisse videatur
atque Κροκωνιδῶν διαδικασία (v. fr. VII), alteram difficultatem
creat: non enim fuit haec διαδικ. inter γνησίους, praemisum
autem legitur ap. Suid. λόγοι γνήσιοι. Bl. || 4 οἱ ιε' Saup. fort.
recte || 5 Ἀπολογία πρὸς τὸν αὐτόν, Ὑπὲρ τῶν εὐθυνῶν Saup.
Adler || 9 Λυσικλέους Meurs.: Πασικλέους || 10 Μενεσαίχμον (με-
νέχμον m Eudocia): corr. Meurs. | ἱερατείας Eudoc. viol. PV
Kiessl. — 'alienas esse a Lyc. orationes κατ' Αὐτοκλέους et κατὰ
Δεξιππου post Sauppium non opus est pluribus demonstrare;
κατὰ Κηφισοδότου autem verior titulus or. κατὰ Δημάδου fuit'
Bl.; v. etiam Conomis, Klio 39, 1961, 78-79.

TESTIMONIA

V. DE LYCVRGI ELOQVENTIA IVDICIA VETERVM

Hyper. 3, 12, 21 ss. J.: οὐτε τῷ λέγειν οὐδενὸς τῶν ἐν τῇ πόλει καταδεέστερον ὄντα, παρὰ τούτοις τε μέτριον καὶ ἐπιεικῇ δοκοῦντα εἶναι.

Dionys. Halicarn. π. μιμήσεως (opusc. 2, 212, 9 ed. Usser-Raderm.): ὁ δὲ Λυκούργειός (sc. λόγος) ἐστὶ διὰ παντός αὐξητικός, καὶ διηρημένος καὶ σεμνός, καὶ ὅλως κατηγορικός καὶ φιλαλήθης καὶ παρρησιαστικός· οὐ μὴν ἀστεῖος, οὐδὲ ἡδύς, ἀλλὰ ἀναγκαῖος. τούτου χρὴ ζηλοῦν μάλιστα τὰς δεινώσεις.

10 Dio Chrysost. 18, 11 (2, 318, 23 de Budé): ἀλλὰ καὶ Λυκούργω συμβουλευσάμην ἂν ἐντυγχάνειν σοι, ἐλαφροτέρῳ τούτων (quam Hyperides et Aeschines) ὄντι καὶ ἐμφαίνοντί τινα ἐν τοῖς λόγοις ἀπλότητα καὶ γενναιότητα τοῦ τρόπου.

15 Hermogenes π. ἰδεῶν B p. 416 (H. Rabe p. 402, 14): ὁ τοίνυν Λυκούργος πολιτικός μὲν ἐστίν, εἴπερ τις ἕτερος, πλὴν ἴσως τοῦ κατὰ τὴν ἀφέλειαν ἦθους ἕνεκα, πολὺν δὲ τὸ τραχὺ καὶ σφοδρὸν ἔχει χωρὶς ἐπιμελείας· ἡ γὰρ ἂν ὁ αὐτὸς ἦν πῶς τῷ Δεινάρχῳ. τῇ δὲ λέξει καὶ πολὺν τραχύ-
20 τερός ἐστιν· ὅθεν φημὶ καὶ τούτον τὴν φαινομένην, οὐ μὴν οὖσαν ὥς ὄντως δεινότητα ἔχειν. τροπικώτεροι γὰρ εἰσιν οἱ λόγοι μᾶλλον αὐτοῦ καὶ καταδρομὴν ἔχοντες ἐστὶν οὗ κατὰ τῶν ἀποδεδειγμένων πραγμάτων. χρῆται δὲ πολ-

V cf. etiam Prolegomenon Sylloge, ed. H. Rabe (Rhet. Graec. 14, 213, 19 et passim). — 'Cicero breviter eum bis inter alios commemorat: de or. 2, 94; Brut. 36 (inde Tacit. Dialog. c. 25); v. etiam Quintil. 12, 10, 22; Philodem. π. ῥητ. 2, 97. 231. 233. 274 Sudh.' Bl. || 6 διηρημένος Steph.: διηρημ. — ap. Dionys. cf. praeterea ad Ammae. 1, 2. || 11 ἐλαφροτέρῳ: ἀφελεστέρῳ Weil, cf. Blass, Att. Bereds.² 3/2, 134 n. 1. de voce ἐλαφρός 'leicht verständlich, einfach, ungekünstelt' v. E. Orth, BphW 41, 1921, 47-48 et A. Kunze, ibid. 42, 1922, 189 || 15 'Hermogenes Lyc. inter X oratores (quibus apud illum accedit Critias) paenultimo loco recenset. — πολιτικός] i. e. σαφὴς καὶ ἀληθινὸς καὶ πιθανὸς καὶ τὸ κατ' ἐπιεικειαν ἦθος ἔχων (quippe ἦθους altera pars, τὸ κατ' ἀφέλειαν, ei denegatur)' Bl. || 18 ἡ γὰρ κτέ. vix san. putat Rabe

TESTIMONIA

λαῖς πολλάκις καὶ ταῖς παρεκβάσεσιν, ἐπὶ μύθους καὶ ἱστορίας καὶ ποιήματα φερόμενος, ἃ δὴ τῆς φαινομένης ἐστὶ καὶ αὐτὰ δεινότητος.

Trypho π. ὁμοιώσεως (Rhet. Graec. 3, 201, 6 Sp.): χα-
ρακτῆρες ῥητορικοὶ τρεῖς, τουτέστιν εἶδη φράσεων, αὐστη-
ρόν, μέσον, ἰσχνόν· καὶ τὸν μὲν αὐστηρόν ὁ Θουκυδίδης
ἐπετήδευσε χαρακτῆρα καὶ Ἀντιφῶν ὁ τούτου διδάσκαλος,
τὸν δὲ μέσον Δημοσθένης, Ὑπερείδης, Δείναρχος, Λυ-
κοῦργος, τὸν δὲ ἰσχνόν Αἰσχίνης, Ἰσοκράτης, Λυσίας,
Ἀνδοκίδης, Ἰσαῖος.

10

4 attulit Pezop.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἐν Χαιρωνείᾳ δεινὰ ψήφισμα ποιεῖ ὁ τῶν Ἀθηναίων
 δῆμος, ὥστε μήτε τινὰ ἔξω γενέσθαι τῆς πόλεως, μήτε μὴν ἐκθέ-
 5 σθαι παῖδας καὶ γυναῖκας. Λεωκράτης οὖν τις ἐξελθὼν τῆς πόλεως,
 καὶ ἀφικόμενος ἐν Ῥόδῳ καὶ πάλιν ἐν Μεγάροις, ἦλθεν ἐν Ἀθή-
 ναις· καὶ παρησιαζόμενον αὐτοῦ κατηγορίαν ποιεῖται ὁ Λυκούρ-
 γος αὐτοῦ ὡς προδότου. ἡ δὲ στάσις ὄρος ἀντονομάζων· ὁμολο-
 γεῖ γὰρ καὶ ὁ Λεωκράτης ἀπολιπεῖν τὴν πόλιν, οὐ μέντοι προδιδύ-
 10 ναι. ἄλλοι στοχασμὸν ἀπὸ γνώμης, ὡς τοῦ μὲν ἐξελθεῖν ὁμολο-
 γουμένον, ἀμφιβαλλομένης δὲ τῆς προαιρέσεως, ποία γνώμη
 ἐξῆλθεν, εἴτ' ἐπὶ προδοσίᾳ εἴτ' ἐπὶ ἐμπορίᾳ. ἄλλοι δὲ ἀντίστασιν·
 λέγει γὰρ οὐκ ἐπὶ προδοσίᾳ τῆς πόλεως ἐξελθεῖν, ἀλλ' ἐπὶ ἐμ-
 πορίᾳ. ἔοικε δὲ ἡ τοῦ λόγου ὑπόθεσις τῇ τοῦ κατὰ Ἀντολύκου.

15 Δικαίαν ὧ Ἀθηναῖοι καὶ εὐσεβῆ καὶ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ὑπὲρ ¹
 τῶν θεῶν τὴν ἀρχὴν τῆς κατηγορίας Λεωκράτους τοῦ
 κρινόμενου ποιήσομαι. εὐχομαι γὰρ τῇ Ἀθηνᾷ καὶ τοῖς
 ἄλλοις θεοῖς καὶ τοῖς ἥρωσι τοῖς κατὰ τὴν πόλιν καὶ τὴν
 χώραν ἰδρυμένοις, εἰ μὲν εἰσήγγελκα Λεωκράτῃ δικαίως
 20 καὶ κρίνω {τόν} προδόντ' αὐτῶν καὶ τοὺς νεῶς καὶ τὰ ἔδη
 καὶ τὰ τεμένη καὶ τὰς ἐν τοῖς νόμοις τιμὰς καὶ θυσίας
 τὰς ὑπὸ τῶν ὑμετέρων | προγόνων παραδεδομένας, ἐμὲ ²
 μὲν ἄξιον ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ τῶν Λεωκράτους ἀδικημά-
 των κατήγορον ποιῆσαι, ὃ καὶ τῷ δήμῳ καὶ τῇ πόλει συμ-
 148

Arg. 5 Λεωκρ.] v. Kirchner, P. A. 9083 || 7 s. κατηγ. ποιεῖται
 ὁ Α.] cf. schol. Aeschin. 3, 252: τὸν Λεωκρ. νοεῖ, οὐ κατηγόρηκε Α.
 de exitu causae cf. Aeschin. l. c., Harpocr. s. v. ἴσαι ψῆφοι

Tit. Ὑπόθεσις κ. Λεωκρ. Α. Α Ὑπ. τοῦ κ. Λεωκρ. Ν || 9 ὁ
 om. Α || 14 ἡ τούτου τοῦ Ν | post arg. tit. Α. κ. Λεωκρ. libri ||
 15 ὧ Ἀθ.] ὧ ἄνδρες Ἀθ. hic et infra ubique Bl. | ὑμῶν Ν et conl.
 Tayl. (cf. Turr.): ἡμῶν || 16 Λεωκράτους om. Π² || 20 τὸν del.
 Bake Es (om. Ald.) | αὐτῶν Bk.: αὐτόν Α (apogr.) αὐ- Ν | καὶ²
 del. Cohn cl. p. 87, 16 || 21 τιμὰς καὶ om. Α || 23 Λεωκρ. secl.
 Bl. || 24 ποιήσασθαι καὶ Π² | συμφέρει G. Herm.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ

φέρει, ὑμᾶς δ' ὥς ὑπὲρ πατέρων καὶ παίδων καὶ γυναικῶν
καὶ πατρίδος καὶ ἱερῶν βουλευομένους, καὶ ἔχοντας ὑπὸ
τῇ ψήφῳ τὸν προδότην ἀπάντων τούτων, ἀπαραιτήτους
δικαστὰς καὶ νῦν καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον γενέσθαι τοῖς
τὰ τοιαῦτα καὶ τηλικάῦτα παρανομοῦσιν· εἰ δὲ μήτε {τὸν} 5
προδόντα τὴν πατρίδα, μήτε {τὸν} ἐγκαταλιπόντα τὴν
πόλιν καὶ τὰ ἱερὰ εἰς τουτονὶ τὸν ἀγῶνα καθίστημι, σω-
θῆναι αὐτὸν ἐκ τοῦ κινδύνου καὶ ὑπὸ τῶν θεῶν καὶ ὑφ'
ὑμῶν τῶν δικαστῶν.

2
3 Ἐβουλόμεν δ' ἂν ὧ ἄνδρες, ὥσπερ ὠφέλιμόν ἐστι τῇ 10
πόλει εἶναι τοὺς κρίνοντας ἐνταῦθα τοὺς παρανομοῦν-
τας, οὕτω καὶ φιλάνθρωπον αὐτὸ παρὰ τοῖς πολλοῖς ὑπει-
λῆφθαι· νῦν δὲ περιέστηκεν εἰς τοῦτο, ὥστε τὸν ἰδίᾳ κιν-
δυνεύοντα καὶ ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἀπεχθανόμενον οὐ φιλό-
πολιν, ἀλλὰ φιλοπράγμονα δοκεῖν εἶναι, οὐ δικαίως οὐδὲ 15
συμφερόντως τῇ πόλει. τρία γάρ ἐστι τὰ μέγιστα, ἃ δια-
φυλάττει καὶ διασώζει τὴν δημοκρατίαν καὶ τὴν τῆς πόλεως
4 εὐδαιμονίαν, πρῶτον μὲν ἡ τῶν νόμων τάξις, δεύτερον δ'
ἡ τῶν δικαστῶν ψῆφος, τρίτον δ' ἡ τούτοις τὰδίκηματα
παραδιδούσα κρίσις. ὁ μὲν γὰρ νόμος πέφυκε προλέγειν 20
ἃ μὴ δεῖ πράττειν, ὁ δὲ κατήγορος μηνύειν τοὺς ἐνόχους
τοῖς ἐκ τῶν νόμων ἐπιτιμίοις καθεστῶτας, ὁ δὲ δικαστὴς
κολάζειν τοὺς ὑπ' ἀμφοτέρων τούτων ἀποδειχθέντας αὐ-
τῷ, ὥστ' οὐθ' ὁ νόμος οὐθ' ἡ τῶν δικαστῶν ψῆφος ἄνευ
5 τοῦ παραδώσοντος αὐτοῖς τοὺς ἀδικοῦντας ἰσχύει. ἐγὼ 25
δ' ὧ Ἀθηναῖοι, εἰδὼς Λεωκράτην φυγόντα μὲν τοὺς ὑπὲρ
τῆς πατρίδος κινδύνους, ἐγκαταλιπόντα δὲ τοὺς αὐτοῦ
πολίτας, προδεδωκότα δὲ πᾶσαν τὴν ὑμετέραν δύναμιν,

1 δε εἰως Π² | ὑπὲρ πατέρων καὶ παίδων] υπερ παιδων και
πολεων Π² || 3 τὸν secl. Bl. et mal. τούτων ἀπάντων || 4 post δικ.:
μὴ παρέχοντας συγγνώμην ut gloss. del. Tayl. || 5-6 τὸν bis secl.
Dobr. τὸν μήτε pr. Ri. || 11 κρίνοντα Dobr. (cl. v. 25) τὸν κρίνοντα
mal. Bl. cl. v. 13 s. | ἐνταῦθα (i. e. παρ' ὑμῖν τοῖς δικασταῖς) Cor.:
ἐν ταύτῃ libri ἐν αὐτῇ quod multis plac. Rei. || 12 αὐτὸ om. A^{pr}
(Rosbg. Bl.) | ὑπολήφθαι N^{pr} (o in ei mut. N²) || 14 οὐ] μὴ N (pro-
bat Cohn, οὐ e v. 15 ortum ratus) || 17 καὶ σώζει mal. Hirschig
cl. p. 90, 4 || 20 παραδιδούσα ci. Bk.: παραδοῦσα || 23 ὑπ' ἀμφ.
Ald.^m (Muret) Rei.: ἐπ' ἀμφ.

ἅπασιν δὲ τοῖς γεγραμμένοις ἔνοχον ὄντα, ταύτην τὴν εἰσαγ-
 γελίαν ἐποιησάμην, οὔτε δι' ἔχθραν οὐδεμίαν, οὔτε διὰ
 φιλονικίαν οὐδ' ἠντινοῦν τοῦτον τὸν ἀγῶνα προελόμενος,
 ἀλλ' αἰσχροὺς εἶναι νομίσας τοῦτον περιορᾶν εἰς τὴν ἀγο-
 5 ρὰν ἐμβάλλοντα καὶ τῶν κοινῶν ἱερῶν μετέχοντα, τῆς
 τε πατρίδος θνείδος καὶ πάντων ὑμῶν γεγεννημένον. πολλί- 6
 του γάρ ἐστι δικαίον, μὴ διὰ τὰς ἰδίας ἔχθρας εἰς τὰς
 κοινὰς κρίσεις καθιστάναι τοὺς τὴν πόλιν μηδὲν ἀδικοῦν-
 τας, ἀλλὰ τοὺς εἰς τὴν πατρίδα τι παρανομοῦντας ἰδίους
 10 ἔχθρους εἶναι νομίζειν, καὶ τὰ κοινὰ τῶν ἀδικημάτων κοι-
 νὰς καὶ τὰς προφάσεις ἔχειν τῆς πρὸς αὐτοὺς διαφορᾶς. 8
 Ἄπαντας μὲν οὖν χρὴ νομίζειν μεγάλους εἶναι τοὺς 7
 δημοσίους ἀγῶνας, μάλιστα δὲ τοῦτον ὑπὲρ οὗ νῦν μέλλετε
 τὴν ψῆφον φέρειν. ὅταν μὲν γὰρ τὰς τῶν παρανόμων γρα-
 15 φὰς δικάζετε, τοῦτο μόνον ἐπανορθοῦτε καὶ ταύτην τὴν
 πρᾶξιν κωλύετε, καθ' ὅσον ἂν τὸ ψήφισμα μέλλῃ βλάπτειν
 τὴν πόλιν· ὁ δὲ νῦν ἐνεστηκὼς ἀγὼν οὐ μικρὸν τι μέρος
 συνέχει τῶν τῆς πόλεως οὐδ' ἐπ' ὀλίγον χρόνον, ἀλλ' ὑπὲρ
 ὅλης τῆς πατρίδος καὶ κατὰ παντὸς τοῦ αἰῶνος ἀείμνηστον
 20 καταλείψει τοῖς ἐπιγιγνομένοις τὴν κρίσιν. οὕτω γάρ ἐστι 8
 δεινὸν τὸ γεγεννημένον ἀδίκημα καὶ τηλικούτον ἔχει τὸ
 μέγεθος, ὥστε μηδὲ κατηγορίαν {μήτε τιμωρίαν} ἐνδέ-
 χεσθαι εὐρεῖν ἀξίαν, μηδ' ἐν τοῖς νόμοις ὀρίσθαι τιμωρίαν
 {ἀξίαν} τῶν ἀμαρτημάτων. τί γὰρ χρὴ παθεῖν τὸν ἐκλιπόντα
 25 μὲν τὴν πατρίδα, μὴ βοηθήσαντα δὲ τοῖς πατράσι ἱεροῖς,
 ἐγκαταλιπόντα δὲ τὰς τῶν προγόνων θήκας, ἅπασαν δὲ τὴν
 χώραν ὑποχείριον τοῖς πολεμίοις παραδόντα; τὸ μὲν γὰρ
 μέγιστον καὶ ἔσχατον τῶν τιμημάτων, θάνατος, ἀναγ-
 καῖον μὲν ἐκ τῶν νόμων ἐπιτίμιον, ἔλαττον δὲ τῶν Λεωκρά-

3 φιλονι- Bl. (cf. Gebhardt, Adnot. crit. 10–11): φιλονει- | οὐδ'
 om. A^{pr} || 7 τὰς² om. A^{pr} || 8 καθιστάναι Steph.: καθε- || 11 τὰς
 del. Hertlein || 12 ἅπαντα N^{pr} (s. add. N²⁸) || 13 δημοσίους Tayl.:
 δημίους || 20 τοῖς ἐπιγιν. καταλείπειν N || 21 ἔχει del. Es | τὸ
 secl. Bl. || 22 μηδὲ κατ. Bl.: μήτε κατ. libri | μήτε τιμ. cum
 Saup. del. Bl. || 24 ἀξίαν del. Bl. || 27 χώραν N (rec. Bl.): πόλιν
 (rec. edd.) A (apogr.) τὴν χ. καὶ τὴν π. Pezop. cl. p. 76, 23 s. 79,
 11 s. 88, 11

ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ

- 9 τους ἀδικημάτων καθέστηκε. παρείσθαι δὲ τὴν ὑπὲρ τῶν
τοιούτων τιμωρίαν συμβέβηκεν ὧς ἄνδρες, οὐ διὰ ῥαθυ-
μίαν τῶν τότε νομοθετούντων, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ ἐν τοῖς
πρότερον χρόνοις γεγενῆσθαι τοιοῦτον μηδέν, μηδ' ἐν τοῖς
μέλλουσιν ἐπίδοξον εἶναι γενήσεσθαι. διὸ καὶ μάλιστ' ὧ 5
- p.149 ἄνδρες | ὑμᾶς δεῖ γενέσθαι μὴ μόνον τοῦ νῦν ἀδικήματος
δικαστάς, ἀλλὰ καὶ νομοθέτας. ὅσα μὲν γὰρ τῶν ἀδικημά-
των νόμος τις διώρικε, ῥάδιον τούτῳ κανόνι χρωμένους
κολάζειν τοὺς παρανομοῦντας· ὅσα δὲ μὴ σφόδρα περι-
εἴληφεν ἐνὶ ὀνόματι προσαγορεύσας, μείζω δὲ τούτων τις 10
ἡδίκηκεν, ἅπασιν δ' ὁμοίως ἔνοχός ἐστιν, ἀναγκαῖον τὴν
ὑμετέραν κρίσιν καταλείπεσθαι παράδειγμα τοῖς ἐπι-
10 γιγνομένοις. εὖ δ' ἴστε ὧς ἄνδρες, ὅτι οὐ μόνον τοῦτον νῦν
κολάσετε κατεψηφισμένοι, ἀλλὰ καὶ τοὺς νεωτέρους ἅπαν-
τας ἐπ' ἀρετὴν προτρέφετε. δύο γάρ ἐστι τὰ παιδεύοντα 15
τοὺς νέους, ἢ τε τῶν ἀδικούντων τιμωρία, καὶ ἢ τοῖς ἀν-
δράσι τοῖς ἀγαθοῖς διδομένη δωρεά· πρὸς ἐκάτερον δὲ τού-
των ἀποβλέποντες, τὴν μὲν διὰ τὸν φόβον φεύγουσι, τῆς δὲ
4 διὰ τὴν δόξαν ἐπιθυμοῦσι. διὸ δεῖ ὧς ἄνδρες προσέχειν
τούτῳ τῷ ἀγῶνι, καὶ μηδέν περὶ πλείονος ποιήσασθαι 20
τοῦ δικαίου.
- 11 Ποιήσομαι δὲ καὶ γὰρ τὴν κατηγορίαν δικαίαν, οὔτε
ψευδόμενος οὐδέν, οὔτ' ἔξω τοῦ πράγματος λέγων. οἱ
μὲν γὰρ πλεῖστοι τῶν εἰς ὑμᾶς εἰσιόντων πάντων ἀτο-
πώτατον ποιοῦσιν· ἢ γὰρ συμβουλεύουσιν ἐνταῦθα περὶ 25
τῶν κοινῶν πραγμάτων, ἢ κατηγοροῦσι καὶ διαβάλλουσι

7s. cf. Arist. rhet. 1354a 26 εἰ τις ᾧ μέλλει χρῆσθαι κανόνι . . .
ὅσα μὴ ὁ νομοθέτης διώρικεν; pol. 1287b 16 ὁ νόμος ἀδυνατεῖ
διορίζειν

3 μὴ] μήτ' Bk. || 4 μηδ' Cor.: μήτε || 5 γενήσεσθαι Valck.:
γεγενῆσθαι | addunt libri ὥστε (ὡς A) μήτε κατηγ. μήτε τιμ. ἐν-
δέχ. εὐρεῖν ἀξίαν, quae verba (ut ex superiore loco repetita) del.
Tayl. || 6 ὑμᾶς δεῖ Bl.: δεῖ ὑμᾶς || 10 ἐνὶ ὀνόματι] ὀνομαστί
A. Wilhelm (WS 61/2, 1943/7, 68), sed cf. Plat. Soph. 226e (Es),
Res p. 580d; Aeschin. 3, 14; ἐν ὁ νόμος τι Bl. propter hiat. ||
14 κατεψηφισμένοι γ . . A^{DT} (fuitne νῦν?) || 15 προτρέφετε Steph.:
-τρέφητε

πάντα μᾶλλον ἢ περὶ οὗ μέλλετε τὴν ψῆφον φέρειν. ἔστι
δ' οὐδέτερον τούτων χαλεπὸν, οὐθ' ὑπὲρ ὧν μὴ βουλευέ-
σθε γνώμην ἀποφήνασθαι, οὐθ' ὑπὲρ ὧν μηδεὶς ἀπολογή-
σεται κατηγορίαν εὔρεῖν. ἀλλ' οὐ δίκαιον ὑμᾶς μὲν ἀξιούν 12
δικαίαν τὴν ψῆφον φέρειν, αὐτοὺς δὲ μὴ δικαίαν τὴν κατηγο-
ρίαν ποιεῖσθαι. τούτων δ' αἴτιοι ὑμεῖς ἐστε ὧς ἄνδρες· τὴν
γὰρ ἐξουσίαν ταύτην δεδώκατε τοῖς ἐνθάδ' εἰσιούσι, καὶ
ταῦτα κάλλιστον ἔχοντες τῶν Ἑλλήνων παράδειγμα τὸ ἐν
Ἀρείῳ πάγῳ συνέδριον, ὃ τοσοῦτον διαφέρει τῶν ἄλλων
10 δικαστηρίων, ὥστε καὶ παρ' αὐτοῖς ὁμολογεῖσθαι τοῖς
ἀλίσκομένοις δικαίαν ποιεῖσθαι τὴν κρίσιν. πρὸς δὲ δεῖ καὶ 13
ὑμᾶς ἀποβλέποντας μὴ ἐπιτρέπειν τοῖς ἔξω τοῦ πράγμα-
τος λέγουσιν· οὕτω γὰρ ἔσται τοῖς τε κρινομένοις ἄνευ
διαβολῆς ὁ ἀγὼν, καὶ τοῖς διώκουσιν ἥκιστα συκοφαντεῖν,
15 καὶ ὑμῖν εὐορκοτάτην <τὴν> ψῆφον ἐνεγκεῖν. ἀδύνατον γάρ
ἐστιν † ἄνευ τοῦ λόγου, μὴ δικαίως δεδιδαγμένους δικαίαν
θέσθαι τὴν ψῆφον.

Δεῖ δ' ὧς ἄνδρες μηδὲ ταῦτα λαθεῖν ὑμᾶς, ὅτι οὐχ ὅμοιός 5
ἐστιν ὁ ἀγὼν περὶ τούτου καὶ τῶν ἄλλων ιδιωτῶν. περὶ 14
20 μὲν γὰρ ἀγνώτος ἀνθρώπου τοῖς Ἑλλήσιν ἐν ὑμῖν αὐτοῖς
ἐδοκεῖτ' ἂν ἢ καλῶς ἢ καὶ φαύλως ἐψηφίσθαι· περὶ δὲ
τούτου ὃ τι ἂν βουλευέσθε, παρὰ πᾶσιν τοῖς Ἑλλήσιν
ἔσται λόγος, οἳ ἴσασιν τὰ τῶν προγόνων τῶν ὑμετέρων
ἔργα ἐναντιώτατα τοῖς τούτῳ διαπεπραγμένοις ὄντα. ἐπι-
25 φανῆς {τε} γάρ ἐστιν διὰ τὸν ἔκπλον τὸν εἰς Ῥόδον καὶ
τὴν ἀπαγγελίαν ἣν ἐποιήσατο καθ' ὑμῶν πρὸς τε τὴν πόλιν

2 βουλευέσθε Ald.^{ms.} (Muret): βούλεσθε || 13 (μάλιστα) ἄνευ
δ. Es || 15 τὴν add. Bk. (Add.) || 15–17 ἀδύνατον . . . ψῆφον secl.
Heinr. Bk.; multi multa conī., velut ἄνευ [τοῦ] λόγου Schmidt
ἄνευ τοῦ <τοιούτου> λόγου Nicolai ἄνευ τοῦ λόγου [μὴ] δικ. δεδι-
δάχθαι? Bl. καὶ ἀνόητον λόγῳ Thalh. ἄνευ τοῦ λόγου ut gl. secl.
et τοὺς add. Burtt monente L. A. Post (ἄνευ τοῦ λόγου secl. iam
Malcov.) || 18 ταῦτα] τοῦτο Cor. Es || 19 καὶ περὶ τῶν N || 21 καὶ
om. A^r || 21.22 περὶ τούτου δ' Bl. propter hiat. || 22 βουλευέσθαι
σθε A (BLP) || 23–24 οἳ ἴσασιν . . . ὄντα, quae del. Nicolai, huc
trp. Bl. cum Franke; post ἡκηκόεσαν (p. 38, 3) habent libri || 25 γάρ
Bk.: τε γάρ libri, cf. alt. τε infr. v. 26 || 26 ἀπαγγ. Tayl., cf.
v. 26 p. 38, 3. 39, 6. 19: ἐπαγγ.

- τὴν τῶν Ῥοδίων καὶ τῶν ἐμπόρων τοῖς ἐπιδημοῦσιν
 15 ἐκεῖ, οἳ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην περιπλέοντες δι' ἐργασίαν
 ἀπήγγελλον ἅμα περὶ τῆς πόλεως ἃ Λεωκράτους ἠκη-
 κόεσαν. ὥστε περὶ πολλοῦ ποιητέον ἐστὶν ὀρθῶς βουλευσα-
 σθαι περὶ αὐτοῦ. εὖ γὰρ ἴστε ὧ Ἀθηναῖοι, ὅτι ὧ πλεῖστον 5
 διαφέρετε τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, τῷ πρὸς τε τοὺς θεοὺς
 εὐσεβῶς καὶ πρὸς τοὺς γονέας ὁσίως καὶ πρὸς τὴν πατρίδα
 φιλοτίμως ἔχειν, τούτου πλεῖστον ἀμελεῖν δόξαιτ' ἂν εἰ
 τὴν παρ' ὑμῶν οὗτος διαφύγοι τιμωρίαν.
 6
 16 Δέομαι δ' ὑμῶν ὧ Ἀθηναῖοι, ἀκοῦσαί μου τῆς κατ- 10
 ηγορίας διὰ τέλους, καὶ μὴ ἄχθεσθαι, ἐὰν ἄρξωμαι ἀπὸ
 τῶν τῇ πόλει τότε συμβάντων, ἀλλὰ τοῖς αἰτίοις ὀργίζε-
 σθαι, {καὶ} δι' οὗς ἀναγκάζομαι νῦν μεμνησθαι περὶ αὐτῶν.
 Γεγενημένης γὰρ τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ μάχης, καὶ συνδρα-
 μόντων ἀπάντων ὑμῶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἐψηφίσατο ὁ 15
 δῆμος, παῖδας μὲν καὶ γυναῖκας ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰς τὰ
 τεῖχη κατακομίζειν, τοὺς δὲ στρατηγοὺς τάττειν εἰς τὰς
 φυλακὰς τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν ἄλλων τῶν οἰκούντων
 17 Ἀθήνησι, καθ' ὃ τι ἂν αὐτοῖς δοκῇ. Λεωκράτης δὲ τού-
 των οὐδενὸς φροντίσας, συσκευασάμενος ἃ εἶχε χρήματα 20
 μετὰ τῶν οἰκετῶν ἐπὶ τὸν λέμβον κατεκόμισε, τῆς νεῶς
 p. 150 ἤδη περὶ τὴν Ἀκτὴν ἐξορμούσης, καὶ | περὶ δέλῃν ὄψιαν
 αὐτὸς μετὰ τῆς ἐταίρας Εἰρηνίδος κατὰ μέσσην τὴν Ἀκτὴν
 διὰ τῆς πυλίδος ἐξελθὼν πρὸς τὴν ναῦν προσέπλευσε καὶ
 ὥχετο φεύγων, οὔτε τοὺς λιμένας τῆς πόλεως ἐλεῶν, ἐξ 25
 ὧν ἀνήγετο, οὔτε τὰ τεῖχη τῆς πατρίδος αἰσχυνόμενος,

22 de Acte cf. Arist. *Ἀθ. πολ.* 42, 3 et v. Wachsmuth, *RE* I 1, 1893, 1212—1213; Judeich, *Topogr.*² 46 n. 1 || 23 *Athen.* 586f καὶ *Λ.* ἐν τῷ *Κατὰ Λεωκρ. Εἰρηνίδος ἐταίρας μέμνηται* ὡς ἐταιρούσης τῷ *Λεωκράτει*

2 ἐκεῖ del. Es || 3 ἠκηκόεσαν Es: ἀκ- libri (-ασιν A^{Pr}) || 7 γονέας Cor., cf. p. 66, 7: -νεῖς || 8 τούτου Rei.: τούτω libri τούτων Rei. | δόξαιτ' N¹ (Bk. [Add.] Dobr.): δόξοιτ', quod nonnullis plac., cett. fort. -ειτ' A^{Pr} || 11 ἄχθεσθαι N¹ N^{Pr} || 12 ὀργίζεσθαι N¹ N^{Pr} || 13 δι' οὗς Cor.: καὶ δι' οὗς libri δι' οὗς καὶ? Dobr. || 18 τῶν¹ susp. Bl. || 22 ἐξορμούσης Tayl.: -ώσης | Ἀκτὴν interpres Germanicus (= Fr. Alex. Simonus), alii; v. J. Bousquet, *RA* 10, 1937, 118—120

ὡν τὴν φυλακὴν ἔρημον τὸ καθ' αὐτὸν μέρος κατέλιπεν,
οὔτε τὴν ἀκρόπολιν καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς τοῦ Σωτῆρος καὶ
τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Σωτείρας ἀφορῶν καὶ προδιδοὺς ἐφοβήθη,
οὐδ' αὐτίκα σώσοντας ἑαυτὸν ἐκ τῶν κινδύνων ἐπικαλέσε-
6 ται. καταχθείς δὲ καὶ ἀφικόμενος εἰς Ῥόδον, ὥσπερ τῇ 18
πατρίδι μεγάλας εὐτυχίας εὐαγγελιζόμενος, ἀπήγγειλεν
ὡς τὸ μὲν ἄστυ τῆς πόλεως ἐαλωκὸς καταλίποι, τὸν δὲ
Πειραιέα πολιορκούμενον, αὐτὸς δὲ μόλις διασωθεὶς ἦκοι·
καὶ οὐκ ἤσχύνθη τὴν τῆς πατρίδος ἀτυχίαν αὐτοῦ σωτη-
10 ρίαν προσαγορεύσας. οὕτω δὲ σφόδρα ταῦτ' ἐπίστευσαν
οἱ Ῥόδιοι, ὥστε τριῆρεις πληρώσαντες τὰ πλοῖα κατήγον,
καὶ τῶν ἐμπόρων καὶ τῶν ναυκλήρων οἱ παρεσκευασμένοι
δεῦρο πλεῖν αὐτοῦ τὸν σῆτον ἐξείλοντο καὶ τὰλλα χρήματα
διὰ τοῦτον. καὶ ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, ἀναγνώσεται ὑμῖν 19
15 τὰς μαρτυρίας ἀπάντων, πρῶτον μὲν τὰς τῶν γειτόνων
καὶ τῶν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ κατοικούντων, οἱ τοῦτον ἴσασιν
ἐν τῷ πολέμῳ φυγόντα καὶ ἐκπλεύσαντα Ἀθήνηθεν, ἔπειτα
τῶν παραγενομένων, ὅτ' εἰς Ῥόδον Λεωκράτης ταῦτ'
ἀπήγγελλε, μετὰ δὲ ταῦτα τὴν Φυρκίνου μαρτυρίαν, δν
20 καὶ ὑμῶν ἴσασιν) οἱ πολλοὶ κατηγοροῦντα ἐν τῷ δήμῳ
τούτου, ὡς καὶ μεγάλα βεβλαφῶς εἶη τὴν πεντηκοστήν,
μετέχων αὐτῆς.

11 *Ἡαροετ. s. v. κατάγειν τὰ πλοῖα* . . . ἀντὶ τοῦ βιάζεσθαι καὶ
κακοῦν, καὶ μὴ εἶναι τοὺς πλείοντας ὅσοι βούλονται πλεῖν, ἀλλ' εἰς
τὰ οἰκεία χωρία τοῖς ληστεύουσι κατάγειν, ὡς καὶ *Λ. ἐν τῷ Κατὰ
Λεωκρ. δηλοῖ*

2 οὐδὲ *Heinr.*, sed cf. p. 42, 17 || 3 φοβηθεὶς *Bl.* || 4 σώσοντας *N*
et *P* ut vid. et con. *Tayl.*: -σαντας *A* | ἐπικαλεῖται *Cobet*, sed cf.
p. 87, 15 || 5 ἀναχθείς *Froh.* | καὶ ἀφικ. del. *Bk.*, def. *Cor.* ||
6 ἀπήγγειλεν *N* (-εἰλλεν *P*): -ελλεν cett. (-ελεν *Z*) || 7 τῆς πόλεως
susp. *A. G. Becker*, sed v. *Rehd.* ad loc. | καταλείποι *N¹* (in ras.
corr. *N¹* ut vid.) || 8 μόλις *Bl.*: μόνος || 17 φυγόντα *F. A. Wolf*:
φεύγ. || 18 ὅτ' εἰς *P. Bl.*: εἰς *P.* ὅτε || 19 ἀπήγγελε *N* (-γγειλε
MPZ) || 20 ἴσασιν *infr.* ante ὡς v. 21 add. *N²*, h. l. *Ald.* || 21 τού-
του h. l. *N* ante ἐν τῷ δ. *A* | βεβλαφῶς *Saup.* καταβ. *Jenicke*:
καὶ βλάβους || 22 αὐτῆς *N* (cf. p. 53, 12) et con. *Bursian*: αὐτοῖς

ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ

⁷ ²⁰ Πρὸ δὲ τοῦ ἀναβαίνειν τοὺς μάρτυρας βραχέα βούλομαι
 διαλεχθῆναι ὑμῖν. οὐ γὰρ ἀγνοεῖτε ὧς ἄνδρες οὔτε τὰς
 παρασκευὰς τῶν κρινομένων οὔτε τὰς δεήσεις τῶν ἐξαι-
 τουμένων, ἀλλ' ἀκριβῶς ἐπίστασθε, ὅτι χρημάτων ἕνεκα
 καὶ χάριτος πολλοὶ ἐπείσθησαν τῶν μαρτύρων ἢ ἀμνημο- ⁵
 νεῖν ἢ μὴ ἐλθεῖν ἢ ἑτέραν πρόφασιν εὑρεῖν. ἀξιοῦτε οὖν
 τοὺς μάρτυρας ἀναβαίνειν καὶ μὴ ὀκνεῖν, μηδὲ περὶ πλείο-
 νος ποιεῖσθαι τὰς χάριτας ὑμῶν καὶ τῆς πόλεως, ἀλλ'
 ἀποδιδόναι τῇ πατρίδι τὰληθῆ καὶ τὰ δίκαια, καὶ μὴ
 λείπειν τὴν τάξιν ταύτην, μηδὲ μιμεῖσθαι Λεωκράτην, ἢ ¹⁰
 λαβόντας τὰ ἱερὰ κατὰ τὸν νόμον ἐξομόσασθαι. ἐὰν δὲ μη-
 δέτερον τούτων ποιῶσιν, ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν νόμων καὶ τῆς
 δημοκρατίας κλητεύσομεν αὐτούς. λέγε τὰς μαρτυρίας.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ

⁸ ²¹ Μετὰ ταῦτα τοίνυν ὧς ἄνδρες, ἐπειδὴ χρόνος ἐγένετο, ¹⁵
 καὶ ἀφικνεῖτο Ἀθήνηθεν πλοῖα εἰς τὴν Ῥόδον, καὶ φανε-
 ρὸν ἦν ὅτι οὐδὲν δεινὸν ἐγεγόνει περὶ τὴν πόλιν, φοβηθεὶς
 ἐκπλεῖ πάλιν ἐκ τῆς Ῥόδου καὶ ἀφικνεῖται εἰς Μέγαρα·
 καὶ ὥκει ἐν Μεγάροις πλείω ἢ πέντε ἔτη προστάτην ἔχων
 Μεγαρέα, οὐδὲ τὰ ὄρια τῆς χώρας αἰσχννόμενος, ἀλλ' ἐν ²⁰
²² γειτόνων τῆς ἐκθρεψάσης αὐτὸν πατρίδος μετοικῶν. καὶ
 οὕτως αὐτοῦ κατεγνώκει αἰδίδιον φυγὴν, ὥστε μεταπεμψά-
 μενος ἐντεῦθεν Ἀμόνταν τὸν τὴν ἀδελφὴν ἔχοντα αὐτοῦ

11ss. cf. Poll. 8, 36s. τὸν δ' οὐ βουλόμενον μαρτυρεῖν ἐκλήτεον, ἀνάγκην τοῦ μαρτυρῆσαι προστιθέντες· ἔδει δὲ αὐτὸν ἢ μαρτυρεῖν, ἢ ἐξομόσασθαι ὡς οὐκ εἰδείη ἢ μὴ παρελή ἢ χιλίας ἀποτίνειν, κτέ.

1 βραχέα N (LPMZ): -εῖα A (B) || 5 π. τῶν μαρτ. ἐπείσθησαν mal. Bl. propter hiat. || 7 καὶ μὴ Bl. cl. v. 9: μηδὲ || 9 καὶ μὴ N: μηδὲ || 10 μηδὲ N: καὶ A^D (apogr.) καὶ μὴ A¹ || 13 κλητεύσομεν N et ci. Tayl.: -σωμεν A ἐκκλητεύσομεν? Dobr. || 14 μάρτυρες apogr. (om. MZ) || 15 χρ. ἐγίνετο mal. Bk. || 19 πλείω] πλεῖν Es, aut πλείω πέντε ἔτη propter hiat. mal. Bl. || 20.21 ἐν γειτ. N² (κ in v mut. et in ras. 2 litt. scr. γει) et ci. Saup.: ἐκ γειτ. || 22 ὥστ . . . μετα- A^D || 23 ἔχ. αὐτοῦ N: αὐτοῦ ἔχ.

τὴν πρεσβυτέραν καὶ τῶν φίλων Ἀντιγένην Ξυπεταιόνα,
καὶ δεηθεὶς τοῦ κηδεστοῦ πρίασθαι παρ' αὐτοῦ τὰνδρά-
ποδα καὶ τὴν οἰκίαν, ἀποδόσθαι ταλάντου, καὶ τοῦτον
προσέταξε τοῖς τε χρήσταις ἀποδοῦναι τὰ ὀφειλόμενα καὶ
5 τοὺς ἐράνους διενεγκεῖν, τὸ δὲ λοιπὸν αὐτῷ ἀποδοῦναι.
διοικήσας δὲ ταῦτα πάντα ὁ Ἀμόντας, αὐτὸς πάλιν ἀπο- 23
δίδοται τὰνδράποδα πέντε καὶ τριάκοντα μνῶν Τιμοχάρει
Ἀχαρνεῖ τῷ τὴν νεωτέραν ἔχοντι τοῦτον ἀδελφὴν· ἀργύ-
ριον δὲ οὐκ ἔχων δοῦναι ὁ Τιμοχάρης, συνθήκας ποιησά-
10 μενος καὶ θέμενος παρὰ Λυσικλεῖ, μίαν μνᾶν τόκον ἔφερεν
τῷ Ἀμόντα. ἵνα δὲ μὴ λόγον οἴσθῃ εἶναι, ἀλλ' εἰδῇτε
τὴν ἀλήθειαν, ἀναγνώσεται καὶ τούτων ὑμῖν τὰς μαρτυ-
ρίας. εἰ μὲν οὖν ζῶν ἐτύγγανεν ὁ Ἀμόντας, ἐκεῖνον <ἄν>
αὐτὸν παρειχόμεν· νυνὶ δ' ὑμῖν καλῶ τοὺς συνειδότες.
15 καὶ μοι | λέγε ταύτην τὴν μαρτυρίαν, ὥς ἐπρίατο παρὰ p.151
Λεωκράτους ἐν Μεγάροις τὰ ἀνδράποδα Ἀμόντας καὶ
τὴν οἰκίαν.

MARTYRIA

Ἀκούσατε δὲ καὶ ὥς ἀπέλαβε τετταράκοντα μνᾶς παρ' 24
20 Ἀμόντου Φιλόμηλος Χολαργεὺς καὶ Μενέλαος ὁ πρεσβεύ-
σας ὥς βασιλέα.

MARTYRIA

Λαβὲ δέ μοι καὶ τὴν Τιμοχάρους τοῦ πριαμένου τὰνδρά-
ποδα παρ' Ἀμόντου πέντε καὶ τριάκοντα μνῶν, καὶ τὰς
25 συνθήκας.

20 Φιλ. Χολαργεὺς] v. Kirchner, P. A. 14671

1 Ξυπεταιόνα Rehd. (Ξυπεταιῶν mal. iam Tayl.): -εόνα N^{pr},
-εῶνα N² A (apogr.) || 3 ἀποδιδ[οσθαι] P¹ || 10 μίαν μνᾶν susp.
plures ἡμιμναῖον ci. Maetzner μίαν δραχμὴν ἀνὰ μνᾶν Meier δραχ-
μὴν τῆς μνᾶς? Es μίαν τῆς μνᾶς Bl. || 11 οἴσθῃ Ald. (-ησθαι ut
vid. P): -εσθῃ || 13 ἄν add. ci. Bk. || 18 μάρτυρες (-ρία P) apogr. ||
21 ὥς Bl.: εἰς N (quod def. Cohn, Zur Kritik d. Redn. Lyk. 64,
Gebhardt Adnot. crit. 34) πρὸς A (apogr.) || 23 τὴν τοῦ Τιμ. A (B)

ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΣΥΝΘΗΚΑΙ

- 25 Τῶν μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε ὦ ἄνδρες· ἄξιον δ' ἐστὶν
ἐφ' οἷς μέλλω λέγειν ἀγανακτῆσαι καὶ μισῆσαι τουτονὶ
Λεωκράτην. οὐ γὰρ ἐξήρκεσε τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ καὶ τὰ
χρήματα μόνον ὑπεκθέσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ ἱερὰ τὰ πατρῶα, 5
ἀ τοῖς ὑμετέροις νομίμοις καὶ πατρίοις ἔθεσιν οἱ πρόγονοι
παρέδοσαν αὐτῷ ἰδρυσάμενοι, ταῦτα μετεπέμψατο εἰς
Μέγαρα καὶ ἐξήγαγεν ἐκ τῆς χώρας, οὐδὲ τὴν ἐπωνυμίαν
τῶν πατρῶων ἱερῶν φοβηθείς, ὅτι ἐκ τῆς πατρίδος αὐτὰ
κινήσας συμφεύγειν αὐτῷ, ἐκλιπόντα τοὺς νεὼς καὶ τὴν 10
χώραν ἣν κατεῖχεν, ἡξίωσε, καὶ ἰδρῦσθαι ἐπὶ ξένης καὶ
ἀλλοτρίας, καὶ εἶναι ὀθνεῖα τῇ χώρᾳ καὶ τοῖς νομίμοις τοῖς
26 κατὰ τὴν Μεγαρέων πόλιν εἰθισμένοις. καὶ οἱ μὲν πατέρες
ὑμῶν τῇ Ἀθηνᾷ ὡς τὴν χώραν εἰληχυῖα {ὁμώνυμον
αὐτῇ} τὴν πατρίδα προσηγόρευον Ἀθήνας, ἔν' οἱ τιμῶντες 15
τὴν θεὸν τὴν ὁμώνυμον αὐτῇ πόλιν μὴ ἐγκαταλίπωσι.
Λεωκράτης δ' οὔτε νομίμων οὔτε πατρίδος οὔθ' ἱερῶν
φροντίσας τὸ καθ' ἑαυτὸν ἐξαγώγιμον ὑμῖν καὶ τὴν παρὰ
τῶν θεῶν βοήθειαν ἐποίησε. καὶ οὐκ ἐξήρκεσεν αὐτῷ
τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα τὴν πόλιν ἀδικῆσαι, ἀλλ' οἰκῶν 20
ἐν Μεγάροις, οἷς παρ' ὑμῶν ἐξεκομίσατο χρήμασιν ἀφορμῇ
χρῶμενος, ἐκ τῆς Ἡπείρου παρὰ Κλεοπάτρας εἰς Λευκάδα

14s. cf. Aristid. (= Cram. Anecd. Paris. 4, 249, 3) τῆς Ἀθηνᾶς
εἰληχυῖας τὴν πόλιν τῶν Ἀθηναίων et Dio Chrys. 64, 12 (de Budé)

1 μαρτυρίαι ΝΑ || 4 ἐξήρκεσε sc. αὐτῷ || 6 ἡμετ. Ν | πατρίοις
Dobr.: -τρῶοις || 7 αὐτῷ secl. Bl. propter hiat. || 8 ἐξήγαγον Ν^{DF}
corr. Ν² || 10 ἐκλιπόντα Cor.: ἐκλείπ. libri (ἐκλίπ. ? Ν^{DF}) || 11 κατ-
εἶχεν Bl.: -χον | ἰδρῦσθαι ci. Bk.: ἰδρύσασθαι || 14 ἡμῶν Ν
(apogr.) | τῇ Ἀθηνᾷ . . . εἰληχυῖα ci. Cor. ([αὐτῇ] Schöne, αὐτὴν
Rehd.): τὴν Ἀθηνᾶν ὡς τὴν χώραν εἰληχυῖαν libri τὴν Ἀθηνᾶν . . .
ὁμώνυμον αὐτῇ del. esse ci. Bk. (ὁμ. αὐτῇ iam Heinr.) v. C. Rüger,
BphW 52, 1932, 1517 ὡς τὴν χώραν τῆς Ἀθηνᾶς εἰληχυῖας Bl. τὴν
Ἀθηνᾶν . . . εἰληχυῖαν secl. Burt, qui etiam ὁμώνυμον αὐτῇ secl.,
alii aliter || 16 ἐγκαταλίπωσι Ν. ¹Α (apogr.): -λείπωσι Ν¹ et Cor. ||
17 πατρίδος Frohb. Kaibel, cf. p. 43, 6. 45, 18. 90, 4: πατρῶων libri
νομίμων {οὔτε} πατρῶων Heinr. νομίμων {οὔτε} πατρίων? Dobr. ||
19 ἐξήρκεσεν Ν¹ . . . ἡρκεσεν Ν^{DF}

- ἔσιτῆγει καὶ ἐκεῖθεν εἰς Κόρινθον. καίτοι ὦ ἄνδρες καὶ 27
 περὶ τούτων οἱ ὑμέτεροι νόμοι τὰς ἐσχάτας τιμωρίας
 ὀρίζουσιν, ἐάν τις Ἀθηναίων ἄλλοσέ ποι σιτηγήσῃ ἢ ὡς
 ὑμᾶς. ἔπειτα τὸν προδόντα μὲν ἐν τῷ πολέμῳ, σιτηγή-
 5 σαντα δὲ παρὰ τοὺς νόμους, μὴ φροντίσαντα δὲ μήτε
 ἱερῶν μήτε πατρίδος μήτε νόμων, τοῦτον ἔχοντες ὑπὸ τῇ
 ὑμετέρῃ ψήφῳ, οὐκ ἀποκτενεῖτε καὶ παράδειγμα τοῖς ἄλ-
 λοις ποιήσετε; πάντων ἄρ' ἀνθρώπων ῥαθυμότατοι ἔσεσθε,
 καὶ ἡκιστα ἐπὶ τοῖς δεινοῖς ὀργιζόμενοι.
- 10 Καὶ ταῦτα δ' ὦ ἄνδρες ἐμοῦ θεωρήσατε, ὡς δικαίαν 9
 τὴν ἐξέτασιν ποιουμένου περὶ τούτων. οὐ γὰρ οἶμαι δεῖν 28
 ὑμᾶς ὑπὲρ τηλικούτων ἀδικημάτων εἰκάζοντας, ἀλλὰ τὴν
 ἀλήθειαν εἰδότες ψηφίζεσθαι, καὶ τοὺς μάρτυρας μὴ δώ-
 σοντας ἔλεγχον μαρτυρεῖν, ἀλλὰ δεδωκότας. προῦκαλε-
 15 σάμην γὰρ αὐτοὺς πρόκλησιν ὑπὲρ τούτων ἀπάντων γρά-
 ψας καὶ ἀξιῶν βασανίζειν τοὺς τούτου οἰκέτας, ἧς {προσ-
 κλήσεως} <ἀκοῦσαι> ἄξιόν ἐστιν. καὶ μοι λέγε ταύτην.

ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ

- Ἀκούετε ὦ ἄνδρες τῆς προκλήσεως. ἅμα τοίνυν ταύτην 29
 20 Λεωκράτης οὐκ ἐδέχετο, καὶ κατεμαρτύρει αὐτοῦ, ὅτι προ-
 δότης τῆς πατρίδος ἐστίν· ὁ γὰρ τὸν παρὰ τῶν συνειδότην
 ἔλεγχον φυχῶν ὠμολόγηκεν ἀληθῆ εἶναι τὰ εἰσηγγελμένα.

3s. lex in [Demosth.] 35, 51 cf. [Demosth.] 34, 37 e quibus videtur ἄλλοσέ ποι σιτηγείν ad verbum a Lyc. redditum

2 ἡμέτ. N || 3 ποι M: πη AN¹ (που N^{pr} ut vid.) || 4 ἡμᾶς N ||
 6 ὑπὸ ci. Herw., cf. p. 34, 2. 77, 15; v. etiam Bl. (Jahrb. f. cl. Philol.
 111, 1875, 600): ἐπὶ N (ret. Gebhardt, Adnot. crit. 32–33) ἐν A
 (apogr.) || 7 τοῖς ἄλλοις N: τοῖς ἄ. ἀνθρώποις A, sed cf. infr.
 ἀνθρώπων et Din. 1, 15 (Cohn) || 8 ἔσ. ῥαθ. Bl. || 11 ποιοῦμαι?
 (pro ποιουμένου) Ri. || 14 προῦκ. Tayl.: παρεκαλ. || 15 αὐτοὺς N
 (apogr.) et ci. Dobr.: αὐτόν || 16 post οἰκέτας in A v. dimidius
 vacuus: ἧς ἀκοῦσαι ἄξιόν η προκλήσεις προκλήσοι ἄξιόν ἐστι N
 ἐστίν Bl. (cl. p. 58, 27. 61, 3. 68, 3. 73, 4. 79, 15): ἢ προκλήσει
 προσέχειν ἄ. ε. Schedlbauer ἢ προκλήσεις προκαλεῖσθαι ἄ. ε. Jern-
 stedt || 20 Λεωκρ. Ald.: δ σωκράτης | καὶ om. A^{pr} || 21 τὸν παρὰ
 τῶν Schoem.: τῶν (τὸν A(B)) πάντων libri τὸν τῶν πάντ' αὐτῷ
 Herw. τῶν πάντα Cohn τὸν τῶν πάντα Gebhardt, Adnot. crit.
 42–43

τίς γὰρ ὑμῶν οὐκ οἶδεν, ὅτι περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων
πολὺν δοκεῖ δικαιοτάτον καὶ δημοτικώτατον εἶναι, ὅταν
οἰκέται ἢ θεράπαινοι συνειδῶσιν ἃ δεῖ, τούτους ἐλέγχειν
καὶ βασανίζειν, καὶ τοῖς ἔργοις μᾶλλον ἢ τοῖς λόγοις πισ-
τεύειν, ἄλλως τε καὶ περὶ πραγμάτων κοινῶν καὶ μεγάλων 5
30 καὶ συμφερόντων τῇ πόλει; ἐγὼ τοίνυν τοσοῦτον ἀφέστη-
κα τοῦ ἀδίκως τὴν εἰσαγγελίαν κατὰ Λεωκράτους ποιή-
σασθαι, ὅσον ἐγὼ μὲν ἐβουλόμην τοῖς ἰδίοις κινδύνοις ἐν
τοῖς Λεωκράτους οἰκέταις καὶ θεραπαίνοις βασανισθεῖσι
τὸν ἔλεγχον γενέσθαι, οὐτοσί δὲ διὰ τὸ συνειδέναί ἐαυτῷ 10
οὐχ ὑπέμεινεν ἀλλ' ἔφυγε. καίτοι ὧ ἄνδρες πολὺ θᾶττον
οἱ Λεωκράτους οἰκέται καὶ θεράπαινοι τῶν γενομένων
ἂν τι ἡρνήθησαν, ἢ τὰ μὴ ὄντα τοῦ αὐτῶν δεσπότην κατ-
10 31 εφεύσαντο. χωρὶς τοίνυν τούτων Λεωκράτης | ἀναβοήσε-
ται αὐτίκα ὡς ἰδιώτης ὢν, καὶ ὑπὸ τῆς τοῦ ῥήτορος καὶ 15
συκοφάντου δεινότητος ἀναρπαζόμενος· ἐγὼ δ' ἡγοῦμαι
πάντας ὑμᾶς εἰδέναί, ὅτι τῶν μὲν δεινῶν καὶ συκοφαντεῖν
ἐπιχειροῦντων ἔργον ἐστὶν ἅμα τοῦτο προαιρεῖσθαι καὶ
ζητεῖν τὰ χωρία ταῦτα, ἐν οἷς τοὺς παραλογισμοὺς κατὰ
τῶν ἀγωνιζομένων ποιήσονται, τῶν δὲ δικαίως τὰς κρίσεις 20
ἐνισταμένων καὶ τοὺς ἐνόχους ταῖς ἀραῖς ἀκριβῶς ἀποδει-
κνύντων τὰναντία φαίνεσθαι τούτοις ποιοῦντας, ὥσπερ
32 ἡμεῖς. οὕτως δὲ διαλογίζεσθε περὶ τούτων παρ' ὑμῖν
αὐτοῖς. τίνας ἀδύνατον ἦν τῇ δεινότητι καὶ ταῖς παρασκευ-
αῖς ταῖς τοῦ λόγου παραγαγεῖν; κατὰ φύσιν τοίνυν βασανι- 25
ζόμενοι πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν περὶ πάντων τῶν ἀδικημάτων

2 δημοτικώτατον Ernesti: δημοτικὸν || 3 δ <εἰδέναί> δεῖ Frohb.
(sim. Tayl. Rei.); Isae. 8, 12 (καὶ δέη εὐρεθῆναι τι) et Demosth.
30, 37 cf. Rosb. δ ζητεῖται ci. Cor. || 8 τοῖς ἰδίοις κινδύνοις Rei.:
τοὺς ἰδίους κινδύνους libri τοὺς ἰδ. κινδ. <ὑπομένων> Ri. cl. ὑπέ-
μεινεν p. 44, 11. 60, 8 || 10 'οὕτοσί pro οὗτος non recte positum
est: aut add. Λεωκρ. ut p. 42, 4s. 45, 2. 46, 9. 51, 6, aut reponendum
οὗτος; cf. RhM 44, 1889, 1ss.' Bl. | διὰ τὸ <τούτους> συνειδ. Sch. |
ἐαυτῷ N et ci. Steph.: ἐαυτὸν || 12 γεν. Bk. (Add.): λεγ. ||
14 μὲν post Λεωκρ. add. Bl. || 15 καὶ¹ del. Es || 20 δικαίων A^{Dr} ||
21 ἀραῖς] γραφαῖς? Meier || 23 ὑμεῖς A || 25 παραγαγεῖν; <οἱ δοῦ-
λοι.> sed debebat esse τοὺς δούλους Ri. | κατὰ φύσιν γοῦν Dobr.
κατὰ φ. τίνες . . . φράσειν; Gebauer

ἔμελλον φράσειν οἱ οἰκέται καὶ αἱ θεραπείαι. ἀλλὰ τού-
τους {δ} Λεωκράτης παραδοῦναι ἔφυγε, καὶ ταῦτα οὐκ
ἀλλοτρίους, ἀλλ' αὐτοῦ ὄντας. τίνας δὲ δυνατόν εἶναι δοκεῖ 33
τοῖς λόγοις ψυχαγωγῆσαι, καὶ τὴν ὑγρότητα αὐτῶν τοῦ
5 ἥθους τοῖς δακρύοις εἰς ἔλεον προαγαγέσθαι; τοὺς δικα-
στάς. ἐνταῦθα Λεωκράτης ὁ προδότης τῆς πατρίδος ἐλήλυ-
θεν, οὐδὲν ἕτερον ἢ φοβούμενος, μὴ ἐκ τῆς αὐτῆς οἰκίας
οἷ τ' ἐξελέγχοντες τῷ ἔργῳ καὶ ὁ ἐξελεγχόμενος γένηται.
τί γὰρ ἔδει προφάσεων ἢ λόγων ἢ σκῆψεως; ἀπλοῦν τὸ
10 δίκαιον, ῥάδιον τὸ ἀληθές, βραχὺς ὁ ἔλεγχος. εἰ μὲν ὁμο- 34
λογεῖ τὰ ἐν τῇ εἰσαγγελίᾳ ἀληθῆ καὶ ὅσια εἶναι, τί οὐ τῆς
ἐκ τῶν νόμων τιμωρίας τυγχάνει; εἰ δὲ μὴ φησι ταῦτα
ἀληθῆ εἶναι, τί οὐ παραδέδωκε τοὺς οἰκέτας καὶ τὰς θερα-
παίνας; προσήκει γὰρ τὸν ὑπὲρ προδοσίας κινδυνεύοντα
15 καὶ παραδιδόναι {καὶ} βασανίζειν καὶ μηδένα τῶν ἀκρι-
βεστάτων ἐλέγχων φεύγειν. ἀλλ' οὐδὲν τούτων ἔπραξεν. 35
ἀλλὰ καταμεμαρτυρηκὼς ἑαυτοῦ, ὅτι προδότης ἐστὶν τῆς
πατρίδος καὶ τῶν ἱερῶν καὶ τῶν νόμων, ἀξιῶσει ὑμᾶς
ἐναντία ταῖς αὐτοῦ ὁμολογίαις καὶ μαρτυρίαις ψηφίσα-
20 σθαι; καὶ πῶς δίκαιόν ἐστι τὸν τὴν ἐξουσίαν τῆς ἀπολογίας
αὐτοῦ ἐξ ἄλλων τε πολλῶν καὶ ἐκ τοῦ μὴ δέξασθαι τὰ
δίκαια περιηρημένον, τοῦτον ἑᾶσαι ὑμᾶς αὐτοὺς ὑπὲρ τῶν
ὁμολογουμένων ἀδικημάτων ἐξαπατῆσαι;

Περὶ μὲν οὖν τῆς προκλήσεως καὶ τοῦ ἀδικήματος, 36
25 ὅτι ὁμολογούμενόν ἐστιν, ἱκανῶς ὑμᾶς ἡγοῦμαι ὧ ἄν-
δρες μεμαθηκέναι· ἐν οἷς δὲ καιροῖς καὶ ἡλίκοις κινδύνοις 11
τὴν πόλιν οὔσαν Λεωκράτης προδέδωκεν, ἀναμνησai ὑμᾶς
βούλομαι. καὶ μοι λαβὲ τὸ ψήφισμα γραμματεῦ τὸ Ὑπερεί-
δου, καὶ ἀναγίγνωσκε.

2 δ del. Thalh., v. RhM 44, 1889, 6: || 7 s. οὐδὲν ἕτερον ...
γένηται post αὐτοῦ ὄντας (v. 3) trp. Ri. || 9 σκέψεως N || 14 προσ-
ῆκεν Bl. | post προδοσίας deficit N usque ad p. 67, 14 || 15 καὶ
del. Tayl. || 16. 20 de interpunctione v. Blass, Att. Bereds.² 3/2,
132, 3 || 18 ὑμᾶς ἀξ. Bl. propter hiat. || 20 καὶ] καίτοι Rosbg. ||
26 οἷς] οἷς Es Rosbg.; Demosth. 21, 202 conf. Frohb. || 27 τὴν
πόλιν post Λεωκρ. iterat A^{pr} sed punctis del. || 28 -ρείδου Ald.:
-ρίδου

- 37 Ἀκούετε τοῦ ψηφίσματος ὃ ἄνδρες, ὅτι τὴν βουλὴν τοὺς
 πεντακοσίους καταβαίνειν εἰς Πειραιᾶ χρηματοιοῦσαν περὶ
 φυλακῆς τοῦ Πειραιέως ἐν τοῖς ὅπλοις ἔδοξε, καὶ πράττειν
 διεσκευασμένην ὃ τι ἂν δοκῇ τῷ δήμῳ συμφέρον εἶναι. 5
 καίτοι ὃ ἄνδρες εἰ οἱ ἀφειμένοι τοῦ στρατεύεσθαι ἕνεκα
 τοῦ βουλευέσθαι ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐν τῇ τῶν στρατιωτῶν
 τάξει διέτριβον, ἄρ' ὑμῖν δοκοῦσι μικροὶ καὶ οἱ τυχόντες
 38 φόβοι τότε τὴν πόλιν κατασχεῖν; ἐν οἷς Λεωκράτης οὕτως
 καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς πόλεως ἀποδράς ὄχρετο, καὶ τὰ χρή- 10
 ματα τὰ ὑπάρχοντα ἐξεκόμισε, καὶ <τὰ> ἱερὰ τὰ πατρῶα
 μετεπέμψατο, καὶ εἰς τοσοῦτον προδοσίας ἦλθεν, ὥστε
 κατὰ τὴν τούτου προαίρεσιν ἔρημοι μὲν <ἂν> ἦσαν οἱ νεώ
 {τῶν ἱερέων}, ἔρημοι δ' αἱ φυλακαὶ τῶν τειχῶν, ἐξελέλει-
 39 πτο δ' ἡ πόλις καὶ ἡ χώρα. καίτοι κατ' ἐκείνους τοὺς χρό- 15
 νους ὃ ἄνδρες τίς οὐκ ἂν τὴν πόλιν ἠλέησεν, οὐ μόνον
 πολίτης, ἀλλὰ καὶ ξένος ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις ἐπιδε-
 δημηκῶς; τίς δ' ἦν οὕτως ἢ μισόδημος τότε ἢ μισαθήναιος,
 ὅστις ἐδυνήθη ἂν ἄτακτον {τόν} αὐτόν ὑπομεῖναι ἰδεῖν;
 ἦνίκα ἡ μὲν ἦττα καὶ τὸ γεγονὸς πάθος τῷ <δήμῳ> προσ- 20
 ηγγέλλετο, ὀρθὴ δ' ἦν ἡ πόλις ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσιν, αἱ
 δ' ἐλπίδες τῆς σωτηρίας τῷ δήμῳ ἐν τοῖς ὑπὲρ πεντή-
 40
 p.158 κοντ' ἔτη γεγονόσι καθειστήκεσαν, ὁρᾷ δ' ἦν | ἐπὶ μὲν

21 cf. Choricii or. 2, 24 (ed. Foerster, p. 34, 10) ὀρθῆς οὖν τῆς
 πόλεως γενομένης τῷ φόβῳ κτέ. || 23 ὁρᾷ δ' ἦν] cf. Xen. Hell. 6,
 4, 16 ἦν ὁρᾷ

1 tit. om. in lac. A(B) || 6 ἀφειμ. A. G. Becker cl. p. 47, 6:
 ἀφιέμ. A(BL^cP), quod def. Malcov. ἀφέμ. MZ || 11 <τὰ> Halm ||
 13 τούτου ci. Thalh.: αὐτοῦ libri αὐτοῦ Turr. | ἂν add. Bl. ut vid. |
 νεώ Bl. cl. p. 33, 20. 42, 10. (48, 12.) 87, 16. 89, 8 fr. V. 6: ναοὶ ||
 14 τῶν ἱερέων, del. Heinr. (def. Rehd.) τῶν ἱερῶν Rosbg. || 19 ἐδυ-
 νήθη (ἦδ. APr) del. Cor., acc. Bl. | αὐτόν Turr. (εἰαν- Ald.): τόν
 αὐ- libri | ὑπέμεινεν Cor. acc. Bl. || 20 τῷ <δήμῳ> Ald.: τῷ
 libri τῷ <στρατοπέδῳ> quod a γεγονός penderet Meier (prob.
 Rehd.) τῷ <στρατῷ> Petrie ἀρτίως Bl. τῷ omnino abesse malint
 Osann Turr. | προσήγγελλτο Es || 21 ἐπὶ τοῖς Bk. cf. p. 43, 9: ἐν
 τοῖς || 23 num {γεγονόσι} cl. Hyper. 1, 22, 5 J.? Bl.

τῶν θυρῶν γυναικας ἐλευθέρας, περιφόβους κατεπτηχνίας
καὶ πυνθανομένας, εἰ ζῶσιν, τὰς μὲν ὑπὲρ ἀνδρός, τὰς δ'
ὑπὲρ πατρός, τὰς δ' ὑπὲρ ἀδελφῶν, ἀναξίως αὐτῶν καὶ
τῆς πόλεως ὀρωμένας, τῶν δ' ἀνδρῶν τοὺς τοῖς σώμασιν
ἀπειρηκότας καὶ ταῖς ἡλικίαις πρεσβυτέρους καὶ ὑπὸ τῶν
νόμων τοῦ στρατεύεσθαι ἀφειμένους ἰδεῖν ἦν καθ' ὅλην
τὴν πόλιν τότε' ἐπὶ γήρως ὁδῶ περιφθειρομένους, διπλὰ τὰ
ἱμάτια ἐμπεπορημένους. πολλῶν δὲ καὶ δεινῶν κατὰ τὴν 41
πόλιν γιγνομένων, καὶ πάντων τῶν πολιτῶν τὰ μέγιστα ἦν
10 χηκότων, μάλιστ' ἂν τις ἡλγησεν καὶ ἐδάκρυσεν ἐπὶ ταῖς
τῆς πόλεως συμφοραῖς, ἡνίχ' ὁρᾷ ἦν τὸν δῆμον ψηφισά-
μενον τοὺς μὲν δούλους ἐλευθέρους, τοὺς δὲ ξένους Ἀθηναί-
ους, τοὺς δ' ἀτίμους ἐπιτίμους· ὃς πρότερον ἐπὶ τῷ αὐτόχθων
εἶναι καὶ ἐλεύθερος ἐσεμνύνετο. τοσαύτη δ' ἡ πόλις ἐκέ- 42
15 χρητο μεταβολῇ, ὥστε πρότερον μὲν ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων
Ἑλλήνων ἐλευθερίας ἀγωνίζεσθαι, ἐν δὲ τοῖς τότε χρόνοις
ἀγαπᾶν, ἐὰν ὑπὲρ τῆς αὐτῶν σωτηρίας ἀσφαλῶς δύνηται
διακινδυνεύσαι, καὶ πρότερον μὲν πολλῆς χώρας τῶν
βαρβάρων ἐπάρχειν, τότε δὲ πρὸς Μακεδόνας ὑπὲρ τῆς
20 ἰδίας κινδυνεύειν· καὶ τὸν δῆμον ὃν πρότερον Λακεδαι-
μόνιοι καὶ Πελοποννήσιοι καὶ οἱ τὴν Ἀσίαν κατοικοῦντες
Ἕλληνας βοηθὸν ἐπεκαλοῦντο, τοῦτον ἔδει τότε' ἐξ Ἀνδρου
καὶ Κέω καὶ Τροίζηνος καὶ Ἐπιδάουρου ἐπικουρίαν αὐτῷ

4–8 excerpst Suda s. v. πεπορημένος

1 ἐλευθέραις A^{DT} (-αις in -ας mut. A¹) | περιφόβους (et εἰ ζῶσιν v. 2) del. Cobet, sed de εἰ ζῶσιν cf. Eur. Heracl. 791; Hom. Z 239 || 4 ὀρωμένας varie emend. viri docti; v. ed. Sch.: ὀδυρομένας Orelli Ri. φερομένας Bk. (Add.) del. Pezop. || 5 ταῖς ἡλικίαις Suda: τὰς ἡλικίας libri, ret. Cima Malcov. || 6 ἀφειμένους Suda: ἀφεμ. || 7 τὴν et τότε' add. Suda | ὁδῶ περιφθ. Suda: οὐδῶ διαφθ. libri (οὐδῶ ret. Malcov., sed cf. Hyper. 1, 22, 13 s. J. Menandri fr. 629 Koerte et Meisterhans³ p. 27. 23) || 7.8 τὰ ἱμ. libri (τὰ om. Suda): θαίμ. Bl. || 13 ἐπιτίμους (Dobr.) Baiter εντ. (cf. p. 46, 16s.): | πρότερον Osann: πρῶτον libri πρὸ τοῦ Bk. (Add.) || 18 διακ. M (διαscr. corr.) Z et praefert Es Frohbg.: κινδ. || 22 τοῦτον ἔδει τότε' Bl., v. comm. cr. ed. Blassianae (τοῦτον ἔδει τὴν Rei.): οὗτος ἐδεῖτο τῶν libri (ret. Malcov.) || 23 Τροί. Bl.

- 43 μεταπέμψασθαι. ὥστε ὧ ἄνδρες τὸν ἐν τοῖς τοιοῦτοις φό-
βοις καὶ τηλικούτοις κινδύνοις καὶ τοσαύτῃ αἰσχύνῃ ἐγ-
καταλιπόντα τὴν πόλιν, καὶ μήτε <τὰ> ὄπλα θέμενον ὑπὲρ
τῆς πατρίδος, μήτε τὸ σῶμα παρασχόντα τάξαι τοῖς στρα- 5
τηγοῖς, ἀλλὰ φυγόντα καὶ προδόντα τὴν τοῦ δήμου σωτη-
ρίαν, τίς ἂν ἢ δικαστὴς φιλόπολις καὶ εὐσεβεῖν βουλόμενος
ψήφῳ ἀπολύσειεν, ἢ ῥήτωρ κληθεὶς τῷ προδότῃ τῆς πό-
λεως βοηθήσειε; τὸν οὐδὲ συμπενθῆσαι τὰς τῆς πατρίδος
συμφορὰς τολμήσαντα, οὐδὲ συμβεβλημένον οὐδὲν εἰς τὴν
τῆς πόλεως καὶ τοῦ δήμου σωτηρίαν, ὅθ' ἢ μὲν χώρα τὰ 10
δένδρα συνεβάλλετο, οἱ δὲ τετελευτηκότες τὰς θήκας, οἱ
44 δὲ νεῶ τὰ ὄπλα. καίτοι κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους οὐκ
ἔστιν ἥτις ἡλικία οὐ παρέσχεεν ἑαυτὴν εἰς τὴν τῆς πόλεως
σωτηρίαν· ἐπεμελοῦντο γὰρ οἱ μὲν τῆς τῶν τειχῶν κατα-
σκευῆς, οἱ δὲ τῆς τῶν τάφρων, οἱ δὲ τῆς χαρακώσεως· 15
οὐδεὶς δ' ἦν ἀργὸς τῶν ἐν τῇ πόλει. ἐφ' ὧν οὐδενὸς τὸ
45 σῶμα τὸ ἑαυτοῦ παρέσχε τάξαι Λεωκράτης. ὧν εἰκὸς
ὑμᾶς ἀναμνησθέντας τὸν μηδὲ συνεξενεγκεῖν μηδ' ἐπ' ἐκ-
φορὰν ἐλθεῖν ἀξιώσαντα τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ
δήμου σωτηρίας ἐν Χαιρωνείᾳ τελευτησάντων θανάτῳ 20
ζημιῶσαι, ὥς τὸ ἐπὶ τούτῳ μέρος ἀτάφων ἐκείνων τῶν
ἀνδρῶν γεγεννημένων· ὧν οὗτος οὐδὲ τὰς θήκας παριῶν
ἡσχύνθη, ὀγδόῳ ἔτει τὴν πατρίδα αὐτῶν προσαγορεύων.
12 Περὶ ὧν <ὧ> ἄνδρες μικρῷ πλείω βούλομαι διελθεῖν, καὶ
46 ὑμῶν ἀκοῦσαι δέομαι καὶ μὴ νομίζειν ἄλλοτρίους εἶναι 25

3 -λιπόντα Ald.: -λείποντα | τὰ add. Es (θῶπλα Herw.) || 7 ψήφῳ propter hiat. secl. Bl. || 8 s. τῷ οὐδὲ . . . τολμήσαντι Herw. || 10 τῆς πόλεως καὶ secl. Bl. || 10-12 verba ὅθ' ἢ μὲν χ. . . ὄπλα, quae infr. post σωτηρίαν v. 14 habent libri, huc trp. Bl. || 12 νεῶ Melanchth. Pierson: νέοι || 13 παρέσχεεν Bl. cl. v. 17: -έσχετο | εἰς τὴν τ. π. σωτηρίαν del. Herw. || 17 παρέσχε ci. Bk. cl. v. 4. p. 53, 2. 60, 7. 89, 11: -έσχετο libri παρέσχε τό(τε) Schedlbauer || 18 συνεξενεγκεῖν Dobr.: συνενεγκεῖν (ξυν- LP) MZ Petrie (de quo cf. Xen. Anab. 6, 4, 9 et 6, 5, 6) ξυνεγκεῖν A(B); μηδ' ἐξενεγκεῖν Thalh. μηδὲν συνεισενεγκεῖν ci. Navarre (μηδὲν ξυνενεγκεῖν iam Cor. μηδὲ ξυνεισενεγκεῖν Maetzner), alii alia | μηδ' ἐπ' ἐκφ. ἐλθεῖν del. Dobr. || 20 θανάτῳ χρὴ ζημ. AP^r (χρὴ punctis del.) || 24 ὧ add. MZ

τοὺς τοιοῦτους <λόγους> τῶν δημοσίων ἀγώνων· αἱ γὰρ
 τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν εὐλογίαί τὸν ἔλεγχον σαφῆ κατὰ
 τῶν τὰναντία ἐπιτηδευόντων ποιοῦσιν. ἔτι δὲ καὶ δίκαιον
 τὸν ἔπαινον, ὃς μόνος ἄθλον τῶν κινδύνων τοῖς ἀγαθοῖς
 5 ἀνδράσιν ἐστί, τοῦτον, ἐπειδὴ καὶ ἐκεῖνοι εἰς τὴν κοινὴν
 σωτηρίαν τῆς πόλεως τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἀνήλωσαν, ἐν τοῖς
 δημοσίοις καὶ κοινοῖς ἀγῶσι τῆς πόλεως μὴ παραλείπειν.
 ἐκεῖνοι γὰρ τοῖς πολέμοις ἀπήντησαν ἐπὶ τοῖς ὀρίοις τῆς 47
 Βοιωτίας ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας μαχοῦμενοι,
 10 οὐκ ἐν τοῖς τεύχεσι τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας ἔχοντες,
 οὐδὲ τὴν χώραν κακῶς ποιεῖν προέμενοι τοῖς ἐχθροῖς,
 ἀλλὰ τὴν μὲν αὐτῶν ἀνδρείαν ἀσφαλεστέραν φυλακὴν
 εἶναι νομίζοντες τῶν λιθίνων περιβόλων, τὴν δὲ θρέψασαν
 αὐτοὺς αἰσχυρόμενοι περιορᾶν πορθουμένην, εἰκότως·
 15 ὥσπερ γὰρ πρὸς τοὺς φύσει γεννήσαντας καὶ τοὺς ποιητοὺς 48
 τῶν πατέρων οὐχ ὁμοίως ἔχουσιν ἅπαντες ταῖς εὐνοίαις,
 οὕτω καὶ πρὸς τὰς | χώρας τὰς μὴ φύσει προσηκούσας, p.154
 ἀλλ' ὕστερον ἐπικτήτους γενομένας καταδεέστερον δια-
 κεινται. τοιαύταις δὲ γνώμαις χρησάμενοι, καὶ τοῖς ἀρί-
 20 στοῖς ἀνδράσιν ἐξ ἴσου τῶν κινδύνων μετασχόντες, οὐχ
 ὁμοίως τῆς τύχης ἐκοινώνησαν· τῆς γὰρ ἀρετῆς οὐ ζῶντες
 ἀπολαύουσιν, ἀλλὰ τελευτήσαντες τὴν δόξαν καταλελοί-
 πασιν, οὐχ ἡττηθέντες, ἀλλ' ἀποθανόντες ἐνθάπερ ἐτάχθη-
 σαν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀμύνοντες. εἰ δὲ δεῖ καὶ παρα- 49

15 – p. 50, 17]: de ratione quae inter haec verba et Ps.-Demo-
 sthenis epitaphium est v. P. Maas, Zitate aus Demosthenes' Epi-
 taphios bei Lykurgos, Hermes 63, 1928, 258–260; cf. etiam
 M. Pohlenz, Symb. Osloenses 26, 1948, 50ss.

1 λόγους add. Rei. | ἀγώνων Rei.: -ῶνας (τῶν τοιούτων τοὺς
 δ. ἀγῶνας Maetzner τοῖς τοιούτοις τοὺς δ. ἀγῶνας Franke τοὺς
 δημοσίους τῶν τοιούτων? Thalh.) || 6 τῆς πόλ. del. Muret | τὰς
 post ψυχὰς add. Turr. sed cf. Gebhardt, Adnot. crit. 28 | ἀνήλ.
 Muret.: ἀνάλ. || 7 -λείπειν Es: -λιπεῖν || 10 ἐν Es, cf. Gebhardt,
 Adnot. crit. 32: ἐπὶ || 12 μὲν om. A^{vr} || 13 θράψ. A (θάψ. BL) ||
 16 τῆς εὐνοίας Dobr. εὐνοίας Es || 17 πρὸς add. A¹ || 19 δέ] γὰρ
 A^{pr} || 22 καταλελοίπ. Bk. (Add.): ἐγκαταλ. || 23 ἐνθάπερ ἐτ.
 Markland: ἐνθα παρ. || 24 ἀμυνοῦντες Tayl. Dobr. recte, si cum
 ἐτάχθησαν coniungerdum est Bl. | παραδοξότερον Dobr. Hertlein
 cl. p. 54, 15 -ξον Dobr. Naber fort recte

δοξότατον μὲν εἰπεῖν, ἀληθὲς δέ, ἐκεῖνοι νικῶντες ἀπέθανον. ἃ γὰρ ἄθλα τοῦ πολέμου τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἐστίν, ἐλευθερία καὶ ἀρετή, ταῦτ' (γὰρ) ἀμφοτέρω τοῖς τελευτήσασιν ὑπάρχει. ἔπειτα δ' οὐδ' οἷόν τ' ἐστὶν εἰπεῖν ἡττησθαι τοὺς ταῖς διανοαῖς μὴ πτήξαντας τὸν τῶν ἐπιόντων φόβον. μόνους γὰρ τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις καλῶς ἀποθνήσκοντας οὐδ' ἂν εἰς ἡττησθαι δικαίως φήσειε· τὴν γὰρ δουλείαν φεύγοντες εὐκλεᾶ θάνατον αἰροῦνται. ἐδήλωσε δ' ἡ τούτων τῶν ἀνδρῶν ἀρετή· μόνοι γὰρ τῶν ἀπάντων τὴν τῆς Ἑλλάδος ἐλευθερίαν ἐν τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν εἶχον. ἅμα γὰρ οὗτοί τε τὸν βίον μετήλλαξαν, καὶ τὰ τῆς Ἑλλάδος εἰς δουλείαν μετέπεσεν· συνετάφη γὰρ τοῖς τούτων σώμασιν ἡ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐλευθερία. ὅθεν καὶ φανερόν πασιν ἐποίησαν οὐκ ἰδίᾳ πολεμοῦντες, ἀλλ' ὑπὲρ <τῆς> κοινῆς ἐλευθερίας προκινδυνεύοντες. ὥστε ὧ ἀνδρες οὐκ <ἂν> αἰσχυρθείην εἰπὼν στέφανον τῆς πατρίδος εἶναι τὰς ἐκείνων ψυχάς. καὶ δι' ἃ οὐκ ἀλόγως <ἀνδρείαν> ἐπετήδευον, ἐπίστασθε ὧ Ἀθηναῖοι μόνοι τῶν Ἑλλήνων τοὺς ἀγαθοὺς ἀνδρας τιμᾶν· εὐρήσετε δὲ παρὰ μὲν τοῖς ἄλλοις ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἀθλητὰς ἀνακειμένους, παρ' ὑμῖν δὲ στρατηγούς ἀγαθοὺς καὶ τοὺς τὸν τύραννον ἀποκτείναντας. καὶ τοιούτους μὲν ἀνδρας οὐδ' ἐξ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος ὀλίγους εὐρεῖν ῥᾷδιον, τοὺς δὲ τοὺς στεφανίτας ἀγῶνας νενικηκότας εὐ-

11ss. cf. Just. 9, 3; Paus. 1, 25, 3. 9, 6, 5 al. || 16 στέφανον τῆς πατρίδος] ad sententiam cf. etiam Porphyg. vit. Pythag. 42 στέφανόν τε μὴ τίλλειν, τοῦτ' ἐστὶ τοὺς νόμους μὴ λυμαίνεσθαι· στέφανοι γὰρ πόλεων οὗτοι.

2—3 ἃ γὰρ . . . , ταῦτ' ci. Cor. Dobr.: τὰ γὰρ . . . ταῦτα γὰρ libri τὰ γὰρ . . . ταῦτ' ἄρ' Rosbg. Rehd., alii alia || 4 ἡττησθαι τοὺς Tayl. cf. Isocr. 4, 92: ἡττης αἰτίους τοὺς || 5 τὰς διανοαῖς . . . τῷ . . . φόβῳ (Herw.) Es || 14 τῆς κοινῆς Herw.: κοινῆς || 15 . . . κινδυνεύοντες AP^r | ἂν add. Bk. || 17 ψυχάς] τύχας Es cl. p. 75, 5 | καὶ δι' ἃ κτέ. locus turbatus, ut vid.: 'καὶ νῆ Δία pro καὶ δι' ἃ Cor. Herw., cf. p. 86, 15; dein ἐπίστ. γὰρ vel ἐπεὶ ἐπίστ.; ἃ νῆ Δία οὐκ ἀλ. ἐπ.' ἐπίστασθε γὰρ ci. Rehd. malim autem utique δι' ἃ γ' (ἀλόγως <γ'> Herw.) Bl. καὶ γὰρ δι' ἃ Rei. ὥς δ' αὐτ' οὐκ ἀλ. ἐπ., . . . τιμᾶν s. τιμῶντες Pezop. | ἀνδρείαν add. Bl. || 19 εὐρ. γὰρ Saup. || 22 οὐδ' om. AP^r

πετώς πολλαχόθεν ἔστι γεγονότας ἰδεῖν. ὥσπερ τοίνυν τοῖς
εὐεργέταις μεγίστας τιμὰς ἀπονέμετε, οὕτω δίκαιον καὶ
τοὺς τὴν πατρίδα καταισχύνοντας καὶ προδιδόντας ταῖς
ἐσχάταις τιμωρίαις κολάζειν.

- 6 Σκέψασθε δ' ὧ ἄνδρες, ὅτι οὐδ' ἐν ὑμῖν ἐστὶν ἀποψηφί- 13
σασθαι Λεωκράτους τουτουί, τὰ δίκαια ποιοῦσι. τὸ γὰρ 52
ἀδίκημα τοῦτο κεκριμένον ἐστὶ καὶ κατεγνωσμένον. ἡ μὲν
γὰρ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλή (καὶ μηδεὶς μοι θορυβήσῃ· ταύ-
την γὰρ ὑπολαμβάνω μεγίστην τότε γενέσθαι τῇ πόλει
10 σωτηρίαν) τοὺς φυγόντας τὴν πατρίδα καὶ ἐγκαταλιπόντας
τότε τοῖς πολεμίοις <συλ>λαβοῦσα ἀπέκτεινε. καίτοι ὧ
ἄνδρες μὴ νομίζετε τοὺς τὰ τῶν ἄλλων φονικὰ ἀδικήματα
ὁσιώτατα δικάζοντας αὐτοὺς ἂν εἰς τινα τῶν πολιτῶν
τοιοῦτόν τι παρανομήσαι. ἀλλὰ μὴν Αὐτολόκου γε ὑμεῖς 53
15 κατεψηφίσασθε, μέλλαντος μὲν αὐτοῦ ἐν τοῖς κινδύνοις,
ἔχοντος δ' αἰτίαν τοὺς υἱεῖς καὶ τὴν γυναῖκα ὑπεκθέσθαι,
καὶ ἐτιμωρήσασθε. καίτοι εἰ τὸν τοὺς ἀχρήστους εἰς τὸν
πόλεμον ὑπεκθέσθαι αἰτίαν ἔχοντα ἐτιμωρήσασθε, τί δεῖ
πάσχειν ὅστις ἀνὴρ ὧν οὐκ ἀπέδωκε τὰ τροφεῖα τῇ πα-
20 τρίδι; ἔτι δὲ ὁ δῆμος, δεινὸν ἡγησάμενος εἶναι τὸ γιγνόμε-
νον, ἐψηφίσατο ἐνόχους εἶναι τῇ προδοσίᾳ τοὺς φεύγοντας
τὸν ὑπὲρ τῆς πατρίδος κίνδυνον, ἀξιόους εἶναι νομίζων τῆς
ἐσχάτης τιμωρίας. ἃ δὴ κατέγνωσται μὲν παρὰ τῷ δικαιο- 54
τάτῳ συνεδρίῳ, κατεψηφίσται δ' ὑφ' ὑμῶν τῶν δικάζειν
25 λαχόντων, ὁμολογεῖται δὲ παρὰ τῷ δήμῳ τῆς μεγίστης

148. Αὐτολόκου γε ὑμεῖς κατεψηφίσασθε κτέ., cf. Harpocr. s. v.
Αὐτόλυκος, etc. (Kirchner, P. A. 2746)

1 <πολλοὺς> πολλαχ. Es || 2 <τάς> μεγίστας Rei., cf. Gebhardt
Adnot. crit. 21ss. | δίκαιοι Bl., qui etiam καὶ del. || 5 οὐδ' ἐν
Tayl.: οὐδὲν libri οὐδ' ἐφ' ci. Bk. || 8 ἐν Α. π. Bk. (Add.): ἐπ'
Α. π. || 10 φυγόντας A. G. Becker: φεύ- libri (-τα A) | -λέποντας
Rehd. || 11 τοῖς πολεμίοις Bk. cl. p. 64, 17. 67, 8. 84, 2. 85, 4 s. 89, 6:
τοὺς πολεμίους libri ὡς π. Ald. (rec. Bl.) | <συλ>λαβ. Naber || 14 γε
Gebauer: μὲν || 15 αὐτοῦ (= ibi) ut supervacaneum del. Bl., sed
αὐτοῦ = ipsius || 17 καὶ ἐτιμωρ. del. Dobr. || 17-18 καίτοι ...
ἐτιμωρήσασθε om. ADΓ || 25 ὁμολόγηται cum Cor. mal. Bl.

ἄξια εἶναι τιμωρίας, τούτοις ὑμεῖς ἐναντία ψηφιεῖσθε; πάντων ἄρ' ἀνθρώπων ἔσεσθε ἀγνωμονέστατοι, καὶ ἐλαχίστους ἔξετε τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν κινδυνεύοντας.

14 55 Ὡς μὲν οὖν ἐνοχός ἐστι τοῖς εἰσηγγελλμένοις ἅπασιν ὧ ἄνδρες Λεωκράτης φανερόν ἐστι· πυνθάνομαι δ' αὐτὸν ἐπιχειρήσειν ὑμᾶς ἐξαπατᾶν λέγοντα, ὥς ἔμπορος ἐξέπλευσε καὶ κατὰ ταύτην τὴν ἐργασίαν ἀπεδήμησεν εἰς Ῥόδον. ἐὰν οὖν ταῦτα λέγῃ, ἐνθυμεῖσθ' ὧ ῥαδίως λήψεσθ' αὐτὸν p.155 ψευδόμενον. πρῶτον μὲν γὰρ | οὐκ ἐκ τῆς Ἀκτῆς κατὰ τὴν πυλίδι ἐμβαίνουσιν οἱ κατ' ἐμπορίαν πλέοντες, ἀλλ' εἴσω τοῦ λιμένος, ὑπὸ πάντων τῶν φίλων ὁρώμενοι καὶ ἀποστελλόμενοι· ἔπειτα οὐ μετὰ τῆς ἐταίρας καὶ τῶν θεραπει- 56 νῶν, ἀλλὰ μόνοι μετὰ παιδὸς τοῦ διακονοῦντος. πρὸς δὲ τούτοις τί προσῆκεν ἐν Μεγάροις τὸν Ἀθηναῖον {ὥς} ἔμπορον πέντε ἔτη κατοικεῖν, καὶ τὰ ἱερὰ τὰ πατρῷα μετακομίζεσθαι, καὶ τὴν οἰκίαν τὴν ἐνθάδε πωλεῖν, εἰ μὴ κατεγνώκει τε αὐτοῦ προδεδωκέναι τὴν πατρίδα καὶ μεγάλα πάντας ἡδίκηκέναι; δ καὶ πάντων γένοιτ' ἂν ἀτοπώτατον, εἰ περὶ ὧν αὐτὸς προσεδόκα τεύξεσθαι τιμωρίας, ταῦθ' ὑμεῖς ἀπολύσαιτε κύριοι γενόμενοι τῆς ψήφου. χωρὶς 20 δὲ τούτων οὐχ ἡγοῦμαι δεῖν ἀποδέχεσθαι ταύτην τὴν ἀπολογίαν. πῶς γὰρ οὐ δεινὸν τοὺς μὲν κατ' ἐμπορίαν ἀποδημοῦντας σπεύδειν ἐπὶ τὴν τῆς πόλεως βοήθειαν, τοῦτον δὲ μόνον ἐν τοῖς τότε καιροῖς καὶ κατ' ἐργασίαν ἐκπλεῖν, ἥνίκα οὐδ' ἂν εἰς προσκλήσασθαι 25 οὐδὲν ἂν ἐζήτησεν, ἀλλὰ τὰ ὑπάρχοντα μόνον διαφυ-

1 vel τούτοι. vel τούτου. A^{DF} <περὶ τούτων> τούτοις? Bl. || 2 ἄρ' Heinr. cl. p. 43, 8. 60, 13: γὰρ || 3 κινδυνεύοντας Bk. cl. Demosth. 21, 166, sed v. Demosth. 24, 143 al. (Frohb.) || 7 ἀπεδήμησεν] . . . . . ἐν A^{DF} | εἰς Ῥόδον del. Es || 8 ὧ Baiter (Bl.) || 10 οἱ κατ' ἐμπ. om. A^{DF} | ἐκπλέοντες ut in v. 6. 25? Bl. | εἴσω Saur.: εἰσὶ libri ἐκ Ald. ἐπὶ G. Herm. εὐθὺ ἐκ Pezop. || 13 μόνοι Ald.: μόνος || 14 ὥς del. ci. Bk. || 15 πατρῷα Schoem.: πάτρια || 20 ἀπολύσαιτε Dobr.: -λύσετε || 21 οὐδ' ἡγοῦμαι Heinr. || 22 τοὺς μὲν <ἄλλους> κατ' Herw. Es | κατ' ἐμπ. (Steph.) Es: ἐπὶ ἐμπ. libri ἐπὶ ἐμπορίᾳ Steph. || 24 καὶ del. Tayl., sed cf. Gebauer, Argum. ex contr., Zwickau 1877, 361 (Lys. 12, 87 al.)

λάξαι; ἡδέως δ' ἂν αὐτοῦ πνθολίμην, τίν' ἐμπορίαν
 εἰσάγων χρησιμώτερος ἐγένετο ἂν τῇ πόλει τοῦ παρα-
 σχεῖν τὸ σῶμα τάξαι τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοὺς ἐπιόν-
 τας ἀμύνασθαι μεθ' ὑμῶν μαχόμενος. ἐγὼ μὲν οὐδε-
 5 μίαν ὁρῶ τηλικαύτην οὖσαν βοήθειαν. ἄξιον δ' ἐστὶν 58
 οὐ μόνον αὐτῷ διὰ τὴν προᾶξιν ὀργίζεσθαι ταύτην,
 ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον· φανερώς γὰρ ψεύδε-
 σθαι τετόλμηκεν. οὔτε γὰρ πρότερον οὐδὲ πώποτε
 ἐγένετο ἐπὶ ταύτης τῆς ἐργασίας, ἀλλ' ἐκέκτητο χαλκο-
 10 τύπους, οὔτε τότε ἐκπλεύσας οὐδὲν εἰσήγαγεν ἐκ Με-
 γάρων, εἰς ἔτη συνεχῶς ἀποδημήσας. ἔτι δὲ καὶ <τῆς>
 πεντηκοστῆς μετέχων ἐτόγγχανεν, ἣν οὐκ ἂν καταλιπὼν
 κατ' ἐμπορίαν ἀπεδήμει. ὥστ' ἂν μὲν τι περὶ τούτων
 λέγῃ, οὐδ' ὑμᾶς ἐπιτρέψειν αὐτῷ νομίζω.
 15 Ἦξει δ' ἴσως ἐπ' ἐκεῖνον τὸν λόγον φερόμενος, δν 15
 αὐτῷ συμβεβουλεύκασί τινες τῶν συνηγόρων, ὥς οὐκ 59
 ἔνοχός ἐστι τῇ προδοσίᾳ· οὔτε γὰρ νεωρίων κύριος οὔτε
 πυλῶν οὔτε στρατοπέδων οὐθ' ὅλως τῶν τῆς πόλεως
 οὐδενός. ἐγὼ δ' ἡγοῦμαι τοὺς μὲν τούτων κυρίους μέρος
 20 ἂν τι προδοῦναι τῆς ὑμετέρας δυνάμεως, τουτονὶ δ' ὅλην
 ἔκδοτον ποιῆσαι τὴν πόλιν. ἔτι δ' οἱ μὲν τοὺς ζῶντας μόνον
 ἀδικοῦσι προδιδόντες, οὗτος δὲ καὶ τοὺς τετελευτηκότας
 {καὶ τὰ ἐν τῇ χώρᾳ ἱερά}, τῶν πατρίων νομίμων ἀποστε-
 ρῶν· καὶ ὑπὸ μὲν ἐκείνων προδοθεῖσαν οἰκείσθαι ἂν συν- 60
 25 ἐβαινε δούλην οὖσαν τὴν πόλιν, δν δὲ τρόπον οὗτος ἐξέλιπεν,
 ἀοίκητον ἂν γενέσθαι. ἔτι δ' ἐκ μὲν τοῦ κακῶς πράττειν
 τὰς πόλεις μεταβολῆς τυχεῖν ἐπὶ τὸ βέλτιον εἰκός ἐστίν,

1 vel τίν' ἐμπορίαν εἰσάγειν χρησιμώτερον . . . τοῦ παρασχεῖν . . .
 καὶ . . . ἀμύνασθαι . . . μαχόμενον vel ἢ τῷ παρασχεῖν Ri. || 3 τοὺς
 om. A^p || 11 τῆς add. Heinr. || 13 ἀπεδήμει ut vid. A¹ et ci. Me-
 lanchth.: ἐπεδήμει || 23 καὶ τὰ ἐν τῇ χώρᾳ ἱερά, del. Herw. Bl. |
 πατρίων Schoem. (Rehd.): πατρώων libri, cf. p. 82, 17. et Bk. λέξ.
 ῥήτ. 297, 32 πάτρια δὲ (λέγουσιν οἱ ῥήτορες) τὰ ἔθνη καὶ τὰ νόμιμα
 καὶ τὰ μυστήρια καὶ τὰς ἐορτάς || 24 οἰκείσθαι A^c (-κει- in ras.
 scr. A¹) || 25 δούλην . . . δν δὲ τρ. Rei.: δούλην δὲ . . . δν τρ. libri
 δούλην γ' Schulze Dobr.; 'sed particulae γε post οἰκείσθαι locus
 est, minime post δούλην' Bl. | δν τρόπον <δ> Saup. || 27 ἐπὶ τὸ
 βέλτιον A¹ in ras. et λῆς et εἰ a corr.

- ἐκ δὲ τοῦ παντάπασι γενέσθαι ἀναστάτους καὶ τῶν
κοινῶν ἐλπίδων στερηθῆναι. ὥσπερ γὰρ ἀνθρώπων
ζῶντι μὲν ἐλπίς ἐκ τοῦ κακῶς πρᾶξαι μεταπεσεῖν, τε-
λευτήσαντι δὲ συνανήρηται πάντα δι' ὧν ἂν τις εὐδαι-
μονήσειεν, οὕτω καὶ περὶ τὰς πόλεις συμβαίνει πέρας ⁵
61 ἔχειν τὴν ἀτυχίαν, ὅταν ἀνάστατοι γένωνται. εἰ γὰρ
δεῖ τὴν ἀλήθειαν εἰπεῖν, πόλεώς ἐστι θάνατος ἀνάστα-
τον γενέσθαι. τεκμήριον δὲ μέγιστον· ἡμῶν γὰρ ἡ πόλις
τὸ μὲν παλαιὸν ὑπὸ τῶν τυράννων κατεδουλώθη, τὸ δ'
ὑστερον ὑπὸ τῶν τριάκοντα, (ὅτε) καὶ ὑπὸ Λακεδαιμονίων ¹⁰
τὰ τεῖχη καθηρέθη· καὶ ἐκ τούτων ὁμῶς ἀμφοτέρων ἡλευ-
θερώθημεν, καὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων εὐδαιμονίας ἡξιώθημεν
62 προστάται γενέσθαι. ἀλλ' οὐχ ὅσαι πώποτ' ἀνάστατοι
γεγόνاسι. τοῦτο μὲν γάρ, εἰ καὶ παλαιότερον εἰπεῖν
ἐστι, τὴν Τροίαν τίς οὐκ ἀκήκοεν, ὅτι μεγίστη γεγενημένη ¹⁵
τῶν τότε πόλεων καὶ πάσης ἐπάρξασα τῆς Ἀσίας, ὡς
ἅπαξ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων κατεσκάφη, τὸν αἰῶνα ἀοίκητός
ἐστι; τοῦτο δὲ Μεσσήνην πεντακοσίοις ἔτεσιν ὑστερον ἐκ
16 τῶν τυχόντων ἀνθρώπων συνοικισθεῖσαν;
63 Ἴσως οὖν τῶν συνηγόνων αὐτῷ τολμήσει τις εἰ- ²⁰
πεῖν, μικρὸν τὸ πρᾶγμα ποιῶν, ὥς οὐδὲν ἂν παρ' ἑνα

15 Strab. 13, 1, 41 extr. ὁμολογοῦσι δὲ καὶ οἱ νεώτεροι τὸν ἀφα-
νισμόν τῆς πόλεως, ὧν ἐστι καὶ Α. ὁ ῥήτωρ· μνησθεῖς γὰρ τῆς
Ἰλίου πόλεως φησί 'τίς οὐκ ἀκήκοεν, ὡς ἅπαξ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων
κατεσκάφη, ἀοίκητον οὖσαν;' cf. Eustath. 460, 10 (e Strabone?)
φησί δὲ καὶ ὁ Α. ὁ ῥήτωρ . . . τίς οὐκ ἀκήκοεν, ὡς ἅπαξ ὑπὸ τῶν
Ἑλλήνων κατεσκάφη κτέ.

1 ἀναστάτους Rei.: -άστατον | (ἀναγκαῖον) καὶ τῶν κ. Rei. ||
4 συνανήρηται Bl.: -αιρεῖται || 6 τῆς ἀτυχίας Es, sed v. Isocr.
4, 5. 5, 141 | ὅταν. ἀν. (litt. δ? erasa) A^{Dr} || 8 ἡμῶν (η in ras. A^c) ||
10 pro ὑπὸ bis ἐπὶ A^{Dr} | (ὅτε) καὶ ci. Rehd. scr. Bl.; sed cf.
M. van der Valk, Researches on the text and scholia of the Iliad,
2, Leiden 1964, 367 | καὶ ὑπὸ Λακ. . . . καθῆρ. del. Es τὰ τεῖχη
καθ. del. Cohn (ὡς) {καὶ} ὑπὸ (τῶν) Λακεδ. Pezop. cl. Xen. Hell.
2,3, 11 || 12 καὶ . . . τῆς A^{Dr} | ἡγεμονίας (Ald.) Es cl. Hyper. 6,
10, 7s. J. προστῆναι τῆς ἡγεμονίας || 13 πώποτ . . . ἀνάστ. A^{Dr} ||
15-17 μεγίστην γεγενημένην . . . ἐπάρξασαν . . . ἀοίκητον οὖσαν
Pezop. (sec. Strab.) || 17 (ἅπαντα) τὸν αἰ. Herw. || 18 Μεσσ.
Melanchth.: Μεσ. || 20 τῶν συν. αὐτοῦ Tayl. τῶν συνηγορούντων
αὐτῷ Herw.

ἄνθρωπον ἐγένετο τούτων· | καὶ οὐκ αἰσχύνονται τοιαύ- p. 156
 την ἀπολογία ποιοῦμενοι πρὸς ὑμᾶς, ἐφ' ἣ δικαίως
 ἂν ἀποθάνοιεν. εἰ μὲν γὰρ ὁμολογοῦσι τὴν πατρίδα
 αὐτὸν ἐκλιπεῖν, τοῦτο συγχωρήσαντες ὑμᾶς ἐόντων
 5 διαγνῶναι περὶ τοῦ μεγέθους· εἰ δ' ὅλως μηδὲν τού-
 των πεποίηκεν, οὐ μανία δὴ πού τοῦτο λέγειν, ὥς οὐδὲν
 ἂν ἐγένετο παρὰ τοῦτον; ἡγοῦμαι δ' ἔγωγε ὧ ἄνδρες τοῦ- 64
 ναντίον τούτοις, παρὰ τοῦτον εἶναι τῇ πόλει τὴν σωτηρίαν.
 ἡ γὰρ πόλις οἰκεῖται κατὰ τὴν ἰδίαν ἐκάστου μοῖραν φυλατ-
 10 τομένη· ὅταν οὖν ταύτην ἐφ' ἐνός τις παρίδῃ, λέληθεν
 ἑαυτὸν ἐφ' ἀπάντων τοῦτο πεποιηκώς. καίτοι ῥᾷδιόν
 ἐστίν ὧ ἄνδρες, πρὸς τὰς τῶν ἀρχαίων νομο-
 θετῶν διανοίας ἀποβλέψαντας τὴν ἀλήθειαν εὐρεῖν. ἐκεῖ- 65
 νοι γὰρ οὐ τῷ μὲν ἑκατὸν τάλαντα κλέψαντι θάνατον
 15 ἔταξαν, τῷ δὲ δέκα δραχμὰς ἔλαττον ἐπιτίμιον· οὐδὲ τὸν
 μὲν μεγάλα ἱεροσυλήσαντα ἀπέκτεινον, τὸν δὲ μικρὰ
 ἔλάττονι τιμωρίᾳ ἐκόλαζον· οὐδὲ τὸν μὲν οἰκέτην ἀπο-
 κτείναντα ἀργυρίῳ ἐζημίουν, τὸν δὲ ἐλεύθερον εἴργον τῶν
 νομίμων· ἀλλ' ὁμοίως ἐπὶ πᾶσι καὶ τοῖς ἐλαχίστοις παρα-
 20 νομήμασι θάνατον ὥρισαν εἶναι τὴν ζημίαν. οὐ γὰρ πρὸς 66
 τὸ ἴδιον ἕκαστος αὐτῶν ἀπέβλεπε τοῦ γεγενημένου πράγμα-
 τος, οὐδ' ἐντεῦθεν τὸ μέγεθος τῶν ἁμαρτημάτων ἐλάμ-
 βανον, ἀλλ' αὐτὸ ἐσκόπουν τοῦτο, εἰ πέφυκε τὸ ἀδί-
 κημα τοῦτο ἐπὶ πλεόν ἐλθὼν μέγα βλάπτειν τοὺς ἀνθρώ-
 25 πους. καὶ γὰρ ἄτοπον ἄλλως πως περὶ τούτου ἐξετάζειν.
 φέρε γὰρ ὧ ἄνδρες, εἴ τις ἕνα νόμον εἰς τὸ Μητροῶν ἐλθὼν

13ss. cf. Plut. Sol. 17, 2; Gell. 11, 18, cf. Alciphron. 2, 38, 3

1 ἐγ. τοιοῦτον Herw. | αἰσχυνοῦνται Es || 4 ἐόντων Es: ἐάτω-
 σαν || 6 τὸ λέγειν Es || 7 ἐγένετο Bk. cf. v. 2: γένηται libri γένοιτο
 Halm γήνοιτο Bl. aut (om. ἂν) γεγένηται Bk. | τοῦτον Ald.: τοῦτο
 libri παρ' ἑνα τοιοῦτον Herw. || 8 τοῦτον Ald.: τούτων | τὴν om.
 A¹ || 10 παρίδῃ Ald.: -δοι || 11 ὑφ' ἀπ. A¹ || 16 ἀπέκτεινον Cor.:
 -ναν || 17 μὲν om. A¹ || 19 νομίμων Steph. cl. Antiph. 6, 36 (et
 Arist. Αἰθ. πολ. 57, 2): νόμων | καὶ om. A¹ || καὶ <τοῖς μεγίστοις
 καὶ> Dobr. || 21 ἐκάστοτε ἐπ' αὐτῶν ἀπέβλεπον ci. W. Barth rec.
 Bl. || 24 τοῦτο susp. Meier | πλεόν Gebhardt, Adnot. crit. 14:
 πλείον libri edd.

ἐξαλείφειεν, εἴτ' ἀπολογοῖτο ὥς οὐδὲν παρὰ τοῦτον τῇ πόλει ἐστίν, ἄρ' οὐκ ἂν ἀπεκτείναντ' αὐτόν; ἐγὼ μὲν οἶμαι
 67 δικαίως, εἵπερ ἐμέλλετε καὶ τοὺς ἄλλους σῶζειν. τὸν αὐτὸν
 τοῖνον τρόπον κολαστέον ἐστὶν τοῦτον, εἰ μέλλετε τοὺς
 ἄλλους πολίτας βελτίους ποιήσιν· καὶ οὐ τοῦτο λογιεῖσθε, 5
 εἰ εἰς ἐστὶ μόνος ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' εἰς τὸ πρᾶγμα <***>
 ἐγὼ μὲν γὰρ ἡγοῦμαι τὸ <μὲν> μὴ πολλοὺς τοιούτους γενέ-
 σθαι ἡμέτερον εὐτύχημα εἶναι, τοῦτον μέντοι διὰ τοῦτο μεί-
 ζονος τιμωρίας ἄξιον εἶναι τυχεῖν, ὅτι μόνος τῶν ἄλλων
 πολιτῶν οὐ κοινήν, ἀλλ' ἰδίαν τὴν σωτηρίαν ἐζήτησεν. 10
 17 Ἀγανακτῶ δὲ μάλιστα ὧ ἄνδρες, ἐπειδὴν ἀκούσω
 68 τῶν μετὰ τούτου τινὸς λέγοντος, ὥς οὐκ ἐστὶ τοῦτο προ-
 διδόναι, εἴ τις ὥχετο ἐκ τῆς πόλεως· καὶ γὰρ οἱ πρόγονοί
 ποθ' ὑμῶν τὴν πόλιν καταλιπόντες, ὅτε πρὸς Ξέρξην ἐπο-
 λέμον, εἰς Σαλαμῖνα διέβησαν. καὶ οὕτως ἐστὶν ἀνόητος 15
 καὶ παντάπασιν ὑμῶν καταπεφρονηκώς, ὥστε τὸ κάλλι-
 69 στον τῶν ἔργων πρὸς τὸ αἰσχιστον συμβαλεῖν ἡξίωσε. ποῦ
 γὰρ οὐ περιβόητος ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ἡ ἀρετὴ γέγονε;
 τίς δ' οὕτως ἢ φθονερός ἐστὶν ἢ παντάπασιν ἀφιλότιμος,
 ὃς οὐκ ἂν εὖξαιτο τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων μετασχεῖν; 20
 οὐ γὰρ τὴν πόλιν ἐξέλιπον, ἀλλὰ τὸν τόπον μετήλλαξαν,
 70 πρὸς τὸν ἐπιόντα κίνδυνον καλῶς βουλευσάμενοι. Ἑτεό-
 νικος μὲν γὰρ ὁ Λακεδαιμόνιος καὶ Ἀδείμαντος ὁ Κορίν-
 θιος καὶ τὸ Αἰγινητῶν ναυτικὸν ὑπὸ νύκτα τὴν σωτηρίαν
 αὐτοῖς ἐμελλον πορίζεσθαι· ἐγκαταλειπόμενοι δ' οἱ πρό- 25
 γονοὶ ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων, βία καὶ τοὺς ἄλλους ἡλευ-
 θέρωσαν, ἀναγκάσαντες ἐν Σαλαμῖνι μεθ' αὐτῶν πρὸς

1—2 ἐξήλειπεν . . . ἀπελογοῖτο . . . ἀπεκτείναντ' Dobr. Es || 2 ἀπ-
 εκτείναντ' ? Gebauer, Argum. ex contr. 386, qui conf. Lys. 10, 9 al.
 ἀποκτείναντ' mavult Papathomopoulos || 2—3 δικαίως post ἀπεκτ.
 αὐτόν Meier || 4 κολαστε . . . ἐστὶ A^{pr} κολ. ἐστὶ <καὶ> τ. Cor. (Add.
 p. 98) || 6 ὁ ἄνθρ.] ἄνθρ. Bl. | e. g. εἰς τὸ πρᾶγμα <ἀποβλέψετε>
 ci. Frohb. ἀλλ' εἰ τὸ πρᾶγμα (sc. ἐν ἐστὶ) Tayl. Cor. ἀλλ' οἶον
 τὸ πρ. Bk. ἀλλ' εἰ τὸ πρ. <μέγα> Dobr. ἀλλὰ τί τὸ πρ. Ri. ἀλλὰ
 [εἰς] τὸ πρᾶγμα Treves || 7 <μὲν> Bl. || 8 διὰ τοῦτο om. A^{pr} secl.
 Bl. || 14 ὑμῶν A^{pr}; ἡμῶν | ὅτε . . . ἐπολ. del. Es || 15 ἀνόητος]
 ἀπονενοημένος ci. Dobr. || 16 καὶ] ἢ Bl. cl. v. 20 || 20 ὅς<τις> Bl. ||
 23 μὲν om. A^r || 24 αἰγινητικὸν A^{pr} || 27 μεθ' αὐτῶν Tayl.: μετ'
 αὐτῶν | πρὸς] εἰς ut vid. A^{pr} corr. A²

τοὺς βαρβάρους ναυμαχεῖν. μόνοι δ' ἀμφοτέρων περι-
γεγόνασι, καὶ τῶν πολεμίων καὶ τῶν συμμάχων, ὥς
ἐκατέρων προσῆκε, τοὺς μὲν εὐεργετοῦντες, τοὺς δὲ
μαχόμενοι νικῶντες. ἄρα γ' ὅμοιοι τῷ φεύγοντι τὴν
5 πατρίδα τεττάρων ἡμερῶν πλοῦν εἰς Ῥόδον; ἢ που τα- 71
χέως ἂν ἠνέσχετό τις ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν τοιοῦτον
ἔργον, ἀλλ' οὐκ ἂν κατέλευσαν τὸν καταισχύνοντα τὴν
αὐτῶν ἀριστείαν. οὕτω γοῦν ἐφίλον τὴν πατρίδα πάντες,
ὥστε τὸν παρὰ Ξέρξου πρεσβευτὴν Ἀλέξανδρον, φίλον
10 ὄντα αὐτοῖς πρότερον, ὅτι γῆν καὶ ὕδωρ ἤτησε, μικροῦ
δεῖν κατέλευσαν. ὅπου δὲ καὶ τοῦ λόγου τιμωρίαν ἠξίου
λαμβάνειν, ἢ που τὸν ἔργῳ παραδόντα τὴν πόλιν
ὑποχείριον τοῖς πολεμίοις οὐ μεγάλας ἂν ζημίαις ἐκό-
λασαν; | τοιγαροῦν τοιαύταις χρώμενοι γνώμαις, ἐβδομή- 72
15 κοντα μὲν ἔτη τῶν Ἑλλήνων ἡγεμόνες κατέστησαν, p.157
Φοινίκην δὲ καὶ Κιλικίαν ἐπόρθησαν, ἐπ' Εὐρυμέδοντι δὲ
καὶ πεζομαχοῦντες καὶ ναυμαχοῦντες ἐνίκησαν, ἑκατὸν
δὲ τριήρεις τῶν βαρβάρων αἰχμαλώτους ἔλαβον, ἅπασαν
δὲ τὴν Ἀσίαν κακῶς ποιοῦντες περιέπλευσαν. καὶ τὸ 73
20 κεφάλαιον τῆς νίκης, οὐ τὸ ἐν Σαλαμῖνι τρόπαιον ἀγαπή-
σαντες ἔστησαν, ἀλλ' ὄρους τοῖς βαρβάροις πῆξαντες
τοὺς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ τούτους κωλύ-

1 ss. ex Isocr. 4, 72; cf. Plut. Them. 7, 4 ὡς ἀνδρεία μὲν τῶν
πολεμίων, εὐγνωμοσύνη δὲ τῶν συμμάχων περιγενομένους (sc. τοὺς
Ἀθην.); Ael. Arist. panath. 1, 217 Ddf. || 9 cf. Hdt. 8, 140;
Demosth. 6, 11; Ael. Arist. panath. 1, 233 Ddf. || 16 ss. cf. Har-
pocr. s. v. Εὐρυμέδων; πεζ. καὶ ναυμ.: Isocr. 7, 75; [Lys.] 2, 47
al. || 21 s. ὄρους . . πῆξαντες cf. Tzetz. schol. ad Hermog. (= Cram.
anecd. Oxon. 4, 57, 6) ὄρους πεπῆχθαι

3 τῶν μὲν εὐεργ., τῶν δὲ μαχ. [νικῶντες]? Dobr., cf. Rehd. ||
4 ὅμοιοι Hauptmann: ὅμοιον libri ὅμοιον τῷ φεύγειν Herw. || 5 εἰς
Ῥόδον del. Es || 8 αὐτῶν ἀριστείαν A² (apogr.): αὐτῷ ἀρίστην?
A^{Pr} αὐτῶν ἀρετὴν ci. Bl. fort. recte || 12 ἢ που τὸν <γ> Es || 13 οὐ
susp. Bk., v. Bl. in comm. cr. || 14 ἐβδομ. Tayl. cf. Isocr. 4, 106:
ἐνενήκ. libri (ἐνν. A) || 15 μὲν A^c (. . v A^{Pr}) || 21 ἔστησαν del.
Meutzner alii (cf. Richards, CR 20, 1906, 298) || 22 τοὺς εἰς . .
Ἑλλ. del. Herw. τοὺς εἰς τὴν ἐλ. τῆς Ἑλλ. <συμφέροντας> sive <ἐπι-
τηδείους> Ri.

σαντες ὑπερβαίνειν, συνθήκας ἐποιήσαντο, μακρῷ μὲν
 πλοῖω μὴ πλεῖν ἐντὸς Κυνέων καὶ Φασήλιδος. τοὺς δ'
 Ἕλληνας αὐτονόμους εἶναι, μὴ μόνον τοὺς τὴν Εὐρώπην,
 74 ἀλλὰ καὶ τοὺς τὴν Ἀσίαν κατοικοῦντας. καίτοι οἷεσθ'
 ἂν, εἰ τῇ Λεωκράτους διανοίᾳ χρησάμενοι πάντες ἔφυγον, 5
 τούτων ἂν τι γενέσθαι τῶν καλῶν ἔργων, ἢ ταύτην ἂν ἔτι
 τὴν χώραν κατοικεῖν ὑμᾶς; χρὴ τοίνυν ὧς ἄνδρες, ὥσπερ
 τοὺς ἀγαθοὺς ἐπαινεῖτε καὶ τιμᾶτε, οὕτω καὶ τοὺς κακοὺς
 μισεῖν τε καὶ κολάζειν, ἄλλως τε καὶ Λεωκράτην, δς οὔτε
 18 ἔδεισεν οὔτε ἡσχύνθη ὑμᾶς. 10
 75 Καίτοι ὑμεῖς τίνα τρόπον νενομίκατε περὶ τούτων,
 καὶ πῶς ἔχετε ταῖς διανοαῖς, θεωρήσατε. ἄξιον γὰρ
 ὁμῶς καίπερ πρὸς εἰδότας διελθεῖν· ἐγκώμιον γὰρ νῆ
 τὴν Ἀθηνᾶν εἰσι τῆς πόλεως οἱ παλαιοὶ νόμοι καὶ τὰ
 15 ἔθνη τῶν ἐξ ἀρχῆς ταῦτα κατασκευασάντων. οἷς ἂν προσ-
 ἔχητε, τὰ δίκαια ποιήσετε, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις σεμνοὶ
 76 καὶ ἄξιοι τῆς πόλεως δόξετ' εἶναι. ὑμῖν γὰρ ἔστιν ὅρκος,
 ὃν ὁμνύουσι πάντες οἱ πολῖται, ἐπειδὴν εἰς τὸ ληξιαρχι-
 κὸν γραμματεῖον ἐγγραφῶσιν καὶ ἔφηβοι γένωνται, μήτε
 τὰ ἱερὰ ὄπλα καταισχνεῖν μήτε τὴν τάξιν λείπειν, ἀμυνεῖν 20
 δὲ τῇ πατρίδι καὶ ἀμείνω παραδώσειν. ὃν εἰ μὲν ὁμώμοκε
 Λεωκράτης, φανερώς ἐπιώρκηκεν, καὶ οὐ μόνον ὑμᾶς
 ἡδίκηκεν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ θεῖον ἡσέβηκεν· εἰ δὲ μὴ ὁμώμο-
 κεν, εὐθὺς δῆλός ἐστι παρασκευασάμενος <ὥς> οὐδὲν
 ποιήσων τῶν δεόντων, ἀνθ' ὧν δικαίως ἂν αὐτὸν καὶ 25
 ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ὑπὲρ τῶν θεῶν τιμωρήσασθε. βούλομαι
 77 δ' ὑμᾶς ἀκοῦσαι τοῦ ὅρκου. λέγε γραμματεῦ.

2 cf. Ael. Arist. panath. 1, 249, εἰς Ῥώμην 1, 325 Ddf. — de rebus
 in §§ 73. 76—78. 80—82. 117 s. 122 s. v. C. Habicht, Falsche Urkun-
 den zur Geschichte Athens im Zeitalter der Perserkriege, Hermes
 89, 1961, 15ss.; cf. etiam L. Moretti, Riv. di Fil. 38, 1960, 390—402

2 Φασήλιδος Victorius: φάσιδος || 9 τε¹ susp. Fuhr | ἄλλους τε
 καὶ A. Ri. || 11 καίτοι A^o (καίτ . . . A^o r) || 12 γὰρ] . . . A^o r || 18 ὁμ-
 νύουσι A^o (ον scr. A¹) | ἐπειδὴν A^o r (ἐπεὶ ὃν A¹) || 20 -σχυνεῖν . . .
 ἀμυνεῖν Steph.: -σχύνειν . . . ἀμύνειν || 21 καὶ ἀμείνω] καὶ μὴ μείω
 Seeliger καὶ μεῖζω Ri. || 23 ἡσέβηκεν Ald.: -σεν || 24 παρασκευασά-
 μενος A^o r: παρεσκευασμένος cett. (παρα- L) <ὥς> . . ποιήσων Es:
 ποιήσειν || 26 τιμωρήσασθε Ducas: -σεσθε A^o r (-σοισθε A¹ LZ)

⟨ΟΡΚΟΣ

Οὐκ αἰσχυρῶ τὰ ἱερὰ ὅπ|λα οὐδὲ λείψω τὸν παραστάτην
 ὅπου ἂν σ|τ(ο)ιγήσω· ἀμυνῶ δὲ καὶ ὑπὲρ ἱερῶν καὶ
 ὁσ|ίων καὶ ο(ὗ)κ ἐλάττω παραδώσω τὴν πατρίδ|α, πλείω
⁵ δὲ καὶ ἀρεῖω κατὰ τε ἑμavτὸν κα|ὶ μετὰ ἀπάντων· καὶ
 εὐηκοήσω τῶν ἀεὶ κρ|αινόντων ἐμφρόνως καὶ τῶν θεσμῶν
 τῶν | ἰδρυμένων καὶ οὓς ἂν τὸ λοιπὸν ἰδρῶσ|νται ἐμφρό-
 νως· ἐὰν δὲ τις ἀναιρεῖ, οὐκ ἐ|πιτρέψω κατὰ τε ἑμavτὸν
 καὶ μετὰ πάντ|ων, καὶ τιμήσω ἱερὰ τὰ πάτρια. Ἱστορες[ο]|
¹⁰ θεοὶ Ἀγλαυρος, Ἑστία, Ἐννῶ, Ἐννάλιος Ἀ|ρης καὶ Ἀθηνᾶ
 Ἀρεῖα, Ζεὺς, Θαλλῶ, Αὐξῶ, Ἥγε|μόνη, Ἡρακλῆς, ὄροι
 τῆς πατρίδος πυροί,|κριθαί, ἄμπελοι, ἐλάαι, συκαῖ.>

1 iuris iurandi formula omissa in libris e titulo Acharn. s. IV a. Chr. n. (v. L. Robert, Étud. Épigr. et Philol., Paris 1938, 302–303; cf. etiam M. N. Tod, GHI, 2, 204; G. Daux, Studies present. to D. M. Robinson, 2, 1953, 777–778 et Χαριστήριον εἰς Α. Κ. Ὀρλάνδον, 1, Athenis 1965, 80ss.; H. W. Parke, Hermathena 72, 1948, 106ss.; Conomis, Ἀθηνᾶ 62, 1958, 81ss. 63, 1959, 119ss.; Pélékides, Hist. de l'éphébie, 113; SEG 19, 1963, nr. 167) desumpta; exstat etiam apud Poll. 8, 105s.; Stob. Anthol. 4, 1, 48 Hense || 11s. cf. Plut. Alcib. 15, 7

1 tit. om. in lac. A: ὄρκος ἐφήβων πατριος ὃν ὀμνῆναι δεῖ τοὺς ἐφήβους tit. Acharn. || 2 οὐ καταισχυρῶ ut vid. Lyc. Poll. Stob. | ὅπλα τὰ ἱερὰ Stob. τὰ ὅπλα Poll. | λείψω] καταλείψω (ἐγκ. CL) Poll. ἐγκατ. Stob. λείψω (τὴν τάξιν οὐδὲ) τὸν? Lyc. || 3 ὅπου ἂν σ(τ)οιγήσω (στειχ. lapis)] ὅτω ἂν στοιχ. Stob. ᾗ ἂν στοιχῶ Poll. || 3–4 καὶ ὅσ.] καὶ ὑπὲρ ὅσ. Stob. || 4 post ὁσίων: καὶ μόνος καὶ μετὰ πολλῶν add. Poll. Stob. | καὶ ο(ὗ)κ ἐλ. παραδ. τὴν π.] καὶ τὴν π. οὐκ ἐλ. π. Poll. τὴν π. δὲ οὐκ ἐλ. π. Stob. || 4–5 πλείω δὲ καὶ ἀρεῖω] πλεύσω δὲ καὶ καταρόσω Poll. || 5 post ἀρεῖω: ὁσης (ὁσιν Stob. ὁπόσιν Poll.) ἂν παραδέξωμαι add. Poll. Stob., sed om. κατὰ τε ἐμ. καὶ μετὰ ἀπ. || 6 κραινόντων tit. Acharn. et ci. Cobet: κριν. Poll. Stob. | ἐμφρόνως om. Poll. (Turr. Bl.) || 6–7 καὶ τῶν θ. τῶν ἱ.] καὶ τοῖς θ. τοῖς ἱ. πείσομαι Poll. Stob. || 7 καὶ οὓς ἂν τὸ λ. ἱ. ἐ.] καὶ οὕστινας ἂν ἄλλους τὸ πλῆθος ἰδρῶσ|νται ὁμοφρόνως Stob. καὶ οὕστινας ἄλλους ἰδρῶσ|νται τὸ πλῆθος ἐμφρόνως Poll. || 8 καὶ ἂν τις ἀναιρεῖ τοὺς θεσμούςς ἢ μὴ πείθεται Poll. Stob. || 8–9 οὐκ ἐ. . . . πάντων] οὐκ ἐ., ἀμυνῶ δὲ καὶ μόνος καὶ μετὰ πάντων Poll. Stob. || 9 καὶ τὰ (τὰ om. Stob.) ἱ. τὰ π. τιμήσω Poll. Stob. || 10 θεοὶ τούτων Stob. | testium nomina om. Stob. | Ἀγλαυρος Poll. | Ἐννάλιος Ἀρης cf. Stoll, s. v. Ares in Roscher, Lexikon der gr. u. röm. Myth. 1, 479; C. F. H. Bruchman, Epitheta deorum, Lipsiae 1893, 381 || 12 συκαῖ . . . Burt

Καλός γ' ὦ ἄνδρες καὶ ὅσιος ὁ ὅρκος. παρὰ τοῦτον τοίνυν
 ἅπαντα πεποίηκε Λεωκράτης. καίτοι πῶς ἂν ἄνθρωπος
 γένοιτο ἀνοσιώτερος ἢ μᾶλλον προδότης τῆς πατρίδος;
 τίνα δ' ἂν τρόπον ὅπλα καταισχύνειέ τις μᾶλλον, ἢ εἰ λαβεῖν
 μὴ θέλοι καὶ τοὺς πολεμίους ἀμύνασθαι; πῶς δ' οὐ καὶ 5
 τὸν παραστάτην καὶ τὴν τάξιν λέλοιπεν ὁ μὴδὲ τάξαι τὸ
 78 σῶμα παρασχών; ποῦ δ' ὑπὲρ ὀσίων καὶ ἱερῶν ἤμυνεν ἂν
 ὁ μὴδένα κίνδυνον ὑπομείνας; τίνη δ' ἂν τὴν πατρίδα παρ-
 ἔδωκε μείζονα προδοσίᾳ; τὸ γὰρ τούτου μέρος ἐκλελειμ-
 μένη τοῖς πολεμίους ὑποχείριός ἐστιν. εἴτα τοῦτον οὐκ 10
 ἀποκτενεῖτε τὸν ἀπάσαις ταῖς ἀδικίαις ἔνοχον ὄντα;
 τίνας οὖν τιμωρήσεσθε; τοὺς ἐν τι τούτων ἡμαρτηκό-
 τας; ῥάδιον ἔσται παρ' ὑμῖν ἄρα μεγάλα ἀδικεῖν, εἰ
 φανεῖσθε ἐπὶ τοῖς μικροῖς μᾶλλον ὀργιζόμενοι.
 19 Καὶ μὴν ὦ ἄνδρες καὶ τοῦθ' ὑμᾶς δεῖ μαθεῖν, ὅτι 15
 79 τὸ συνέχον τὴν δημοκρατίαν ὅρκος ἐστί. τρία γάρ ἐστιν
 ἐξ ὧν ἡ πολιτεία συνέστηκεν, ὁ ἄρχων, ὁ δικαστής, ὁ
 ἰδιώτης. τούτων τοίνυν ἕκαστος ταύτην πίστιν δίδωσιν,
 εἰκότως· τοὺς μὲν γὰρ ἀνθρώπους πολλοὶ ἤδη ἐξαπατή-
 σαντες καὶ διαλαθόντες οὐ μόνον τῶν παρόντων κινδύνων 20
 ἀπελύθησαν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἄλλον χρόνον ἀθῶοι τῶν ἀδι-
 κημάτων τούτων εἰσὶ· τοὺς δὲ θεοὺς οὐτ' ἂν ἐπιорκήσας
 τις λάθοι, οὐτ' ἂν ἐκφύγοι τὴν ἀπ' αὐτῶν τιμωρίαν, ἀλλ'
 εἰ μὴ αὐτός, οἱ παῖδές γε καὶ τὸ γένος ἅπαν τὸ τοῦ ἐπι-
 80 ορκήσαντος μεγάλους ἀτυχήμασι περιπίπτει. διόπερ ὦ 25
 ἄνδρες δικασταὶ ταύτην πίστιν ἔδοσαν αὐτοῖς ἐν Πλαταιαῖς
 πάντες οἱ Ἕλληνες, ὅτ' ἔμελλον παραταξάμενοι μάχεσθαι
 πρὸς τὴν Ξέρξου δύναμιν, οὐ παρ' αὐτῶν εὐρόντες, ἀλλὰ

4 τίνα δ' ἂν] τίνα γὰρ ἂν? Thalh. | <τὰ> ὅπλα Es || 5 θέλοι
 Ald.: θέλη A¹· θέλει A¹· θέλει Turr. | πολεμίους] π . . . . . A¹· ||
 7 ἂν del. Bursian || 8 ἂν] αὐ Bursian | παρέδωκε μείζονα Wesse-
 ling: προῦδωκε μείζονι libri, nisi legend. τίς δ' ἂν τὴν π. προῦδωκε
 μείζονι πρ.; || 9 προδοσίᾳ del. Voigtländer Baiter, def. Gebauer,
 Argum. ex contr. 43—44, qui τίς δ' ἂν τ. π. παρέδ. μείζονα πρ.; ||
 10 οὐκ om. A¹· || 18 τὴν ante πίστιν add. A¹⁸, sed cf. v. 26 et Lys.
 18, 19. 25, 13 || 23 ἀπ'] ἀ α corr. A || 24 τὸ τοῦ ἐπιρκ. secl. Bl.
 'ad sententiam plane supervacanea' || 26 Πλαταιαῖσι Herw.

μιμησάμενοι τὸν παρ' ὑμῖν εἰθισμένον δρῶν. ὃν ἄξιόν
ἐστὶν ἀκοῦσαι· καὶ γὰρ παλαιῶν ὄντων τῶν τότε πεπραγ-
μένων ὁμῶς ἴχνος ἐστὶν ἐν τοῖς γεγραμμένοις ἰδεῖν τῆς
ἐκείνων | ἀρετῆς. καὶ μοι ἀναγίγνωσκε αὐτόν. p. 158

- 5 <ΟΡΚΟΣ> Οὐ ποιήσομαι περὶ πλείονος τὸ ζῆν τῆς ἐλευθερίας, 81
οὐδ' ἐγκαταλείψω τοὺς ἡγεμόνας οὔτε ζῶντας οὔτε ἀποθανόντας,
ἀλλὰ τοὺς ἐν τῇ μάχῃ τελευτήσαντας τῶν συμμάχων ἅπαντας
θάψω. καὶ κρατήσας τῷ πολέμῳ τοὺς βαρβάρους, τῶν μὲν μαχε-
σαμένων ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος πόλεων οὐδεμίαν ἀνάστατον ποιήσω,
10 τὰς δὲ τὰ τοῦ βαρβάρου προελομένας ἀπάσας δεκατεύσω. καὶ τῶν
ἱερῶν τῶν ἐμπρησθέντων καὶ καταβληθέντων ὑπὸ τῶν βαρβάρων
οὐδὲν ἀνοικοδομήσω παντάπασιν, ἀλλ' ὑπόμνημα τοῖς ἐπιγιγνο-
μένοις ἐάσω καταλείπεσθαι τῆς τῶν βαρβάρων ἀσεβείας.

- Οὕτω τοίνυν ὧ ἄνδρες σφόδρα ἐνέμειναν ἐν τούτῳ πάν- 82
15 τες, ὥστε καὶ τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὖνοιαν μεθ' ἑαυτῶν
ἔσχον βοηθόν, καὶ πάντων <τῶν> Ἑλλήνων ἀνδρῶν ἀγα-
θῶν γενομένων πρὸς τὸν κίνδυνον, μάλιστα ἡ πόλις ὑμῶν
εὐδοκίμησεν. ὁ καὶ πάντων ἂν εἴη δεινότατον, τοὺς μὲν προ-

5 formula sacramenti exstat etiam apud Diod. 11, 29, 3, cf. 11, 3, 3, Polyb. 9, 39, in tit. Acharn. uberius; v. L. Robert, Étud. Épigr. et Philol. 307ss. et cf. Conomis, ΠΑΑ 33, 1958, 111–127; A. E. Raubitschek, TAPhA 91, 1960, 178–183; G. Daux, Χαριστήριον εἰς Α. Κ. Ὁρλάνδον, 1, Athenis 1965, 84ss.; A. E. Raubitschek, Die Inschrift als geschichtliches Denkmal, Gymnasium 72, 1965, 516ss., id. EEAth 16, 1965, 166, 163 – 166, etc.

1 δν] ἦν sc. πίστιν scr. Bl. || 2 καὶ<περ> γὰρ Herw. || 3–4 ἴχ-
νος . . τῆς . . ἀρετῆς M. Haupt (cf. Isocr. 10, 37 ἴχνος πραότητος;
Arist. Ἀθ. πολ. 18, 4 ἴχνος τῆς πράξεως; Plut. mor. 439f ἴχνος
ἀρετῆς, v. Lyc. c. Leocr. 28, 1 ἀδικίας ἴχνος, etc.): ἰσχνῶς . . τὴν
. . ἀρετὴν libri, sed τη. et ἀρετη. A^{Dr} corr. A²? ἰκανῶς Cor. συχνῶς
Sch. ὡς ἴχνος Rehd. ἀτεχνῶς . . τὴν ἐκ. ἀρετὴν Kontos, del. cens.
Polle || 5 tit. om. A | πλείονος tit. Acharn. | ζῆν] . . ἦν A^{Dr} | τῆς
ἐλευθερίας] ἢ τὸ ἐλεύθερος εἶναι tit. Acharn. || 6 οὐδ' ἐγκαταλείψω
Saup.: οὐδὲ καταλ. A | καὶ οὐκ ἀπολείψω tit. Acharn. || 7 πάντας
Diod. || 8 καὶ νικήσας μαχόμενος τοὺς β. tit. Acharn. | τῶν βαρ-
βάρων Diod. || 9–10 οὐδεμίαν τῶν ἀγωνισαμένων πόλεων ἀνάστ.
π. Diod., οὐκ ἀναστήσω . . πόλεων τῶν συμμαχεσασμένων οὐδεμίαν
tit. Acharn. || 10 τὰς δὲ . . δεκατ. om. Diod., cf. tamen eund. 11,
3, 3 | τὰ om. A^{Dr} || 11 ὑπὸ τῶν β. om. Diod. || 12 οἰκοδ. et om.
παντάπ. Diod. || 13 ἐάσω καὶ καταλείψω Diod. || 14 ἐν del. Herw.
Bl., sed v. Rehd. ed. Lyc. p. 149 et Gebhardt, Adnot. crit. 34–35 ||
15–16 aut μεθ' ἑαυτῶν aut βοηθόν del. Tayl. || 16 τῶν add. Turr.

- γόνους ὑμῶν ἀποθνήσκειν τολμᾶν ὥστε μὴ τὴν πόλιν ἀδο-
ξεῖν, ὑμᾶς δὲ μὴ κολάζειν τοὺς καταισχύναντας αὐτήν,
ἀλλὰ περιορᾶν τὴν κοινήν καὶ μετὰ πολλῶν πόνων συνει-
λεγμένην εὐκλειαν ταύτην διὰ τὴν τῶν τοιούτων ἀνδρῶν
20 πονηρίαν καταλυομένην. 5
- 83 Καίτοι ὦ ἄνδρες μόνοις ὑμῖν τῶν Ἑλλήνων οὐκ ἔστιν
οὐδὲν τούτων περιδεῖν. βούλομαι δὲ μικρὰ τῶν παλαιῶν
ὑμῖν διελθεῖν, οἷς παραδείγμασι χρώμενοι καὶ περὶ τούτων
καὶ περὶ τῶν ἄλλων βέλτιον βουλευσέσθε. τοῦτο γὰρ
ἔχει μέγιστον ἢ πόλις ὑμῶν ἀγαθόν, ὅτι τῶν καλῶν ἔργων 10
παραδείγμα τοῖς Ἑλλήσι γέγονεν· ὅσον γὰρ τῷ χρόνῳ
πασῶν ἔστιν ἀρχαιοτάτη, τοσοῦτον οἱ πρόγονοι ἡμῶν τῶν
84 ἄλλων ἀνθρώπων ἀρετῇ διενηνόχασιν. ἐπὶ Κόδρου γὰρ
βασιλεύοντος Πελοποννησίοις γενομένης ἀφορίας κατὰ
τὴν χώραν αὐτῶν ἔδοξε στρατεύειν ἐπὶ τὴν πόλιν ἡμῶν, 15
καὶ ἡμῶν τοὺς προγόνους ἐξαναστήσαντας κατανείμα-
σθαι τὴν χώραν. καὶ πρῶτον μὲν εἰς Δελφοὺς ἀποστέλλαντες
τὸν θεὸν ἐπηρώτων, εἰ λήφονται τὰς Ἀθήνας· ἀνελόντος
δ' αὐτοῖς τοῦ θεοῦ, ὅτι τὴν πόλιν αἰρήσουσιν ἐὰν μὴ
τὸν βασιλέα τὸν Ἀθηναίων {Κόδρον} ἀποκτείνωσιν, ἐστρά- 20
85 τεον ἐπὶ τὰς Ἀθήνας. Κλεόμαντις δὲ τῶν Δελφῶν τις,
πυθόμενος τὸ χρηστήριον, δι' ἀπορρήτων ἐξήγγειλε τοῖς
Ἀθηναίοις. οὕτως οἱ πρόγονοι ἡμῶν ὥς ἔοικε καὶ τοὺς

13ss. Suda s. v. εὐγενέστερος Κόδρον, ubi pauca ex hac narra-
tione ad verbum redduntur || 17ss. cf. Parke-Wormell, Delphic
Oracle 2, 89 nr. 215 || 23ss. de structura iterationeque vv. οἱ πρό-

1 ἡμῶν apogr. || 2 μὴδὲ κολ. Herw. cl. Demosth. 26, 23 | κατ-
αισχύνοντας ci. Cor. cl. p. 51, 3. 57, 8 || 7 β. δ' ἔ(τι) μικρὰ Herw. et
(περὶ) τῶν παλαιῶν (mascul.) id. || 10 ἡμῶν LPMZ Sch. | ἀγαθόν
(ον a corr. in ras. 3 litt.) A || 12 ἡμῶν secl. Bl. || 13 ἐπὶ om.
Suda || 15 αὐτῶν] πᾶσαν Suda | πόλιν ὑμῶν A(B) | ἡμῶν fort.
del. || 16 προγόν a corr. ut vid. A¹ || 18 λήψ. Suda et ci. Heinr.
Dobr.: ἐπιλήψ. libri, ἐπι(όντες) λήψ. Cohn || 19 δ' αὐτοῖς τοῦ
θεοῦ Suda, cf. p. 67, 20: δὲ τ. θ. α. | ὅτι] διότι Suda, rec. Bl.,
sed cf. Gebhardt, Adnot. crit. 5-6 | οὐχ αἶρ. ἐὰν τὸν Suda |
ἐὰν] ἂν Bl. || 20 τὸν Ἀθ. MZ, Suda A: τῶν Ἀθ. | Κόδρον ut gl.
secl. Osann || 22 ἐξήγγειλε ci. Bk.: -ελλε A(B) -ελε(ν) cett. ||
23 οἱ πρόγ. ἡμῶν secl. Bl.

ἔξωθεν ἀνθρώπους εὖνους ἔχοντες διετέλουν. ἐμβαλόντων
 δὲ τῶν Πελοποννησίων εἰς τὴν Ἀττικὴν, τί ποιοῦσιν οἱ
 πρόγονοι ὑμῶν, ἄνδρες δικασταί; οὐ καταλιπόντες τὴν
 χώραν ὥσπερ Λεωκράτης ὤχοντο, οὐδ' ἐκδοτον τὴν θρε-
 5 ψαμένην καὶ τὰ ἱερὰ τοῖς πολεμίοις παρέδωσαν, ἀλλ' ὀλί-
 γοι ὄντες κατακλεισθέντες ἐπολιορκοῦντο καὶ διεκαρτέ-
 ρουν εἰς τὴν πατρίδα. καὶ οὕτως ἦσαν {ὦ} ἄνδρες γενναῖοι 86
 οἱ τότε βασιλεύοντες, ὥστε προηροῦντο ἀποθνήσκειν ὑπὲρ
 τῆς τῶν ἀρχομένων σωτηρίας μᾶλλον ἢ ζῶντες ἑτέραν
 10 μεταλλάξαι τινὰ χώραν. φασὶν γοῦν τὸν Κόδρον παραγ-
 γείλαντα τοῖς Ἀθηναίοις προσέχειν ὅταν τελευτήσῃ τὸν
 βίον, λαβόντα πτωχικὴν στολὴν ὅπως ἂν ἀπατήσῃ
 τοὺς πολεμίους, κατὰ τὰς πύλας ὑπεκδόντα φρύγανα
 συλλέγειν πρὸ τῆς πόλεως, προσελθόντων δ' αὐτῶ
 15 δυοῖν ἀνδρῶν ἐκ τοῦ στρατοπέδου καὶ τὰ κατὰ τὴν
 πόλιν πυρρῶναι, τὸν ἕτερον αὐτῶν ἀποκτείνει τῷ
 δρεπάνῳ παίσαντα· τὸν δὲ περιλελειμμένον, παροξυνθέντα 87

γονοὶ ἡμῶν cf. e. g. IG I² 39, 21 ss.; cum ἐπολιορκοῦντο καὶ διεκαρ-
 τέρουν cf. p. 34, 17 διαφυλάττει καὶ διασώζει, p. 90, 4 διαφυλάττειν
 καὶ σώζειν, p. 65, 3 τοῦ ἀκλεοῦς καὶ ἀδόξου θανάτου, p. 86, 21 ἐν
 ὀφθαλμοῖς ὄντες καὶ ὁρώμενοι

4 τὴν θρεψαμένην] cf. Choricii or. 20, 40 (ed. Foerster p. 237,
 71). 32, 14 (p. 348, 1). 35, 2 (p. 386, 2). 40, 45 (p. 489, 19)

1 ἐμβαλόντων A^{Pr} || 2–3 οἱ πρόγ. ὑμῶν secl. Herw. | ὑμῶν]
 ἡμῶν Steph. || 4 οὐδ' M^{Pr} Z: οὐκ | θρέψασαν Hirschig, cf. Rehd.
 ad loc. et Plat. Symp. 212a, Leg. 929a || 5 ὀλίγοι (λ a corr. A) ||
 6 κατακλιθεῖ. Es | ἐπολιορκοῦντο καὶ del. Es, v. etiam Petrie, ed.
 Lyc. p. 233 || 7 εἰς om. A^{Pr} add. A¹⁸ | ἦσαν . . . . . ὦ A^{Pr} i. e.
 inter ἦσαν et ὦ 6 litt. delet. corr., nihil tamen inseruit | ὦ del.
 put. Bl. cl. p. 72, 8 || 10 τινὰ χ. Rei.: τὴν χ. libri χώραν Budaeus
 γῆν Schedlbauer del. aut τὴν aut ἑτέραν Cor. ἑτέρας Schoemann
 -ως Thalh., cf. Rehd. ad loc. || 13 τοὺς πολεμίους] τοῦ (de Boor)
 . . . A^{Pr} (Bl.) | ὑπεκδ. Ernesti Schulz, (cf. ὑπεξελεθὼν Polyaen. strat.
 3, 7, 1 ἐξελεθὼν Suda ἐξήλθεν Poll. 10, 128): ὑποδ. libri fort. recte?
 cl. Demosth. 25, 28 κατὰ τὰς πύλας ὑποδόντα Petrie || 15 δυεῖν
 A. Cuny, Le nombre duel en grec, Paris 1906, 440 | τὰ κατὰ τὴν
 π.] τίς εἶη Suda || 17 παίσαντα Bl. cl. πλήξαντα Suda; (et. πατάξας
 ap. schol. Plat. Symp. 208d (Pezop.) et possis conf. παίσας
 Pherec. ap. Poll. 10, 128 πλήξας Sost. ap. Stob. Anthol. 3, 7, 87 =
 Plut. mor. 310a): προσπεσόντα (πεσόντα A^{Pr} προσ a corr.²³)

ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ

{τῷ Κόδρῳ} καὶ νομίσαντα πτωχὸν εἶναι, σπασάμενον
 τὸ ξίφος ἀποκτεῖναι τὸν Κόδρον. τούτων δὲ γενομένων
 οἱ μὲν Ἀθηναῖοι κήρυκα πέμπαντες ἤξιον δοῦναι τὸν
 βασιλέα θάψαι, λέγοντες αὐτοῖς ἅπασαν τὴν ἀλήθειαν·
 οἱ δὲ Πελοποννήσιοι τοῦτον μὲν ἀπέδωσαν, γνόντες δ' 5
 ὥς οὐκέτι δυνατόν αὐτοῖς τὴν χώραν κατασχεῖν ἀπεχώ-
 ρησαν. τῷ δὲ Κλεομάντει τῷ Δελφῷ ἡ πόλις αὐτῷ τε καὶ
 88 ἐκγόνοις ἐν προταναίῳ αἰδίδιον σίτησιν ἔδωσαν. ἄρα γ' ὁμοίως
 p.159 ἐφίλουν | τὴν πατρίδα Λεωκράτει οἱ τότε βασιλεύοντες,
 οἳ γε προηροῦντο τοὺς πολεμίους ἐξαπατῶντες ἀποθνή- 10
 σκειν ὑπὲρ αὐτῆς καὶ τὴν ἰδίαν ψυχὴν ἀντὶ τῆς κοινῆς
 σωτηρίας ἀντικαταλλάττεσθαι; τοιγαροῦν μονώτατοι ἐπ-
 ὠνυμοὶ τῆς χώρας εἰσὶν, ἰσοθέων τιμῶν τετυχηκότες,
 εἰκότως· ὑπὲρ ἧς γὰρ οὕτω σφόδρα ἐσπούδαζον, δι-
 89 καίως ταύτης καὶ τεθνεῶτες ἐκκληρονόμουν. ἀλλὰ Λεω- 15
 κράτης οὔτε ζῶν οὔτε τεθνεῶς δικαίως ἂν αὐτῆς μετά-
 σχοι, μονώτατος <δ> ἂν προσηκόντως ἐξορισθείη τῆς
 χώρας, ἣν ἐγκαταλιπὼν τοῖς πολεμίοις ὄχετο· οὐδὲ γὰρ
 καλὸν τὴν αὐτὴν καλύπτειν τοὺς τῇ ἀρετῇ διαφέροντας
 καὶ τὸν κάκιστον πάντων ἀνθρώπων. 20
 21
 90 Καίτοι γ' ἐπεχείρησεν εἰπεῖν, ὃ καὶ νῦν ἴσως ἐρεῖ πρὸς
 ὑμᾶς, ὥς οὐκ ἂν ποτε ὑπέμεινε τὸν ἀγῶνα τοῦτον συνειδῶς
 ἐαντῷ τοιοῦτόν τι διαπεπραγμένῳ· ὥσπερ οὐ πάντας καὶ
 τοὺς κλέπτοντας καὶ ἱεροσυλοῦντας τούτῳ τῷ τεκμηρίῳ
 χρωμένους. οὐ γὰρ τοῦ πράγματός ἐστι σημεῖον, ὥς οὐ 25
 πεποιήκασιν, ἀλλὰ τῆς ἀναιδεΐας ἦν ἔχουσιν. οὐ γὰρ τοῦτο
 δεῖ λέγειν, ἀλλ' ὥς οὐκ ἐξέπλευσεν, οὐδὲ τὴν πόλιν ἐγκατ-
 91 ἔλιπεν, οὐδ' ἐν Μεγάροις κατώκησε· ταῦτά ἐστι τεκμή-

12s. schol. ad Aristoph. Plut. 182 A. κ. Λεωκρ. . τοιγαροῦν
 . . . εἰσὶ

1 τῷ Κόδρῳ secl. Bl., v. comm. cr. || 5 γνόντες A^c . . νόντες
 A^{pr} || 8 ἄρα γε ci. Cor.: ὁρᾶτε libri ὁρᾶτε ei Ald. || 14 γὰρ <ζῶν-
 τες> οὕτω Lobeck ἐσπούδ. <ζῶντες> Halm || 15 ταύτης Es: -ην |
 καὶ ante ταύτην A^{pr} (punctis del.), καὶ post ταύτην add. A¹⁸ ||
 17 δ' add. Ald. || 18 αὐτὴν <γῆν> Es | τούς <τε> τῇ ἀρετῇ Cor. ||
 22 ὑπέμεινε Schaub: ὑπομεῖναι libri ὑπομεῖναι τὸν ἄ. τ. <ἐτόλμησε>
 Cima || 23 -μέν . ν A^{pr} || 28 μετώκησεν ci. Bk., sed cf. p. 52, 15

ρια τοῦ πράγματος, ἐπεὶ τό γ' ἐλθεῖν τοῦτον, οἶμαι θεῶν
τινα αὐτὸν ἐπ' αὐτὴν ἀγαγεῖν τὴν τιμωρίαν, ἵν' ἐπειδὴ τὸν
εὐκλεᾶ κίνδυνον ἔφυγε, τοῦ ἀκλεοῦς καὶ ἀδόξου θανάτου
τύχοι, καὶ οὗς προῦδωκε, τούτοις ὑποχείριον αὐτὸν κατα-
στήσειεν. ἐτέρωθι μὲν γὰρ ἀτυχῶν οὐπω δῆλος, εἰ διὰ ταῦ-
τα δίκην δίδωσιν· ἐνταῦθα δὲ παρ' οἷς προῦδωκεν φανερός
ἐστίν, ὅτι τῶν αὐτοῦ παρανομημάτων ὑπέχει ταύτην τὴν
τιμωρίαν. οἱ γὰρ θεοὶ οὐδὲν πρότερον ποιοῦσιν, ἢ τῶν πονη- 92
ρῶν ἀνθρώπων τὴν διάνοιαν παράγουσι· καὶ μοι δοκοῦσιν
10 τῶν ἀρχαίων τινὲς ποιητῶν ὥσπερ χρησμονὸς γράψαντες
τοῖς ἐπιγιγνομένοις τάδε τὰ λαμβεῖα καταλιπεῖν·

ὅταν γὰρ ὀργὴ δαιμόνων βλάβητι τινά,
τοῦτ' αὐτὸ πρῶτον, ἐξαφαιρεῖται φρενῶν
τὸν νοῦν τὸν ἐσθλόν, εἰς δὲ τὴν χεῖρῳ τρέπει
15 γνώμην, ἵν' εἰδῇ μηδὲν ὧν ἁμαρτάνει.

τίς γὰρ οὐ μέμνηται τῶν πρεσβυτέρων ἢ τῶν νεωτέρων 22
οὐκ ἀκήκοε Καλλίστρατον, οὗ θάνατον ἢ πόλιν κατέγνω,
τοῦτον φυγόντα, καὶ τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἀκούσαντα,
ὅτι ἂν ἔλθῃ Ἀθήναζε τεύξεταί τῶν νόμων, ἀφικόμενον καὶ
20 ἐπὶ τὸν βωμὸν τῶν δώδεκα θεῶν καταφυγόντα, καὶ οὐδὲν
ἦτιον ὑπὸ τῆς πόλεως ἀποθανόντα; δικαίως· τὸ γὰρ τῶν

8ss. cf. A. Körte, *Hermes* 68, 1933, 262; E. R. Dodds, *The Greeks and the Irrational*, Berkeley 1951, 39ss. || 12ss. v. TGF, adesp. 296 N²; cf. F. W. Householder, *CW* 29, 1936, 165–167 || 17 *Καλλ.* v. Kirchner, P. A. 8157; Swoboda, *RE* X 2, 1919, 1730–1735; P. Cloché, *La politique de l'Athénien Callistratos*, *REA* 25, 1932, 5–32; R. Sealey, *Callistratos of Aphidna and his contemporaries*, *Historia* 5, 1956, 197 n. 145 || 18s. cf. Parke-Wormell, *Delphic Oracle* 2, 104–105 nr. 259

1 ἐπεὶ τό γ' ci. Cor.: ἐπεὶ γε τό | θεὸν A(B), sed cf. Isocr. 4, 84 || 2 τὴν secl. Bk. || 4 καὶ οὗς προ a corr. A || 5 δῆλος (Es) Frohb.: δῆλον || 6 δὲ παρ' A¹ ut vid. in ras. 2 litt. | φανερός Bl.: -όν || 7 αὐτοῦ edd.: (αὐτοῦ libri) αὐτοῦ [adv.] Bl. | παρανομημάτων: μα a corr. A | ταύτην secl. Bl. || 8 ποιοῦσιν secl. Bk. || 11 ἐπιγιν. Bk.: ἐπιγεν. | τὰ om. A^{pr} || 13 ἐξαφαιρ. Ald.: ἐξαιρ. || 16 ἢ <τίς> τῶν Es || 19 et p. 66, 1 'Taylori νομίμων pro νόμων recte refutaverunt locis Demosth. 44, 3. 28' Bl. || 20 β. <τόν> τῶν mal. Bk., v. Gebhardt, *Adnot. crit.* 28 | καὶ del. Dobr.

νόμων τοῖς ἡδίκηκόσι τυχεῖν τιμωρίας ἐστίν. ὁ δέ γε θεὸς
ὀρθῶς ἀπέδωκε τοῖς ἡδίκημένοις κολάσαι τὸν αἴτιον· δει-
νὸν γὰρ ἂν εἴη, εἰ ταῦτά σημεῖα τοῖς εὐσεβέσι καὶ τοῖς
κακούργοις φαίνοιτο.

- 94 Ἡγοῦμαι δ' ἔγωγ' ὧ ἄνδρες τὴν τῶν θεῶν ἐπιμέλειαν 5
πάσας μὲν τὰς ἀνθρωπίνας πράξεις ἐπισκοπεῖν, μάλιστα
δὲ τὴν περὶ τοὺς γονέας καὶ τοὺς τετελευτηκότας καὶ τὴν
πρὸς αὐτοὺς εὐσέβειαν, εἰκότως· παρ' ὧν γὰρ τὴν ἀρ-
χὴν τοῦ ζῆν εἰλήφμεν καὶ πλεῖστα ἀγαθὰ πεπόνθαμεν,
εἰς τούτους μὴ ὅτι ἁμαρτεῖν, ἀλλὰ (ὅτι) μὴ εὐεργετοῦντας 10
τὸν αὐτῶν βίον καταναλῶσαι μέγιστον ἀσέβημά ἐστι.
28 λέγεται γοῦν ἐν Σικελίᾳ (εἰ γὰρ καὶ μυθωδέστερόν ἐστιν,
95 ἀλλ' ἀρμόσει καὶ νῦν ἅπασι τοῖς νεωτέροις ἀκοῦσαι) ἐκ
τῆς Αἰτνῆς ῥύακα πυρὸς γενέσθαι· τοῦτον δὲ ῥεῖν φασιν
ἐπὶ <τε> τὴν ἄλλην χώραν, καὶ δὴ καὶ πρὸς πόλιν τινὰ τῶν 15
ἐκεῖ κατοικουμένων. τοὺς μὲν οὖν ἄλλους ὀρμῆσαι πρὸς
φυγὴν, τὴν αὐτῶν σωτηρίαν ζητοῦντας, ἕνα δὲ τινα τῶν
νεωτέρων, ὀρῶντα τὸν πατέρα πρεσβύτερον ὄντα καὶ οὐχὶ
δυνάμενον ἀποχωρεῖν, ἀλλὰ ἐγκαταλαμβανόμενον, ἀρά-
96 μενον φέρειν. φορτίου δ' οἶμαι προσγενομένου καὶ αὐτὸς 20
ἐγκατελήφθη. ὅθεν δὴ καὶ ἄξιον θεωρῆσαι τὸ θεῖον, ὅτι
τοῖς ἀνδράσιν τοῖς ἀγαθοῖς εὐμενῶς ἔχει. λέγεται γὰρ
p.180 κύκλω | τὸν τόπον ἐκεῖνον περιρρυῆναι τὸ πῦρ καὶ σωθῆ-

13-14 ἐκ τῆς Αἰτνῆς κτέ.] cf. Conon. apud Phot. bibl. 139b 23ss. Bk.; Paus. 10, 28, 4; Strab. 6, 2, 3 al.; v. etiam Rehd., ed. Lyc. p. 166; Fr. Wilhelm, Zur Legende von den frommen Brüdern von Catina, Philologus 80, 1924, 106-109 || 23s. cf. Marm. Par. (= FGrHist 239A 52) a. 479/8 . . . καὶ τὸ πῦρ ἐρύη ε[ν] Σικελίᾳ περὶ τὴν Αἰτνῆν . . .

1 τιμωρίας Bursian: -ία libri, <τυχεῖν> τοῖς ἡδ. τυχεῖν τιμωρίας ἐστίν Ri. || 2 παρέδωκε Es || 3 ἂν om. A^{Dr} | ταῦτά σωτήρια Jernstedt σημαῖνοι pro σημεία et del. φαίν. Nicolai ταῦτά <ταυτοῦ> σ. Ri. || 4 φαίνοιτο Heinr. -νοιντο Steph.: φαίνονται libri φαίνουτ' ὄντα Rehd. || 6 πᾶσαν A || 7 καὶ τοὺς τετελ. καὶ τὴν πρὸς ἑαυτοὺς del. Hirschig || 10 ἀλλὰ Bk.: ἀλλ' ὅτι libri ἀλλὰ τὸ amicus Maetzneri || 12 γοῦν ci. Maetzner, cf. p. 57, 9. 63, 10. 72, 1 al.: οὖν || 13 καὶ νῦν Frohb. sec. Isocr. 4, 28: καὶ ὑμῖν || 15 τε add. ci. Baiter τὴν <τ'> Pinzger || 16 οὖν om. A^{Dr} || 18 καὶ secl. Es || 23 περιρρυῆναι Es: -ρεῦσαι | τὸ om. A^{Dr}

ναι τούτους μόνους, ἀφ' ὧν καὶ τὸ χωρίον ἔτι καὶ νῦν
 προσαγορεύεσθαι τῶν εὐσεβῶν χώρον· τοὺς δὲ ταχεῖαν τὴν
 ἀποχώρησιν ποιησαμένους καὶ τοὺς ἑαυτῶν γονέας ἐγ-
 καταλιπόντας ἅπαντας ἀπολέσθαι. ὥστε καὶ ὑμᾶς δεῖν τὴν 97
 5 παρὰ <τῶν> θεῶν ἔχοντας μαρτυρίαν ὁμογνωμόνως τοῦτον
 κολάζειν, τὸν ἅπασι τοῖς μεγίστοις ἀδικήμασιν ἔνοχον
 ὄντα κατὰ τὸ ἑαυτοῦ μέρος. τοὺς μὲν γὰρ θεοὺς τὰς πα-
 τέρους τιμὰς ἀπεστέρησε, τοὺς δὲ γονέας τοῖς πολεμίοις
 ἐγκατέλιπε, τοὺς δὲ τετελευτηκότας τῶν νομίμων οὐκ
 10 εἶασε τυχεῖν.
 Καίτοι σκέψασθε ὦ ἄνδρες· οὐ γὰρ ἀποστήσομαι τῶν 24
 παλαιῶν· ἐφ' οἷς γὰρ ἐκείνοι ποιοῦντες ἐφιλοτιμοῦντο,
 ταῦτα δικαίως ἂν ὑμεῖς ἀκούσαντες ἀποδέχοισθε. φασὶ
 γὰρ Εὐμόλπον τὸν Ποσειδῶνος καὶ Χιόνης μετὰ Θορᾶκων
 15 ἐλθεῖν τῆς χώρας ταύτης ἀμφισβητοῦντα, τυχεῖν δὲ κατ'
 ἐκείνους τοὺς χρόνους βασιλεύοντα Ἐρεχθέα, γυναικα ἔχον-
 τα Πραξιθέαν τὴν Κηφισοῦ θυγατέρα. μέγαλον δὲ στρατο- 99
 πέδου μέλλοντος αὐτοῖς εἰσβάλλειν εἰς τὴν χώραν, εἰς
 Δελφούς ἰὼν ἡρώτα τὸν θεόν, τί ποιῶν ἂν νίκην λάβοι
 20 παρὰ τῶν πολεμίων. χρήσαντος δ' αὐτῷ τοῦ θεοῦ, τὴν
 θυγατέρα εἰ θύσειε πρὸ τοῦ συμβαλεῖν τῷ στρατοπέδῳ,
 κρατήσῃ τῶν πολεμίων, ὁ δὲ τῷ θεῷ πιθόμενος τοῦτ'
 ἔπραξε, καὶ τοὺς ἐπιστρατενομένους ἐκ τῆς χώρας ἐξέβαλε.
 διὸ καὶ δικαίως ἂν τις Εὐριπίδην ἐπαινέσειεν, ὅτι τά τ' 100
 25 ἀλλ' ἦν ἀγαθὸς ποιητής, καὶ τοῦτον τὸν μῦθον προείλετο
 ποιῆσαι, ἡγούμενος κάλλιστον ἂν γενέσθαι τοῖς πολίταις

1 cf. Ctes. apud Phot. bibl. 46a 30 Bk. || 20ss. cf. Parke-Wormell, Delphic Oracle 2, 82 nr. 195

1 μόνον A¹⁷ || 2 προσαγορεύεσθαι Rei.: -ρεῦσαι | ἀσεβῶν A] corr.
 Ald. (εὐσεβεῖς Paus. Strab. δικαίων Conon Ctes.) <τὸν> τῶν εὐσ. ?
 Ri. || 3 γονέας Es: γονεῖς ut v. 8 || 3-4 ἐγκαταλ. ἅπαντας Pinz-
 ger: ἅπ. ἐγκατ. || 5 τῶν add. Saup. || 7 τὰς π. Rei.: τοὺς π. ||
 8 ἀπεστέρησε Bl.: -κε | γονέας ut v. 3 || 10 εἰ. ασε A¹⁷ || 12 ἐκεῖ-
 νοι. A¹⁷ || 14 inde a τὸν Ποσειδ. rursus incipit N || 15 -σβητήσοντα
 Dobr. || 19 ἰὼν (ἐὼν P) poetici sermonis est, sed cf. etiam Plat.
 Apol. 19e ἰὼν; Demosth. 19, 261 ἔη: ἐλθὼν N || 21 τῷ στρατοπέδῳ
 Tayl.: τῷ -φ || 22 ὁ δὲ Ald. v. comm. cr. ed. Blassianae: ὡς δὲ
 quae susp. Cor., libri | πιθόμ. Es: πειθόμ. || 25 ἦν ci. Bk.: ὦν

ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ

παράδειγμα τὰς ἐκείνων πράξεις, πρὸς ἃς ἀποβλέποντας
καὶ θεωροῦντας συνεθίζεσθαι ταῖς ψυχαῖς τὸ τὴν πατρίδα
φιλεῖν. ἄξιον δ' ὧ ἄνδρες δικασταὶ καὶ τῶν λαμβείων ἀκοῦ-
σαι, ἃ πεποίηκεν λέγουσαν τὴν μητέρα τῆς παιδός. ὤψεσθε
γὰρ ἐν αὐτοῖς μεγαλοφυχίαν καὶ γενναιότητα ἀξίαν καὶ τῆς 5
πόλεως καὶ τοῦ γενέσθαι Κηφισοῦ θυγατέρα.

ῬΗΣΙΣ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται,
ἥδιον ἐν βροτοῖσιν· οἱ δὲ δρῶσι μὲν,
χρόνῳ δὲ δρῶσι, δυσγενέστερον(. . .) 10
ἐγὼ δὲ δώσω παῖδα τὴν ἐμὴν κτανεῖν.
5 λογίζομαι δὲ πολλά· πρῶτα μὲν πόλιν
οὐκ ἂν τιν' ἄλλην τῆσδε βελτίῳ λαβεῖν·
ἢ πρῶτα μὲν λεῶς οὐκ ἐπακτὸς ἄλλοθεν,
αὐτόχθονες δ' ἔφυνεν· αἱ δ' ἄλλαι πόλεις 15
πεσσῶν ὁμοίως διαφοραῖς ἐκτισμέναι
10 ἄλλαι παρ' ἄλλων εἰσὶν εἰσαγώγιμοι.
ὅστις δ' ἀπ' ἄλλης πόλεος οἰκῆσιν πόλιν,
ἄρμὸς πονηρὸς ὥσπερ ἐν ξύλῳ παγεῖς,
λόγῳ πολίτης ἐστί, τοῖς δ' ἔργοισιν οὔ. 20
ἔπειτα τέκνα τοῦδ' ἕκατι τίκτομεν,
15 ὡς θεῶν τε βωμονὸς πατρίδα τε ῥυνώμεθα.
πόλεως δ' ἀπάσης τοῦνομ' ἔν, πολλοὶ δέ νιν

7ss. v. TGF Eur. fr. 360 N²; vv. 7—10 (ἢ — εἰσαγ.) et apud
Plut. mor. 604d—e || 21—22 cf. Ennium fr. 135—136 V.³

2 συνεθίζεσθ . . N¹ ε in ras. N¹ αἱ N²³ | συν. τὰς ψυχὰς τῷ τῇ
π. φ. Cor. τὸ del. Es || 4 ὤψεσθαι N || 7 tit. || 8 εὐγενῶς] εὐθέως
Rhed. || 9 μὲν om. A¹ || 10 δυσγενέστεροι (φύσιν) G. Herm.
(δρῶσι) δυσγενέστερον Heinr. δ. (λέγω) Mein. (τοῦτο) δ. Genner,
alii alia || 11 τὴν ἐμὴν π. libri, trp. Tayl. || 13 οὐκ ἂν] οὐκ ἦν
Bothe | οὐκ ἔστιν Kaibel | οὐκ ἂν δυναμένη Prinz || 14 ἢπερ
λεῶς μὲν Bücheler || 16 ὁμοίως Plut. Ald.: ὁμοίαις | διαφορηθεῖσαι
βολαῖς Plut. || 17 ἄλλαι] κάλλαι Bl. | εἰσαγώγιμοι M²Z: -μαι NA
(apogr.) ἀγώγιμοι Plut. || 18 πόλεος Grotius: -ως | οἰκῆσιν Mein.
ᾠκησεν iam Dobr.: οἰκίζει || 21 ἕκατι (ἔκητι Ald.) Matthiae:
ἐνεκα || 22 ῥυνώμ. Ald. ἐκρυνώμ. Sch.: ῥυνόμ. || 23 τοῦνομ'] τοῦμόν
ci. Saup. | ἐν Grotius Scal.: ἐν | πολλοὶ Musgrave: πολλοῖς

ναίονσι· τούτους πῶς διαφθεῖραί με χρή,
 ἐξὸν πρὸ πάντων μίαν ὑπερδοῦναι θανεῖν;
 εἴπερ γὰρ ἀριθμὸν οἶδα καὶ τοῦλάχιστος
 τὸ μείζον, οὐνὸς οἶκος οὐ πλεῖον σθένει 20
 5 πταίσας ἀπάσης πόλεος, οὐδ' ἴσον φέρει.
 εἰ δ' ἦν ἐν οἴκοις ἀντὶ θηλειῶν στάχυς
 ἄρσην, πόλιν δὲ πολεμία κατεῖχε φλόξ,
 οὐκ ἂν νιν ἐξέπεμπον εἰς μάχην δορός,
 θάνατον προταρβοῦσ'. ἀλλ' ἔμοιγ' ἔστω τέκνα, 25
 10 <ᾱ> καὶ μάχοιτο καὶ μετ' ἀνδράσιν πρέποι,
 μὴ σχήματ' ἄλλως ἐν πόλει πεφυκότα.
 τὰ μητέρων δὲ δάκρυ' ὅταν πέμπῃ τέκνα,
 πολλοὺς ἐθήλυν' εἰς μάχην δρμωμένους.
 μισῶ γυναῖκας αἵτινες πρὸ τοῦ καλοῦ 30
 15 ζῆν παῖδας† εἶλοντο καὶ† παρήνεσαν κακά.
 καὶ μὴν θανόντες γ' ἐν μάχῃ πολλῶν μέτα
 τύμβον τε κοινὸν ἔλαχον εὐκλειάν τ' ἴσην·
 τῇ μὴ δὲ παιδὶ στέφανος εἰς μιᾷ μόνῃ
 πόλεως θανούσῃ τῇσδ' ὑπερ δοθήσεται. 35
 20 καὶ τὴν τεκοῦσαν καὶ σὲ δύο θ' ὁμοσπόρῳ
 σώσει· τί τούτων οὐχὶ δέξασθαι καλόν;
 τὴν οὐκ ἐμὴν πλὴν <ῆ> φύσει δώσω κόρην

1 διαφθερεῖ A¹ || 2 προπάντων Mein. edd. | ὑπερδ. libri: ὑπερ
 δοῦναι Matthiae (Maetzner) Mein. ὑπερ δοῦναι edd. || 4 οὐνὸς
 Emperius: ἐνός libri οὐμός Bk. <ὅ γ'> ἐνός Bl. ἐνός <ὅδ'>
 Genner | πλεόν Ddf. | σθένει Bl. || 5 πόλεος Grotius Scal.: -ως ||
 6 θηλειῶν Grotius: -λέων || 8 ἂν νιν Matthiae (ἂν μιν Ald.): ἂν
 μὴν | δ' ὅρος N || 9 de interpunctione v. comm. cr. ed. Blas-
 sianae et C. Rüger, BphW 52, 1932, 1517 | ἔστω G. Herm.: ἐστὶ
 libri: εἶη Ald. || 10 <ᾱ> Ald. || 11 σχήματ' Grotius Scal.: σχή-
 ματα δ' || 12 πέμποι A || 15 εἶλοντ' ἢ παρ. Matthiae εἶλον
 καὶ π. Grotius Scal. εἶλονθ' αἱ π. G. Herm. εἶλονθ' φ π. Baier
 εἶλονθ' ὥστ' ἄρ' ἦνεσαν Saup. εἶλοντο παῖδας καὶ π. (del. ζῆν)
 Heinr. Cor.; fort. παρήνεσαν ζῆν παῖδας ἐλόμεναι (ἐλόμ. Rei.) κακὰ
 alia Bl. || 18 τί μὴ δὲ N || 18-19 εἰς μιᾷ μόνῃ... θανούσῃ Tyr-
 whitt Heinr.: ἢ μία μόνῃ... θανούσα || 19 ὑπερδοθήσεται libri ||
 20 ὁμοσπόρῳ Bk.: -ων libri (-ους L? PMZ Ald.) || 21 σώσει· τί
 Melanchth.: ὡς εἴ τι || 22 ἐμὴν <γε> Emperius ἐμὴν <δὴ> Nauck |
 ἢ add. Wagner τῇ Saup.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ

- 25
 101 θῦσαι πρὸ γαίας. εἰ γὰρ αἵρεθήσεται
 40 πόλις, τί παιδῶν τῶν ἐμῶν μέτεστί μοι;
 οὐκοῦν ἅπαντα τοῦν γ' ἐμοὶ σωθήσεται,
 ἄρξουσιν ἄλλοι, τήνδ' ἐγὼ σώσω πόλιν.
 ἐκεῖνο δ' οὐ <τὸ> πλεῖστον ἐν κοινῷ μέρος 5
 οὐκ ἔσθ' ἐκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἄτερ,
 45 προγόνων παλαιὰ θέσμι' <ὅς>τις ἐκβαλεῖ·
 οὐδ' ἄντ' ἐλάας χρυσέας τε Γοργόνος
 τρέλαιναν ὀρθὴν στιᾶσαν ἐν πόλεως βάρθοις
 Εὐμόλπος οὐδὲ Θρηξ ἀναστέψει λεῶς 10
 στεφάνοισι, Παλλὰς δ' οὐδαμοῦ τιμήσεται.
 50 χρῆσθ', ὧ πολῖται, τοῖς ἐμοῖς λοχεύμασιν,
 σῶζεσθε, {καὶ} νικᾶτ'· ἀντὶ γὰρ ψυχῆς μιᾶς
 οὐκ ἔσθ' ὅπως ὑμῖν {τήνδ'} ἐγὼ οὐ σώσω πόλιν.
 ὧ πατρίς, εἴθε πάντες οἱ ναίουσί σε 15
 οὕτω φιλοῖεν ὥς ἐγώ· καὶ ῥαδίως
 55 οἰκοῖμεν ἄν σε, κοῦδὲν ἄν πάσχοις κακόν.
- 25
 101 Ταῦτα ὧ ἄνδρες τοὺς πατέρας ὑμῶν ἐπαίδευε. φύσει
 γὰρ οὐσῶν φιλοτέκνων πασῶν τῶν γυναικῶν, ταύτην
 ἐποίησε τὴν πατρίδα μᾶλλον τῶν παιδῶν φιλοῦσαν, ἐνδει- 20
 κνύμενος ὅτι εἵπερ αἱ γυναῖκες τοῦτο τολμήσουσι ποιεῖν,
 τοὺς γ' ἄνδρας ἀνυπέρβλητόν τινα δεῖ τὴν εὐνοίαν ὑπὲρ

12–14 cf. Ennium fr. 137 V.³ || 15–17 ad sent. cf. Eurip.
 Phoen. 1015–1018 || 18s. FTG adesp. fr. 411 N² φιλῶ τέκν', ἀλλὰ
 πατρίδ' ἐμὴν μᾶλλον φιλῶ conf. Bl.

3 ἅπαντα τοῦν (τοῦν Rei.) γ' Heinr.: ἅπαντας γοῦν τ' libri απ.
 γοῦν Bk. ἅπανθ' ἃ τοῦπ' Rehd. ἅπαντα σὺν γ' Bl. || 4 ἄρξουσιν
 MZ: ἄρξουσί τ' NA apogr. ἄρξουσί τ' ἄλλοις τήνδε γ' οὐ Bl. ἔρ-
 ξουσί (= θύσουσι) γ' ἀλλὰ τήνδ' ἐγὼ Pezop. || 5 ἐκεῖνο δ' οὐ <τὸ>
 Ald.: ἐκείνω δὲ οὐ || 6 ἄνερ Valck. ἀνὴρ Bothe ποτε Austin ||
 7 παλαι(ά) Ald.: πάλαι | θέσμι' <ὅς>τις Rei.: θέσμιά τις | ἐκβαλεῖ
 Ald.: ἐκβάλλει || 8 ἄντ' ἐλάας Dobr.: ἄν τελείας || 10 Θρηξ Ddf.:
 Θρηξ | ἀναστέψει (-στέψαι iam Barnes) Musgrave: -στρέψει ||
 10–11 λεῶς στεφ. edd.: λεωστεφάνοισι NA(B) λεῶς στεφάνοισιν
 cett., qui om. Παλλὰς || 13 σῶζεσθε, νικ. Ald.: σ. καὶ ν. || 14 ὑμῖν
 ἐγὼ Saur.: ὑμῖν τήνδ' ἐγὼ libri οὐ τήνδ' ἐγὼ Ald. || 18 ταῦτα]
 τοιαῦτα Herw. | ὑμῶν A(B): ἡμῶν cett. || 20 μᾶλλον τὴν π. N ||
 21 ὅτι εἵπερ {καὶ} αἱ Es

τῆς πατρίδος ἔχειν, καὶ μὴ φεύγειν αὐτὴν ἐγκαταλιπόντας,
μηδὲ καταισχύνειν πρὸς ἅπαντας τοὺς Ἕλληνας, ὥσπερ
Λεωκράτης.

Βούλομαι δ' ὑμῖν καὶ τῶν Ὀμήρου παρασχέσθαι ἐπῶν. 26
102
5 οὕτω γὰρ ὑπέλαβον ὑμῶν οἱ πατέρες σπουδαῖον εἶναι ποιη-
τήν, ὥστε νόμον ἔθεντο καθ' ἐκάστην πεντετηρίδα τῶν
Παναθηναίων μόνου τῶν ἄλλων ποιητῶν ῥαφωδεῖσθαι τὰ
ἔπη, ἐπιδείξιν ποιούμενοι πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ὅτι τὰ κάλ-
λιστα τῶν ἔργων προηροῦντο. εἰκότως· οἱ μὲν γὰρ νόμοι
10 διὰ τὴν συντομίαν οὐ διδάσκουσιν, ἀλλ' ἐπιτάττουσιν αἱ
δεῖ ποιεῖν, οἱ δὲ ποιηταὶ μιμούμενοι τὸν ἀνθρώπινον βίον,
τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων | ἐκλεξάμενοι, μετὰ λόγου καὶ p. 162
ἀποδείξεως τοὺς ἀνθρώπους συμπεύθουσιν. Ἐκτωρ γὰρ 103
τοῖς Τρωσὶ παρακελευόμενος ὑπὲρ τῆς πατρίδος τάδ'
15 εἶρηκεν·

ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶ διαμπερές. δς δέ κεν ὕμεων
βλήμενος ἢ τυπείς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
τεθνάτω. οὐ οἱ ἀεικὲς ἀμνημονέω περὶ πάτρης
τεθνάμεν· ἀλλ' ἄλοχός τε σόη καὶ νήπια τέκνα,
20 καὶ κλῆρος καὶ οἶκος ἀκήρατος, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

Τούτων τῶν ἐπῶν ἀκούοντες ὧ ἄνδρες οἱ πρόγονοι ὑμῶν, 27
104
καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ἔργων ζηλοῦντες, οὕτως ἔσχον πρὸς
ἀρετὴν, ὥστ' οὐ μόνον ὑπὲρ τῆς αὐτῶν πατρίδος, ἀλλὰ
25 καὶ πάσης <τῆς> Ἑλλάδος ὡς κοινῆς <πατρίδος> ἠθέλον

16ss. Hom. O 494ss.; cf. H. V. Apfel, TAPhA 69, 1938, 257–258

1 καὶ μὴ N cf. p. 40, 7. 9: μηδὲ A || 4 τῶν Ὀμήρου . . . ἐπῶν
Rei. Cor.: τὸν Ὀμηρον . . . ἐπαινῶν libri τῶν Ὀμ. . . . ἔτ' ἐπῶν
Pezop. || 5 ὃν οὕτω γ' ὑπέλ. Rehd. || 6 πεντετηρίδα Dobr.: πεντα-
ετηρίδα libri καθ' ἐκ. <τὴν> π. putat Bl. || 7 <τούτου> μόνου
Herw. || 14 ὑπὲρ N^o o in ex corr. N² || 16 νηυσὶν ἀολλέες Hom. ||
19 extr. καὶ παῖδες ὁπίσσω Hom. || 20 καὶ οἶκος καὶ κλ. Hom. ||
21 ἤικωνται A¹ κ in χ mut. corr. ἤικχ- B ἤκ- LPMZ quod acc.
Osann || 22 ὑμῶν secl. Bl. propter hiat. cl. p. 75, 1 || 25 <ὑπὲρ>
πάσης Herw. | τῆς add. Blume | κοινῆς <πατρίδος> Bl. cl. Isocr.
4, 81 <γῆς> mal. Pezop.

ἀποθνήσκειν. οἱ γοῦν ἐν Μαραθῶνι παραταξάμενοι τοῖς
 βαρβάροις τὸν ἐξ ἀπάσης τῆς Ἀσίας στόλον ἐκράτησαν,
 τοῖς ἰδίοις κινδύνοις κοινὴν ἄδειαν ἅπασι τοῖς Ἑλλήσι κτώ-
 μενοι, οὐκ ἐπὶ τῇ δόξῃ μέγα φρονοῦντες, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ταύ-
 της ἄξια πράττειν, τῶν μὲν Ἑλλήνων προστάτας, τῶν δὲ 5
 βαρβάρων δεσπότας ἑαυτοὺς καθιστάντες· οὐ γὰρ λόγῳ
 τὴν ἀρετὴν ἐπετήδευον, ἀλλ' ἔργῳ πᾶσιν ἐνεδείκνυντο.
 28 τοιγαροῦν οὕτως ἦσαν ἄνδρες σπουδαῖοι καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ
 105 οἱ τότε τὴν πόλιν οἰκοῦντες, ὥστε τοῖς ἀνδρειοτάτοις
 Λακεδαιμονίοις ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις πολέμοισι 10
 πρὸς Μεσσηνίους ἀνείλεν ὁ θεός, παρ' ἡμῶν ἡγεμόνα
 λαβεῖν καὶ νικήσειν τοὺς ἐναντίους. καίτοι εἰ τοῖν ἀφ'
 Ἡρακλέους γεγεννημένοι, οἱ αἰεὶ βασιλεύουσιν ἐν Σπάρτῃ,
 τοὺς παρ' ἡμῶν ἡγεμόνας ἀμείνους ὁ θεὸς ἔκρινε, πῶς
 106 οὐκ ἀνυπέρβλητον χρὴ τὴν ἐκείνων ἀρετὴν νομίζειν; τίς 15
 γὰρ οὐκ οἶδε τῶν Ἑλλήνων, ὅτι Τυρταῖον στρατηγὸν ἔλα-
 βον παρὰ τῆς πόλεως, μεθ' οὗ καὶ τῶν πολεμίων ἐκράτη-
 σαν, καὶ τὴν περὶ τοὺς νέους ἐπιμέλειαν συνετάξαντο οὐ
 μόνον εἰς τὸν παρόντα κίνδυνον, ἀλλ' εἰς ἅπαντα τὸν αἰῶνα
 βουλευσάμενοι καλῶς. κατέλιπεν γὰρ αὐτοῖς ἐλεγεία 20
 107 ποιήσας, ὧν ἀκούοντες παιδεύονται πρὸς ἀνδρείαν· καὶ
 περὶ τοὺς ἄλλους ποιητὰς οὐδένα λόγον ἔχοντες, περὶ τού-
 του οὕτω σφόδρα ἐσπουδάκασιν, ὥστε νόμον ἔθεντο, ὅταν
 ἐν τοῖς ὅπλοις ἐξεστρατευμένοι ᾧσι, καλεῖν ἐπὶ τὴν τοῦ

11 s. cf. Parke-Wormell, Delphic Oracle 2, 121 nr. 299 || 12 τοῖν
 ἀφ' Ἡρ. γεγ.] cf. Tyrt. 8 D. = 11 B., 1 Ἡρακλῆος . . γένος ἐστέ;
 v. F. Schachermeyr, RhM 81, 1932, 134–135 || 16 ss. cf. Harpocr.
 s. v. Τυρτ. || 24 ss. cf. Plut. Lyc. 21, 4 ss. 22, 5 ἐξῆρχεν (sc.
 ὁ βασις) ἐμβατηρίου παιᾶνος; Cleom. 23 (2) 4–5 Λεωνίδα . .
 λέγουσιν ἐπερωτηθέντα, ποῖός τις αὐτῷ φαίνεται ποιητῆς γεγονέ-

1 ἐν del. Es secl. Bl., sed v. Gebhardt, Adnot. crit. 35 ss. || 4 τῇ
 om. N || 7 ἐνεδ. (sive ἀπεδ.) Cohn: ἀνεδ. N ἐπεδ. A (apogr.) ||
 9 τοῖς ἀνδρειότατα Naber τοῖς -άτοις (γενομένοις) sive (οὔσι) Ri. ||
 12 λαβοῦσι νικήσειν vel λαβόντας Es, cl. p. 67, 19 | νικ. καὶ τοὺς
 ἐν. N καὶ del. N² || 12–13 τοῖν . . γεγεννημένοι Bursian: τοῖς . .
 γεγεννημένοις libri τῶν . . -μένων Ald. || 14 ἡμῶν N(P)] ὑμῶν A
 (apogr.) cf. v. 11 || 22 τούτου libri, Z me teste (de genit. v. Geb-
 hardt, Adnot. crit. 5): τούτου Scal. edd. || 24 ἐξεστρατευμένοι
 Es: ἐκστρατευόμενοι | ᾧσι A. G. Becker: εἰσὶ(v) libri ἰωσι Heinr.

βασιλέως σκηπὴν ἀκουσομένους τῶν Τυρταίου ποιημάτων
ἅπαντας, νομίζοντες οὕτως ἂν αὐτοὺς μάλιστα πρὸ
τῆς πατρίδος ἐθέλειν ἀποθνήσκειν. χρήσιμον δ' ἐστὶ καὶ
τούτων ἀκοῦσαι τῶν ἐλεγείων, ἵν' ἐπίστησθε οἷα ποιοῦν-
5 τες εὐδοκίμουν παρ' ἐκείνοις.

τεθνάμεναι γὰρ καλὸν ἐνὶ προμάχοισι πεσόντα
ἄνδρ' ἀγαθόν, περὶ ἧ πατρίδι μαρνόμενον.
ἦν δ' αὐτοῦ προλιπόντα πόλιν καὶ πύονας ἀγρούς
πτωχεύειν πάντων ἔστ' ἀνιηρότατον,
10 πλαζόμενον σὺν μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ γέροντι 6
παισὶ τε σὺν μικροῖς κουριδίῃ τ' ἀλόχῳ.
ἐχθρὸς μὲν γὰρ τοῖσι μετέσσεται, οὓς κεν ἱκῆται
χρημοσύνη τ' εἰκὼν καὶ στυγερῇ πενήνῃ,
αἰσχύνει δὲ γένος, κατὰ δ' ἀγλαὸν εἶδος ἐλέγχει,
15 πᾶσα δ' ἀτιμίη καὶ κακότης ἔπεται. 10
εἰ δ' οὕτως ἀνδρὸς τοι ἄλωμένον οὐδεμί' ὦρη
γίγνεται οὐδ' αἰδῶς οὐτ' ὀπίσω γένεος,

ναι Τυρτ., εἰπεῖν· „ἀγαθὸς νέων ψυχὰς κακκανῆν.“ ἐμπιμπλάμε-
νοι γὰρ ὑπὸ τῶν ποιημάτων ἐνθουσιασμοῦ παρὰ τὰς μάχας ἠφεί-
δον ἐαυτῶν

6ss. vv. 1–32 Tyrtaei elegia, duo carmina 1–14, 15–32 agno-
vit Heinrich, demonstravit Jacoby, Hermes 53, 1918, 12ss. cf.
etiam Blumenthal, RE VA 2, 1948, 1951–1952; contra dixit Bari-
gazzi, PP 6, 1951, 102–115, quem sequitur F. R. Adrados, Liricos
Griegos 1, Barcelona 1956, 120, sed v. G. W. Bond, Gnomon 32,
1960, 739. textus apud Bergk, Lyr. Graeci⁴ 2, 13; Diehl, Anth.
Lyr. Gr.³ 6. 7, p. 11

2 πρὸ] ὑπέρ Herw. || 6 τεθνα . . . AP^r | ἐνὶ Francke: ἐπὶ || 7 ἦ
L? PMZ vulg.: τῇ ἑαυτοῦ (gl. ut vid.) NA(B) || 8 ἦν Francke:
τὴν || 9 ἀνιηρότατον NA(BL^{Pr}) || 12 μὲν om. NA^{Pr} | ἐχθρὸς γὰρ
τ' ἀστοῖσι Thiersch ε. γὰρ τούτοις Scal. ἐχθιστος γὰρ τοῖσι Tayl.
ἐχθρὸς γ. τοῖσι Hoerschelmann || 13 χρημοσύνη Bergk Herw. cl.
Theogn. 389. 394. 560. 670: χρησμ. libri, ret. D³. cl. Hdt. 9, 33, 5 ||
14 δέ Hartung: τε || 15 ἀτιμίη N et ci. G. Herm.: -ία A (apogr.)
ἀθυμία Steph. (Scal.) || 16 εἰ δ' Francke Passow: εἰθ' libri | εἰ δέ
τοι οὕτως d. d. Wilamowitz | ὦρη libri || 17 οὐδ' . . . οὐτ' MZ Bk.:
οὐτ' . . . οὐτ' NA (apogr.) οὐδ' . . . οὐδ' Wilamowitz (Textg. d. gr.
Lyriker, Abh. Gött. Ges. N. F. IV, 3, 1900, 111 n. 3) | γένεος
Ahrens: τέλος NA(B) τελέθει MLZ (τελ tantum P) vulg. γίγν.
οὐτ' αὐτοῦ οὐτ' ὅπ. γένεος? Petrie εἰσοπίσω τελέθει vulg. (Bk.
Turr.) οὐτ' ὅπ. οὐτ' ἔλεος Bergk

ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ

- θυμῷ γῆς περὶ τῆσδε μαχώμεθα, καὶ περὶ παίδων
 θνήσκωμεν ψυχέων μηκέτι φειδόμενοι.
 p. 163 15 | ὦ νέοι, ἀλλὰ μάχεσθε παρ' ἀλλήλοισι μένοντες,
 μηδὲ φυγῆς αἰσχροῆς ἄρχετε μηδὲ φόβον,
 ἀλλὰ μέγαν ποιεῖσθε καὶ ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θυμόν, 5
 μηδὲ φιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι μαρνάμενοι.
 τοὺς δὲ παλαιότερους, ὧν οὐκέτι γούνατ' ἐλαφρά,
 20 μὴ καταλείποντες φεύγετε, τοὺς γεραιούς.
 αἰσχρὸν γὰρ δὴ τοῦτο, μετὰ προμάχοισι πεσόντα
 κεῖσθαι πρόσθε νέων ἄνδρα παλαιότερον, 10
 ἤδη λευκὸν ἔχοντα κάρη πολιόν τε γένειον,
 θυμὸν ἀποπνεύοντ' ἄλκιμον ἐν κονίῃ,
 25 αἵματόεντ' αἰδοῖα φίλησ' ἐν χερσὶν ἔχοντα
 (αἰσχροῖα τά γ' ὀφθαλμοῖς καὶ νεμεσητὸν ἰδεῖν)
 καὶ χροῖα γυμνωθέντα. νέοισι δὲ πάντ' ἐπέοικεν, 15
 ὄφρ' ἐρατῆς ἥβης ἀγλαὸν ἄνθος ἔχῃ.
 ἀνδράσι μὲν θηητὸς ἰδεῖν, ἐρατὸς δὲ γυναιξίν
 30 ζωὸς ἑὼν, καλὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσών.
 ἀλλὰ τις εὖ διαβάς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισιν
 στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὁδοῦσι δακῶν. 20
- 108 Καλά γ' ὦ ἄνδρες καὶ χρήσιμα τοῖς βουλομένοις προσ-
 ἔχειν. οὕτω τοίνυν εἶχον πρὸς ἀνδρείαν οἱ τούτων ἀκούον-
 τες, ὥστε πρὸς τὴν πόλιν ἡμῶν περὶ τῆς ἡγεμονίας ἀμφι-
 σβητεῖν, εἰκότως· τὰ γὰρ κάλλιστα τῶν ἔργων ἀμφοτέροις

23 s. τῆς ἡγεμ. ἀμφισβ.] cf. Choricii or. 10, 56 (ed. Foerster p. 143, 16) τῆς μὲν ἡγεμονίας ἀμφισβητῆσαι κτέ., sed cf. etiam Isocr. 4, 166

1 μαχώμεθα A(BLP) | καὶ om. vid. A^{Dr} || 2 θνήσκομεν NA(B) |
 ψυχέων Ald.: -άων || 4 αἰσχροῆς Saur.: αἰσχροῖς || 5 μέγαν τε τίθε-
 σθε Herw. || 6 μηδέ] μήτε Z μὴ A^{Dr} || 7 γούνατ' N || 8 γεραιούς N
 (MZ): γῆρ. || 9 γὰρ δὴ] μὲν γὰρ AB || 10 πρόσθεν A(BP) || 12 κο-
 νίη N^c (o in ras. scr.) || 13 φίλησ' Schneidew.: φίλαις || 14 τά γ']
 τὰ τ' G. Herm. τὰ δ' Saur. τὰδ' Turr. γὰρ Osann | νεμεσήτ'
 ἐνιδεῖν Rei. νεμεσήτ' ἐσιδεῖν Bergk -ητὰ ἰδεῖν Francke || 16 ἐρατῆς
 MZ et ci. Valek.: ἀρετῆς || 17 μὲν om. A^{Dr} | θηητὸς Rei.: θνητοῖ-
 σιν || 23 τῆς om. A^{Dr}

ἦν κατειργασμένα. οἱ μὲν γὰρ πρόγονοι τοὺς βαρβάρους ἐνίκησαν, οἱ πρῶτοι τῆς Ἀττικῆς ἐπέβησαν, καὶ καταφανῆ ἐποίησαν τὴν ἀνδρείαν τοῦ πλούτου καὶ τὴν ἀρετὴν τοῦ πλήθους περιγιγνομένην. Λακεδαιμόνιοι δ' ἐν Θερμοπύ-
 5 λαις παραταξάμενοι, ταῖς μὲν τύχαις οὐχ ὁμοίαις ἐχρή-
 σαντο, τῇ δ' ἀνδρείᾳ πολὺ πάντων διήνεγκαν. τοιγαροῦν 109
 ἐπὶ τοῖς ἡρώεσσιν {τοῦ βίου} μαρτύρια ἔστιν ἰδεῖν τῆς ἀρετῆς
 αὐτῶν ἀναγεγραμμένα ἀληθῆ πρὸς ἅπαντας τοὺς Ἑλλη-
 νας, ἐκείνοις μὲν.

10 ὦ ξεῖν', ἀγγειλον Λακεδαιμονίοις, ὅτι τῇδε
 κείμεθα τοῖς κείνων πειθόμενοι νομίμοις,

τοῖς δ' ὑμετέροις προγόνοις.

Ἑλλήνων προμαχοῦντες Ἀθηναῖοι Μαραθῶνι
 χρυσοφόρων Μήδων ἐστόρεσαν δύναμιν.

15 Ταῦτα ὦ <ἄνδρες> Ἀθηναῖοι καὶ μνημονεύεσθαι καλὰ, καὶ 29
 τοῖς πράξασιν ἔπαινος, καὶ τῇ πόλει δόξα αἰμνηστος. 110
 ἀλλ' οὐχ ὁ Λεωκράτης πεποίηκεν, ἀλλ' ἐκὼν τὴν ἐξ ἅπαν-
 τος τοῦ αἰῶνος συνηθροισμένην τῇ πόλει δόξαν κατ-
 ῆσχυνεν. ἐὰν μὲν οὖν αὐτὸν ἀποκτείνητε, δόξετε πᾶσιν
 20 τοῖς Ἑλλήσι καὶ ὑμεῖς τὰ τοιαῦτα τῶν ἔργων μισεῖν· εἰ δὲ
 μή, καὶ τοὺς προγόνους τῆς παλαιᾶς δόξης ἀποστερήσετε,

10 ὦ ξεῖν' κτέ. Simon. 92 D.² = Bergk, Lyr. Graeci⁴ 3, 451; cf. Hdt. 7, 228; Diod. 11, 33, 2; Strab. 9, 4, 16; cf. Cic. Tusc. 1, 101; A. P. 7, 249; Suda s. v. Λεωνίδης || 13 Ἑλλήνων κτέ. Simon. 88 D.² = Bergk, Lyr. Graeci⁴ 3, 449 || 14 ἐστόρεσαν] cf. Hsch. s. v. ἐστόρεσαν· ἐστρώσαν. de epigr. cf. Aristid. or. 28, 63 (2, 161s. K.) et schol. 2, 169, 15 Ddf. al.

1 <ἡμέτεροι> πρόγ. Herw. al. cl. Isocr. 4, 85ss. πρόγ. <ἡμῶν> Morus || 2 οὐ πρῶτον Bk. οἱ πρῶτον Baiter || 2–3 {καὶ} καταφανῆ ποιήσαντες propter hiat. putat Bl. || 5 οὐχ N (Morus): om. A (apogr.) | ὁμοίαις ci. Bk., cf. Isocr. 4, 92: -ως || 7 ἡρώεσσιν (ἡρ. τοῦ βίου iam Cor.) Wurm, cf. fr. III. 3: ὁρίοις τοῦ βίου libri (τοῦ βίου susp. Palmer, ret. cens. Oliver, Hesperia 2, 1933, 489; Jacoby, ibid. 14, 1945, 160) || 11 κείνων PMZ: ἐκείνων NA(B) || 12 ἡμετ. N || 16 τοῖς πράξασιν Tayl.: ταῖς πράξεσιν || 19 μὲν om. A^{Pr} | αὐτὸν ἀποκτ. N: ἀποκτ. αὐτὸν A

καὶ τοὺς ἄλλους πολίτας μεγάλη βλάβετε. οἱ γὰρ ἐκείνους μὴ θαυμάζοντες τοῦτον πειράσσονται μιμεῖσθαι, νομίζοντες ἐκεῖνα μὲν παρὰ τοῖς παλαιοῖς εὐδοκιμεῖν, παρ' ὑμῖν δ' ἀναίδειαν καὶ προδοσίαν καὶ δειλίαν κεκρίσθαι κάλλι-

- 80 στον. 5
111 Εἰ <δὲ> μὴ δύνασθε ὑπ' ἐμοῦ διδαχθῆναι, ὃν τρόπον δεῖ πρὸς τοὺς τοιούτους ἔχειν, σκέψασθε ἐκείνους τίνα τρόπον ἐλάμβανον παρ' αὐτῶν τὴν τιμωρίαν· ὥσπερ γὰρ τὰ καλὰ τῶν ἔργων ἠπίσταντο ἐπιτηδεύειν, οὕτω καὶ τὰ πονηρὰ προηροῦντο κολάζειν. ἐκεῖνοι γὰρ ὧ ἄνδρες θεω- 10
112 ρήσατε ὡς ὠργίζοντο τοῖς προδόταις καὶ κοινούς ἐχθρούς
p. 164 ἐνόμιζον εἶναι τῆς πόλεως. Φρυνίχου γὰρ | ἀποσφαγέντος νύκτωρ παρὰ τὴν κρήνην τὴν ἐν τοῖς οἰσούοις ὑπὸ Ἀπολλοδώρου καὶ Θρασυβούλου, καὶ τούτων ληφθέντων καὶ εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀποτεθέντων ὑπὸ τῶν τοῦ Φρυνίχου 15
φίλων, αἰσθόμενος ὁ δῆμος τὸ γεγονὸς τοὺς τε εἰρχθέντας ἐξήγαγε, καὶ βασάνων γενομένων τὸ πρᾶγμα ἀνέκρινε, καὶ ζητῶν εὗρε τὸν μὲν Φρυνίχον προδιδόντα τὴν πόλιν, τοὺς
113 δ' ἀποκτείναντας αὐτὸν ἀδίκως εἰρχθέντας· καὶ ψηφίζεται ὁ δῆμος Κριτίου εἰπόντος, τὸν μὲν νεκρὸν κρίνειν προδο- 20
σίας, κἂν δόξη προδότης ὢν ἐν τῇ χώρᾳ τεθῆναι, τά γε ὅστ' αὐτοῦ ἀνορεύξαι καὶ ἐξορίσαι ἔξω τῆς Ἀττικῆς, ὅπως ἂν μὴ κέηται ἐν τῇ χώρᾳ μηδὲ τὰ ὅστ' αὐτοῦ τὴν χώραν καὶ
114 τὴν πόλιν προδιδόντος. ἐψηφίσαντο δὲ {τινὲς} καὶ ἐὰν ἀπο-

12 Φρυνίχου] v. Kirchner, P. A. 15011; Lenschau, RE XX 1, 1941, 907—911; id., RhM 90, 1941, 24—30 || 13 de fontis situ v. Wycherley, Test. 142 (cf. A. G. Woodhead, CR N. S. 9, 1959, 168) et C. Anti, Teatri greci arcaici, Padova 1947, imag. VIII

1 μέγα (ut p. 55, 25) βλάβη. Herw. || 3 παλαιοῖς Tayl.: π... τοῖς A^{pr} (ολεμ in ras. 3 litt. scr. corr. cum cett.), προγόνοις sive πολλοῖς Rehd. || 3—4 παρ' ὑμῖν δ' (Cohn) Bl.: παρ' ὑμῖν N παρὰ δ' ὑμῖν A || 6 δὲ add. Steph. || 7 τοὺς om. N || 12 φρυνίχου A || 13 οἰσούοις N A^{pr}: οἰσούοις A¹ cett. -σαίοις PMZ || 15 κατατεθέντων Hirschig Cohn (cf. Demosth. 24, 63 et 56, 4) ἀπαχθ. ci. Herw. || 16—17 αἰσθόμενος... ἐξήγαγε ci. Cor.: αἰσθανόμενος... ἐξῆγε || 17s. τὸ πρᾶγμα post ζητῶν libri, trp. Bl. || 18 προδιδόντα A^{pr} (-δι- supra scr. corr.) || 21 προδότης]...ς A^{pr} γε Jacob: τε libri | τά τε δ. αὐτοῦ delet Dobr., fort. τὰ ὅστ' αὐτοῦ propter hiat. Bl. || 24 τινὲς del. Auger. Heinr.

λογῶνται τινες ὑπὲρ τοῦ τετελευτηκότος, ἐὰν ἀλῶ ὁ τε-
θνηκώς, ἐνόχους εἶναι καὶ τούτους τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίαις·
οὕτως οὐδὲ βοηθεῖν τοῖς τοὺς ἄλλους ἐγκαταλείπουσιν
ἡγοῦντο δίκαιον εἶναι, ἀλλ' ὁμοίως ἂν προδοῦναι τὴν πόλιν
5 καὶ τὸν διασώζοντα τὸν προδότην. τοιγαροῦν οὕτω μισοῦν-
τες τοὺς ἀδικοῦντας, καὶ τὰ τοιαῦτα κατ' αὐτῶν ψηφίζό-
μενοι, ἀσφαλῶς ἐκ τῶν κινδύνων ἀπηλλάττοντο. λαβὲ δ'
αὐτοῖς τὸ ψήφισμα γραμματεῦ, καὶ ἀνάγνωθι.

ΨΗΦΙΣΜΑ

10 Ἀκούετε ὦ ἄνδρες τούτου τοῦ ψηφίσματος. ἔπειτα 115
ἐκεῖνοι μὲν τὰ τοῦ προδότου ὅσα ἀνορύξαντες ἐκ τῆς
Ἀττικῆς ἐξώρισαν, καὶ τοὺς ἀπολογουμένους ὑπὲρ αὐτοῦ
Ἀρίσταρχον καὶ Ἀλεξικλέα ἀπέκτειναν καὶ οὐδ' ἐν
τῇ χώρᾳ ταφῆναι ἐπέτρεψαν· ὑμεῖς δ' αὐτὸ τὸ σῶμα
15 τὸ προδεδωκὸς τὴν πόλιν ζῶν καὶ ὑποχείριον ἔχοντες
τῇ ψήφῳ ἀτιμώρητον ἐάσετε; καὶ τοσοῦτόν γ' ἔσεσθε 116
τῶν προγόνων χεῖρους, ὅσον ἐκεῖνοι μὲν τοὺς λόγῳ μό-
νον τῷ προδότῃ βοηθήσαντας ταῖς ἐσχάταις τιμωρίαις
μετῆλθον, ὑμεῖς δὲ αὐτὸν τὸν ἔργῳ καὶ οὐ λόγῳ τὸν
20 δῆμον ἐγκαταλιπόντα ὡς οὐδὲν ἀδικοῦντα ἀφήσετε; μὴ
δῆτα ὦ ἄνδρες δικασταί· <οὔτε γὰρ ἔμφυτον> ὑμῖν οὔτε
πάτριον, ἀναξίως ὑμῶν αὐτῶν ψηφίζεσθαι. καὶ γὰρ εἰ μὲν
ἐν τι τοιοῦτον γεγονὸς ἦν ψήφισμα, εἶχεν ἂν τις εἰπεῖν
ὡς δι' ὀργὴν μᾶλλον ἢ δι' ἀλήθειαν ἐποιήσαντο· ὅταν δὲ
25 παρὰ πάντων ὁμοίως εἰληφότες ὧσι τὴν αὐτὴν τιμωρίαν,

1 ὑπὲρ Herw. (ut v. 12): περὶ | ὁ τεθνηκώς secl. Bl. propter
hiat.: τεθνεώς ci. Benseler cl. p. 64, 15. 16 || 3 ἐγκαταλιποῦσιν
Es || 6 τὰ om. A | αὐτὸν N || 8 καὶ ἀνάγν. γραμμ. N || 9 tit.
om. A || 10 τούτου del. Herw. || 15 καὶ del. Pinzger Es || 16 γ'
ἔσεσθε Gebauer: ἔσεσθέ γε || 21 'velut <οὔτε γὰρ ἔμφυτον> ὑμ.
κτέ.' prob. Bl. οὐδὲ γὰρ πάτριον Franke <ὁ> ὑμῖν οὐδὲ πάτρ. Sch.
οὐ γὰρ ὑμῖν πάτρ. Es ὑμῖν οὐ γε πάτρ. Rehd. <οὔτε γὰρ ὄσιον>
Petrie, alii alia; v. Petrie, ed. Lyc. p. 236 | οὔτε ἰούτοι N^c (ε in
oi mut. N²) et ci. Scal. οὕτω Ald. || 22 ψηφίζεσθαι N (MZ): -σθε ||
23 τις εἰπεῖν ὧς] . . . . . A^p

- πῶς οὐκ εὐδηλον ὅτι φύσει πᾶσι τοῖς τοιούτοις ἔργοις ἐπο-
 117 λέμουν; Ἰππαρχον γὰρ τὸν Χάρμον, οὐχ ὑπομείναντα τὴν
 περὶ τῆς προδοσίας ἐν τῷ δήμῳ κρίσιν, ἀλλ' ἔρημον τὸν
 ἀγῶνα ἐάσαντα, θανάτῳ τοῦτον ζημιώσαντες, ἐπειδὴ τῆς
 ἀδικίας οὐκ ἔλαβον τὸ σῶμα ὁμηρον, τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἐξ
 ἀκροπόλεως καθελόντες καὶ συγχωνεύσαντες καὶ ποιήσαν-
 τες στήλην, ἐψηφίσαντο εἰς ταύτην ἀναγράφειν τοὺς ἀλιτη-
 ρίους καὶ τοὺς προδότας· καὶ αὐτὸς δ' Ἰππαρχος ἐν ταύτῃ τῇ
 118 στήλῃ ἀναγράφεται, καὶ οἱ ἄλλοι δὲ προδότες. καὶ μοι
 λαβὲ πρῶτον μὲν τὸ ψήφισμα, καθ' ὃ εἰκὼν τοῦ Ἰππάρχου 10
 {τοῦ προδότου} ἐξ ἀκροπόλεως καθηρέθη, ἔπειτα τῆς
 στήλης τὸ ὑπόγραμμα, καὶ τοὺς ὕστερον προσαναγραφέν-
 τας προδότας εἰς ταύτην τὴν στήλην, καὶ ἀναγίνωσκε
 γραμματεῦ.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΚΑΙ ΥΠΟΓΡΑΜΜΑ
 ΤΗΣ ΣΤΗΛΗΣ

15

- 119 Τί δοκοῦσιν ὑμῖν ὧ ἄνδρες; ἄρα γ' ὁμοίως ὑμῖν περὶ τῶν
 ἀδικούντων γινώσκειν, καὶ οὐκ, ἐπειδὴ καὶ τὸ σῶμα οὐκ
 ἐδύναντο ὑποχέριον τοῦ προδότου λαβεῖν, τὸ μνημεῖον
 {τοῦ προδότου} ἀνελόντες ταῖς ἐνδεχομέναις τιμωρίαις 20
 ἐκόλασαν; οὐχ ὅπως τὸν χαλκοῦν ἀνδριάντα συγχωνεύ-
 σαιαν, ἀλλ' ἵνα τοῖς ἐπιγιγνομένοις παράδειγμα εἰς τὸν
 λοιπὸν χρόνον ὥς εἶχον πρὸς τοὺς προδότας καταλίποιεν.
 120 Λαβὲ δ' αὐτοῖς καὶ τὸ ἕτερον ψήφισμα <τὸ> περὶ τῶν
 εἰς Δεκέλειαν μεταστάντων, ὅτε ὁ δῆμος ὑπὸ Λακεδαι- 25

2 Ἰππ. Χάρμον: Arist. Αἰθ. πολ. 22, 4; Kirchner, P. A. 7600
 (stemma ibid. 2, 194); id., RE VIII 2, 1913, 1664 nr. 2; v. etiam
 A. E. Raubitschek, C et M 19, 1958, 105-109

2 Χάρμον Vales. ad Harpocr. s. v. Ἰππ.: Τιμάρχον | τὴν] τῆς A ||
 5 τὴν εἰκόνα γ' {αὐτοῦ} ἐξ propter hiat. mal. Bl. || 6 συγχωνεύ a
 corr. A || 7 ἀλειτ. Bl. || 10-11 τοῦ (ἢ Z Bk.) Ἰπ. τοῦ πρ. propter
 hiat. secl. Bl. ἐκείνου τοῦ πρ. Mayer τοῦ προδότου del. Herw. ||
 12 προσαν. Tayl.: προαν. || 13 εἰς τὴν αὐτὴν στ. Herw. || 19 τοῦ
 προδότου secl. Es || 20 τοῦ προδότου propter hiat. secl. Bl., def.
 Rehd. Malcov. || 21 κολάσαι Bl. || 24 τὸ add. Thalh.

μονίων ἐπολιορκεῖτο, ὅπως εἰδῶσιν ὅτι περὶ τῶν προ-
δοτῶν οἱ πρόγονοι ὁμοίας καὶ ἀκολούθους ἀλλήλαις τὰς
τιμωρίας ἐποιοῦντο. ἀναγίγνωσκε γραμματεῦ.

ΨΗΦΙΣΜΑ

- 5 Ἀκούετε ὦ ἄνδρες καὶ τούτου τοῦ | ψηφίσματος, ¹²¹
ὅτι τῶν ἐν τῷ πολέμῳ μεταστάντων εἰς Δεκέλειαν κατ-
ἐγνωσαν, καὶ ἐψηφίσαντο, ἐάν τις αὐτῶν ἐπανιῶν ἀλίσκη-
ται, ἀπαγαγεῖν Ἀθηναίων τὸν βουλόμενον πρὸς τοὺς
θεσμοθέτας, παραλαβόντας δὲ παραδοῦναι τῷ ἐπὶ τοῦ
10 ὀρύγματος. ἔπειτα ἐκεῖνοι μὲν τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ μετα-
στάντας οὕτως ἐκόλαζον, ὑμεῖς δὲ τὸν ἐκ τῆς πόλεως καὶ
τῆς χώρας ἐν τῷ πολέμῳ φηγόντα εἰς Ῥόδον καὶ προδόντα
τὸν δῆμον οὐκ ἀποκτενεῖτε; πῶς οὖν δόξετε ἀπόγονοι εἶναι
ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν;
15 Ἄξιον τοίνυν ἀκοῦσαι καὶ <τοῦ> περὶ τοῦ ἐν Σαλαμῖνι ¹²²
τελευτήσαντος γενομένου ψηφίσματος, ὃν ἡ βουλή, ὅτι
λόγῳ μόνον ἐνεχέει προδιδόναι τὴν πόλιν, περιελομένη
τοὺς στεφάνους αὐτοχειρὶ ἀπέκτεινεν. γενναῖον δ' ὦ ἄν-
δρες τὸ ψήφισμα καὶ ἄξιον τῶν ὑμετέρων προγόνων, δικαί-
20 ως· εὐγενεῖς γὰρ οὐ μόνον τὰς ψυχάς, ἀλλὰ καὶ τὰς τῶν
ἀδικούντων τιμωρίας ἐκέκτηντο.

ΨΗΦΙΣΜΑ

- Τί οὖν ὦ ἄνδρες; ἄρά γ' ὑμῖν δοκεῖ βουλομένοις μιμεῖ- ¹²³
σθαι τοὺς προγόνους πάτριον εἶναι Λεωκράτην μὴ οὐκ ἀπο-
25 κτεῖναι; ὅποτε γὰρ ἐκεῖνοι τὸν ἀνάστατον τὴν πόλιν οὖσαν
λόγῳ μόνον προδιδόντα οὕτως ἀπέκτειναν, τί ὑμᾶς προσ-

15s. de re v. A. W. Verrall, CR 23, 1909, 36–40

9 παραλαβόντ . . A¹ (-ας scr. A¹) | δὲ <τούτους> Rei. fort. δ'
<αὐτοῦς> Bl. δὲ <τοὺς ἐνδεκα> Paoli || 9–10 τῷ ὀρύγματι Tayl. ||
15 τοῦ add. Rei. || 17 μόνον N: μόνῳ | ἐπεχ. Baier || 18 δ'] γ'
Rei. || 19 ἡμετ. N || 20 εὐγενεῖς Dobr.: συγγ. || 22 tit. h. l. Rehd.:
supra post ἀπέκτεινεν (v. 18) N Markland om. cett. (in lac. A) ||
23 δοκεῖ ὑμῖν N(LPM ἡ- Z) | βουλομένους A(BPM) || 24 οὐκ
om. A || 25 τὸν post οὖσαν libri, trp. Bl. || 26 μόνον N: μόνῳ

ἡκει τὸν ἔργῳ καὶ οὐ λόγῳ τὴν οἰκουμένην ἐκλιπόντα ποιῆσαι; ἄρ' οὐχ ὑπερβαλέσθαι ἐκείνους τῇ τιμωρίᾳ; καὶ ὅτ' ἐκεῖνοι τοὺς ἐπιχειρήσαντας τῆς παρὰ τοῦ δήμου σωτηρίας (τὴν πόλιν) ἀποστερεῖν οὕτως ἐκόλασαν, τί ὑμᾶς προσήκει τὸν αὐτοῦ τοῦ δήμου τὴν σωτηρίαν προδόντα ποιῆσαι; 5 καὶ ὅτε ὑπὲρ τῆς δόξης ἐκεῖνοι τοὺς αἰτίους οὕτως ἐτιμωροῦντο, τί ὑμᾶς ὑπὲρ τῆς πατρίδος προσήκει ποιεῖν;

- 124 Ἰκανὰ μὲν οὖν καὶ ταῦτα τὴν τῶν προγόνων γνῶναι διανοίαν, ὥς εἶχον πρὸς τοὺς παρανομοῦντας εἰς τὴν πόλιν· οὐ μὴν ἄλλ' ἔτι βούλομαι τῆς στήλης ἀκοῦσαι ὑμᾶς τῆς 10 ἐν τῷ βουλευτηρίῳ περὶ τῶν προδοτῶν καὶ τῶν τὸν δῆμον καταλόντων· τὸ γὰρ μετὰ πολλῶν παραδειγμάτων διδάσκειν ῥαδίαν ὑμῖν τὴν κρίσιν καθίστησι. μετὰ γὰρ τοὺς τριάκοντα οἱ πατέρες ὑμῶν, πεπονθότες ὑπὸ τῶν πολιτῶν, οἳ οὐδεὶς πώποτε τῶν Ἑλλήνων ἠξίωσε, καὶ μόλις εἰς 15 τὴν ἑαυτῶν κατεληλυθότες, ἀπάσας τὰς ὁδοὺς τῶν ἀδικημάτων ἐνέφραξαν, πεπειραμένοι καὶ εἰδότες τὰς ἀρχὰς καὶ 125 τὰς ἐφόδους τῶν τὸν δῆμον προδιδόντων. ἐψηφίσαντο γὰρ καὶ ὥμοσαν, ἐάν τις τυραννίδι ἐπιτιθῇται ἢ τὴν πόλιν προδιδῶ ἢ τὸν δῆμον καταλύῃ, τὸν αἰσθανόμενον καθαρὸν 20 εἶναι ἀποκτείναντα, καὶ κρεῖττον ἔδοξεν αὐτοῖς τοὺς τὴν αἰτίαν ἔχοντας τεθνάναι μᾶλλον ἢ πειραθέντας μετὰ ἀληθείας αὐτοὺς δουλεύειν· ἀρχὴν γὰρ οὕτως ᾤοντο δεῖν ζῆν τοὺς πολίτας, ὥστε μὴδ' εἰς ὑποψίαν ἐλθεῖν μηδένα τούτων τῶν ἀδικημάτων. καὶ μοι λαβὲ τὸ ψήφισμα. 25

16 τὰς ὁδοὺς τῶν ἀδ. ἐνέφρ.: Hyper. fr. 204 J. conf. Bl. quod potius Lycurgi esse vid. cf. M. Ostwald, the Athenian legislation against tyranny and subversion, TAPhA 86, 1955, 103ss.; cf. J. et L. Robert, *Étud. épigr.* 1958, 198

1 (αὐ)τὴν οἶκ. Levi || 2 τῇ τιμωρίᾳ Sch.: τῆς τιμωρίας libri ταῖς -laic Steph. || 3 ἐπιχ. (ἑαυτοῦς) Rei. ἐπ. (τὴν πατρίδα) Herw. τοὺς ἐπ. τὴν . . . σωτηρίαν ἀπ. ? Ri. || 4 (τὴν πόλιν) Bl. || 5 αὐτοῦ Bk. falso legens Z: αὐτὸν A, ubi non liquet utrum o an η legendum sit, apogr.; (-ῶ Z me teste) -ὴν N | τὴν om. A^{pr} || 8 γνῶναι τὴν τῶν πρ. N || 9 εἰς] . . . (πρὸς Bl.) A^{pr} || 15 οὐδένας Es, cf. Rehd. | ἠξίωσε del. Dobr. Turr.; sc. παθεῖν τὴν πόλιν, cf. Rei.; Bl. comm. cr.; C. Rüger, BphW 52, 1932, 1518 || 18 post γὰρ A^{pr} τυραννίδι, quod punctis del. || 19 ἐπιτιθῇται Bk.: ἐπιθῇται || 20 καταλύει A (κατ- a corr.)

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ταῦτα ὧ ἄνδρες ἔγραψαν εἰς τὴν στήλην, καὶ ταύτην 126
 ἔστησαν εἰς τὸ βουλευτήριον, ὑπόμνημα τοῖς καθ' ἑκά-
 στην ἡμέραν συνιοῦσι καὶ βουλευομένοις ὑπὲρ τῆς πατρί-
 5 δος, ὡς δεῖ πρὸς τοὺς τοιούτους ἔχειν. καὶ διὰ τοῦτο ἂν τις
 αἰσθῇται μόνον μέλλοντας αὐτοὺς τούτων τι ποιεῖν, ἀπο-
 κτενεῖν συνώμοσαν, εἰκότως. τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἀδικημά-
 των ὑστέρας δεῖ τετάχθαι τὰς τιμωρίας, προδοσίας δὲ καὶ
 δῆμον καταλύσεως προτέρας. εἰ γὰρ προήσεσθε τοῦτον
 10 τὸν καιρὸν, ἐν ᾧ μέλλουσιν ἐκεῖνοι κατὰ τῆς πατρίδος
 φαῦλόν τι πράττειν, οὐκ ἔστιν ὑμῖν μετὰ ταῦτα δίκην παρ'
 αὐτῶν ἀδικούντων λαβεῖν· κρείττους γὰρ ἤδη γίνονται
 τῆς παρὰ τῶν ἀδικουμένων τιμωρίας.

Ἐνθυμεῖσθε τοίνυν ὧ ἄνδρες τῆς προνοίας ταύτης καὶ 81
 127
 15 τῶν ἔργων ἀξίως, καὶ μὴ ἐπιλανθάνεσθε ἐν τῇ ψήφῳ,
 οἷων ἀνδρῶν ἔκγονοί ἐστε, ἀλλὰ παρακελεύεσθε ὑμῖν αὐτοῖς,
 ὅπως ὅμοια ἐκείνοις καὶ ἀκόλουθα ἐν τῇ τήμερον ἡμέρᾳ
 ἐψηφισμένοι ἐκ τοῦ δικαστηρίου ἐξίητε. ὑπομνήματα δ'
 ἔχετε καὶ παραδείγματα τῆς ἐκείνων τιμωρίας τὰ ἐν τοῖς
 20 περὶ τῶν ἀδικούντων ψηφίσμασιν ὠρισμένα· διομωμό-
 κατε δ' ἐν τῷ ψηφίσματι τῷ Δημοφάντου, κτενεῖν τὸν
 τὴν πατρίδα προδιδόντα καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ καὶ χειρὶ καὶ
 ψήφῳ. μὴ γὰρ οἴεσθε τῶν μὲν οὐσιῶν, ἃς ἂν οἱ πρόγονοι |
 καταλίπωσι, κληρονόμοι εἶναι, τῶν δ' ὀρεῶν καὶ τῆς p.186

1 ΨΗΦ. v. Andoc. 1, 96 || 7 ss. ad sententiam cf. [Demosth.] c. Aristog. B § 4; Sallust. Catil. 52, 4 (Petrie); cf. Din. 3, 8 Malcov. || 21 cf. Andoc. 1, 96–99; de Demoph. v. Kirchner, P. A. 3059, id., RE V 1, 1903, 145–146; de decr. v. P. Cloché, Remarques sur la réaction anti-oligarchique à Athènes en 411 et 410 avant J. C., Mélanges O. Navarre, Toulouse 1935, 81 ss.; M. Ostwald, Athenian legislation 111 et n. 2; D. Macdowell, Andokides on the Mysteries, Oxford 1962, ad loc.

1 tit. hab. N, om. in lac. A || 6 αὐτοὺς del. mal. Sch. | ἀποκτενεῖν Cobet, cf. v. 21: -εἶναι (-νεῖν P) || 7 γὰρ om. A^{DF} || 9 προήσεσθε Tayl.: ποιή- | τούτων N || 11 ἡμῖν N || 11–12 παρὰ τῶν Z Heinr. Meier || 18 ἐξίτε mal. Rehd., rec. Bl. || 21 κτενεῖν Cobet, cf. supra ἀποκτενεῖν: κτείνειν || 22 ἀποδιδόντα N || 24 καταλείπωσι N

πίστεως, ἣν δόντες οἱ πατέρες ὑμῶν δμηρον τοῖς θεοῖς
τῆς κοινῆς εὐδαιμονίας τῆς πόλεως μετεῖχον, ταύτης δὲ
μὴ κληρονομεῖν.

82
128 Οὐ μόνον τοίνυν ἡ πόλις ὑμῶν οὕτως ἔσχεν πρὸς τοὺς
προδιδόντας, ἀλλὰ καὶ Λακεδαιμόνιοι. καὶ μή μοι ἀχθε- 5
σθῆτε ὧ ἄνδρες, εἰ πολλάκις μέμνημαι τῶν ἀνδρῶν τούτων·
καλὸν γάρ ἐστιν ἐκ πόλεως εὐνομουμένης περὶ τῶν δικαίων
παραδείγματα λαμβάνειν, <ἴν'> ἀσφαλέστερον {γὰρ}
ἕκαστος ὑμῶν τὴν δικαίαν καὶ τὴν εὖορκον ψῆφον θῆται.
Πανσανίαν γὰρ τὸν βασιλέα αὐτῶν προδιδόντα τῷ Πέρσῃ 10
τὴν Ἑλλάδα λαβόντες, ἐπειδὴ ἔφθασε καταφυγῶν εἰς τὸ
τῆς Χαλκιοίκου ἱερόν, τὴν θύραν ἀποικοδομήσαντες καὶ
τὴν ὀροφὴν ἀποσκευάσαντες καὶ κύκλῳ περιστρατοπεδεύ-
129 σαντες, οὐ πρότερον ἀπῆλθον πρὶν ἢ τῷ λιμῷ ἀπέκτει-
ναν, καὶ πᾶσιν ἐπίσημον ἐποίησαν τὴν τιμωρίαν, ὅτι οὐδ' 15
αἱ παρὰ τῶν θεῶν ἐπικουρίαι τοῖς προδόταις βοηθοῦσιν,
εἰκότως· οὐδὲν γὰρ πρότερον ἀδικοῦσιν ἢ περὶ τοὺς θεοὺς
ἀσεβοῦσι, τῶν πατρίων νομίμων αὐτοὺς ἀποστεροῦντες.
μέγιστον δὲ τῶν ἐκεῖ γεγεννημένων τεκμήριόν ἐστιν ὃ μέλλω
λέγειν· νόμον γὰρ ἔθεντο περὶ ἀπάντων τῶν μὴ ὀφελόντων 20
ὑπὲρ τῆς πατρίδος κινδυνεύειν, διαρρήδην λέγοντα ἀποθνή-
σκεν, εἰς αὐτὸ τοῦτο τὴν τιμωρίαν τάξαντες, εἰς ὃ μάλιστα
φοβούμενοι τυγχάνουσι, καὶ τὴν ἐκ τοῦ πολέμου σωτηρίαν
ὑπεύθυνον ἐποίησαν κινδύνῳ μετ' αἰσχύνῃς. ἵνα δ' εἰδῆτε
ὅτι οὐ λόγον ἀναπόδεικτον εἶρηκα, ἀλλὰ μετ' ἀληθείας 25
ὑμῖν παραδείγματα, φέρε αὐτοῖς τὸν νόμον.

1 ἡμῶν A || 4 ἡμῶν N || 5 μὴ om. A^{pr} ut vid. || 7 ἐστιν ἐκ N
et ci. Bursian: ἐστὶ cett. ἐστ' ἐκ Bl. || 8 ἴν' ἀσφ. Bl.: ἀσφ. γὰρ ||
9 θῆτε et spatium vacuum 4 litt. N θήσεται Schaub || 10 <τόν>
αὐτῶν (αὐτ- Bk.) ci. Sch.; acc. Bl. || 11 ἐπειδὴ... A^{pr} | καταφ.
ἔφθασεν Bl. || 12 ἱερόν secl. Bl. cl. p. 85, 5. 11 | ἀποικ- Duker:
ἀνοικ. libri ἐνοικ- sec. Diod. 11, 45 Tayl. || 14 ἢ del. Es Bl. ||
14 τὴν τιμωρίαν del. Heinr. τῇ τιμωρίᾳ Morus || 17 ἀδικοῦσιν
delebat Bk., cf. p. 65, 8 Bl., def. Malcov. || 18 πατρίων Saur.:
πατρώων | αὐτοὺς Schulze: ἐαυτοὺς || 19 γεγεν. secl. Bl. fort.
recte || 22 εἰς... εἰς: cf. Franke, Acta societ. Gr. 2, 1837, 31ss.
(Isocr. 4, 140. 12, 68. 15, 187) || 23 .....ρίαν A^{pr} || 24 ἐπ. κινδ. N:
κινδ. ἐπ. || 25 ἀναπόδεικτον (απο a corr. A) || 26 ὑμῖν om. A

ΝΟΜΟΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ

Ἐνθυμεῖσθε δὴ, ὡς καλὸς ὁ νόμος, ὦ ἄνδρες, καὶ σύμ- 130
φορος οὐ μόνον ἐκείνοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις.
ὁ γὰρ παρὰ τῶν πολιτῶν φόβος ἰσχυρὸς ὢν ἀναγκάσει
5 τοὺς πρὸς τοὺς πολεμίους κινδύνους ὑπομένειν· τίς γὰρ
ὄρων θανάτῳ ζημιούμενον τὸν προδότην, ἐν τοῖς κινδύνοις
ἐκλείπει τὴν πατρίδα; ἢ τίς παρὰ τὸ συμφέρον τῆς πόλεως
φιλοψυχήσει, εἰδὼς ὑποκειμένην αὐτῷ <ταύτην> τιμωρίαν;
οὐδεμίαν γὰρ ἄλλην δεῖ ζημίαν εἶναι τῆς δειλίας ἢ θάνα-
10 τον· εἰδότες γὰρ ὅτι δυοῖν κινδύνουσιν ὑποκειμένοι, ἀναγκαῖον
ἔσται θατέρου μετασχεῖν, πολὺ μᾶλλον αἰρήσονται τὸν πρὸς
τοὺς πολεμίους ἢ τὸν πρὸς τοὺς νόμους καὶ τοὺς πολίτας. 83
Τοσοῦτῳ δ' ἂν δικαιότερον οὗτος ἀποθάνοι τῶν ἐκ 131
τῶν στρατοπέδων φευγόντων, ὅσον οἱ μὲν εἰς τὴν πόλιν
15 ἤκουσιν, ὡς ὑπὲρ ταύτης μαχοῦμενοι ἢ κοινῇ μετὰ τῶν
ἄλλων πολιτῶν συνατυχήσοντες, οὗτοσὶ δ' ἐκ τῆς πατρίδος
ἔφυγεν, ἰδίᾳ τὴν σωτηρίαν ποριζόμενος, οὐδ' ὑπὲρ τῆς ἰδίας
ἐστίας ἀμύνεσθαι τολμήσας, ἀλλὰ μόνος οὗτος τῶν πάν-
των ἀνθρώπων καὶ τὰ τῆς φύσεως οἰκεία καὶ ἀναγκαῖα
20 προδέδωκεν, ἃ καὶ τοῖς ἀλόγοις ζώοις μέγιστα καὶ σπου-
δαιότατα διεῖληπται. τὰ γοῦν {ζῶα} πετεινὰ ἃ μάλιστα πέ- 132
φυκε πρὸς τάχος, ἔστιν ἰδεῖν ὑπὲρ τῆς αὐτῶν νεοττιᾶς ἐθέ-
λοντα ἀποθνήσκειν· ὅθεν καὶ τῶν ποιητῶν τινες εἰρήκασιν·
οὐδ' ἀγρία γὰρ ὄρνις, ἣν πλάσῃ δόμον,
25 ἄλλην νεοσσὸς ἠξίωσεν ἐντεκεῖν.

24 TGF adesp. 297 N.²

1 tit. in lac. om. A (νόμος tantum apogr.) || 2 ὦ ἄ. post δὴ N ||
8 <ταύτην> Sch.: τὴν Z om. cett. <ταύτην τὴν> Frohb. | ὑποκ.
'(ἐπικ. Cor. Es) cf. Demosth. 34, 19; Polyb. 2, 58, 10' Bl. || 12 τοὺς²
om. A || 14 φευγόντων Es || 16 -τυχήσοντες Dobr.: -τυχοῦντες libri
συνατυχεῖν ἀξιοῦντες Ri. cl. Lys. 12, 11 || 17 ὑπὲρ om. A⁹⁷ || 21 πε-
τεινὰ G. Herm.: ζῶα πετ.; sed cf. Theoph. contin. 5, 101 ed. Bonn.
p. 350, 21 ἦν τι ζῶον πτηνόν | ἃ post τάχος libri (ret. Cima), h. l.
Rei. || 22 πρὸς τάχος apogr. (felicem per errorem B?): πρὸς τὸ τ.
NA | ἐαυτῶν N || 25 ἄλλην Cor.: ἄλλη, quod nonnullis plac., libri
ἀλλ' ἢ Pezop. cl. Thuc. 5, 60, 1 | ἠξ. ἐντ. Scal.: ἐντ. ἠξ.

- 84 ἀλλὰ Λεωκράτης τοσοῦτον ὑπερβέβληκε δειλία, ὥστε
 133 τὴν πατρίδα τοῖς πολεμίοις ἐγκατέλιπε. τοιγαροῦν οὐδε-
 μία πόλις αὐτὸν εἶασε παρ' αὐτῇ μετοικεῖν, ἀλλὰ μάλλον
 τῶν ἀνδροφόνων ἤλανθεν, εἰκότως· οἱ μὲν γὰρ φόνου φεύ-
 γοντες εἰς ἑτέραν πόλιν μεταστάντες οὐκ ἔχουσιν ἐχθροὺς 5
 τοὺς ὑποδεξαμένους, τοῦτον δὲ τίς ἂν ὑποδέξαιτο πόλις;
 δς γὰρ ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ πατρίδος οὐκ ἐβοήθησεν, ταχύ γ'
 ἂν ὑπὲρ τῆς ἀλλοτρίας κίνδυνόν τιν' ὑπομείνειεν. κακοὶ
 γὰρ καὶ πολῖται καὶ ξένοι καὶ ἰδίᾳ φίλοι οἱ τοιοῦτοι τῶν
 ἀνθρώπων εἰσὶν, οἳ τῶν μὲν ἀγαθῶν τῶν τῆς πόλεως μεθ- 10
 134 ἔχουσιν, ἐν δὲ ταῖς ἀτυχίαις οὐδὲ βοήθειας ἀξιόσουσι. καί-
 p. 167 τοι τὸν ὑπὸ τῶν μηδὲν | ἀδικουμένων μισούμενον καὶ ἐξ-
 ελαυνόμενον, τί δεῖ παθεῖν ὑφ' ὑμῶν τῶν τὰ δεινότατα
 πεπονθότων; ἅρ' οὐ τῆς ἐσχάτης τιμωρίας τυγχάνειν;
 καὶ μὴν ὧ ἄνδρες τῶν πρόποτε προδοτῶν δικαιοτάτ' ἂν 15
 Λεωκράτης, εἴ τις μείζων εἴη τιμωρία θανάτου, ταύτην
 ὑπόσχοι. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι προδοταί, μέλλοντες ἀδικεῖν
 δταν {μη} ληφθῶσι, τιμωρίαν ὑπέχουσιν· οὗτος δὲ μόνος
 διαπεπραγμένος ὅπερ ἐπεχείρησε, τὴν πόλιν ἐγκαταλιπὼν
 κρίνεται. 20
- 85
 135 Θανμάζω δὲ καὶ τῶν συνηγορεῖν αὐτῷ μελλόντων, διὰ
 τί ποτε τοῦτον ἀξιόσουσιν ἀποφυγεῖν. πότερον διὰ τὴν
 πρὸς αὐτοὺς φιλίαν; ἀλλ' ἔμοιγε δοκοῦσι δικαίως οὐκ ἂν
 χάριτος τυχεῖν, ἀλλ' ἀποθανεῖν, ὅτι χρῆσθαι τούτῳ τολ-
 μῶσι. πρὶν μὲν γὰρ τοῦτο πράξαι Λεωκράτην, ἄδηλον ἦν 25
 ὁποῖοί τινες ὄντες ἐτύγχανον, νῦν δὲ πᾶσιν φανερόν ἐστι
 τοῖς αὐτοῖς ἦθεσι χρώμενοι τὴν πρὸς τοῦτον φιλίαν δια-
 φυλάττουσιν, ὥστε πολὺν πρότερον ὑπὲρ αὐτῶν αὐτοῖς
 ἐστὶν ἀπολογητέον, ἢ τοῦτον παρ' ὑμῶν ἐξαιτητέον.

4 τῶν ἀνδροφόνων N²: τὸν -φόνον || 7 ἑαυτοῦ N(P) || 7-8 ταχύ
 γ' ἂν: cf. Gebauer, Argum. ex contr. 9-10 || 8 ὑπομένειεν N ||
 12 ἐξ. ελαν. A¹⁷ || 13 ἡμῶν N || 15 προδόντων Es || 16 εἴη μεί-
 ζων N || 18 ληφθ. Contius Meier καταληφθ. G. Herm. συλληφθ.
 Halm: μη ληφθ. N¹⁷ A (apogr.) δὴ λ. N² (δ in ras.), μη φθῶσι Cor.
 μη λάθωσιν Dobr. || 19 τὴν πόλιν ἐγκ. del. Dobr. || 21 αὐτῶν
 A¹⁷ (v ras. del.) || 24 τούτῳ χρῆσθαι N || 27 τούτων A(B)

Ἦγοῦμαι δ' ἔγωγε καὶ τὸν πατέρα αὐτῷ τὸν τετε- 136
 λευτηκότα, εἴ τις ἄρ' ἔστιν αἰσθησις τοῖς ἐκεῖ περὶ τῶν
 ἐνθάδε γιγνομένων, ἀπάντων ἂν χαλεπώτατον γενέσθαι
 δικαστήν, οὗ τὴν χαλκὴν εἰκόνα ἑκδοτον κατέλιπε τοῖς
 5 πολέμοις ἐν τῷ τοῦ Διὸς <τοῦ> Σωτήρος ἱεροσυλῆσαι καὶ
 αἰκίσασθαι, καὶ ἦν ἐκεῖνος ἔστησε μνημεῖον τῆς αὐτοῦ
 μετριότητος, ταύτην αὐτὸς ἐπονείδιστον ἐποίησε· τοιούτου
 γὰρ υἱοῦ πατὴρ προσαγορεύεται. διὸ καὶ πολλοὶ μοι προσ- 137
 εληλύθασιν ὧ ἄνδρες ἐρωτῶντες, διὰ τί οὐκ ἐνέγραψα
 10 τοῦτο εἰς τὴν εἰσαγγελίαν, προδεδωκέναι τὴν εἰκόνα τὴν
 τοῦ πατρός, τὴν ἐν τῷ τοῦ Διὸς τοῦ Σωτήρος ἀνακειμέ-
 νην. ἐγὼ δ' ὧ ἄνδρες οὐκ ἠγνόουν τοῦτο τὰδίκημ' ἄξιον
 <δν> τῆς μεγίστης τιμωρίας, ἀλλ' οὐχ ἠγούμην δεῖν περὶ
 προδοσίας τοῦτον κρίνων ὄνομα Διὸς Σωτήρος ἐπιγράψαι
 15 πρὸς τὴν εἰσαγγελίαν.

Ἐκπέπληγμαι δὲ μάλιστα ἐπὶ τοῖς μήτε γένει μήτε 138
 φιλίᾳ μηδὲν προσήκουσι, μισθοῦ δὲ συναπολογουμένοις
 αἰεὶ τοῖς κρινομένοις, εἰ λελήθασιν ὑμᾶς τῆς ἐσχάτης
 ὀργῆς δικαίως ἂν τυγχάνοντες· τὸ γὰρ ὑπὲρ τῶν ἀδικησάν-
 20 των ἀπολογεῖσθαι τεκμήριόν ἐστιν ὅτι καὶ τῶν πεπραγ-
 μένων τοῖς τοιούτοις ἂν μετάσχοιεν. οὐ γὰρ δεῖ καθ' ὑμῶν
 γεγενῆσθαι δεινόν, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν νόμων καὶ τῆς
 δημοκρατίας.

Καίτοι τινὲς αὐτῶν οὐκέτι τοῖς λόγοις ὑμᾶς παρα- 139
 25 κρούσασθαι ζητοῦσιν, ἀλλ' ἤδη ταῖς αὐτῶν λητουργίαις
 ἐξαιτεῖσθαι τοὺς κρινομένους ἀξιῶσουσιν· ἐφ' οἷς ἔγωγε
 καὶ μάλιστ' ἀγανακτῶ. εἰς γὰρ τὸν ἴδιον οἶκον αὐτὰς περι-

178. cf. schol. ad Aeschin. 1, 94

5 <τοῦ> Ald. | ἱεροσολ. N^{pr} corr. N² ἱερῶ συλ. Tayl. || 6 ἑαυτοῦ N ||
 7 οὗτος Rei. || 8 προσεληλύθασιν] ασιν a corr. A || 10–11 προδεδω-
 κέναι ... ἀνακειμ. A^mg. || 12 ἠγν. <μέν>? Bk. || 13 <δν> Bk. ||
 14 'ἐγγράψαι Es ἐγγρ. εἰς τὴν Cobet, fort. γράψαι Frohb., cl.
 Hyper. 3, 30 del. reliquis' Bl. || 19 ἀδικησάντων ci. Bk. (Add.):
 -κημάτων || 21 τοῖς τοιούτοις Bl.: οἱ τοιοῦτοι | δεῖ Bk.: δὴ libri |
 δεῖ ... γενέσθαι vel ἔδει γεγεν. δεινούς Dobr. || 22 ὑμῶν N: ἡμῶν ||
 24 οὐκέτι Rei.: οὐκ ἐπὶ | παρακρ. N: προσκρ. || 25 λητ. Bl.: λειτ. ||
 26 ἀξιῶσιν Heinr., sed cf. p. 84, 22

ποιησάμενοι, κοινὰς χάριτας ὑμᾶς ἀπαιτοῦσιν. οὐ γὰρ εἴ
 τις ἱπποτρόφηκεν ἢ κεχορήγηκε λαμπρῶς ἢ τῶν ἄλλων
 τῶν τοιούτων τι δεδαπάνηκεν, ἄξιός ἐστιν παρ' ὑμῶν
 τοιαύτης χάριτος (ἐπὶ τούτοις γὰρ αὐτὸς μόνος στεφανοῦ-
 ται, τοὺς ἄλλους οὐδὲν ὠφελῶν), ἀλλ' εἴ τις τετραηράρχηκε 5
 λαμπρῶς ἢ τείχη τῇ πατρίδι περιέβαλεν ἢ πρὸς τὴν κοι-
 140 νὴν σωτηρίαν ἐκ τῶν ἰδίων συνενπόρησε· ταῦτα γὰρ ἐστὶ
 κοινῶς ὑπὲρ ὑμῶν ἀπάντων, καὶ ἐν μὲν τούτοις ἔστιν ἰδεῖν
 τὴν ἀρετὴν τῶν ἐπιδεδωκότων, ἐν ἐκείνοις δὲ τὴν εὐπορίαν
 {μόνον} τῶν δεδαπανηκότων. ἡγοῦμαι δ' ἔγωγε οὐδένα 10
 {ἄν} οὕτω μεγάλα τὴν πόλιν εὐεργετηκέναι, ὥστ' ἐξαίρετον
 ἀξιοῦν λαμβάνειν <ἄν> χάριν τὴν κατὰ τῶν προδιδόντων
 τιμωρίαν, οὐδ' οὕτως ἀνόητον ὥστε φιλοτιμεῖσθαι μὲν
 πρὸς τὴν πόλιν, τούτῳ δὲ βοηθεῖν ὃς αὐτοῦ πρῶτον τὰς
 φιλοτιμίας ἠφάνισεν· εἰ μὴ νῆ Δία μὴ ταῦτά τῇ πατρίδι 15
 καὶ τούτοις ἐστὶ συμφέροντα.

86
 141 Ἐχρῆν μὲν οὖν ὧ ἄνδρες, εἰ καὶ περὶ οὐδενὸς ἄλλου νόμι-
 μόν ἐστι παῖδας καὶ γυναῖκας παρακαθισαμένους ἑαυτοῖς
 τοὺς δικαστὰς δικάζειν, ἀλλ' οὖν περὶ προδοσίας γε κρί-
 νοντας οὕτως ὅσιον εἶναι τοῦτο πράττειν, ὅπως ὅποσοι τοῦ 20
 κινδύνου μετεῖχον ἐν ὀφθαλμοῖς ὄντες καὶ ὀρώμενοι καὶ
 ἀναμιμνήσκοντες ὅτι τοῦ κοινοῦ παρὰ πᾶσιν ἐλέον οὐκ |
 p. 168 ἠξιώθησαν, πικροτέρας τὰς γνώσεις κατὰ τοῦ ἀδικοῦντος
 παρεσκεύαζον. ἐπειδὴ δ' οὐ νόμιμον οὐδ' εἰθισμένον ἐστίν,
 ἀλλ' ἀναγκαῖον ὑμᾶς ὑπὲρ ἐκείνων δικάζειν, τιμωρησάμε- 25
 νοι γοῦν Λεωκράτη καὶ ἀποκτείναντες αὐτόν, ἀπαγγείλατε
 τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν παισὶν καὶ γυναιξίν, ὅτι ὑποχείριον
 142 λαβόντες τὸν προδότην αὐτῶν ἐτιμωρήσασθε. καὶ γὰρ δει-

2 ἱπποτρ. Es: ἱπποτετρ. || 4 τοσαύτης χ. Cor. τινος χ. Bl. ||
 8 ὑμῶν N et ci. Saup.: ἡμῶν || 10 μόνον (μόνων N) om. cum A⁹⁷ Bl. |
 ἄν del. Franke, post λαμβάνειν v. 12 trp. Bl. || 11 εὐεργ. N(Z):
 εὐηργ. || 12 ἀξιοῦν del. Bl. ἄξιον εἶναι Ri. | κατὰ del. Tayl. ||
 14 πρὸς A^{mg}. | πρῶτον N(Z) et ci. Rei.: πρῶτον cett. πρότερον
 Frohb. || 19 γε post οὖν libri: trp. Es || 21 καὶ ὀρώμ. del. Es ||
 24 παρεσκεύαζον Es: παρασκευάζωσιν (-ουσιν A⁹⁷) || 26 γοῦν
 Jenicke: οὖν | αὐτόν del. Es || 27 ἡμετ. N

νὸν καὶ σχέτλιον, ὅταν νομίζῃ δεῖν Λεωκράτης ἴσον ἔχειν
ὁ φνγὼν ἐν τῇ τῶν μεινάντων πόλει, καὶ ὁ μὴ κινδυνεύσας
ἐν τῇ τῶν παραταξαμένων, καὶ ὁ μὴ διαφυλάξας ἐν τῇ τῶν
σωσάντων, ἀλλ' ἦκη ἱερῶν θυσιῶν ἀγορᾶς νόμων πολιτείας
6 μεθέξων, ὑπὲρ ὧν τοῦ μὴ καταλυθῆναι χίλιοι τῶν ὑμετέ-
ρων πολιτῶν ἐν Χαιρωνείᾳ ἐτελεύτησαν καὶ δημοσίᾳ αὐ-
τοὺς ἢ πόλις ἔθαψαν· ὧν οὗτος οὐδὲ τὰ ἐλεγεία τὰ ἐπι-
γεγραμμένα τοῖς μνημείοις ἐπανιὼν εἰς τὴν πόλιν ᾗδέσθη,
ἀλλ' οὕτως ἀναιδῶς ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν πενθησάντων
10 τὰς ἐκείνων συμφορὰς ἡγεῖται δεῖν ἀναστρέφεσθαι. καὶ 143
αὐτίκα μάλ' ὑμᾶς ἀξιῶσαι ἀκούειν αὐτοῦ ἀπολογουμένου
κατὰ τοὺς νόμους· ὑμεῖς δ' ἐρωτᾶτε αὐτὸν ποίους; οὗς
ἐγκαταλιπὼν ὥχετο; καὶ ἔᾶσαι αὐτὸν οἰκεῖν ἐν τοῖς τείχεσι
τῆς πατρίδος· ποίοις; ἂ μόνος τῶν πολιτῶν {οἷς} οὐ συν-
15 διεφύλαξε; καὶ ἐπικαλέσεται τοὺς θεοὺς σώσοντας αὐτὸν
ἐκ τῶν κινδύνων· τίνας; οὐχ ὧν τοὺς νεῶς καὶ τὰ ἔδη καὶ
τὰ τεμένη προὔδωκε; καὶ δεήσεται καὶ ἱκετεύσει ἐλεῆσαι
αὐτόν· τίνων; οὐχ οἷς τὸν αὐτὸν ἔρανον εἰς τὴν σωτηρίαν
εἰσενεγκεῖν οὐκ ἐτόλμησε; Ῥοδίους ἱκετευέτω· τὴν γὰρ
20 ἀσφάλειαν ἐν τῇ ἐκείνων πόλει μᾶλλον ἢ ἐν τῇ ἑαυτοῦ
πατρίδι ἐνόμισεν εἶναι. ποῖα δ' ἡλικία δικαίως ἂν τοῦτον 144
ἐλεήσειε; πότερον ἢ τῶν πρεσβυτέρων; ἀλλ' οὐδὲ γηρο-
τροφηθῆναι, οὐδ' ἐν ἐλευθέρῳ <τῷ> ἐδάφει τῆς πατρίδος
αὐτοῖς ταφῆναι τὸ καθ' αὐτὸν μέρος παρέδωκεν. ἀλλ' ἢ
25 τῶν νεωτέρων; καὶ τίς <ἂν> ἀναμνησθεὶς τῶν ἡλικιωτῶν

1 Λεωκρ. del. Morus Rehd., cf. Gebauer, Argum. ex contr. 39 u. ad 40. 374 || 2 μεινάντων Tayl.: σωσάντων (e v. 4) libri συν-
στάντων Jenicke || 4 ἦκη Steph.: ἦκει | θυσιῶν Tayl.: οὐσιῶν libri
δσίων Rei., cf. Rehd., ed. Lyc. p. 148–149 θυσιῶν ἱερῶν mal. prop-
ter hiat. Bl. || 5 τοῦ μὴ καταλ. del. Tayl. || 6 ἐν Χαιρ. propter
hiat. secl. Bl. || 7 ἔθαψαν P et ci. Tayl., sed cf. p. 64, 6 s. || 10 ἀνα-
στρέφεσθε N^{pr} corr. N² || 13 ἔᾶσαι Rei.: ἑάσετε || 14 τῆς π. A: τοῖς
π. N fort. τοῖς τῆς Bl., sed v. Gebhardt, Adnot. crit. 26 ss. | ποίοις;
ἂ μόνος Rei.: ποιησάμενοι | οὐ Bk.: οἷς οὐ N^{pr} A¹ (apogr.) οὗς οὐ
A^{pr} N² || 15 ἐπικαλεῖται Cobet, sed cf. p. 39, 4 || 18 αὐτόν· τίνων
PMZ et ci. Tayl.: αὐτόν τίνων (αὐτόν; τίνων N) | τὸν αὐτόν ἔρανον
Scal.: τῶν -ων -ων || 21 πατρι . . δι A^{pr} || 23 τῷ add. Dobr. ||
25 ἂν add. Schaub ἂν μνησθεὶς Bk.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ

τῶν ἐν Χαιρωνείᾳ ἑαυτῷ συμπαραταξαμένων καὶ τῶν
 κινδύνων τῶν αὐτῶν μετασχόντων, σώσειεν τὸν τὰς ἐκεί-
 νων θήκας προδεδωκότα, καὶ τῇ αὐτῇ ψήφῳ τῶν μὲν ὑπὲρ
 τῆς ἐλευθερίας τελευτησάντων παράνοιαν καταγνοίῃ, τὸν
 δ' ἐγκαταλιπόντα τὴν πατρίδα ὡς εἰς φρονούντα ἀθῶον
 145 ἀφείλῃ; ἐξουσίαν ἄρα δώσετε τῷ βουλομένῳ, καὶ λόγῳ
 καὶ ἔργῳ τὸν δῆμον καὶ ὑμᾶς κακῶς ποιεῖν. οὐ γὰρ μόνον
 νῦν οἱ φεύγοντες κατέρχονται, ὅταν ὁ ἐγκαταλιπὼν τὴν
 πόλιν, καὶ φυγὴν αὐτὸς ἑαυτοῦ καταγνούς, καὶ οἰκήσας ἐν
 Μεγάροις ἐπὶ προστάτου πλείω πέντ' ἢ ἑξ ἔτη, ἐν τῇ 10
 χώρᾳ καὶ ἐν τῇ πόλει ἀναστρέφεται, ἀλλὰ καὶ ὁ μηλόβοτον
 τὴν Ἀττικὴν <ἀν>εῖναι φανεροῦ τῇ ψήφῳ καταψηφισάμενος,
 οὗτος ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ σύνοικος ὑμῶν γεγένηται.
 87
 146 Βούλομαι δ' ἔτι βραχέα πρὸς ὑμᾶς εἰπὼν καταβῆναι,
 καὶ τὸ ψήφισμα τοῦ δήμου παρασχόμενος, ὃ περὶ εὐσεβείας 15
 ἐποίησατο· χρήσιμον γὰρ ὑμῖν ἐστὶ τοῖς μέλλουσι τὴν ψή-
 φον φέρειν. καὶ μοι λέγε {τὸ} αὐτό.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ἐγὼ τοίνυν {ὑμῖν} μηνύω τὸν ἀφανίζοντα ταῦτα πάντα
 πρὸς ὑμᾶς τοὺς κυρίους ὄντας κολάσαι, ὑμέτερον δ' ἐστὶ καὶ 20
 ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ὑπὲρ τῶν θεῶν τιμωρῆσασθαι Λεωκράτην.
 τὰ γὰρ ἀδικήματα, ἕως μὲν ἂν ᾗ ἄκριτα, παρὰ τοῖς πράξα-
 σίν ἐστιν, ἐπειδὴν δὲ κρίσις γένηται, παρὰ τοῖς μὴ δικαίως
 ἐπεξελθοῦσιν. εἴ δ' ἴστε ὧς ἄνδρες, ὅτι νῦν κρύβδην ψηφίζό-

1 ἐν Χαιρ. secl. Bl. ut p. 87, 6 | ἑαυτῷ Morus: -οῖς || 2 σώ-
 σειεν N: -σειε || 4 -νοιαν Rei. Bl. cl. Demosth. proœm. λε' 1 p. 1444,
 16: -νοίας || 5 δ' ἐγκατ. ci. Bk.: δὲ κατ. || 6 ἀφείλῃ N: ἀφίει A^{Dr}
 ἀφήσει A¹ (apogr.) | τῷ add. PMZ || 7 καὶ² om. A^{Dr} || 8 νῦν h. l.
 secl. Bl. et inser. post πόλει v. 11 || 10 πλεῖν Es Herw. | πέντ' ἢ
 ἑξ] ἢ πέντ' Herw. ἢ ἑξ Heinr. sed cf. Demosth. 21, 21 οὐκ εἰσὶ πέντ'
 ἢ ἑξ; πέντ' ἢ ἑξ omnino susp. Sch. Durrbach | ἔτη Ald.: τῇ ||
 12 ἀνεῖναι ci. Baiter: εἶναι, cf. Suda s. v. μηλόβ. χώρα (= fr. III. 2) ||
 13 ὑμῖν Herw. | γεγένηται Thalh.: γένηται libri γενήσεται Me-
 lanchth. γίγνεται Rehd. || 15 πα . . χόμενος A^{Dr} || 16 ὑμῖν ἐστιν
 <ἀκοῦσαι>? Bl. || 17 αὐτό Urban Turr.: τὸ αὐτό libri τοῦτο Cima ||
 18 tit. om. in lac. A(B) habet Z^{mg} || 19 ὑμῖν om. A^{Dr} del. Heinr.
 edd.

- μενος ἕκαστος ὑμῶν φανεράν ποιήσει τὴν αὐτοῦ διάνοιαν
τοῖς θεοῖς. ἡγοῦμαι δ' ὡς ἄνδρες ὑπὲρ πάντων τῶν μεγί- 147
στων καὶ δεινотάτων ἀδικημάτων μίαν ὑμᾶς ψῆφον ἐν τῇ
τῆμερον ἡμέρᾳ φέρειν, οἷς ἅπασιν ἔνοχον ὄντα Λεωκρά-
5 τιν ἐστὶν ἰδεῖν, προδοσίας μὲν ὅτι τὴν πόλιν ἐγκαταλι-
πὼν τοῖς πολεμίοις ὑποχείριον ἐποίησε, δῆμον δὲ καταλύ-
σεως ὅτι οὐχ ὑπέμεινε τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας κίνδυνον,
ἀσεβείας δ' ὅτι τοῦ τὰ τεμένη τέμνεσθαι καὶ τοὺς νεῶς |
κατασκάπτεσθαι τὸ καθ' ἑαυτὸν γέγονεν αἴτιος, τοκέων p. 169
10 δὲ κακώσεως {ὅτι} τὰ μνημεῖα αὐτῶν ἀφανίζων καὶ τῶν
νομίμων ἀποστερεῶν, λιποταξίον δὲ καὶ ἀστρατείας οὐ παρα-
σχὼν τὸ σῶμα τάξει τοῖς στρατηγοῖς. ἔπειτα τούτου τις 148
ἀποψηφιέται, καὶ συγγνώμην ἔξει τῶν κατὰ προαίρεσιν
ἀδικημάτων; καὶ τίς οὕτως ἐστὶν ἀνόητος, ὥστε τοῦτον
15 σφάζων τὴν ἑαυτοῦ σωτηρίαν προέσθαι τοῖς ἐγκαταλιπεῖν
βουλομένοις, καὶ τοῦτον ἐλεήσας αὐτὸς ἀνηλέητος ὑπὸ τῶν
πολεμίων ἀπολέσθαι προαιρήσεται, καὶ τῷ προδότῃ τῆς
πατρίδος χάριν θέμενος ὑπεύθυνος εἶναι τῇ παρὰ τῶν θεῶν
τιμωρίᾳ;
20 Ἐγὼ μὲν οὖν καὶ τῇ πατρίδι βοηθῶν καὶ τοῖς ἱεροῖς καὶ 149
τοῖς νόμοις, ἀποδέδωκα τὸν ἀγῶνα δρθῶς καὶ δικαίως,
οὔτε τὸν ἄλλον τούτου βίον διαβαλὼν, οὔτ' ἔξω τοῦ πράγ-
ματος οὐδὲν κατηγορήσας· ὑμῶν δ' ἕκαστον χρὴ νομίζειν
τὸν Λεωκράτους ἀποψηφιζόμενον θάνατον τῆς πατρίδος
25 καὶ ἀνδραποδισμόν καταψηφίζεσθαι, καὶ δυοῖν καδίσκοιν
κειμένοιν τὸν μὲν προδοσίας, τὸν δὲ σωτηρίας εἶναι, καὶ
τὰς ψήφους φέρεσθαι τὰς μὲν ὑπὲρ ἀναστάσεως τῆς πατρί-

5 ab ἐγκατα- deficit N (-λιπὼν add. al. m.) || 7 ὅτι . . A^{Pr} | τῆς
om. A || 8 ὅτι το . . . . . μένη A^{Pr} || 9 γονέων pro τοκέων 'poetic
word' Sandys, CR 14, 1900, 66, sed cf. Demosth. 35, 48 || 10 ὅτι
del. Morus ἄτε Rehd. || 11 ἀπ. <εἰληπται> sive <ἡλεγκται> Rei. |
λιποτ. Es, cf. Gebhardt, Adnot. crit. 11-13: λειπ. || 12 τις A:
τίς apogr. || 14 τίς οὕτως Dobr. cf. etiam Gebauer, Argum. ex
contr. VII-VIII (τίς τοσοῦτον Scal.): τοσοῦτον | ἐστίν] ἔσται
Tayl. | . . τε τοῦτον in lac. 4 litt. a corr. A || 15 σφάζων Ald.:
σώζοντα || 16 ἀνηλ- Bk.: ἀνελ- || 25 -ποδισμόν Bk.: -πόδων |
καδί- Osann: καδδί- || 26 εἶναι, καὶ Emperius: εἶνεκα

ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ

150 δος, τὰς δ' ὑπὲρ ἀσφαλείας καὶ τῆς ἐν τῇ πόλει εὐδαιμονίας.
 ἔὰν μὲν Λεωκράτην ἀπολύσητε, προδιδόναι τὴν πόλιν
 καὶ τὰ ἱερὰ καὶ τὰς ναῦς ψηφιεῖσθε· ἔὰν δὲ τοῦτον ἀπο-
 κτείνητε, διαφυλάττειν καὶ σώζειν τὴν πατρίδα καὶ τὰς
 προσόδους καὶ τὴν εὐδαιμονίαν παρακελεύσεσθε. νομίζον- 5
 τες οὖν ὧς Ἀθηναῖοι, ἱκετεύειν ὑμῶν τὴν χώραν καὶ τὰ
 δένδρα, δεῖσθαι τοὺς λιμένας <καὶ> τὰ νεώρια καὶ τὰ τεῖχη
 τῆς πόλεως, ἀξιοῦν δὲ καὶ τοὺς νεῶς καὶ τὰ ἱερὰ βοηθεῖν
 αὐτοῖς, παράδειγμα ποιήσατε Λεωκράτη, ἀναμνησθέντες
 τῶν κατηγορημένων, {καὶ} ὅτι οὐ πλέον ἰσχύει παρ' ὑμῖν 10
 ἔλεος οὐδὲ δάκρυα τῆς ὑπὲρ τῶν νόμων καὶ τοῦ δήμου
 σωτηρίας.

1 τῶν ἐν τῇ πόλει ci. Bk., sed cf. Hyper. 1, 39, 14ss. || 2 μὲν
 <γὰρ>? Bl. | Λεωκράτη A || 3 τὰς ναῦς: τοὺς νεῶς Morus, cf. v. 8,
 τοὺς νόμους Schöne || 5 -λεύσεσθε Ald.: -λεύεσθε || 7 δεῖσθαι <δὲ>
 Dobr. Es | <καὶ> τὰ Sch. | καὶ² del. Bl. || 9 Λεωκράτην Heinr. ||
 10 ὅτι Morus: καὶ ὅτι || 11 ὑπὲρ del. Tayl. || 12 τιμωρίας Sch.
 auctore Rei. sed v. Gebhardt, Adnot. crit. 46ss. | κατὰ Λεωκρ. A.A

FRAGMENTA

I. ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΩΝ ΠΕΠΟΛΙΤΕΥΤΑΙ

TESTIMONIA

[Plut.] Vit. X orat. 842f: μέλλων δὲ τελευτήσῃν, εἰς τὸ μητρῶν καὶ τὸ βουλευτήριον ἐκέλευσεν αὐτὸν κομισθῆναι, βουλόμενος εὐθύνας δοῦναι τῶν πεπολιτευμένων· οὐδενὸς δὲ κατηγορῆσαι τολμήσαντος πλὴν Μενεσαίχμου, τὰς διαβολὰς ἀπολυσάμενος εἰς τὴν οἰκίαν ἀπεκομίσθη κτέ.

FRAGMENTA

1. Harpocr. s. v. δερματικόν · Λ. ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ 1 Bl.
¹⁰ Ἀπολογισμὸς ὧν πεπολίτευται. δερματικὸν ἂν εἴη λέγων ὁ ῥήτωρ τὸ ἐκ τῶν δερματίων τῶν πιπρασκομένων περιγινόμενον ἀργύριον.
2. Harpocr. s. v. ἐδώλιασσαι · Λ. ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ 2
 Ἀπολογισμὸς ὧν πεπολίτευται ἐπὶ τοῦ συγκαθίσαι. καὶ
¹⁵ ἐδώλια αἱ ἐν ταῖς ναυσὶ καθέδραι. Ἡρόδοτος α' (1, 24).

I Hanc orationem eandem esse atque πρὸς Δημάδην ἀπολογία ci. Kiessl. Saup. sed v. Bl., praef. p. XLII–XLIII. E testimonio non videtur hanc orationem fuisse forensem et convenit inscriptum ἀπολογισμός; v. etiam Conomis, Klio 39, 1961, 50 || fr. 1 Phot. (z) Suda s. v. (ex Epit.); cf. A. Boeckh, Staatsh.³ 2, 107–108; Conomis, Klio 39, 1961, 80–81 || fr. 2 cf. Poll. 4, 121; Phot. (z) Suda s. v. (ex Epit.) –συγκαθίσαι: – EtG = EtM 317, 7 al.; de theatro a Lycurgo exstructo cogitandum videtur, non de navibus, v. Conomis, Klio 39, 1961, 81–82

9–10 Λ. . . . πεπολίτευται non om. R || 11 περιγιν. R: περιγιν. (περιγεν. C) cett. Ddf.; om. cum B Bl., sed cf. Arr. An. 7, 17, 4 || 13–14 Λ. . . . ἐπὶ τοῦ om. Poll. Phot. Suda | συγκαθίσαι Epit.: καθέζεσθαι cett., sed συγκαθίζειν etiam Poll. Phot. Suda EtG = EtM

- 8 3. *Harpor. s. v. Ἐκατόμπεδον* · *Λ. ἐν τῷ ἐπιγραφο-
μένῳ Ἀπολογισμῷ ὧν πεπολίτευται. ὁ Παρθενῶν ὑπό-
τινων Ἐκατόμπεδος ἐκαλεῖτο διὰ κάλλος καὶ εὐρυθυμίαν,
οὐ διὰ μέγεθος, ὡς Μενεκλῆς ἢ Καλλικράτης ἐν τῷ Περὶ
Ἀθηνῶν (FGrHist 370 F 3).* 5
- 4 4. *Harpor. s. v. νεώρια καὶ νεώσοικοι* · *μήποτε
νεώρια λέγεται ὁ τόπος ἅπας εἰς δὴν ἀνέλκονται αἱ τριήρεις καὶ
πάλιν ἐξ αὐτοῦ καθέλκονται, ὡς ὑποσημαίνουσι Λυκοῦρ-
γός τε ἐν Ἀπολογισμῷ ὧν πεπολίτευται καὶ Ἀνδοκίδης
ἐν τῷ Περὶ τῆς εἰρήνης (3, 7), εἰ γνήσιος ὁ λόγος.* 10
- 5 *5. *Rutil. Lup. 1, 7 s. schema ἐπιβολή . . . . Lycurgi:
nam cum iuventus concitata temere arma caperet et quietos
Thessalos manu lacessere conaretur, {iure} ego senatum coegi
auctoritate sua comprimere adolescentium violentiam; ego
quaestoribus interminatus sum ne sumptum stipendio prae- 15
berent; ego armamentario patefacto restiti atque effferri arma
prohibui. itaque unius opera mea non concitatum bellum
non necessarium scitis.*

II. ΚΑΤ' ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ

TESTIMONIA

1. *Phot. Bibl. cod. 265 (p. 491a 35 Bk.) . . . καὶ γὰρ ἀπο- 20
λογούμενος (sc. Ἀριστογείτων) οὐκ ἐν τῷ παρέργῳ ἀλλ'
ἐπιμελῶς ἀνταγωνιζόμενος ἐν τῷ λόγῳ δείκνυται, δς ἐπι-*

fr. 3 *Phot. (z) Suda s. v. ἑκατ-ς νεώς (ex Epit.)*; cf. Conomis, *Klio* 39, 1961, 83–84 || fr. 4 *Phot. Suda s. v. (ex Epit.)*; cf. *decr.* 852c; Conomis, *Klio* 39, 1961, 84–85 || fr. 5 *ad hanc orat. rettulit Saup.*, sed ipsa res ignota; cf. Conomis, *Klio* 39, 1961, 85 || II *De Aristogitone v. Kirchner, P. A.* 1775; R. Sealey, *Who was Aristogeiton?*, *Univ. of London Institute of Class. Studies, Bulletin* 7, 1960, 33–43

3 *Ἐκατ. om. BCV* || 4 *Καλλικράτης Dfd.*: –στράτης || 9 *ἐν Ἀπ. ὧν πεπ. om. Phot. Suda* || 13 *ego sen. Sch.*: *iure ego sen. Ch, iure ergo sen. Ald.* || 17 *(compressum,)* *non concitatum R. Steph.*

γέγραπται Ἀπολογία πρὸς τὴν ἔνδειξιν Λυκούργου καὶ Δημοσθένους. cf. Suda s. v. Ἀριστογείτων.

2a. [Demosth.] Κατ' Ἀριστογείτονος A, Arg. 4 (Libanii; Foerster 8, 643 s.) . . . 6 δοκῶν οὖν ἔχειν ὁ Ἀριστογείτων
 5 τοῦ λέγειν ἐξουσίαν καὶ μηκέτ' ὀφείλειν, ἐπειδὴ χρήστην ἀντέδωκε τῇ πόλει, καὶ ἐγράφετο πολλοὺς καὶ ἐδημηγόρει, τῶν νόμων τὸν ὀφείλοντα τῷ δημοσίῳ, μέχρις ἂν ἐκτείσῃ, ποιούντων ἅτιμον. διόπερ αὐτὸν οἱ περὶ Λυκούργου ἐν-
 10 ἔδειξαν ὡς οὐκ ἐξὸν λέγοντα. (7) οὐκ ἐξαλημιμένον τοί-
 νυν ἐξ ἀκροπόλεως Ἀριστογείτονος, ἀλλ' ἔτι τοῦ ὀφλήμα-
 τος ἐγγεγραμμένου, χρήστου δὲ καταστάντος τοῦ τὸ χωρίον ὠνησαμένου, ζήτημα συνίσταται, πότερον ὁ πριά-
 μενος τὸ χωρίον ὀφείλει μόνον ἢ καὶ ὁ πρῶτος ὀφλῶν, ἄχρις ἂν ἐκτεισθῇ τὸ χρέος. (8) περὶ μὲν δὴ τὰ δύο ὀφλή-
 15 ματα τοῦτο συνίσταται τὸ ζήτημα· φασὶ δὲ αὐτὸν οἱ κατ-
 ἡγοροὶ καὶ τρίτον ὀφείλειν ὀφλημα τῷ δημοσίῳ. πρὸς τοῦτ' Ἀριστογείτων ἀνθιστάμενός φησιν ἀδίκως ἐγγεγράφθαι, καὶ διὰ τοῦτο δίκην λαχεῖν Ἀρίστωνι τῷ ἐγγράψαντι. (9) Δημοσθένης δὲ καὶ Λυκούργος περὶ μὲν τοῦ δικαίου ἢ
 20 μὴ γεγενῆσθαι τὴν ἐγγραφήν οὐδὲν λέγουσι, φασὶ δέ· „δταν ἔλῃ τὸν Ἀρίστωνα, τότε Ἀριστογείτων μὲν ἐξαλειφθήσεται, ἐκεῖνος δὲ ἐγγραφήσεται κατὰ τὸν νόμον· πρὶν δὲ κριθῆναι τὸ πρᾶγμα οὐ προσήκει λέγειν τὸν τάχα δικαίως ἐγγεγραμ-
 μένον καὶ ψευδῶς ἐγκαλοῦντα τῷ Ἀρίστωνι.“ (10) ταῦτα
 25 μὲν δὴ τὰ ζητήματα τῆς ὑποθέσεως, ἐνηγώνισται δὲ αὐ-
 τοῖς ὁ Λυκούργος ἅτε πρότερος λέγων· τῷ Δημοσθένει δὲ περὶ μὲν τούτων βραχὺς πάννυ λόγος γέγονεν ὡς προ-
 ειλημμένων, ὁ δὲ ὅλος αὐτῷ λόγος τοῦ Ἀριστογείτονος βίου κατηγορίαν περιέχει. (11) . . . ἐπειδὴ κατὰ τὸν τῆς
 30 ἡλικίας χρόνον τὴν πρωτολογίαν ἔλαβε Λυκούργος καὶ πᾶσι τοῖς κεφαλαίοις αὐτὸς ἐχρήσατο, ὁ Δημοσθένης ἠναγκάσθη λοιπὸν φιλοσοφώτερον μετελθεῖν καὶ περιοδι-
 κῶς . . . (2b.) Schol. Demosth. 20, 1 . . . τῶν δὲ δευτερο-
 λογιῶν ἐστὶ διαφορὰ· αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν εἰσιν ἐπίλογοι
 35 μόνον, ὥσπερ οἱ κατὰ Ἀριστογείτονος, πρωταγωνιστοῦν-
 τος Λυκούργου καὶ μικρά, μᾶλλον δὲ οὐδὲν καταλιπόντος

εἰς ἀπόδειξιν τῶν πραγμάτων τῷ ῥήτορι κτέ. **2c.** Io. Sargdiani Comm. (ed. H. Rabe) 95, 9s. *κάν τοῖς Κατὰ Ἀριστογείτονος ὁμοίως Λυκοῦργος πρότερος καὶ ἐπ' ἐκείνῳ Δημοσθένης* (sc. ἔφη).

3. Demosth. *Κατ' Ἀριστογείτονος* A 1 Πάλαι καθήμενος, ⁵
ὧ ἄνδρες δικασταί, καὶ κατηγοροῦντος ἀκούων, ὥσπερ
ὕμεις, Λυκούργου, τὰ μὲν ἄλλα καλῶς αὐτὸν ἡγούμην
λέγειν, ἐν δὲ τεθαύμακα ὁρῶν ὑπερδιατεινόμενον, εἰ ἀγνοεῖ
κτέ. **4a.** Demosth. *ibid.* 14 τὰ μὲν οὖν περὶ τῆς ἐνδείξεως
καὶ τῶν νόμων δίκαια αὐτόν, ὅπερ πεποίηκεν, Λυκοῦργον ¹⁰
ἔρεῖν ἡγούμην, καὶ τοὺς μάρτυρας τῆς πονηρίας τῆς τούτου
τούτου ἐώρων προσκαλούμενον. **4b.** *ibid.* 38 δύο ἔτη βιά-
ζεται λέγειν οὗτος (sc. Ἀριστογείτων), οὐκ ἐξὸν αὐτῷ,
ἀλλὰ λέγει γ' ὁμῶς. ἔπειτ' ἐν τούτοις τὸν μὲν . . . . . καὶ
ὅσων ἄλλων κατηγορήκε παρ' ὑμῖν, εἰδ' ἀδικοῦντας τὴν ¹⁵
πόλιν, ἐμὲ δ' οὐχ ἐώρα τὸν ῥήτορ', ὃ ἐπολέμει, οὐδὲ τὸν
Λυκοῦργον οὐδὲ τοὺς ἄλλους . . . **4c.** *ibid.* 54 δεινῶν γὰρ
ὄντων, οὐ μὲν οὖν ἐχόντων ὑπερβολήν, ὣν ἠκούσατ' ἄρτι
λέγοντος Λυκούργου, τὰ λοιπὰ ἐνάμιλλα τούτοις καὶ τῆς
αὐτῆς φύσεως εὐρεθήσεται (e sequentibus videtur Lyc. ²⁰
Aristog. ἀσεβείας δίκην accusavisse, de qua cf. Din. 2, 8.
11. 14. 18. 20). **4d.** *ibid.* 69 ἡγοῦμαι τοίνυν καὶ περὶ τῆς
ἐνδείξεως, ἃ μοι παραλείπειν ἔδοξε Λυκοῦργος, βέλτιον
εἶναι πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν. **4e.** *ibid.* 97 Λυκοῦργος μὲν οὖν τὴν
Ἀθηναίων ἐμαρτύρετο καὶ τὴν μητέρα τῶν θεῶν . . . **4f.** *id.* ²⁵
Κατ' Ἀριστογείτονος B 16 ὅτι μὲν γὰρ πονηρὸς καὶ τὸν
τρόπον δεινῶς ἄδικος, ἱκανῶς ὑμῖν, ὥς ἔγωγ' οἶμαι, ἐκ
τῶν προειρημένων Λυκοῦργος ἐπιδέδειχεν.

5. Dinarch. 2, 13 οὐ τὸ τελευταῖον οὗτος (sc. Ἀριστο-
γείτων) ἐνδειχθεὶς ὑπὸ Λυκούργου καὶ ἐξελεγχθεὶς, ὀφεί- ³⁰
λων τῷ δημοσίῳ λέγειν οὐκ ἐξὸν αὐτῷ, καὶ παραδοθεὶς
τοῖς ἑνδεκα κατὰ τοὺς νόμους, περιπατῶν ἔμπροσθεν τῶν
δικαστηρίων . . . καὶ εἰς τὴν προεδρίαν τῶν πρυτάνεων
ἐκάθιζεν;

FRAGMENTA

1. Harpocr. s. v. *Μητρώον*· *Λυκούργος ἐν τῷ Κατ' 6*
Ἀριστογείτονος. τοὺς νόμους ἔθεντο ἀναγράφαν-
τες ἐν τῷ Μητρώῳ. δημοῖ Δείναρχος ἐν τῷ Κατὰ
Πυθέου (2VI, 10).
2. Harpocr. s. v. *ἀγραφίου*· *εἰδός τι δίκης οὕτω κα- 7*
λουμένης κατὰ τῶν ὀφειλόντων μὲν τῷ δημοσίῳ καὶ διὰ
τοῦτο ἐγγραφέντων, εἶτα πρὶν ἐκτεῖσαι ἐξαλειφθέντων. δι-
δάσκουσι δὲ τοῦθ' οὕτως ἔχειν Δημοσθένους τε (58, 51) ἢ
Δείναρχος ἐν τῷ Κατὰ Θεοκρίνου (1XVI^a) καὶ Λυκούργος ἐν
10 τῷ Κατ' Ἀριστογείτονος, ἔτι τε Πυθέας ἐν τῇ Πρὸς τὴν
ἐνδειξιν ἀπολογία (fr. 2).
3. Harpocr. s. v. *ἡλικία τῆς πόλεως*· *ἀντὶ τοῦ οἱ 8*
ἐν ἡλικίᾳ, οἱ νέοι· Λυκούργος Κατ' Ἀριστογείτονος καὶ
Δημοσθένους Φιλιππικοῖς (4, 7).
4. Harpocr. s. v. *ὄρυγμα*· *ιδίως οὕτως ἐκαλεῖτο ἐφ' 9*
οὗ οἱ κακοῦργοι ἐκολάζοντο Ἀθήνησι· Λυκούργος Κατ'
Ἀριστογείτονος.
5. Harpocr. s. v. *τρίγωνον δικαστήριον*· *Λυκούρ- 10*
ργος Κατ' Ἀριστογείτονος. ὄνομά ἐστι δικαστηρίου, ἴσως
20 καὶ τῷ σχήματι τριγώνου ὄντος . . .

II fr. 1 Phot. Suda s. v. (ex Epit.); cf. etiam Liban. argum. or. 25 || fr. 2 cf. Suda s. v. 1 (ex Epit.) et Phot. s. v.; Bachm. anecd. 15, 24 (= Bk. *Λέξ. ῥητ.* 331, 21) al.; cf. Latte, Hesychii Lexicon, s. v.; [Demosth.] 57, 51s.; Lipsius, A. R. 447ss.; P. Photiades, *Συμβολαὶ εἰς τὸ Ἀττ. δίκαιον*, Ἀθηνᾶ 11, 1899, 7ss.; Conomis, *Klio* 39, 1961, 88 || fr. 3 Phot. Suda s. v. (ex Epit.); EtG al. || fr. 4 Phot. Suda s. v. (ex Epit.) || fr. 5 Phot. Suda s. v. (ex Epit.); EtG; cf. Bk. *Λέξ. ῥητ.* 307, 12. 309, 25 Hsch.

2 νόμους Epit.: νόθους | ἀναγράφαι Epit. || 6-7 καὶ διὰ τοῦτο ἐγγρ. om. Bl., fort. recte || 7 ἐκτεῖσαι Bl.: ἐκτίσαι || 8 τε ἢ Vales.: τε καὶ || 10 Πυθέας Maussac: Πυθίας || 12-14 om. C || 12 τῆς πόλ. add. Epit. || 12-13 τοῦ οἱ ἐν Ddf. (οἱ add. e Suda): τοῦ ἐν || 13 Ἀνσίας Epit. || 15-16 ἐφ' οὗ] ἀφ' οὗ C, ὅπου ci. Saup. cl. Suda s. v. *βάραθρον*, sed cf. s. v. *ὄρυγμα* || 18-20 om. C || 18 *Λυκ.* om. BV || 20 ὄντα A

- 11 6. Harpocr. s. v. *χιλίωθέντα*· Λυκούργος ἐν τῷ Κατ' Ἀριστογείτονος, ἀντὶ τοῦ χιλίας ὀφλόντα . . . cf. fr. IX. 4.
- 12 7. Harpocr. s. v. *ψευδεγγραφή*· ὄνομα δίκης ἐστίν, ἣν εἰσίασιν οἱ γεγραμμένοι ὀφείλιν τῷ δημοσίῳ ὡς καταψευσαμένον αὐτῶν τοῦ ἐγγράφαντος ἐν τῇ σανίδι τῇ παρὰ τῇ θεῷ κειμένη {ὡς ἀδίκως ἐγγραφέντες ὀφείλιν τῷ δημοσίῳ}. Λυκούργος ἐν τῷ Κατ' Ἀριστογείτονος καὶ Ἰσαῖος ἐν τῷ Πρὸς Μέδοντα (XXIX Thalh.) μνημονεύουσι τοῦ ὀνόματος.

III. KAT' AYTOΛYKOU

10

TESTIMONIA

1a. Harpocr. s. v. *Αὐτόλυκος*· Λυκούργου λόγος ἐστὶ κατ' Αὐτόλυκον τοῦ Ἀρεοπαγίτου. οὗτος δὲ τοὺς οἰκέλους ὑπεκτιθέμενος ἐν τοῖς Χαιρωνικοῖς ἐάλω, καὶ κατεψηφίσαντο αὐτοῦ οἱ δικασταί, ὡς ὁ αὐτὸς δηλοῖ ῥήτῳ ἐν τῷ Κατὰ Λεωκράτους (p. 51, 14); cf. Bachm. anecd. 166, 22 (= Bk. anecd. 466, 3.) 1b. [Plut.] vit. X orat. 843d γραφάμενος (sc. ὁ Λυκούργος) δ' Αὐτόλυκον τὸν Ἀρεοπαγίτην καὶ Λυσικλέα τὸν στρατηγὸν καὶ Δημάδην τὸν Δημέου καὶ Μενέσαιχμον ἄλλους τε πολλοὺς, πάντας εἶλεν.

fr. 6 Phot. (z) Suda s. v. (ex Epit.); cf. Bk. *Λέξ. ῥήτ.* 315, 30 al.; etiam Liban. (supra ad 6) § 2 de Hegemonis accusatione (Jenicke) || fr. 7 Phot. (z) Suda s. v. (ex Epit.); cf. Bk. *Λέξ. ῥήτ.* 317, 7. Photius (z) etiam praebet: *ψευδῆς ἐγγραφή*· τοῦτο μὲν ὄνομα δίκης. ζητήσκει δ' ἂν τις τίνι διαφέρει *ψευδεγγραφή* (βουλευσεως). βουλευσεως γὰρ διαφέρειν τίθησιν ὁ Λυκούργος. τάχα οὖν *ψευδεγγραφῆς* μὲν ἐλάγχανον οἱ μὴ ὀφείλοντες μὲν, ἐγγραφέντες δὲ *ψευδῶς*· βουλευσεως δὲ οἱ πάλοι μὲν ὀφληκότες, ἀποδόντες δὲ καὶ αὐθις κατ' ἐπιβουλήν *ψευδῶς* ἐγγραφέντες et paulo supra *ψευδεγγραφή*· βουλευσεως; cf. Demosth. 25, 71 ss.; Liban. *argum.* § 8 || III test. 1a cf. Phot. (z) Suda s. v. (ex Epit.)

2 *χιλίαις ὀφλόντα* EDZ Vales. e Bk. *Λέξ. ῥήτ.* 315, 10; *χιλία σοφάδοντα* || 5 αὐτὸν Suda || 6 ὡς ἀδίκως . . . δημοσίῳ ut gl. secl. Photiades, l. c., 9 n. 2

1e. *ibid.* 843e ὁ δ' εὐθύνας Ἀριστογείτονα καὶ Λεωκράτην καὶ Αὐτολύκον δειλίας.

2. *Lyc. c. Leocr. arg.* ἔοικε δὲ ἡ τοῦ λόγου ὑπόθεσις τῇ τοῦ κατὰ Αὐτολύκου.

5 3. *Lyc. c. Leocr. p. 51, 14 ss.* ἀλλὰ μὴν Αὐτολύκου γε ὑμεῖς κατεψηφίσασθε, μέιναντος μὲν αὐτοῦ ἐν τοῖς κινδύνοις, ἔχοντος δ' αἰτίαν τοὺς υἱεῖς καὶ τὴν γυναῖκα ὑπεκθέσθαι, καὶ ἐτιμωρήσασθε.

FRAGMENTA

1. *Schol. Demosth. 54, 1* (= [Cornuti] τέχνη ῥητ. § 7, 18 p. 353, 24 Hammer) ἀπὸ τοῦ πράγματος (λαμβάνεται προοίμιον) ὡς Λυκούργος ἐν τῷ Κατὰ Αὐτολύκου· πολλῶν καὶ μεγάλων ἀγώνων εἰσεληλυθότων οὐδέποτε περὶ τηλικούτου δικάσοντες ἤκετε.

2. *Suda s. v. μηλόβοτος χώρα· ὑπὸ πολεμίων ἐξ-* 14
15 *ερημωθεῖσα, ἣν κατανέμεται τὰ τετράποδα. κεῖται δὲ τοῦνομα καὶ παρὰ {τῷ} Λυκούργῳ ἐν τῷ Κατ' Αὐτολύκου. ἀλλὰ καὶ μηλόβοτον τὴν Ἀττικὴν ἀνῆκε...*

3. *Harpocr. s. v. ἡρία· Λυκούργος ἐν τῷ Κατ' Αὐτο-* 15
16 *λύκου. ἡρία εἰσὶν οἱ τάφοι, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ ῥήτωρ δῆλον*
20 *ποιεῖ...*

fr. 1 cf. *Anon. Walz 7, 54* (ipsa verba orat. om.) || fr. 2 e *Rhet.*, v. *Suda ad loc.*; cf. *Phot. s. v.*; etiam c. *Leocr. p. 88, 11* || fr. 3 *Phot. Suda s. v. (ex Epit. A. ... εἰσὶν om.) al.*; cf. *Laur. 59, 16 ined. Adler*; etiam c. *Leocr. p. 75, 7*

11 καὶ] δὲ καὶ [Cornut.], 'sed v. Saup. qui monet toto loco ipsa initia orationum afferri, neque aptum videri πολλῶν δὲ' Bl. || 12-13 περὶ μειζόνων ἤκετε δικάσοντες [Cornut.] || 16 Αὐτολύκου Osann Saup.: Αὐτοκλέους libri, Λυσικλέους Pinzger Baiter et Saup. (1834) || 17 ἀλλὰ... ἀνῆκε om. F

IV. ΠΡΟΣ ΔΗΜΑΔΗΝ ΑΠΟΛΟΓΙΑ
ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΥΘΥΝΩΝ

- 16 1. Harpocr. s. v. ἀποβάτης καὶ ἀποβαίνειν καὶ ἀποβατικοὶ τρόχοι· Δείναρχος Κατὰ Φορμισίου (2X, 1) καὶ ἐν τῇ Πρὸς Ἀντιφάνην ἀπολογία (2LXIV, 1), 5
Λυκοῦργός τε ἐν τῇ Πρὸς Δημάδην ἀπολογία. ὁ ἀποβά-
της ἵππικόν τι ἀγώνισμα, καὶ ἀποβῆναι τὸ ἀγωνίσασθαι
τὸν ἀποβάτην, καὶ ἀποβατικοὶ τρόχοι οἱ ἀπὸ τούτου τοῦ
ἀγωνίσματος. τὰ δ' ἐν αὐτῷ γινόμενα δηλοῖ Θεόφραστος
ἐν τῷ κ' τῶν Νόμων (fr. ined.). χρῶνται δέ, φησί, τού- 10
τω μόνοι τῶν Ἑλλήνων Ἀθηναῖοι καὶ Βοιωτοί.
- 17 2. Harpocr. s. v. τοὺς ἐτέρους τραγωδοὺς ἀγω-
νιεῖται. Λυκοῦργος ἐν τῷ Πρὸς Δημάδην. Δίδυμός φησιν
ὅτι παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἀρμοζομένων καὶ σεμνοποιούν-
των ἑαυτοὺς πρὸς τὰ ἐναντία. 15

V. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

- 18 1a. Harpocr. s. v. δοκιμασθεῖς . . . ἐλέγετο δὲ καὶ
ἐπὶ τῶν πολιτευομένων, εἰ καὶ μηδ' ἦντιναοῦν ἤρχον ἀρχήν·
ἐξητάζετο γὰρ αὐτῶν ὁ βίος ἐνίοτε, ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ Κατὰ
Τιμάρχου (1, 195) φησίν. Λυκοῦργος δ' ἐν τῷ Περὶ τῆς 20
διοικήσεως τρεῖς δοκιμασίαι κατὰ τὸν νόμον,
φησί, γίγνονται· μία μὲν ἦν οἱ ἐννέα ἄρχον-

IV fr. 1 Bachm. anecd. 122, 20 (= Bk. anecd. 423, 33); Phot. (z)
Suda s. v. (ex Epit.) al.; 'pertinuerunt haec ad Panathenaeorum
sollemnia in quibus exornandis multus fuit Lyc.' Bl.; v. etiam
Conomis, Klio 39, 1961, 97 || fr. 2 Phot. Suda s. v. (ex Epit., A. . .
ὅτι om., ἐναντία, ὡς Δίδυμός φησιν: —); 'sensus esse vid. τὸν ἑτερον
ἀγῶνα τραγικὸν (praed.) ἀγων.' Bl. — 'πρὸς τὰ ἐναντία melius verbo
ἀρμοζ. adiungitur Bl., v. etiam Conomis, Klio 39, 1961, 97–98 ||
V fr. 1a cf. Phot. Suda s. v. (ex Epit.) — de δοκιμασία ἀρχόντων
cf. Arist. Αἰθ. πολ. 55, 2 de δοκ. ἐπιτόρων Aeschin. 1, 28ss., de στρα-
τηγῶν δοκ. Dinarch. 1, 71, de equitum sive equorum Arist. ibid.
49, 1 (Bl.), v. etiam Conomis, Klio 39, 1961, 99–100

4 τρόχοι bis scr. Bl.: τροχοί || 6 A. . . ἀπολογία om. A ||
8 ἀπὸ] ἐπὶ N || 12 ἐταίρους BGZ Suda || 13 A. . . Δημάδην om. C
Suda || 15 τὰ ἐναντία] τὰν. C, τὰ ἐπιόντα Hemst. || 18 εἰ καὶ Epit.:
καὶ libri | ἤρχον ἀρχήν Epit.: ἀρχήν ἤρχον || 20 τῆς om. C

τες δοκιμάζονται, ἑτέρα δὲ ἦν οἱ ῥήτορες,
 τρίτη δὲ ἦν οἱ στρατηγοί. λέγει μέντοι ἐν τῷ αὐτῷ
 λόγῳ καὶ ἱππέων δοκιμασίαν. *1b. schol. Aeschin.
 1, 195 ὁ νόμος: . . φησὶ γὰρ καὶ Λυκοῦργος δοκιμάζεσθαι
 5 δεῖν οὐ πάντας ἐπὶ τῷ ἔταιρῃσαι, ἀλλὰ τοὺς πολιτευομένους
 ῥήτορας καὶ τὰ ψηφίσματα γράφοντας.

2. Harpocr. s. v. στεφανῶν τοὺς νενικηκότας · 19
 Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου (19, 193) ἀντὶ τοῦ τιμῶν.
 καὶ Λυκοῦργος ἐν τῷ Περὶ τῆς διοικήσεως φησιν· ἀλλὰ
 15 μὴν καὶ Καλλισθένην ἑκατὸν μναῖς ἐστεφανώ-
 σατε. καὶ παρ' ἄλλοις ἐπὶ ταύτης τῆς ἐννοίας τὸ στε-
 φανοῦν, ὡς . . .

3. Harpocr. s. v. Ἐπικράτης . . . ἕτερος δ' ἐστὶν Ἐπι- 20
 κράτης οὗ μνημονεύει Λυκοῦργος ἐν τῷ Περὶ <τῆς> διοι-
 15 κήσεως, λέγων ὡς χαλκοῦς ἐστάθη διὰ τὸν νόμον τὸν
 περὶ τῶν ἐφήβων, ὃν φασὶ κεκτῆσθαι ταλάντων ἑξακο-
 σίων οὐσίαν.

4. Bk. Synt. 145, 30 ἐπιτροπέω . . . τέτριπται δὲ 21
 καὶ μετὰ γενικῆς, ὡς παρὰ Λυκούργῳ ἐν τῷ Περὶ <τῆς>
 20 διοικήσεως· ἐκ τῶν ἱερῶν, ὧν ἡμεῖς ἐπετρο-
 πέυσσαμεν.

5. Lex. Rhet. Reitz. (Ind. lect. Rostoch. 1892/3) p. 4, 22 22
 ἐξοδιασμός· Λυκοῦργος ἐν τῷ Περὶ <τῆς> διοικήσεως·
 πολλῶν δὲ χρημάτων ἐξοδιασμόν εἰληφότων.

6. Harpocr. s. v. Ἀγαθῆς τύχης νεώς· τούτου 23
 μνημονεύει Λυκοῦργος ἐν τῷ Περὶ <τῆς> διοικήσεως.

fr. 2 Phot. Suda s. v. (ex Epit.); de Callisth. cf. Demosth. 20,
 33 (Saup.) || fr. 3 Phot. (z) Suda s. v. (ex Epit.); EtG = EtM
 361, 3 al.; cf. Wilamowitz, Arist. u. Ath. 1, 194; Conomis, Klio
 39, 1961, 101-102; Pélékidis, Hist. de l'éphébie attique 13 || fr. 6
 Phot. (zb) Suda s. v. (ex Epit. A. τ. ν. οὐκ ἄδελον τὸ σημαινόμενον);
 cf. IG II² 333c 19

1 δὲ om. BGZ || 9 τῆς A (Ald.) om. BCG || 10 Καλλισθένην Epit.:
 -ης | ρ' μναῖς ἐστεφανώσατε om. libri, habet Epit. || 15 χαλκοῦν
 ARV (Ald.) || 15-16 λέγων . . . ἐφήβων om. Epit. || 19 ὡς παρὰ
 A. Bk.: ὥσπερ A. || 25 ἀγαθοτύχης CGH || 26 οἰκῆσεως BC
 FGHV

- 24 7. Harpocr. s. v. αἰγίδας ἐκάλουν τὰ ἐκ τῶν στεμμάτων δίκτυα· Λυκοῦργος ἐν τῷ Περὶ τῆς διοικήσεως καὶ Νυμφόδωρος (FGrHist 572 F 15). Ἡρόδοτος δ' ἐν δ' (4, 189, 2) ταύτας φησὶν ὑπὸ Λιβύων αἰγέας καλεῖσθαι.
- 25 8. Harpocr. s. v. Λυσίμαχος· . . . ἕτερος δ' ἐστὶ Λυσί- 5
μαχος οὗ μνημονεύει Λυκοῦργος ἐν τῷ Περὶ τῆς διοικήσεως ὡς εὐτελοῦς μελοποιού.
- 26 9. Harpocr. s. v. ὀχεῖον· . . . Λυκοῦργος δ' ἐν τῷ Περὶ τῆς διοικήσεως γείτονας τοῦ ὀχεῖου φησί· μήποτε δὲ ἐπὶ τόπον τινός, ἐν ᾧ ὀχεῖαι γίνονται κτηνῶν ἢ 10
ὀχήματα μισθοῦται.
- 27 10. Harpocr. s. v. σείρινα· Λυκοῦργος Περὶ τῆς διοικήσεως. σείριον ἐκάλουν λεπτὸν ἱμάτιον ἀσπάθητον, οἷον θέριστρον, καθά φασιν οἱ γλωσσογράφοι. καὶ σειρὴν δὲ ὁ λεπτὸς καὶ διαφανὴς χιτῶν, εὐθετος τότε ὅτε ἐστὶν ὁ 15
Σείριος. ἐστὶ δὲ καὶ Σείρις πόλις Ἰταλική, καὶ τάχα τὰ ἐνθεν ὑφάσματα ἢ τινα ἄλλα σείρινα εἶπεν ὁ ῥήτωρ. ἐν ἐνίοις μέντοι χωρὶς τοῦ ε γραφεται σίρινα.

VI. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΕΡΕΙΑΣ

- 28 1. Harpocr. s. v. παράκλησις· ἀντὶ τοῦ προτροπῇ· 20
... τίθεται μέντοι σπανίως καὶ ἀντὶ τῆς δεήσεως· Λυκοῦργος

fr. 7 cf. Phot. (zb) Suda s. v. αἰγίς (leviter mutatis Epit. verbis, cf. Bachm. anecd. 42. 4 [= Bk. anecd. 354, 4] al.); IG II² 333c 11 || fr. 8 Phot. Suda s. v. (ex Epit.) || fr. 9 Suda s. v. (ex Epit.); cf. Hsch. Phot. s. v.; etiam Bk. Λέξ. ῥητ. 287, 32 unde EtM 645, 12 || fr. 10 Phot. s. v. Σειρήνα; Suda s. v. σείριον (ex Epit.); cf. Hsch. s. vv. σειρήν, σειρήνες, σειρόν. || VI de argum. v. Sauppe, O. A. 2, 264; Lipsius, A. R. 465 n. 9; Conomis, Klio 39, 1961, 107ss. || fr. 1 Phot. Suda s. v. (ex Epit. γράψαντες. Α. δὲ ἀντὶ τῆς δεήσεως ἐχρήσατο λέγων· ὑμᾶς οἶμαι . . . τῆς ἐμῆς παρακλήσεως) al.

1 ἐκ add. Suda Eustath. p. 603, 1s. || 9 τῆς δ. BC (Ald.): διοικ. || 13 σείριον Saup.: σειρήνας. σείριον ABCGVR (Ald.) σείρινα. σήριον Epit. σειρήνα σείριον Phot. σείριον σείρινον Suda || 18 χωρὶς τοῦ ι γρ. σείρινα Epit. (Ald.)

ἐν τῷ Περὶ τῆς ἱερείας προειπὼν εἰ μὲν ὑπὲρ ἰδίου
τινὸς ἦν ὁ ἄγών, ἐδεόμην ἂν ὑμῶν μετ' εὐ-
νοίας ἀκοῦσαι μου· μετ' ὀλίγον φησὶν· νυνὶ δὲ
αὐτοὺς ὑμᾶς οἶμαι τοῦτο ποιήσκειν καὶ χωρὶς
5 τῆς ἐμῆς παρακλήσεως.

2. Harpocr. s. v. ἐπιτελεοῦν καὶ ἐπιτελέωμα· ἀμ- 29
φότερα πολλάκις ἐστὶ τὰ ὀνόματα ἐν τῷ Περὶ τῆς ἱερείας
Λυκούργου· ἔοικε δὲ ἐπιτελέωμα λέγεσθαι τὸ ἐπὶ πᾶσι
θυόμενον ὑπὲρ τοῦ ἐπιτελεῖς γενέσθαι τὰς πρότερον θυ-
10 σίας. αὐτὸς γοῦν ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ λόγῳ φησὶν· ἔτι τοί-
νυν ἔφη πάντων ὕστατα ταῦτα θύεσθαι καὶ
ἐπιτελεώματα εἶναι τῶν ἄλλων θυμάτων.

3. Harpocr. s. v. Μίκων· Λυκούργος ἐν τῷ Περὶ τῆς 30
ἱερείας. καὶ Μίκωνα τὸν γράψαντα ἄνω τοὺς
15 λ' μῆνας ἐξημίωσαν.

4. Suda s. v. συσσημαίνεσθαι· ὁ καλοῦσι κατα- 31
σφραγίζεσθαι, τοῦτο οἱ ῥήτορες συσσημαίνεσθαι λέγουσι.
Λυκούργος ἐν τῷ Περὶ <τῆς> ἱερείας· ὥστε προσ-
τεταγμένον ὑπὸ ψηφίσματος καὶ τὴν ἱέρειαν
20 συσσημαίνεσθαι τὰ γραμματεῖα..

5. Priscian. 18, 267 (p. 346,3 Hertz) Attici 'περὶ τόσους' 32
καὶ 'περὶ τόσοις'. — Lycurgus ἐν τῷ Περὶ τῆς ἱερείας·
ὡς περ<ι> εἴκοσιν ἀνθρώποις...

fr. 2 cf. Phot. Suda s. v. (ex Epit.); EtG = EtM 365, 47 (e Lex.
Vind. ed. Nauck 59, 13 quod Demostheni adscribit) || fr. 3 cf.
C. Robert, Marathonschlacht in der Stoa Poikile, Winkelmanns-
programm, Halle 1895, 18, 1; Kirchner, P. A. 10200; G. Lippold,
RE XV 2, 1932, 1557-1561 || fr. 4 cf. Bk. Λέξ. ῥητ. 305, 14; Lex.
Vind. 165, 1.

1 ὑπὲρ] περὶ C || 2 ὑμῶν om. BCV | καὶ μετ' C || 4 τοῦτο om.
BCV || 5 τῆς ἐμῆς παρ. Epit. QPMNK τῆς ἡμῶν παρ. BCV παρ.
τῆς ἐμῆς ARV || 9 ἐπιτελεῖς γενέσθαι] τέλεια (τελείας Suda) γίνε-
σθαι Epit. || 10 ἔτι τοίνυν ἔφη om. B || 14-15 ἕως τοὺς λ' μῆνας
libri: ἕως τὰς τριάκοντα μῆνας Maussac, <καταδ>εῶς τοὺς Ἑλλήνας
Saup., cl. Sopatro (Walz 8, 126) 'recte fere ad sententiam' (Bl.)
<τῶν βαρβάρων> ἑαυτοὺς μείονας Müller || 15 ἐξημίωσας BC ||
16 κατασφραγίζεσθαι Lex. Vind.: -σασθαι Suda || 18 τῆς add.
Saup. | ὡς γε ci. Saup. || 19 ὑπὸ Bl. cl. c. Leocr. p. 34, 23: ἐπὶ ||
23 ὡς περὶ O Krehl: ὡς περ RMV ὧν περὶ cett. | ἀνθρώπους O

- 83 6. Harpocr. s. v. Ἀλόπη· Λυκοῦργος ἐν τῷ Περὶ τῆς
 ἱερείας· Κερκύνος θυγάτηρ, ἐξ ἧς καὶ Ποσειδῶνος Ἴππο-
 θῶν ὁ τῆς Ἴπποθωντίδος φυλῆς ἐπώνυμος, ὡς . . .
- 84 7. Harpocr. s. v. διήλλαξεν· ἀντὶ τοῦ μετήλλαξεν,
 ἐτελεύτησεν. Λυκοῦργος ἐν τῷ Περὶ τῆς ἱερείας. 5
- 85 8. Harpocr. s. v. ἐπίβοιον· Λυκοῦργος ἐν τῷ Περὶ
 τῆς ἱερείας. Φιλόχορος δ' ἐν β' (FGrHist 328 F 10) φησὶν
 οὕτως· ἔαν δέ τις τῇ Ἀθηνᾷ θύῃ βοῦν, ἀναγκαῖόν ἐστι καὶ
 τῇ Πανδρόσῳ θύειν οἶν, καὶ ἐκαλεῖτο τὸ θῦμα ἐπίβοιον' . . .
- 86 9. Harpocr. s. v. ἐπιμήνια· Λυκοῦργος ἐν τῷ Περὶ 10
 τῆς ἱερείας. ἔοικεν εἶναι ἐπιμήνια ἥτοι τὰ καθ' ἕκαστον
 μῆνα θυόμενα ὑπὲρ τῆς πόλεως, ἥ τὰ ὑπὲρ ὅλου τοῦ
 μηνὸς ἅπαξ ποτὲ γιγνόμενα θύματα.
- 87 10. Harpocr. s. v. ἐσχάρα· Λυκοῦργος ἐν τῷ Περὶ
 <τῆς> ἱερείας. Ἀμμώνιος ἐν τοῖς Περὶ βωμῶν (FGrHist 15
 361 F 1) ἐσχάραν φησὶ καλεῖσθαι τὴν μὴ ἔχουσαν ὕψος
 {ὡς} ἐστίαν, ἀλλ' ἐπὶ γῆς ἰδρυμένην κοίλην, παρ' ὃ καὶ
 τοὺς ἱατροὺς τὰ ἐν τοῖς σώμασι κοῖλα ἔλκη ἐσχάρας
 καλεῖν.
- 88 11. Harpocr. s. v. Ἐτεοβοιτάδαι· Λυκοῦργος ἐν τῷ 20

fr. 6 Bachm. anecd. 71, 20 (= Bk. anecd. 380, 10); Phot. (zb)
 Suda s. v. (ex Epit.) || fr. 7 Phot. (z) Suda s. v. (ex Epit. — ἐτελεύ-
 τησεν: —) al. || fr. 8 Phot. (z) Suda s. v. (ex Epit.); EtG = EtM
 358, 11 al. || fr. 9 Phot. (z) Suda s. v. (ex Epit. A. . . ἥτοι om.);
 EtG = EtM 362, 14; cf. Bk. *Λέξ. ῥητ.* 254, 12; Ambr. 1539 || fr. 10
 Phot. Suda s. v. (ex Epit.) al.; cf. schol. K 418 = Lex. rhet. ap.
 EtM 384, 13; Bk. *Λέξ. ῥητ.* 256, 32; Ammon. p. 44 al. || fr. 11 cf.
 Phot. Suda s. v. (non omnino ab Epit. pendent, v. Ddf. Harpocr.
 ad loc.) al.; cf. etiam Hsch.; Bk. *Λέξ. ῥητ.* 257, 4; EtG = EtM 386, 3

2-3 Ἴπποθῶν . . . Ἴπποθωντίδος Saup.: Ἴπποθῶν . . . Ἴππο-
 θωντίδος || 4 'additum fuerit τὸν βίον, dictumque velut de Her-
 cule (Isocr. 6, 17 'H. μετήλλαξε τὸν βίον, θεὸς ἐκ θνητοῦ γενό-
 μενος), sive de aliis quibuscumque' (Bl.), v. ad e. Leocr. p. 50, 11 ||
 9 Πανδρόσῳ BCPQV Πανδρόσῳ MRXB^p GZ: Πανδώρα QPNAV
 (in mg. MKX) | οἶν Bl.: οἶν C ὅν μετὰ βοὸς ABPQVR (Ald.)
 μετὰ βοὸς οἶν N || 11 τὰ om. B || 12 ὑπὲρ τῆς πόλ. add. in Bk. *Λέξ.*
ῥητ. 254, 12 | τοῦ add. Epit. || 15 τῆς K et add. Saup. || 17 ἐστίαν
 Epit.: ὡς ἐστίαν libri | -μένην κοίλην Maussac: -μένη κοίλη

Περὶ τῆς ἱερείας. γένος <παρ'> Ἀθηναίοις, οἷον οἱ ἀληθῶς ἀπὸ Βούτου· ἐτεὸν γὰρ τὸ ἀληθές. ἐκ δὲ τούτων καθίστατο ἡ ἱερεία τῆς Πολιάδος Ἀθηνᾶς, καθά φησι Δράκων Περὶ γενῶν (FGrHist 344 F 1).

5 12. Harpocr. s. v. κύρβεις· Λυκοῦργος ἐν τῷ Περὶ τῆς 39 ἱερείας. κύρβεις φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Περὶ θεῶν (FGrHist 244 F 107 a) ἔχειν ἐγγεγραμμένους τοὺς νόμους κτέ.

13. Harpocr. s. v. Νίκη Ἀθηνᾶ· Λυκοῦργος ἐν τῷ 40 Περὶ τῆς ἱερείας. ὅτι δὲ Νίκης Ἀθηνᾶς ξόανον ἄπτερον, ἔχον ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ ῥόαν, ἐν δὲ τῇ εὐωνύμῳ κράνος, ἐτιμᾶτο παρ' Ἀθηναίοις, δεδήλωκεν Ἡλιόδωρος ὁ περιγηγῆτης ἐν α' Περὶ ἀκροπόλεως (FGrHist 373 F 2).

14. Harpocr. s. v. πάρεδρος· Λυκοῦργος ἐν τῷ Περὶ 41 τῆς ἱερείας. πολὺ ἐστὶ τοῦνομα παρὰ τε τοῖς ῥήτορσι καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Ἀθηναίων Πολιτείᾳ (56, 1) φησὶ κτέ.

15. Harpocr. s. v. πέλανος· Λυκοῦργος ἐν τῷ Περὶ 42 τῆς ἱερείας... Ἀπολλώνιος δ' ὁ Ἀχαρνέως ἐν τῷ Περὶ τῶν 20 <Ἀθήνησιν> ἐορτῶν (FGrHist 365 F 1) οὕτω γράφει· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ προσαγορευόμενος πέλανος· λέγεται δὲ πέμματα τινα τοῖς θεοῖς γινόμενα ἐκ τοῦ ἀφαιρεθέντος σίτου ἐκ τῆς ἄλλω, κτέ.

16. Harpocr. s. v. Πλυντήρια· Λυκοῦργος ἐν τῷ Περὶ 43 25 τῆς ἱερείας. ἐορτὴ παρ' Ἀθηναίοις.

fr. 12 Phot. Suda s. v. (ex Epit.) al. || fr. 13 Phot. Suda s. v. (ex Epit. ῥοιάν Suda, κράτος Phot.); cf. IG II² 334 et D. M. Lewis, Hesperia 28, 1959, 239 ss. || fr. 14 Phot. Suda s. v. (ex Epit.) || fr. 15 Phot. Suda s. v. (ex Epit.); cf. Hsch. s. vv. πέλανοι, πέλανος || fr. 16 Phot. Suda s. v. (ex Epit.)

1 τῆς add. CQP | παρ' add. Bk. || 3 ὁ Δρ. ἐν τῷ Περὶ K || 10 δὲ add. Epit. || 11 κράνος Suda: κράτος || 19 ss. Ἀπολλ. ... πέλανος om. Q || 20 Ἀθῆν. add. Keil (cf. Harpocr. s. v. Πυανόψια) || 22 γιγν. V

- 44 17. Harpocr. s. v. Πολύγνωτος· Λυκοῦργος ἐν τῷ
Περὶ τῆς ἱερείας. Περὶ Πολυγνώτου τοῦ ζωγράφου, Θασίου
μὲν τὸ γένος, υἱοῦ δὲ καὶ μαθητοῦ Ἀγλαοφώντος, τυχόν-
τος δὲ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας ἦτοι ἐπεὶ τὴν Ποικίλην
στοὰν (ἀν)ἔγραψε προῖκα, ἢ ὡς ἕτεροι, τὰς ἐν τῷ ἴθυσαν- 5
ρῶ καὶ τῷ Ἀνακείῳ γραφάς, ἱστορήκασιν ἄλλοι τε καὶ
Ἀρτέμων ἐν τῷ Περὶ ζωγράφων καὶ Ἰόβας ἐν τοῖς Περὶ
γραφικῆς.
- 45 18. Harpocr. s. v. προτέλεια· Λυκοῦργος ἐν τῷ Περὶ
τῆς ἱερείας. τὰ πρὸ τοῦ τελεσθῆναι τι τῶν εἰς τὸ θεῖον 10
ἀναφερομένων γινόμενα ἢ διδόμενα καλεῖται προτέλεια.
- 46 19. Harpocr. s. v. σκίρον· Λυκοῦργος ἐν τῷ Περὶ τῆς
ἱερείας. — φασὶ δὲ οἱ γράψαντες περὶ τε ἑορτῶν καὶ μη-
νῶν Ἀθήνησιν, ὧν ἐστὶ καὶ Λυσιμαχίδης (FGrHist 366 F 3),
ὡς τὸ σκίρον σκιάδειόν ἐστι μέγα, ὃ φ' φερομένῳ ἐξ 15
ἀκροπόλεως εἰς τινα τόπον καλούμενον Σκίρον πορεύον-
ται ἢ τε τῆς Ἀθηνᾶς ἱέρεια καὶ ὁ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερεὺς
καὶ ὁ τοῦ Ἥλιου· κομίζουσι δὲ τοῦτο Ἐτεοβοντάδαι, κτέ.
- 47 20. Harpocr. s. v. τραπεζοφόρος· Λυκοῦργος ἐν τῷ
Περὶ τῆς ἱερείας. ὅτι ἱερωσύνης ὄνομά ἐστιν ἡ τραπεζο- 20
φόρος, <καὶ> ὅτι αὕτη τε καὶ ἡ κοσμὴ συνδιέπουνσι πάντα
τῇ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερείᾳ, αὐτὸς τε ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ

fr. 18 Phot. Suda s. v. (ex Epit.) — de Polygnoto v. E. Löwy, Polygnote, Wien 1929, Text p. 12—13. 29—30; G. Lippold, RE XXI 2, 1952, 1630—1639 || fr. 19 Phot. s. v. nr. 2 (ex Epit.) || fr. 20 Phot. s. v. Σκιρόν; Suda s. v. (ex Epit.); cf. C. Robert, Hermes 20, 1885, 360ss. || fr. 21 Phot. Suda s. v. (ex Epit.); EtG = EtM 763, 49; Hsch. s. v. τραπεζώ; cf. autem IG II² 776; Toepffer, A. G. 122

5 ἔγραψε Valck.: ἀνέγρα. 'et Polygnoti et Miconis mentio ad tabulas, quibus Poecile ornata erat, pertinuisse vid.' (Saup.) | ἴθυσανρῶ: Θησείῳ Valck. || 12 σκιρόν G et fort. BC || 15 σκίρον Maussac: σκιρόν | σκιάδειον VR (Ald.): -ιον | μέγα, ὃ φ' Bk: μετὰ ὕψω A μετὰ ὑπὸ BG om. C μεθ' οὗ Epit. (Ald.) || 17—18 ὁ bis om. BCGV | ἱερεὺς post Ἥλιου C || 21 καὶ add. Bl. ex Photio, cf. καὶ ὅτι αὕτη τε καὶ Suda (praeter A) καὶ αὕτη τε καὶ Epit. EtM 763, 49 | συνδιέπουνσι libri cum Epit. Suda: -ουσα AGR Suda (A) EtM διέπουνσα BGV || 21—22 τῇ τῆς Ἀθ. ἱερ. RV Epit. Suda: τὰ τῆς Ἀθ. ἱερεῖα || 22 αὐτός] ὡς αὐτός A

δεδήλωκε καὶ Ἰστρος ἐν γ' τῶν Ἀττικῶν Συναγωγῶν
(FGHist 334 F 9).

21. Harpocr. s. v. *τριτομηνίς*. Λυκοῦργος ἐν τῷ 48
Περὶ τῆς ἱερείας. τὴν τρίτην τοῦ μηνὸς τριτομηνίδα
ἐκάλουν, δοκεῖ δὲ γεγενῆσθαι τότε ἡ Ἀθηνᾶ. Ἰστρος δὲ
(FGHist 334 F 2) καὶ Τριτογένειαν αὐτὴν φησι διὰ τοῦτο
λέγεσθαι, τὴν αὐτὴν Σελήνην νομιζομένην.

22. Harpocr. s. v. *Υγία* Ἀθηνᾶ. Λυκοῦργος ἐν 49
τῷ Περὶ τῆς ἱερείας. ἔστι δὲ ἐπώνυμον τῆς Ἀθηνᾶς· καὶ
10 γὰρ Ὑγία καλεῖται καὶ Νίκη καὶ Ἰππία καὶ Ἐργάνη.

VII. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΕΡΩΣΥΝΗΣ
sive ΚΡΟΚΩΝΙΔΩΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ
ΠΡΟΣ ΚΟΙΡΩΝΙΔΑΣ

(ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ Η ΦΙΛΙΝΟΥ)

15 1a. Suda s. v. *Προχαριστήρια*. ἡμέρα ἐν ᾗ οἱ ἐν τῇ 50
ἀρχῇ πάντες ἀρχομένων <τῶν> καρπῶν φύεσθαι, λήγοντος
ἡδὴ τοῦ χειμῶνος, ἔθνον τῇ Ἀθηνᾶ. τῇ δὲ θυσία ὄνομα
Προχαριστήρια. Λυκοῦργος ἐν τῷ Περὶ τῆς ἱερωσύνης·
τὴν τοίνυν ἀρχαιοτάτην θυσίαν διὰ τὴν ἄν-

fr. 21 Suda s. v. (ex Epit., *Α. . . ἱερ. om.*); cf. Hsch. EtG = EtM 767, 46 || fr. 22 Suda s. v. (ex Epit.); EtG = EtM 774, 23; cf. IG II² 334, 9 || VII 'non sine gravi ratione Sauppius eandem putat esse orationem a Suida nomine *ὑπὲρ τῆς ἱερ.* allatam atque illam quam Harpocratio Athenaeusque *διαδικασίαν Κροκωνιδῶν πρὸς Κοιρωνίδας* appellant, v. fr. 50 (= VII. 1). unum obstat, quod cum Suidas genuinas se dicat orationes enumerare, haec *διαδικασία* inter spurias fuisse videtur, v. fr. 51. 54 (= VII. 2. 5).
Bl. cf. p. 30, et de Dinarchi quae ferebatur *Κροκωνιδῶν διαδ.* Att. Bereds.² 3/2 p. 300a.; cf. Conomis, Klio 39, 1961, 120-121 || fr. 1a cf. Bk. *Λέξ. ἑπτ.* 295, 3 (Wentzel)

3 *τριτόμ.* Epit. || 4 *-μηνίαν* A *-μήνιδα* Epit. || 5 *γεγενῆσθαι* τότε (δτε D) Epit., *γενέσθαι* δ (δ om. N) τῆς Ἀθ. || 10 *Υγία* Saup.: *ὑγία* libri (sed *Υγία* Suda [A]) || 15 τῇ del. Latte || 16 τῶν addidi || 17 *Ἀθηνᾶ*] *Κόρη* Saup., sed cf. Bk. *Λέξ. ἑπτ.* 295, 3 || 19 τὴν¹ om. V

οδον τῆς θεοῦ, ὀνομασθεῖσαν δὲ Προχαριστή-
ρια, διὰ τὴν βλάβστησιν τῶν καρπῶν τῶν φνο-
μένων. 1b. Harpocr. s. v. Προσχαιρητήρια· Λυκούρ-
γος ἐν τῇ Κροκωνιδῶν διαδικασίᾳ. ἐορτὴ παρ' Ἀθη-
ναίοις ἀγομένη ὅτε δοκεῖ ἀνιέναι ἡ κόρη. 5

- 51 2. Harpocr. s. v. Κοιρωνίδαι· ἔστι Λυκούργω λόγος
οὕτως ἐπιγραφόμενος· Κροκωνιδῶν διαδικασία πρὸς
Κοιρωνίδας, ὃν ἐνιοι Φιλίνου νομίζουσιν. ἔστι δὲ γένος οἱ
Κοιρωνίδαι, περὶ ὧν Ἰστρὸς ἐν τῇ Συναγωγῇ τῆς Ἀθίδος
(FGrHist 334 F 15) φησὶν· ὠνομασμένοι δ' ἂν εἴεν ἀπὸ 10
Κοίρωνος, ὃν νόθον ἀδελφὸν εἶναι φασὶ τοῦ Κρόκωνος,
παρ' ὃ καὶ ἐντιμότερους εἶναι τοὺς Κροκωνίδας <τῶν Κοι-
ρωνιδῶν>. ὁ δὲ τὸν λόγον γεγραφώς, ὅστις ποτ' ἐστίν,
τρισὶν ὀνόμασι φησιν αὐτοὺς προσηγορεῦσθαι· καὶ γὰρ
Κοιρωνίδας καὶ Φιλιεῖς καὶ Περιθοίδας. 15

- 52 3. Harpocr. s. v. Θεοίνια· Λυκούργος ἐν τῇ διαδι-
κασίᾳ Κροκωνιδῶν πρὸς Κοιρωνίδας. τὰ κατὰ δῆμους
Διονύσια Θεοίνια ἐλέγετο, ἐν οἷς οἱ γεννῆται ἐπέθνον· τὸν
γὰρ Διόνυσον Θεοῖνον ἔλεγον, ὡς δηλοῖ Αἰσχύλος (fr. 382
N.²) καὶ Ἰστρὸς ἐν α' Συναγωγῶν (FGrHist 334 F 3). 20

- 53 4. Harpocr. s. v. Κυρνίδαι· Λυκούργος ἐν τῇ διαδι-
κασίᾳ Κροκωνιδῶν πρὸς Κοιρωνίδας. γένος ἔστι παρ'
Ἀθηναίοις οἱ Κυρνίδαι.

fr. 2 Phot. Suda s. v. Κυρ. (ex Epit.) || fr. 3 Phot. Suda s. v.
(ex Epit.); cf. Hsch. s. v. || fr. 4 Suda s. v. (ex Epit.); cf. Hsch.
Bk. Λέξ. ῥήτ. 274, 16 ex quo EtM 545, 51

1 τῆς GM: τοῦ AV || 2 τῶν φνομ. καρπ. G: τῶν φ. κ. <ἀγομένην>
ci. Saup. sed totus locus incertus || 3 προχαρ. C, 'recte sec. ordi-
nem litter. (at προσχ. etiam Suidas); προχαριστ. R. Förster
(Robert-Preller, Myth. 207, 2) Bl. || 5 ἀγομένη Portus: γινομ. N
γραφομ. cett. | ἀνιέναι Vales.: ἀπ- || 6 κορ. B κυρ. Epit. || 8-9 οἱ
K.: ἀμφότεροι (Κοίρων καὶ Κρόκων) δὲ ἦσαν παῖδες Τριτολέμου
add. Bk. Λέξ. ῥήτ. 273, 9 || 9 τῶν Ἀθιδῶν mal. Bl. || 10 ὠνο-
μασμένοι δ' ἂν εἴεν A: -ον δ' ἂν εἴη || 12 <τῶν Κοιρ.> Jacoby ex
Epit. || 15 Φλιεῖς post Vales. mal. Meier, De gentilitate Attica,
Halis 1835, 47, sed v. Toepffer, A. G. 109-110 || 16 Θεοίνια
(Suda) K Bk.: -ιον libri, quod def. Saup. cl. Phot. s. v. et acce-
perunt Bl. Jacoby, sed v. Conomis, Klio 39, 1961, 123; Θεοῖνον
Bernh. || 17 Κοιρ. edd.: κοιρωνίδας (-άδας A) || 21 Κυρνίδαι Suda

5. Athen. 10, 425b οἱ δὲ οἰνόπται οὔτοι ἐφεώρων τὰ 54
ἐν τοῖς δειπνοῖς, εἰ κατ' ἴσον πίνουσιν οἱ συνόντες. καὶ ἦν
ἡ ἀρχὴ εὐτελής, ὥς ὁ ῥήτωρ φησὶ Φιλῖνος ἐν τῇ Κροκωνι-
δῶν διαδικασίᾳ· καὶ ὅτι τρεῖς ἦσαν οἱ οἰνόπται, οἵτινες καὶ
5 παρεῖχον τοῖς δειπνοῦσι λύχνους καὶ θρυαλλίδας.

6. Harpocr. s. v. Σκαμβωνίδαι· Λυκοῦργος ἐν τῇ 55
διαδικασίᾳ Κροκωνιδῶν. ἔστι δὲ δῆμος τῆς Λεοντίδος.

VIII. ΚΑΤΑ ΙΣΧΥΡΙΟΥ

(ΠΡΟΣ ΙΣΧΥΡΙΑΝ)

10 1. Harpocr. s. v. στρωτήρ· Λυκοῦργος Κατὰ Ἴσχυ- 56
ρίου. τὰ μικρὰ δοκίδια τὰ ἐπάνω τῶν δουροδόκων τιθέ-
μενα στρωτήρας ἔλεγον, ὥς φησι Δίδυμος . . .

IX. ΚΑΤΑ ΚΗΦΙΣΟΔΟΤΟΥ
ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΔΗΜΑΔΟΥ ΤΙΜΩΝ

(ΚΑΤΑ ΔΗΜΑΔΟΥ)

15 *1. [Cornuti] τέχνη ῥητ. § 167 (p. 381 Hammer) λαμ- 57
βάνεται δὲ ἡ πρόθεσις καὶ ἐν ἀρχῇ, ὥς ὁ Λυκοῦργος·
καὶ παρὰ νομον τὸ ψήφισμα ἐπιδείξω καὶ ἀν-
άξιον τὸν ἄνδρα δωρεᾶς.

fr. 6 Phot. Suda s. v. Σκαμβωνίδαι (ex Epit.) || VIII fr. 1 Phot.
Suda s. v. (ex Epit.); cf. EtM 731, 9; Erot. 80, 10; Poll. 10, 157.
172 || IX 'vera inscriptio inventa est in fr. IX 2; ceterum in
παρὰ νόμων causa et περί τιμῶν or. κατὰ Δημάδου habitam esse
iam Saup. recte coniecerat; unde fr. IX. 1 huc rettulit' Bl.

2 δειπνοῖς i. e. δημοθουινίαις Saup. || 3 Κροκων- Ruhnken: κροκο- ||
10 στωτήρ CG | Κατὰ Ἴσχυ. Fabricius: κατ' αἰσχ. || 11 δορ. A Suda ||
17-18 '(ἐγὼ δὲ ἐὰν μὴ) καὶ παρ. Saup. ex anonymi § 168, ubi
eadem verba his praemissis ex Demosth. or. 23, 18 perperam
afferuntur. cf. etiam § 11 p. 354, ubi falso Αἰσχίνης (quod del.
Wilam.)' Bl.

- 58 2. Lex. Patmense (Sakkelion BCH 1, 1877, 150 = Lex. gr. min., edd. K. Latte — H. Erbse, Hildesheim 1965, 160) *Λυκοῦργος ἐν τῷ Κατὰ Κηφισοδότου ὑπὲρ τῶν Δημάδου τιμῶν· Περικλῆς δὲ ὁ Σάμον καὶ Εὐβοϊαν καὶ Αἰγιναν ἐλὼν, καὶ τὰ Προπύλαια καὶ τὸ Ὡιδεῖον καὶ τὸ Ἐκατόμπεδον οἰκοδομήσας, καὶ μύρια τέλαντα ἀργυρίου εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀνενεγκών, θαλλοῦ στεφάνῳ ἐστεφανώθη.*
- 59 3. Athen. 11, 476d *Λυκοῦργος δ' ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ Κατὰ Δημάδου Φίλιππὸν φησι τὸν βασιλέα προπίνειν κέ- 10 ρατι τούτοις οἷς ἐφιλοφρονεῖτο.*
- 60 4. Harpocr. s. v. *χιλιωθέντα*· — — ὁ δ' αὐτὸς ῥήτωρ (sc. Lyc.) καὶ ἐν τῷ κατὰ Κηφισοδότου φησὶ *κεχιλιῶσθαι*, cf. fr. II. 6.

X.-XI.

15

ΚΑΤΑ ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ Α' Β'

TESTIMONIA

1. Hyper. ὑπὲρ Λυκόφρονος A col. III (ed. Colin) . . . Ἔμοι γὰρ <οἱ> οἰκείοι ἐπέστειλαν γράψαντες τὴν τε εἰσαγγελίαν καὶ τὰς αἰτίας, ἃς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἠτιάσαντό με, ὅτε τὴν εἰσαγγελίαν ἐδίδοσαν, ἐν α[ἰ]ς ἡ]ν γεγραμμένον ὅτι Λυκοῦρ- 20 γος λέγει, φάσκω[ν τ]ῶν [ο]ικ[ε]λ[ω]ν ἀκ[ηκ]οέναι, ὥς ἐγὼ παρακολονθῶν, ὅτε Χάριππος ἐγάμει τὴν γυναῖκα, παρ-

fr. 3 ex Athenaeo Eustath. 918, 1; cf. A. Schäfer, Demosth.² 3, 25 || fr. 4 Phot. (z) Suda s. v. (ex Epit. sed *χίλια σοφὰ ὄντα* pro *χιλίας ὀφλόντα*) al.; cf. Poll. 8, 23; Bk. *Λέξ. ῥήτ.* 315, 10. 258, 7 || X. XI test. 2 ὅβρεως actio Lycurgi nulla quantum nos sciamus fuit; itaque huc locum rettulit Meierus (Att. Proc. p. 393²) cf. fr. X. 12. etsi sic Demosthenes non potuit Lycurgi oratione uti, potuit hic illius' Bl.

13 *κεχιλιῶσθαι* Salmas. sec. Poll. 8, 23 Hsch.; *-ίωσαι* (-ῶσαι E) libri, καὶ *χιλιῶσαι* Gronov. sec. Suda Bk. *ΔΟ* 188, 18 || 18 *οἱ* add. Schneidewin | *ἐπέστ.* Bl.: *ἀπ.*

εκελευόμην αὐτῇ ὅπως μὴ πλησιάσει Χαρίππῳ, ἀλλὰ διαφυλάξει αὐτήν.

2. Theon. Progymn. 2, 63, 25 Sp. καὶ μέντοι γε ὁ Φίλι- 73
στος (cf. FGrHist 558 T 14 = ibid. F 51) τὸν Ἀττικὸν δλον
6 πόλεμον ἐν τοῖς Σικελικοῖς ἐκ τῶν Θουκυδίδου μετενήνοχε,
καὶ Δημοσθένους εἰς τὸν Κατὰ Μειδίου (§ 62?) τὰ τε
Λυσίου καὶ Λυκούργου ἐκ τῶν τῆς ὕβρεως λόγων καὶ τὰ
Ἰσαίου ἐκ τῶν Κατὰ Διοκλέους ὕβρεως (fr. VIII Th.)

3. Theon. Progymn. 2, 67, 29 Sp. ὁμοίως καὶ τὸν 72
10 καλούμενον τόπον παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἔστιν εὑρεῖν, κα-
θάπερ τὸ Δημοσθενικὸν ἐν τῷ Ὑπὲρ τοῦ Στεφάνου
(§ 61)... ἔτι δὲ καὶ Λυκούργου κατὰ μοιχοῦ ἐν τῷ Κατὰ
Λυκόφρονος· καὶ Ὑπερείδου κατὰ ἐταιρῶν ἐν τῷ Κατὰ
Ἀρισταγόρας (fr. 22 J.).

FRAGMENTA

15 1. Harpocr. s. v. ἀνδραποδιστής· Λυκούργος ἐν τῷ 62
Κατὰ Λυκόφρονος· Θαυμάζω δ' ἔγω(γε), εἰ τοὺς
ἀνδραποδιστάς, τῶν οἰκετῶν ἡμᾶς ἀποστε-
ροῦντας μόνον, θανάτῳ ζημιοῦμεν.

2. Suda s. v. μοχθηρία· ἡ κακία, ὡς Λυκούργος ἐν 63
20 τῷ Κατὰ Λυκόφρονος· οὐ γὰρ ὅσιον <τὸν> τοὺς
γεγραμμένους νόμους, δι' ὧν ἡ δημοκρατία
σώζεται, παραβαίνοντα, ἐτέρων δὲ μοχθη-

fr. 1 gl. om. cum Epit. Phot. Suda || fr. 2 e Rhet. (Wentzel),
v. Suda ad loc.; -κακία:- = EtM 592, 3; cf. Hsch. s. v. μοχθη-
ρία..., ubi fort. suppl. μ. <κακία>; Phot. s. v. μοχθηρός... καὶ
μοχθηρία ἐπὶ τῆς κακίας τέτακται

2 αὐτήν] αὐτήν <ἀγνήν> Naber || 12 μοιχοῦ Vales.: μόσχου, cf.
Hyper. fr. 22 J. || 16 ἔγω(γε) Bl.: ἐγὼ || 17 <μέν> ἀνδρ. Bl. <τοῦς> |
τῶν οἰκ. Bl. || 18 μόνον CFGV | ζημιοῦμεν Dobr.: ζημιούν ||
20 <τὸν> τοὺς Bernh.: τοὺς libri | τοὺς <ὑπὸ Σόλωνος> γεγρ. ci.
Meier || 21 νόμους om. A || 22 περισφύζ. G | -βαίνοντα ABV:
-ειν | ἐτέροις Bernh.

ρῶν εἰσηγητὴν ἐθῶν καὶ νομοθέτην γενόμε-
νον ἀτιμώρητον ἀφείναι.

- 64 *3. Stob. Anthol. 4, 22, 63 Hense Λυκούργου· δταν γυνή
μονοίας τῆς πρὸς ἄνδρα στερηθῇ, ἀβίωτος ὁ
καταλειπόμενος γίγνεται βίος. 5
- 65 4. Harpocr. s. v. ἄνοικος· ἀντὶ τοῦ ἀοίκητος. Λυκοῦρ-
γος Κατὰ Λυκόφρονος.
- 66 5. Bachm. anecd. 218, 10 s. v. ἐμποδῶν· Θουκυδίδης
ἡ' (non exstat), ἀντὶ τοῦ προχείρους. . . . Λυκοῦργος δὲ
ἐν τῷ Κατὰ Λυκόφρονος, ἀντὶ τοῦ φανερόν . . . 10
- 67 6. Harpocr. s. v. Ἰππαρχος· . . . ἕτερος δ' ἐστὶν
Ἰππαρχος περὶ οὗ Λυκοῦργος ἐν τῷ Κατὰ Λυκόφρονος
φησιν, Ἰππαρχος ὁ Πεισιστράτου . . .
- 68 7. Harpocr. s. v. κανηφόροι· Λυκοῦργος ἐν τῷ Κατὰ
Λυκόφρονος. περὶ τῶν κανηφόρων Φιλόχορος ἐν β' Ἀτθί- 15
δος (FGrHist 328 F 8) φησὶν ὡς Εὐριχθονίου βασιλεύοντος
πρῶτον κατέστησαν αἱ ἐν ἀξιώματι παρθένοι φέρειν τὰ
κανᾶ τῇ θεῷ, ἐφ' οἷς ἐπέκειτο τὰ πρὸς τὴν θυσίαν, τοῖς
τε Παναθηναίοις καὶ ταῖς ἄλλαις πομπαῖς.

fr. 3 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 32) A lemmate detracto M
(post ecl. 36 Mein.); cf. Paroem. Gr. Ap. 13, 131; Arsen. 11, 37. —
ad hanc or. rettulit Meier || fr. 4 οὕτω A.: — Epit., gl. om. Phot.
Suda || fr. 5 Phot. (z) s. v. gl. decurtatam praebet (om. ἐν τῷ
Κατὰ Λυκόφρ.), integram praebet Supplementum cod. z = lex.
Sabb. Suda s. v.; Σ^a Sabb. EtG = EtM 336, 27 (Adler, Suidae
Lexicon, ad loc.) al. et cf. Paroem. Gr. Ap. 7, 12 al. || fr. 6 Phot.
Suda s. v. (ex Epit.) || fr. 7 Phot. Suda s. v. (ex Epit.)

1 εἰσηγητὴν Cobet (cf. Plut. Mor. 12a τοὺς μοχθηρῶν ἐθῶν
εἰσηγητάς): ἐξηγητὴν | γιν. Bl. || 3 δταν] ὁ om. rubro adden-
dum M || 4 <τὸν> ἄνδρα Bl. || 6 ἄνοικος (Bk.) Saup.: ἀοικος 'nisi sic
haec ap. Harp. refingenda: ἀνίδουτος ἀντὶ τοῦ ἀνεξίλαστος Δημο-
σθένους ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος, ἀντὶ δὲ τοῦ ἀοίκητος (ἀοικος)
Λυκ. κτέ. ἀοίκητος est in Leocr. p. 53, 26. 54, 18 (Saup.)' Bl. ||
9 -χείρως Phot. (z) Lex. Sabb., sed supplementum cod. z
-χείρους || 14 κανα- A κανο- B C V -οφόρος N || 18 οἷς Ald.: ὦ A
ὦ B C Epit.

8. Harpocr. s. v. *Μελανίππειον*· *Λυκοῦργος ἐν τῷ* 69
Κατὰ Λυκόφρονος. *Μελανίππου τοῦ Θησέως ἡρώδην*
ἐστίν, ὡς φησιν Ἀσκληπιάδης Τραγωδοῦμένοις (FGrHist
 12 F 8). *Κλείδημος δ' ἐν α' Ἀτθίδος* (FGrHist 323 F 2)
 5 *ἐν Μελίτῃ αὐτὸ εἶναι λέγει.*

9. Harpocr. s. v. *πεφασμένης*· *Λυκοῦργος ἐν τῷ* 70
Κατὰ Λυκόφρονος ἀντὶ τοῦ γεγενημένης . . .

10. Harpocr. s. v. *Υακινθίδες*· *Λυκοῦργος ἐν τῇ* 71
Κατὰ Λυκόφρονος εἰσαγγελίᾳ. *εἰσὶ δὲ θυγατέρες Υακίνθου*
τοῦ Λακεδαιμονίου.

*11. Stob. Anthol. 3, 2, 30 Hense *Λυκούργου· ὅσοι τοῖς* 91
ἀπὸ τῆς φύσεως ἀγαθοῖς ἐπὶ τὰ χεῖρω χρω-
νται, τούτοις πολέμια τὰ εὐτυχήματά ἐστιν·
ὡς εἴ τις ἀνδρεῖος ὦν λήζεσθαι μᾶλλον ἢ στρα-
 15 *τεύεσθαι προήρηται, ἢ ἰσχυρὸς ὦν λωποδυ-*
τεῖν μᾶλλον ἢ < . . . . . > συμβουλεύειν, ἢ καλὸς
ὦν μοιχεύειν μᾶλλον ἢ γαμεῖν, οὗτος τῶν ἀπὸ
τῆς φύσεως ἀγαθῶν ὑπαρξάντων προδότης
ἐστίν.

20 *Κατὰ Λυκόφρονος α'*

12. Athen. 6, 266f-267a *Ἀθηναῖοι δὲ καὶ τῆς τῶν δού-* 74
λων προνοοῦντες τύχης ἐνομοθέτησαν καὶ ὑπὲρ δούλων

fr. 8 Phot. Suda s. v. (ex Epit). — 'de Melanippo Thesei et Perigunes filio (quae fuit filia Sinidis) cf. Plut. Thes. 8, 3' Bl., sed cf. Conomis, Klio 39, 1961, 134-135 || fr. 9 Phot. Suda s. v. (ex Epit.) || fr. 10 Phot. Suda s. v. (ex Epit.) Et^a. — de Hyacinthidibus pro urbe immolatis v. Apollod. 3, 15, 8, 3 al. et fr. Eur. Erechth. v. 73ss., Recherches de Papyrologie 4, 1967, 35. 54-56; etiam Conomis, Klio 39, 1961, 135 || fr. 11 ecl. cum lemm. hab. M (post ecl. 2, 29 Mein.) A Br (post ecl. 2, 25 Mein.) ad Lycophroneas rettulit Meier, probante Saup.

1 -ίππιον Epit. || 6-7 -σμένος et -νημένος Phot. Suda <φανερῶς> γεγ. Hemst. || 12 ἀγαθοῖς . . . χεῖρω om. A || 14 λήζεσθαι M^d A Br || 15 προήρηται A: προαιρεῖται M^d Br | ἢ M^d Br καὶ A: || 16 συμβουλ. συμβάλλειν Scheibe, <τὰ καλὰ> συμβουλεύειν in nescio quo libro Athoo mon. A. Oikonomides, sed totus v. excidisse vid. hoc fere sensu: ἢ <ἀμύνειν ἀδικουμένοις, ἢ ξυνητὸς ὦν πανουργεῖν μᾶλλον ἢ> συμβουλεύειν Meier; v. Bl. ad loc. || 16-17 ἢ καλὸς . . . γαμεῖν om. Br

γραφὰς ὕβρεως εἶναι. Ὑπερείδης γοῦν ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ Κατὰ Μαντιθέου αἰκίας φησὶν (fr. 120 J.): ἔθεσαν οὐ μόνον ὑπὲρ τῶν ἐλευθέρων, ἀλλὰ καὶ ἐάν τις εἰς δούλου σῶμα ὑβρίσῃ γραφὰς εἶναι κατὰ τοῦ ὑβρίσαντος. τὰ ὅμοια εἴρηκε καὶ Λυκοῦργος ἐν τῷ Κατὰ Λυκόφρονος πρώτῳ καὶ 5 Δημοσθένους ἐν τῷ Κατὰ Μειδίου (§ 46).

- 76 13. Harpocr. s. v. ἱπνός· Λυκοῦργος ἐν τῷ Κατὰ Λυκόφρονος α'. μέρος τι τῆς οἰκίας οὕτω καλεῖται, τὸ λεγόμενον παρ' ἡμῖν μαγειρεῖον.

Κατὰ Λυκόφρονος β'

10

- 76 14. Harpocr. s. v. ὀρκάνη· Λυκοῦργος ἐν τῷ Κατὰ Λυκόφρονος β'. μήποτε ὁ φραγμός, τουτέστι τὸ περίφραγμα καὶ ἡ αἵμασις, οὕτω καλεῖται, παρὰ τὸ ἐρύκειν ἢ παρὰ τὸ ἔρκος εἶναι . . .

XII. ΚΑΤΑ ΛΥΣΙΚΛΕΟΥΣ

15

TESTIMONIA

1. [Plut.] vit. X orat., 843d γραφάμενος (Lyc.) . . . Λυσικλέα τὸν στρατηγὸν . . . πάντα εἶλεν.

2. Diod. 16, 88, 1 οἱ δ' Ἀθηναῖοι μετὰ τὴν ἤτταν Λυσικλέους μὲν τοῦ στρατηγοῦ θάνατον κατέγνωσαν Λυκοῦργον τοῦ ῥήτορος κατηγορήσαντος. οὗτος . . . πικρότατος ἦν 20 ἐν τοῖς λόγοις κατήγορος. (2) γνοίη δ' ἂν τις αὐτοῦ (sc. Lyc.) τὴν ἐν τοῖς λόγοις ἀξίαν καὶ πικρίαν ἐν οἷς τοῦ Λυσικλέους κατηγορῶν λέγει (sequitur fr. 1).

fr. 13 Suda s. v. (ex Epit.) al.; cf. Lex. Vind. 104, 10 || fr. 14 Phot. Suda s. v. (ex Epit.) cf. Ael. Dion. Attic. ε 62 (Erbse) ' . . . ἐρκάνη· ὁ φραγμός' Hsch.; Bk. Λέξ. ῥητ. 285, 11 = EtM 632, 25 || XII de Lysicl. v. Kirchner, P. A. 9422

7 ἱπνός A Suda (et sic inscr. Att. v. Meisterhans³ 87, 2): ἱπνός || 12 ὁ] καὶ ὁ BC || 20-21 ἦν ἐν τοῖς λόγοις κατ. libr. Diod.: ἦν κατήγορος Gemist.

FRAGMENTS

1. Diod. 16, 88, 2 *Ἐστρατήγεις, ὃ Λυσικλείς*, 77
καὶ χιλίων μὲν πολιτῶν τετελευτηκότων, δις-
χιλίων δ' αἰχμαλώτων γεγονότων, τροπαίου
δὲ κατὰ τῆς πόλεως ἐστηκότος, τῆς δ' Ἑλλά-
δος ἀπάσης δουλευούσης, καὶ τούτων ἀπάν-
των γεγενημένων σοῦ ἡγουμένου καὶ στρα-
τηγοῦντος, τολμᾶς ζῆν καὶ τὸ τοῦ ἡλίου φῶς
ὁρᾶν καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλειν, ὑπόμνη-
μα γεγονώς αἰσχύνης καὶ ὀνειδούς τῇ πατρίδι.
- 10 2. *Ἡαροστ. s. v. Λεβάδεια* · *Λυκοῦργος ἐν τῷ Κατὰ* 78
Λυσικλέους. πόλις ἐστὶ τῆς Βοιωτίας.
3. *Ἡαροστ. s. v. ἐπὶ Δηλῷ μάχῃ* · *Λυκοῦργος ἐν τῷ* 79
Κατὰ Λυσικλέους. Δήλιον χωρίον ἐστὶ τῆς Βοιωτίας.
ἐνταῦθα Ἀθηναῖοι μαχόμενοι ἐνίκηθησαν ὑπὸ Βοιωτῶν,
15 *καθὰ φησι Θουκυδίδης ἐν δ' (90ss.).*

XIII. ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΜΑΝΤΕΙΑΣ

sive ΠΕΡΙ <ΤΩΝ> ΜΑΝΤΕΙΩΝ

- 1a. *Suda s. v. καυχᾶ* · οἱ λοιποὶ ῥήτορες ἐπὶ τῆς αὐτῆς 81
ἐννοίας ἀρχεῖν λέγουσι · *Λυκοῦργος ἐν τῷ Περὶ <τῶν>*
20 *μαντείων ἐχρήσατο τῇ λέξει. δεῖ δὲ τᾶλλα ἐν δημο-*

fr. 2 cf. *Suda* (ex *Epit.*) *Hsch. s. v.*; 'duces Ath. post pugnam Chaeronensem se Lebadeam recepisse et inde caduceatores de occisorum corporibus reddendis ad Phil. misisse docet biogr. X or. p. 849a' *Saup.* || fr. 3 *Phot. (z) Suda s. v.* (ex *Epit.*); *EtG* = *EtM* 359, 11 al.; v. *Thuc.* 4, 90ss. 'Lysiclem orator comparavit cum Hippocrate duce, qui in proelio Deliensi fortiter pugnans occubuerat' *Saup.* || XIII cf. *Bl.*, et p. 30, 8 || fr. 1a 'verba corrupta mancaque non possunt nisi novorum testimoniorum ope in integrum restitui' *Bl.*; v. *Conomis, Klio* 39, 1961, 140

1 *Λυσικλείς* *Gemist.*: *Λύσικλες* || 5 καὶ del. *G. H. Schäfer* (appar. *Demosth.* 5 p. 740) *Saup.* || 10 *λιβάδεια* *D* *Λιβαδία* *Epit.* *Λιβαδεῖα* *Suda* (AGVM) || 15 δ' *Saup.*: α' || 19 fort. ante *Λυκ.* aliquid excid.: ἄλλως δὲ ci. *Saup.* | τῶν addidi || 20 -κράτις *A* *GM*: -κράτει *FV*

LYCVRGI

κρατία σοι εἰπεῖν· †ένός δ' οὐκ ἔστι σοι· κα-
κῶς γὰρ αὐτοῦ προέστης· ἐφ' οἷς καυχᾶ, οἱ
ἄλλοι αἰσχύνονται. *1b. cf. Bk. λέξ. ῥητ. 275, 4
= Et^M 494, 7 καυχᾶ· αὐχεῖν ἐπὶ χρηστοῖς πράγμασι.
Λυκοῦργος δὲ ἐπὶ φαύλοις κέχρηται, οἷς τοὺς ἀκούοντας
αἰσχύνεσθαι.

XIV. KATA MENEΣΑΙΧΜΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ sive ΔΗΛΙΑΚΟΣ

TESTIMONIA

1. [Plut.] vit. X orat., 843d γραψάμενος <δ'> Αὐτόλυκον
τὸν Ἀρεοπαγίτην . . . καὶ Μενέσαιχμον ἄλλους τε πολλούς, 10
πάντας εἶλεν.

FRAGMENTA

*VI.1 Durrb. 1. Pap. Berol. 11748 (W. Crönert, NGG 1922, 45–46; cf.
A. Körte, Archiv f. Papyrusf. 7, 1923, 225) . . . ὧ ἄνδρες
δικαστ[αί], ὅτι οὐδ' οἷόν τέ ἐστι θῦσαι, ὥς Με-
νέσαιχμος λέγει, εἰ δὲ μ[ή], ἀσέβημα γίγνε- 15
τα[ι], ἀναγνώσεται ὑμῖν Θεογένους μαρτυρίαν
τοῦ κηρυκεύσαντος Διοδώρω, δς οἶδεν θύσαν-
τος ἰδιώτου [τιν]ὸς οὐ παρόντος [Διο]δώρου
καὶ θέντος . . . . . ΟΘΑΛΙ

82 2a. Lex. Patmense (Sakkelion, BCH 1, 1877, 149 = Lex. gr. 20
min., 159) s. v. εἰρεσιώνη· κλάδοι ἐλαίας καὶ δάφνης πρὸ
τῶν οἰκιῶν τιθέμενοι, πλήρεις πολλῶν ὥραίων ἀναδεδεμέ-

fr. 1b cf. Bk. antiatt. 102, 3 || XIV cf. Bl., praef. p. XLII – de
Menes. v. Kirchner, P. A. 9983 || fr. 2a excidit nomen Lycurgi;
verba τὴν νῦν εἰρεσιώνην grammatici cuiusdam esse mon. W. Crö-
nert, NGG 1922, 45–46; cf. Lex. Sabb. s. v. schol. Arist. Plut.
(Io. Tzetzae) 1054, ed. L. M. Positano, Groningen 1960

1 καλῶς V || 2 οἱ ἄλλοι: οἱ ἄ. ἀκούοντες sec. Bk. λέξ. ῥητ. 275, 5 ||
4 Λυκόφρων? Et^M || 5 οἷς Bl. (ἄ Bernh.): ὡς

νων. τοῦτο δὲ λοιμοῦ γενομένου καὶ χρήσαντος τοῦ θεοῦ
 ἐποίουν· <Λυκοῦργος> ἐν τῷ Δηλιακῷ· καὶ θαλλὸν
 μέγαν κοσμήσαντας ἀπάντων, ὧν κατ' ἐκεί-
 νους τοὺς καιροὺς αἱ ὥραι φέρουσιν, ἀνατι-
 5 θέναι τῷ Απόλλωνι ἔμπροσθεν τῶν θυρῶν,
 εἰρεσιώνην ὀνομάσαντας, ἀπαρχὰς ποιησα-
 μένους τῶν γιγνομένων πάντων ἐκ τῆς γῆς,
 ὅτι τὴν ἀφορίαν ἡμῶν τῆς χώρας ἱκετηρίαν
 ἢ παρὰ τῷ Απόλλωνι τεθεῖσα ἔπαυσεν. Cod.
 10 Darmstad. 2773 fol. 250^v (W. Crönert, Centralblatt für
 Bibliothekswesen 14, 1897, 564)... καὶ οὕτως οἱ πρό-
 γονοι ἡμῶν λέγονται ἕκαστος κατὰ τὴν ἰδίαν
 θύραν θεῖναι τὴν ἱκετηρίαν τῷ Απόλλωνι, τὴν
 νῦν εἰρεσιώνην. 2b. Et^M 303, 34 εἰρεσιώνη· . . . . .
 15 Λυκοῦργος δὲ φησιν, ἀφορίας γενομένης Ἀθηναίοις, τοῦτο
 ἐπιτελεσθῆναι κατὰ χρησμόν, ὅλον ἱκετηρίαν Απόλλωνι.

3. Harpocr. s. v. Πυανόψια· Λυκοῦργος ἐν τῷ Κατὰ 88
 Μενεσαίχμον· καὶ ἡμεῖς Πυανόψια ταύτην τὴν
 ἑορτὴν καλοῦμεν, οἱ δ' ἄλλοι Ἕλληνες Παν-
 20 όψια, ὅτι πάντας εἶδον τοὺς καρποὺς τῇ ὄψει.
 Ἀπολλώνιος (FGrHist 365 F 2 cf. ibid. 368 F 3) καὶ σχεδὸν
 πάντες οἱ περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑορτῶν γεγραφότες Πυανε-
 ψιώνος ἑβδομή τὰ Πυανέψια Απόλλωνι ἄγεσθαι φασί.
 δεῖν δὲ φασὶ λέγειν Πυανέψια καὶ τὸν μῆνα Πυανεψιώνα·
 25 πύανα γὰρ ἔφουσιν ἐν αὐτοῖς καὶ ἡ εἰρεσιώνη ἄγεται.

fr. 2b = Cram. anecd. Oxon. 2, 436, 31; Et^G = Et^M 303, 18 al.
 cf. Suda s. v., etiam Cyrilli Lex. (= Cram. anecd. Paris. 4,
 182, 3s.) sine nom. oratoris (v. A. Adler, Suidae Lexicon, ad loc.) ||
 fr. 3 Phot. Suda s. v. Πυανόψια (ex Epit.); cf. Hsch. s. v.; de Pyan.
 v. L. Deubner, Att. Feste, 198s.

1 immo λιμοῦ? cf. u. 8, 15 || 3 κοσμήσαντας Bl.: -ες || 7 γιν. cod. ||
 15 Λυκ.] Κράτης Suda schol. ad Arist. Equ. 729 Eustath. al. ||
 16 ὅλον ἱκετηρίαν Et^G: ὅλον ἱκετηρίας M (arcianus 530) ἱκετηρίαν
 Απόλλωνι Sorb(onicus) οἶονεῖ ἱκετηρίαν Απόλλωνι Kul(enkamp) ||
 17 Πυανόψια Bk.: -νοψία NV (-νεψία C) -ψία ABR (Ald.) || 18 fort.
 ἡμεῖς (μὲν) || 19 Πυανόψια Bk.: -οψίαν || 20 πάντας] πάντες Bl.
 recte ad sententiam | τοὺς om. A || 24 φασί Bk.: φησι || 25 αὐτοῖς
 Epit.: αὐτῇ

- 84 4. Suda s. v. Προηρόσια· αἱ πρὸ τοῦ ἀρότρου γινόμεναι θυσίαι περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι καρπῶν, ὥστε τελεσφορεῖσθαι· ἐγίνετο δὲ ὑπὸ Ἀθηναίων ὑπὲρ πάντων Ἑλλήνων †εζ' Ὀλυμπιάδι. Λυκοῦργός φησιν ἐν τῷ Κατὰ Μενεσαίχμου· καὶ γὰρ νῦν πολλὰς καὶ μεγάλας ὕμιν τιμὰς ὀφείλω καὶ ζηλῶ παρὰ πᾶσιν Ἑλλησι μαντευόμενοις τὸν Δία προηροσίαν ποιήσασθαι.
- 85 5a. Schol. Gregor. Naz. in Catal. s. Notitia Mss qui a Cel. E. D. Clarke comparati in bibl. Bodl. adservuntur 10 (Pars prior, Oxon. 1812) p. 51... Ἀβαρις ἐνθους γενόμενος κύκλῳ περιήει μετὰ βέλους τὴν Ἑλλάδα καὶ χρησμούς τινας ἔλεγε καὶ μαντείας. ὁ δὲ ῥήτωρ Λυκοῦργος ἐν τῷ Κατὰ Μενεσαίχμου φησὶν, ὅτι λοιμοῦ γενομένου ἐν τοῖς Ὑπερβορείοις ἐλθὼν ὁ Ἀβαρις ἐμισθώτευσεν τῷ Ἀπόλ- 15 λωνι, καὶ μαθὼν χρησμούς παρ' αὐτοῦ, σύμβολον ἔχων

fr. 4 Bk. ΔΟ 192, 28 (—καρπῶν:—); Phot. s. v. -σίαι (—θυσίαι:—) cf. Hsch; de Proer. v. Ziehen, RE XXI 1, 1951, 233–234 et Geisau, ibid. XXIII 1, 1957, 108–109 || fr. 5 'coniunctionem fr. 85 (= XIV 5a) et 84 (= XIV 4) monstrat Harpocratio, fr. 82 (= XIV 2a) cum his schol. Arist. Equ. — non ipsa Lycurgi verba afferuntur, qui certe non dixit ἐμισθώτευσεν, sed ἐθήτευσεν (ut schol. Arist. Equ. 729) cf. Saup. — de Abaride v. etiam Hdt. 4, 36' Bl. || fr. 5a cf. Nonni narr. 7 in F. Creuzer, Meletemata, 1, Leipzig 1817, 75 Eudoc. viol. 19 — 'Harpocr. locum ad Lyc. rettulit Lobeck' Bl.; cf. Phot. (zb) Suda s. v. (verba φασὶ δὲ λέγουσι κατὰ τὴν γ' Ὀλυμπιάδα glossae aliunde sumptae)

1 -ρόσια Saup.: -ίαι | ἀρότρου Meurs. ed., sed cf. S. Kapsomenos in EETHess. 8, 1960, 163 I. Th. Kakridis, PP 16, 1961, 384 || 3 ἐγέν. G || 4 εζ' AV ε' seq. lac. ss. ζητεῖ M ε' G νς' ci. Saup. 'ut Suidas Pindari auctoritatem sequi vid.', †εζ' Jacoby || 5–8 'Lycurgi verba corruptissima' Bl.: e. g. ὀφείλουσιν, ἐξ οὗ ποτ' ἀνείλεν ὁ θεὸς ἅπασιν Ἑλλησιν μαντευόμενοις τὸν δῆμον προηρόσια ποιήσασθαι τῇ Διοῖ ὑπὲρ πάντων Saup. cl. Harpocr. s. v. Ἀβαρις Suda s. v. εἰρεσ. schol. Arist. Equ. 729, Plut. 1054; schol. Aristid. p. 23, 113 Frommel (55, 340 Ddf.) || 6 ζητῶ GM^c || 7 †τὸν Δία? || 14 Μενεσαίχμου Wyttenb. Lobeck; μενεσχι cod. Greg. Naz. μὲν εἶχον Nonnos Μενέσχον Eudoc. viol. (P) -σχους (V) || 15 Ἀβαρις ἐν τῇ Ἑλλάδι Nonn. || 16 καὶ ἐδιδάχθη παρ' αὐτοῦ τὸ χρησμολογεῖν, καὶ Nonn.

τὸ βέλος τοῦ Απόλλωνος περιήει ἐν τῇ Ἑλλάδι μαντενό-
μενος. 5b. Harpocr. s. v. Ἀβαρις· ὄνομα κέριον· <Λυ-
κοῦργος ἐν τῷ Κατὰ Μενεσαίχμου.> λοιμοῦ δέ φασι κατὰ
πᾶσαν τὴν οἰκουμένην γεγονότος ἀνείλεν ὁ Απόλλων μαν-
5 τενομένοις Ἑλλησί τε καὶ βαρβάροις τὸν Ἀθηναίων δῆμον
ὑπὲρ πάντων εὐχὰς ποιήσασθαι. πρεσβενομένων δὲ πολλῶν
ἐθνῶν πρὸς αὐτοὺς καὶ Ἀβαριν ἐξ Ὑπερβορέων πρεσ-
βεντὴν ἀφικέσθαι λέγουσιν . . .

6. Harpocr. s. v. ἄρκυωρός· Λυκοῦργος ἐν τῇ Κατὰ 86
10 Μενεσαίχμου εἰσαγγελία. ὁ τὰς ἄρκυς, τουτέστι τὰ λῖνα,
φυλάττων . . .

7. Harpocr. s. v. Δηλιασταί· οἱ εἰς Δῆλον ἐξελθόν- 87
τες θεωροί· Λυκοῦργος Κατὰ Μενεσαίχμου.

8. Harpocr. s. v. Ἐκάτης νῆσος· Λυκοῦργος Κατὰ 88
15 Μενεσαίχμου. πρὸ τῆς Δήλου κεῖται τι νησίδιον, ὅπερ
ὑπ' ἐνίων καλεῖται Ψαμμητίχη, ὡς Φανόδημος (FGrHist
325 F 1) ἐν <τῇ> α'. Ψαμμητίχην δὲ κεκλησθαί φησιν ὁ
Σῆμος (FGrHist 396 F 2) ἐν {τῇ} α' Δηλιακῶν διὰ τὸ τοῖς
ψαμμήτοις τιμᾶσθαι τὴν θεόν· ψάμμητα δ' ἐστὶ ψαιστῶν
20 τις ἰδέα.

9. Harpocr. s. v. Κηφισόδωρος· Λυκοῦργος ἐν τῷ 89
Κατὰ Μενεσαίχμου. κεκομώδεται δὲ οὗτος ὡς νωθῆς κτέ.

10. Harpocr. s. v. προκώνια· Λυκοῦργος Κατὰ Μενε- 90
σαίχμου. Δίδυμος (p. 40, 19 Schmidt)· προκώνια, φησίν,

fr. 5b Phot. (zb) Suda s. v. (contractus) || fr. 6 Bachm. anecd.
144, 22 (= Bk. anecd. 445, 22) Phot. (z) Suda s. v. (ex Epit.)
al.; cf. Paus. Attic. A 154 (Erbse) || fr. 7 Phot. (z) Suda s. v. (ex
Epit.) al.; cf. Hsch. s. v. || fr. 8 Phot. (z) Suda s. v. (ex Epit.)
al. || fr. 9 Phot. Suda s. v. (ex Epit.) || fr. 10 Phot. Suda s. v.; cf.
Bk. Λέξ. ῥητ. 294, 24 (unde EtM 700, 6); Erotian. 27, 8; Hsch. s. v.

1 περιήει χρησμολογῶν πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα Nonn. || 2—3 Α. ἐν τῷ
κ. Μ. add. mon. Ddf. || 3 λιμοῦ? | δέ] γάρ Phot. || 9 ἄρκυωρός
Attice dici mon. Saup. teste Eustath. p. 1535, 18' Bl.: ἀρκύ- BFN
(ἀρκυωρός V) || 12 ἐς Δῆλον V ἐκ Δήλου C | ἐξερχόμενοι N πεμπό-
μενοι Hsch. || 17 τῇ α' Ddf.: α' AN om. B || 18 α' Ddf.: τῇ α' |
Δηλ. post Φανόδ. ἐν α' vulg., huc trp. Saup. || 22 νωθῆς] ὀνώδης
Epit. || 24 Δίδ. δὲ Epit.

ἐστὶ πυροὶ μέλιτι κεχρισμένοι. Ἀριστοφάνης δ' ὁ γραμματικὸς (p. 223 Nauck) καὶ Κράτης (FGrHist 362 F2) τὰ ἐξ ἀφρόκτων κριθῶν οὕτω φασὶν ὀνομάζεσθαι κτέ.

- 85 11. Poll. 7, 137 σπογγοθῆραι· καὶ σπογγοκολυμβηταὶ δὲ Λυκούργος εἰρηκεν ἐν τῷ Κατὰ Μενεσαίχμον. 5

XV. ΑΠΑΡΑΣΗΜΑ

- 92 1. Stob. Anthol. 3, 9, 47 Hense Λυκούργου· ζηλωτὸν ἴσως ὁ πλοῦτος· τίμιον μέντοι καὶ θαυμαστὸν ἢ δικαιοσύνη.
- 93 2. Stob. Anthol. 3, 27, 10 Hense Λυκούργου· δεῖ <τοῖς> 10 φίλοις καὶ τοῖς οἰκείοις βοηθεῖν ἄχρι τοῦ μὴ ἐπιорκεῖν.
- 94 3. Stob. Anthol. 4, 31, 113 Hense Λυκούργου· οὐ τὸ πλουτεῖν καλόν, ἀλλὰ τὸ ἐκ καλῶν πλουτεῖν.
- 95 4. Rutil. Lup. 1, 2s. schema Συναθροισμὸς — Lycurgi: 15
nemo enim nocens sine summo maerore est, iudices, sed multa simul eum perturbant: quod adest, sollicitudinis plenum, quod futurum est, formidolosum, lex paratum supplicium ostentans, vitia ex vitiis coacta, occasionem arguendi maleficii captans inimicus: quae cotidiano vehementer 20 eius animum excruciant.

fr. 11 cf. Bk. Λέξ. ῥήτ. 301, 27 σπογγοκολυμβηταί: οἱ τὰ σπογγία ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀναφέροντες, quod ad Lyc. or. fort. refert. || XV fr. 1 ecl. cum lemm. hab. SMA; legebatur olim corp. Par. 604 Elt. ubi superest nunc lemma Λυκούργου sed ut excipiat proximaeclogae (9, 51 Mein.) contextu; Paroem. Gr. Ap. 8, 34e; Arsen. 27, 45. 19, 71. — fr. 1 et 3 ad Epicratem (c. fr. V. 3) refert Saup. || fr. 2 ecl. cum lemm. habent SLM A; iteratur mel(issa) Aug(ustana) c. 14; cf. Paroem. Gr. Ap. 5, 92a; Arsen. 18, 10 || fr. 3 ecl. cum lemm. hab. SMA Mac. Paroem. Gr. Ap. 13, 68d, ubi Ἀπολωλύκου pro Λυκ., Arsen. 41, 61

1 τυροὶ A πυροὶ B || 4—5 καὶ . . . Μεν. add. BL || 5 μενεσένου A || 10 'aut <τοῖς> φ. (Saup.) aut <τοῖς> οἰκ.' (Bl.) φιλικῶς τοῖς οἰκ. ci. Hense || 16 maerore <et terrore> (= λύπης καὶ φόβου) ci. Ruhnken || 19 vitia . . . coacta ante lex (v. 18) trp. Jenicke (Bl.) | coacta] contracta Frotscher

5. Rutil. Lup. 1, 13s. schema *Ἐπιπλοκή* — item Lycur- 96
 gi: at mihi <non> mirum videtur, quod tam excelsum boni
 gradum homo summi laboris escenderit. nam cui praesto est
 strenua voluntas, industrius sit necesse est; industriam
 5 vero scientia consequitur; ex scientia copia et facultas in-
 genii nascitur, ex qua facultate vera<e> et stabilis felicitas
 laudis oritur. neque enim temere diligens studium virtutis
 fructus fortunae fallit.

6. Rutil. Lup. 1, 18s. schema *Μερισμός* — Lycurgi: 61
 10 cuius omnes corporis partes ad nequitiam sunt appositissi-
 mae: oculi ad petulantem lasciviam, manus ad rapinam,
 venter ad aviditatem, {virilis naturae} membra, quae <non>
 possumus honeste appellare, ad omne genus corruptelae,
 pe<de>s ad fugam, prorsus ut aut ex hoc vitia aut ipse ex
 15 vitiis ortus videatur.

7. Rutil. Lup. 2, 11s. schema *Παρασιώπησις* — Ly- 80
 curgi: in praesentia, iudices, iniussu populi <quae> im-
 probissime gesserit, reticebo, de falsis eius litteris, quas ad
 senatum miserit, nihil dicam, quae illi saepe interminati
 20 sitis, omittam. nam et haec vobis nota sunt, et quae novissime
 multo indigniora commisit, quam primum cognoscenda.

8. Rutil. Lup. 2, 18 s. schema *Παρησία* — item Lycur- 97
 gi: sed vos, iudices, vos haec facere debetis. nam cum in
 sententiis ferundis nocentibus remisse parcitis, vos im-
 25 piorum studium ad peccandum excitatis.

fr. 7 ad Lysiclem rettulit Kiessl. (p. 126) Bl.; ad Aristogitonem
 Saup.

2 non add. Saup.: *haud mihi Ruhnken at nihil R. Steph. Kiessl. |*
boni] honoris ci. Ruhnken || 3 excederit corr. Ruhnken || 4 strenua
Saup.: tua libri sua R. Steph. summa Bake studii Jacob | indu-
strius] -ia Ruhnken || 6 verae et stabilis Jacob: vera et facile libri
verae facile sive facile del. Frotscher verae et placitae Saup.
vere et facile Ruhnken verae et solidae Bardili || 7 tenere corr.
Ald. || 12 membra Ruhnken: virilis naturae membra libri | <non>
Ald. || 13 possumus V || 14 pedes Stanger: pes || 17 <quae> Ald. ||
20 at quae X (= v. d. in mg. Rhenani) Ruhnken || 24 parcitis
Jacob: paratis libri parcatitis X | impiorum Saup.: in forum libri
improborum R. Steph. || 25 spectandum libri, corr. R. Steph.

- 98 9. Poll. 3, 34 Λυκοῦργος δὲ καὶ διεγγυᾶν τὸ ἐγγυᾶν
εἶπεν.
- 99 10. Poll. 6, 74 εἴρηται δὲ καὶ σεμίδαλις παρὰ τε
Λυκούργῳ τῷ ῥήτορι καὶ πολλοῖς τῶν κωμωδοδιδασκάλων
(Aristoph. fr. 412 K., Menand. fr. 518, 8). 6
- 100 11. Schol. Plat. Reip. 421a νευρορράφοι· νευρορρά-
φους εἶπε Λυκοῦργος τοὺς τὰ νεῦρα ῥάπτοντας ταῖς λύραις.
- 101 12. Phot., Suda s. v. κτηματίτην· τὸν κτήματα
πολλὰ ἔχοντα· οὕτως Λυκοῦργος.
- 102 13. Phot. s. v. παράκλητος· ὥς ἡμεῖς εἴρηκεν Λυ- 10
κοῦργος.

fr. 9 cf. Harpoer. s. v. διεγγύησι· ἀντὶ τοῦ κατάστασιν ἐγγυη-
τῶν Δημοσθένους κτλ. || fr. 10 cum fr. VI. 15 coniungunt Kiessl.
Saup. || fr. 11 Bk. Λέξ. ῥήτ. 282, 29... ταῖς λύραις καὶ ταῖς κιθάραις
καὶ τοῖς τοιούτοις ὀργάνοις || fr. 12 cf. Bk. Λέξ. ῥήτ. 274, 5 ||
fr. 13 'Demosth. 19, 1 conf. Saup.' Bl.; de sensu vocabuli παρά-
κλητος v. H. Usener, Kleine Schr. 2, Leipzig 1913, nr. XXIX
(Precator), p. 262.

1 τὸ ἐγγ. διεγγ. C διεγγυᾶτο ἐγγ. FS || 3-4 παρὰ τε... κωμωδ.
add. BC

INDEX

nominum et rerum memorabilium

- Άβαρις* 116. 11; 117. 2
Άγαθῆς τύχης νεώς 99. 25
Άγλανρος 59. 10
ἀγορά 50. 20; *εἰς τὴν ἀ. ἐμβάλ-
 λειν* 35. 4-5; 113. 8; *ἀ. μετ-
 ἔχειν* 87. 4-5
ἀγραφίου δίκη (rectius *γραφῆ*)
 95. 5
Ἀδεύμαντος Corinthius 56. 23
Ἀθηνᾶ 33. 17; 42. 14; 58. 14;
 (ἡ *Σώτειρα*) 39. 3; (*Νίκη*
Ἀθ.) 103. 9; (*Υγίεια Ἀθ.*)
 105. 8; *Ἀθ. Ἀρεία* 59. 10-11
Ἀθῆναι 42. 15; 62. 18, 21; *Ἀθή-
 ναζε* 65. 19; *Ἀθήνηθεν* 39. 17;
 40. 16; *Ἀθήνησιν* 38. 19
Ἀθηναῖοι 33. 15; 34. 26; 38. 5,
 10, 18; 43. 3; 47. 12; 50. 18;
 62. 20, 23; 63. 11; 64. 3; 75.
 (13) 15; 79. 8; 90. 6; (115.
 15; 117. 5). *Ἀθηναῖος* 52. 14
ἀθληταί 50. 20
Ἄγινα 108. 5
Ἀγινῆται 56. 24
αἰγίδες 100. 1
Ἄϊτνη 66. 14
ἀκρόπολις 39. 2; 78. 6, 11; 108.
 7
Ἀκτῆ 38. 22, 23; 52. 9
Ἀλέξανδρος Amyntae f. Mace-
 donum rex 57. 9
Ἀλεξικλῆς 77. 13
Ἀλόπη Cercyonis f. 102. 1
Ἀμύντας Leocratis affinis 40.
 23; 41. 6, 11, 13, 16, 20, 24
ἀνδραποδισταί 109. 17
Ἀνδρος 47. 22
ἄνοδος Proserpinae 105. 19
ἄνοικος 110. 6
Ἀντιγένης *Εὐπεταιῶν* 41. 1
ἀπαρχαί 115. 6
*ἀποβαίνειν, ἀποβάτης, ἀποβατι-
 κοὶ τροχοὶ* 98. 3-4
Ἀπολλόδορος Phrynichi occisor
 76. 13-14
Ἀπόλλων 115. 5, 9, 13 al.
ἀραι (in contione) 44. 21
Ἄρειος πάγος: τὸ ἐν *Ἀρείῳ* πάγῳ
συνέδριον 37. 9; ἡ ἐν *Ἀρείῳ*
πάγῳ βουλή 51. 8
Ἄρης v. *Εὐνάλιος*
Ἀρίσταρχος 77. 13
Ἀριστογείτων orator, fr. II
 passim
ἀρχνωρός 117. 9
ὁ ἄρχων de quolibet magistratu
 60. 17; οἱ ἐννέα *ἄρχοντες*
 98. 22; *δοκιμασῆαι ἀρχόντων*
 98. 22-99. 3
ἀσέβεια crimen 89. 8
ἀσέβημα 114. 15
Ἀσία 47. 21; 54. 16; 57. 19; 58.
 4; 72. 2
ἀστρατεία crimen 89. 11
τὸ ἄστυ τῆς πόλεως opp.
Piraeus 39. 7
ἄτιμοι 47. 13
Ἀττική 63. 2; 75. 2; 76. 22;
 77. 12; 88. 12; 97. 17
 (*Ἀὐξώ* 59. 11)
Ἀυτόλυκος Areopagita 51. 14.
 fr. III
αὐτόνομος 58. 3
αὐτοχειρὶ ἀποκτείνειν 79. 18
αὐτόχθων 47. 13 (68. 15 Eurip.)

INDEX

- Ἀχαιοί* 71. 20 Hom.
Ἀχαρνέες 41. 8
βάρβαρος Persarum rex 61. 10
βάρβαροι 47. 19; 57. 1, 18, 21;
 (61. 8, 11, 13); 72. 2, 6; 75. 1
βασανίζειν 43. 16; 44. 4, 9, 25;
 45. 15
βάσανοι 76. 17
βασίλεύς Persarum rex 41. 21;
 Athen. rex Codrus 62. 20;
 64. 4; Lacedaemoniorum 73.
 1; 82. 10
βασίλευειν 62. 14; 63. 8; 64. 9;
 67. 16; 72. 13
Βοιωτία 49. 9
βουλευτήριον 80. 11; 81. 3
ἡ βουλή οἱ πεντακόσιοι 46. 2—3
 cf. *ἡ βουλή* 79. 16; senatus
 92. 13; 119. 19; *ἡ ἐν Ἀρείῳ*
πάγῳ βουλή 51. 8
βωμός τῶν δώδεκα θεῶν 65. 20
γῆν καὶ ὕδωρ αἰτεῖν 57. 10
Γοργῶν χρυσέα 70. 8 Eurip.
γραμματεῖον 101. 20; *ληξιαρχι-*
κὸν γρ. 58. 18—19
γραμματεὺς qui in iudicio reci-
 tat 45. 28; 58. 27; 77. 8; 78.
 14; 79. 3
γραφή παρανόμων 35. 14 (*γρ.*
ὑβρεως 112. 1)
δαίμονες 65. 12
δεκατεύειν 61. 10
Δεκέλεια 78. 25; 79. 6
Δελφός 64. 7; *Δελφοί* 62. 17,
 21; 65. 18; 67. 19
δερματικόν 91. 10
δεσποτήριον 76. 15
Δηλιασταί 117. 12
Δήλιον: ἐπὶ Δηλίῳ μάχη (a. 424)
 113. 12
Δημάδης fr. IV et IX passim
δημοκρατία 34. 17; 40. 13; 60.
 16; 85. 23; 109. 21; 113. 20
δῆμος 33. 24; 38. 16; 46. (20).
 22; 47. 20; 48. 5, 10, 20; 51.
 20, 25; 76. 20; 78. 25; 79. 13;
 80. 3, 5, 11, 18; 88. 7, 15; 90.
 11; *populus* 119. 17; (= *ἐκ-*
κλησία τοῦ δήμου) 39. 20; 51.
 20; 76. 16, 20; 78. 3; (= *δη-*
μοκρατία) 80. 20; *δήμον κατά-*
λυσις 81. 9; 89. 6 cf. 80. 11 u.
 ad 12, 20
δημόσιοι ἀγῶνες 35. 13; 49. 1, 7
Δημοφάντου ψήφισμα (Andocid.
 1. 96ss.) 81. 21
διαδικασία fr. VII passim
διαλλάσσειν (= *τελευτᾶν*) 102. 4
διεγγῶν 120. 1
Διόδωρος 114. 17, 18
διοίκησις fr. V passim
δοκιμάζεσθαι 98. 17; 99. 4
δοκιμασθαι 98. 21
δώδεκα θεοί (v. *βωμός*) 65. 20
ἔδη deorum 33. 20; 87. 16
ἐδωλιάσαι 91. 13
ἔθνη, πάτρια 42. 6; *τὰ ἔθνη* 58. 15
εἰρεσιώγη (114. 21); 115. 6, (14
 bis)
Εἰρηγίς meretrix 38. 23
εἰσαγγελία 35. 1; 44. 7; 45. 11;
 85. 10, 15; fr. X—XI et XIV
 passim
εἰσαγγέλλειν 33. 19; 43. 22; 52. 4
εἰσηγητής (ἐθῶν) 110. 1
Ἐκάτης νῆσος prope Delum
 (117. 14)
Ἐκατόμπεδος, ὁ ἴδὲν qui *Παρ-*
θενῶν 92. 3;
Ἐκατόμπεδον, τὸ 108. 6
Ἐκτωρ 71. 13
ἐλεγεία 72. 20; 73. 4; 87. 7
Ἑλλάς 50. 10, 11, 22; 57. 22;
 (61. 9); 71. 25; 82. 11; 113.
 4; (116. 12; 117. 1)
Ἕλληνες 37. 8, 20, 22; 47. 16,
 22; 49. 9; 50. 13, 18; 54. 12,
 17; 56. 26; 57. 15; 58. 3;
 60. 27; 61. 16; 62. 6, 11;
 71. 2, 8; 72. 3, 5, 16; 75. 8,
 (13), 20; 80. 15; 115. 19; 116.
 (4), 7; (117. 5)
ἐμποδῶν (= *φανερὸν* ?) 110. 8
ἐννέα ἄρχοντες 98. 22
Εὐνάλιος Ἄρης 59. 10

INDEX

- ἔννω 59. 10
 ἐξοδιασμός 99. 24
 ἐξόμνησθαι 40. 11
 ἐξορίζειν 64. 17; (cadaver) ἔξω
 τῆς Ἀττικῆς 76. 22 cf. 77. 12
 ἔξω τοῦ πράγματος (λέγειν) 36.
 23; 37. 12; κατηγορεῖν 89. 22
 ἐπίβοιον 102. 6
 Ἐπίδαυρος 47. 23
 ἐπιδιδόναι 86. 9
 Ἐπικράτης 99. 13
 ἐπιμήνια 102. 10
 ἐπιτελεῖν, ἐπιτελέωμα 101. 6,
 12
 ἐπίτιμοι (ἐντ. codd.) 47. 13
 ἔπη 71. 4, 8, 22
 ἐπιτροπεύειν (ἱερά) 99. (18), 20
 ἐπώνυμοι 64. 12-13
 ἔρανος 41. 5; metaphor. 87. 18
 Ἐρεχθεύς Athen. rex 67. 16
 Ἑστία 59. 10
 ἐσχάρα ara 102. 14
 ἑταῖρα 38. 23; 52. 12
 ἑταιρεῖν 99. 5
 Ἑτεροβουτάδαι 102. 20
 Ἑτερόνικος Laced. 56. 22-23
 Ἑύβοια a Pericle capta 108. 4
 Ἑύμολπος Neptuni f. 67. 14
 (70. 10 Eurip.)
 Ἑυριπίδης poeta 67. 24; 68. 7
 ἐπ' Ἑυρυμέδοντι pugna 57. 16
 Ἑυρώπη 58. 3
 εὐσεβῶν χώρος 67. 2
 ἑφηβοί 58. 19 (99. 16)
 ἔχειν uxorem habere 40. 23; 41.
 8; 67. 16-17
 Ζεὺς (59. 11) 116. 7, ὁ Σωτήρ 39.
 2; 85. 5, 11, 14; νῆ Δία 86. 15
 Ἡγεμόνη 59. 11
 ἡλικία 48. 13; 87. 21; ἡλικία
 (τῆς πόλεως) 95. 12
 Ἡπειρος 42. 22
 Ἡρακλῆς (59. 11) 72. 13
 ἡρία 75. 7; (δρια codd.) 97. 18
 ἡρεως 33. 18
 θαλλός 115. 2; θαλλοῦ στέφανος
 108. 8
 Θαλλώ 59. 11
 Θεογένης (ὁ κηρυκεύσας Διοδώ-
 ρω) 114. 16
 Θεοῖνα 106. 16
 Θερμοπύλαι 75. 4
 θεσμοθέται 79. 9
 θεσμοί 59. 6; θέσμια 70. 7
 Eurip.
 Thessali 92. 13
 Θερᾶκες 67. 14; Θερῆς λεώς
 70. 10 Eurip.
 Θρασύβουλος Phrynichi occisor
 76. 14
 λαμβεῖα 65. 11; 68. 3
 ἱερεία fr. VI passim; 101. 19
 ἱερόν: κοινὰ ἱερά 35. 5; πατρῶα
 ἱερά Leocratis 35. 25; 42. 5,
 9; 46. 11; 52. 15
 ἱερωσύνη 105. 18
 ἱκετηρία 115. 8, (16)
 ἱπνός 112. 7
 Ἱππαρχος Pisistrati f. 110. 13
 Ἱππαρχος Charmi f. 78. 2, 8, 10
 ἱππέων δοκιμασία 99. 3
 Ἰσχυρίας 107. 10-11
 καθίσκω δύο in iudiciis 89. 25
 καθαρὸν εἶναι sensu iuridico
 80. 20-21
 κάκωσις γονέων (τοκέων) 89.
 9-10
 Καλλισθένης 99. 10
 Καλλίστρατος orator 65. 17
 κληφόροι 110. 14
 κατάλυσις δῆμον crimen 81. 9;
 89. 6-7
 κανχᾶσθαι (113. 18); 114. 2
 κέρας in convivio 108. 10-11
 Κέως 47. 23
 κηρυκεῖν 114. 17
 κῆρυξ 64. 3
 Κηφισόδοτος fr. IX
 Κηφισόδοτος 117. 21
 Κηφισός pater Praxitheae 67.
 17; 68. 6
 Κιλικία 57. 16
 Κλεόμαντις Delphus 62. 21; 64.
 7

INDEX

- Κλεοπάτρα* Alexandri M. soror 42. 22
Κόδρος Athen. rex 62. 13; 63. 10; 64. 1—2
Κοιρωνίδαι gens fr. VII passim
Κορίνθιος 56. 23—24
Κόρινθος 43. 1
κοσμός, ἡ 104. 21
κρήνη ἡ ἐν τοῖς οἰσούσις Ath. 76. 13
Κριτίας (XXX vir) 76. 20
Κροκωνίδαι gens fr. VII passim
κτηματίας 120. 8
Κυανέαι insulae 58. 2
Κυννίδαι gens 106. 21
κύρβεις 103. 5

Λακεδαιμόνιοι 47. 20—21; 54. 10; 56. 23; 72. 10; 75. 4 (10); 78. 25; 82. 5
Λεβάδεια 113. 10
λέμβος 38. 21
Λευκάς 42. 22
Λεωκράτης 33. 16 et passim
ληξιαρχικὸν γραμματεῖον 58. 18 u. ad 19
λητουργία 85. 25
λιποταξίου crimen 89. 11
Λυκόφρων fr. X—XI
Λυσικλῆς στρατηγός a. 338 fr. XII 113. 1
Λυσικλῆς trapezita 41. 10
Λυσίμαχος μελοποιός 100. 5—6
λωποδυτεῖν 111. 15—16

Μακεδόνες 47. 19
μαντεῖαι fr. XIII (116. 13)
Μαραθῶν 72. 1 (75. 13)
Μέγαρα 40. 18, 19; 41. 16; 42. 8, 21; 52. 14; 53. 10—11; 64. 28; 88. 10
Μεγαρεύς, -εῖς 40. 20; 42. 13
Μελανίππειον (heroum) 111. 1
Μενέλαος ὁ πρεσβεύσας ὡς βασιλέα 41. 20—21
Μενέσαιχμος fr. XIV, 114. 14 u. ad 15 et passim
Μεσσήνη 54. 18
Μεσσήνιοι 72. 11
μετοιχεῖν 40. 21; 84. 3

Μῆδοι 75. 14
μηλόβοτον ἀνέναι τὴν Ἀττικὴν 97. 17; cf. 88. 11—12
Μητρώον Athenis 55. 26; 95. (1), 3
Μίκων pictor 101. (13), 14
μοιχεύειν 111. 17; (*μοιχός* 109. 12)

νευρορράφοι 120. 6
νεώρια 53. 17; 90. 7; 92. 6
νεώσοικοι 92. 6
Νίκη Ἀθηνᾶ 103. 9
νόμιμα 42. 6, 12, 17; (75. 11); 82. 18; 86. 17—18, 24 de mortuorum religione ut vid. cf. 67. 9; 89. 10—11; *πάτρια* 53. 23 (*πατρώα* codd.); *εἰργεῖν τῶν νομ(λ)ῶν* 55. 18—19
νομοθεταὶ ἀρχαῖοι (Dracon) 55. 12—13; *νομοθέτης* 36. 7; 110. 1
οἱ νομοθετοῦντες 36. 3
νόμος 33. 21; 34. 18, 20, 24 et passim; *γεγραμμένοι νόμοι* 109. 21; *τῶν νόμων τυγχάνειν* 65. 19; 66. 1; *leges Dracontis* 55. 14—20; *iudiciales* 40. 11; 87. 12; *militares* 47. 6; 58. 14; *περὶ τῶν ἐφήβων* 99. 15—16; *de δοκιμασίᾳ* 98. 21; *leges frumentariae* 43. 2; *de Homero Panathenaeis recitando* 71. 6; *Spartanorum de Tyrtaeo* 72. 23; *eorundem de ignavia* 82. 20; 83. 1

Ξέρξης 56. 14; 57. 9; 60. 28
Ξυπεταιῶν 41. 1

οἰνόπται 107. 1
Ὀμηρος 71. 4
ὄρια 40. 20; 49. 8; 75. 7 (codd.)
ὀρκάνη 112. 11
ὄρκος 60. 16; *ὄρκος epheborum* 58. 17, 27; (59. 1); 60. 1; *civium ex rogatione Demophanti* 81. 24; *Graecorum quo Plataeis se obstrinxerunt* 61. 1, (5)

INDEX

- δρυγμα: ὁ ἐπὶ τοῦ δρύγματος
 79. 9-10 cf. 95. 15
 δχεῖον 100. (8), 9

Παλλάς 70. 11 Eurip.
Παναθήναια 71. 7
Πανόφια 115. 19-20. v. *Πνανό-*
ψια
παράκλησις (100. 20); 101. 5
παράκλητος 120. 10
παραστάτης (59. 2); 60. 6
πάρεδροι (archontis regis polem-
 archi) 103. 14
Πανσανίας Lacedaemonius 82.
 10
Πειραιεύς 39. 8; 46. 3, 4
Πεισίστρατος Hipparchi p. 110.
 13
πέλανος 103. 18, (21)
Πελοποννήσιοι 47. 21; 62. 14;
 63. 2; 64. 5
πεντητηρις τῶν Παναθηναίων 71.
 6-7
πεντηκοστή 39. 21; 53. 12
Περιθοῖδαι eidem atque Κουρω-
νίδαι 106. 15
Περικλῆς Xanthippi f. 108. 4
Πέρσης rex Persarum 82. 10
πεσσοί 68. 16 Eurip.
Πλαταιαί 60. 26
πλοῖον (navis oneraria) 39. 11;
πλοῖον μακρόν 58. 1-2
Πλυντήρια 103. 24
ποιητής 65. 10; 67. 25; 71.
 5-6; 72. 22; 83. 23
Πολύγνωτος pictor 104. 1, (2)
Ποσειδῶν Eumolpi p. 67. 14
Πραξιθέα Erechthei coniux 67.
 17
πρεσβεύειν 41. 20; (117. 6)
πρεσβευτής 57. 9; (117. 7-8)
προγόνων θῆκαι 35. 26
προδοσία 45. 14; 46. 12; 51. 21;
 53. 17; 60. 9; 76. 4, 20-21;
 78. 3; 81. 8; 85. 14; 86. 19;
 89. 5, 26
προηρόσια 116. 1; *προηροσία*
 116. 7
προκαλεῖσθαι 43. 14-15
πρόκλησις 43. 15, 19; 45. 24
προκῶνια 117. 23, (24)
προπίνειν 108. 10
Προπύλαια a Pericle aedificata
 108. 5
προστάτης inquilini 40. 19; 88.
 10
προστάται Graecorum Athe-
 nienses 54. 13; 72. 5
Προσχαριτήρια 106. 3 cf. *Προ-*
χαριστήρια
προτέλεια 104. 9, (11)
Προχαριστήρια (105. 15, 18);
 106. 1-2
πρυτανεῖον 64. 8
Πνανόψια 115. (17), 18 cf.
Πανόψια

ῥαφωδεῖσθαι 71. 7
ῥήτωρ 44. 15; 48. 7; *δοκιμασία*
ῥητόρων 99. 1, (6)
ῥόδιοι 38. 1; 39. 11; 87. 19
ῥόδος 37. 25; 39. 5, 18; 40. 16,
 18; 52. 7; 57. 5; 79. 12
ῥύαξ πυρός ἐκ τῆς Αἴτνης 66. 14

Σαλαμίς 56. 15, 27; 57. 20; 79. 15
Σάμος a Pericle capta 108. 4
σείρινα 100. 12, (17)
σεμίδαλις 120. 3
Σικελία 66. 12
σιτηγεῖν 43. 1, 3, 4-5
σίτησις ἐν πρυτανείῳ 64. 8
Σκαμβανίδαι 107. 6
(σκευοθήκη) armamentarium 92.
 16
σκίρον 104. 12, (15)
Σπάρτη 72. 13
σπογγοκολυμβηταί 118. 4-5
στεφανῖται ἀγῶνες 50. 23
στέφανοι (βουλευτῶν) 79. 18
στεφανοῦν: ἑκατὸν μυαῖς 99. 10
 u. ad 11; *στεφανοῦσθαι* 86. 4
 u. ad 5; *θαλλοῦ στεφάνῳ* 108. 8
στήλη inscripta 78. 7, 9, 12, 13;
 80. 10; 81. 2
στρατηγεῖν 113. 1, 6-7
στρατηγός 38. 17; 48. 4-5; 50.
 20; 53. 3; 72. 16; 89. 12;
δοκιμασία στρατηγῶν 99. 2

INDEX

στρωτήρ 107. 10, (12)
 συκοφαντεῖν 37. 14; 44. 17
 συκοφάντης 44. 16
 συνέδριον (ἐν Ἀρείῳ πάγῳ) 37.
     9 cf. 51. 24
 συνηγορεῖν 84. 21
 συνηγορός 53. 16; 54. 20
 συνθῆκαι 41. 9, 25; 58. 1
 συνοικίεσθαι 54. 19
 συνομνύναι 81. 7
 συσσημαίνεσθαι 101. (16, 17), 20
 Σώτεια Ἀθηνᾶ 39. 3
 Σωτήρ Ζεύς 39. 2; 85. 5, 11, 14

 (ταμίαι) *quaestores* 92. 15
 τεμένη 33. 21; 87. 17; 89. 8
 τίμημα 35. 28
 Τιμοχάρης Ἀχαρνεύς 41. 7, 9, 23
 τραγωδοί 98. 12
 τραπέζοφορος 104. 19, (20—21)
 τριάκοντα XXX viri 54. 10;
     80. 14
 τριγωνον δικαστήριον 95. 18
 τριηραρχεῖν 86. 5
 τριήρης 39. 11; 57. 18
 τριτομηνίς 105. 3, (4)
 Τροιζήν 47. 23
 Τροία 54. 15
 τρόπαιον 57. 20; 113. 3
 τρόχοι ἀποβατικοί 98. 4, (8)
 Τρώες 71. 14
 τυραννίς 80. 19
 τύραννος 50. 21; 54. 9
 Τυρταῖος 72. 16; 73. 1
 Τύχη: Ἀγαθῆς Τύχης νεώς
     99. 25

 Ὑακινθίδες 111. 8
 ὕβρεως γραφαί 112. 1
 Ὑγεία Ἀθηνᾶ 105. 8
 Ὑπερβόρειοι 116. 15; 117. 7
 Ὑπερείδης or. (rogatio eius) 45.
     28—29

 ὑπόγραμμα στήλης 78. 12
 ὑπόμνημα 81. 3, 18; ὑπ. αἰσχύνης
     καὶ ὀνειδῶν 113. 8—9

 φαίνεσθαι 111. 6
 Φάσηλις 58. 2

Φιλίεις eidem atque Κοιρωνίδαί
     106. 15
 Φίλιππος Mac. rex 108. 10
 Φιλόμηλος Χολαργεύς 41. 20
 Φοινίκη 57. 16
 φονικά ἀδικήματα 51. 12
 Φρύνιχος (praetor b. Deceliano)
     76. 12, 15, 18
 Φυρκίνος 39. 19

 Χαιρώνεια 38. 14; 48. 20; 87. 6;
     88. 1
 Χαλκίοικος: τὸ τῆς Χαλκιοίκου
     ιερόν 82. 11—12
 χαλκοῦς ἱστασθαι 99. 15; χαλ-
     κοῦς ἀνδριάς 78. 21; χαλκή
     εἰκὼν 85. 4
 Χάρμος Hipparchi p. (Τιμάρχου
     codd.) 78. 2
 χιλιοῦν multare mille dr. 96. 1;
     108. (12), 13—14
 Χίωνη Eumolpi m. 67. 14
 Χολαργεύς 41. 20
 χορηγεῖν 86. 2
 χρησμός 65. 10 cf. (115. 1, 16;
     116. 12, 16); χρηστήριον 62. 22

 ψευδεγγραφῆς δίκη (rectius γρα-
     φή) 96. 3
 ψήφισμα (ψηφίζεσθαι): populi-
     scitum post pugnam Chaero-
     nensem 38. 15; aliud ab Hy-
     peride rogatum 47. 11—12;
     aliud 51. 21; (Critiae) de
     Phrynicho mortuo 76. 19, 24;
     de Hipparcho ceterisque pro-
     ditoribus 78. 7, 10; de eis
     qui Deceliam recesserant
     78. 24; 79. 5ss.; de senatore
     Salamine a reliquo senatu
     occiso 79. 16, 19; Demo-
     phanti 80. 18—20, 25; po-
     pulisitum περὶ εὐσεβείας 88.
     15, 24; aliud de rebus sacris
     101. 19; Cephisodoti de De-
     madis honoribus 107. 18

 ὦιδεῖον a Pericle aedificatum
     108. 6
 ὦραι 115. 4

ADDENDA

- p. XIX De libris Lycurgi disseruit et V. Jernstedt, Opuscula, St. Petersburg 1907, 33–102 passim
- p. 47 (app. crit.) 23 *Τροζ.* Bl., v. W. S. Barrett, Euripides Hippolytus, Oxford 1964, 157 sed v. etiam W. M. Calder III, CPh 60, 1965, 279–280
- p. 61 (test.) 11 de sensu v. *δεκατεύειν* v. etiam Wilamowitz-Moellendorff, S.-B. Berlin, 1927, 164; H. W. Parke, Hermathena 72, 1948, 82–114
- p. 67 (test.) 13 ss. cf. Isocr. 12, 193; FGrHist 42 F 4, Apollodorus 3, 15, 4; Ael. Arist. panath. 1, 191 Ddf., schol. Eur. Phoen. 854, Hygin. 46 al.
- p. 104 (test.) fr. 19 . . . ; Pfister, RE IIIA, 1927, 530 u. ad. 533; S. Dow – R. F. Healey, A Sacred Calendar of Eleusis, Harv. Theol. Studies 21, Cambr. Mass. 1965, 39–41
- p. 106 (app. crit.) 18 *γεννῆται* Epit.: *γεννηται*
- p. 109 (app. crit.) 15 *Ἰσαῖος* P
- p. 110 (app. crit.) 6 *ἀνοικος* V (Bk.) Saup. . . . (Saup.)' Bl. gl. om. BK || . . . 14 *καρηφ.* Suda Phot. P^{pc}: *καῖα*- D *κανο* NBG *καπα*- cett. || 18 *οἷς* Suda (AGV^{ec} M^{ec} *ὦν οἷς* F) N: *ῶ* cett.
- p. 111 15 ss. lacunam sic explevit Kontos, *Ἀθηνᾶ* 16, 1904, 538 *μᾶλλον ἢ <ἀχθοφορεῖν ἢ ῥητορικὸς ὦν συκοφαντεῖν μᾶλλον ἢ> συμβ.*
- p. 112 (test.) XII Sunt qui fr. in Prisciani Inst. lib. 18, 192 (= Gramm. Latini 2, 299. 20 Keil) *καὶ περιῆν*

ADDENDA

Θηβαίοις τεθνάναι τῷ δέει τὸν Φίλιππον ad Lycurgi adversus Lysiclem vel ad Hyperidis adversus Aristogitonem orationem adscripserunt

- p. 115 (test.) de Pyan. v. etiam S. Dow et R. F. Healey, A Sacred Calendar of Eleusis, 21–31

(app. crit.) 17 πνανόψια **KN** (^{no} sub l. ab alia m.)
Bk.: ποιανοψίαι **QPMARV** -νέψια **G**

- p. 116 (test.) fr. 4 . . . S. Dow – R. F. Healey, op. cit., 14–20; cf. etiam Ael. Arist. panath. 1, 318 Ddf. φανερά δὲ καὶ ἡ παρ' αὐτῶν τῶν θεῶν εὐνοια καὶ ψῆφος καὶ διὰ τοῦ κοινοῦ μάντεως καὶ ἐξηγητοῦ τοῦ πατρώου τῇ πόλει, θύειν τε ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων τὴν προηροσίαν κελευόντων κτέ.; schol. Ael. Arist. 3, 55 Ddf. προηροσία γὰρ θυσία ἦν ἐπὶ τῇ πρώτῃ ἀρόσει τῆς γῆς γινομένη, ἣν Ἀθηναῖοι ἔθυσαν . . .

(app. crit.) 1 . . . et cf. etiam schol. Arist. Nub. (Io. Tzetzae) 1115 a . . . ἐὰν ἐν καιρῷ τοῦ ἀρότρου ἀροτριᾶτε . . .